

Nº 576 *

60 4

1 C
2 C
3 C

Nº 577 *

CATALOGVS AN-

NORVM ET PRINCIPVM GEMINVS

AB HOMINE CONDITO, VSQ; VEIN PRÆSENTEM,

à nato Christo, milleſimum quingenteſimum &

quadragesimum annum deductus & conti-

nuatus, per D. Valerium An-

selmum Ryd.

EX MAGNIFICA HELVETIORVM VRBE

BERNA. ANNO DOMINI M. D. XL.

A CATALOGVS AN
NORAM ET PRINCIPIVM GEMINAS
AERONIUM CONDITO AS AVENIARIA
HILIO CHIUSO MUSIUM DEDICATVM
PRAELEGITVM A VENIARIA
VENERABILIS D. VINCENZO
IACINTVS RY

EX MAGNICO HERALDRICO ARTE
PERILLI M. L. M. L.

PRUDENTIBVS ATQVE MAGNIFICIS

inclytæ Bernensis Vrbis Consuli, Senatu, Ciuitusq; Domini suis
obseruandissimis Valerius Anselmus Ryd Salutem.

Vm res illæ præcipue, Magnifici Domini, quæ præpollentem & occupatum
in uulgo dolis patenti, medicum facere solent, lingua scilicet, audacia & quæ
stus, à me, tanq; ingenij liberioris homine neglectæ, professionis meq; septa exe
undí darent ocium. Id alicui simul & delectabili & utili cupiens reddere nego
cio, succisiuras horulas peradmiranda transactorum sacerdorum historiæ indul
si Subinde uero cum placuisse è uario illo magnis librorum aceruo compilare cōmenta
rium, Cosmographicae instar Mappæ, Chrono, & Archontographiam plana referentem
facie, Qua scilicet compendiose, & absq; ulla uel impendij, uel laboris, uel temporis iactu
ra, imo magna cum oculorum animiq; delectatione, fructuq; præcellentem illā, præcellen
tis illius inter hominum uirtutes prudentiæ magistram, historiam nempe, uelut in specu
lo cōtemplari quirent, uel hī saltem, qui aut suam harum tam admirandarum rerum igno
rantiā dolent. Qui, aut ad magis necessaria uitæ studia coacti, eam librorum uel ob inop
am uidere, uel ob copiam retinere haud facile possent. Facialem igitur, & Annos & Prin
cipium continuata ab homine condito ad nostra tempora serie, Catalogum, & hunc quidē
ut certior aliqua concurrentium & annorum & Principium haberetur ratio, conuersis faci
ebus geminum, Annio Viterbiense Antiquitatum perscrutatore omnium facile, quos eo
tempore mihi uidere licevit, diligentissimo, tum materiam tum modum præbente, hac di
gessi atq; concinnati lege, qua in sancta primogenitorum Hebreorū successione docti Phi
lonis Temporum breuiariū è sacra gentiæ historia fideliter consumatum, atq; Monarchijs
consonum, fixum haberí censuerim. In Monarchiarum aut deductione, in Prima, atq; Se
cunda, posthabitis magnisiorum quorundam in Barbaros Grece sapientiæ Authores, ca
lumnijs, Berosi Caldei, Manethonis Aegypti, & Metaстhenis Persæ sacerdotum. In Ter
tia & quarta initijs Appiani & Eusebij Græcorum. In quarta aut Romanorum Paparum
& Imperatorum receptas Chronicas iuxta Chronicam suppurationem recipiendas esse du
xi. Tum ne uacaret charta, ex receptis ac uarijs gentium scriptoribus pro compendij mo
do, succinctiss. quam potui uerbis, Monarchiarum quatuor, Regnorumque nobiliorum
origines, successiones, mutationes & exitus. Principum item, aut generationis aut Prin
cipiatus, annos ferentium, insigniora, uel imitanda, uel uitanda. Item & sub eisdem per
homines in orbe gesta facinora coniunxi. Et in fine Hispaniæ Franciæque regnorum
Chronicon appendi. Loquentia Pictasmatia, uisus memoriaeque gratia, rerum capitiz
bus rebusq; ad, & interposui. Margines postremum exhortationis causa odoriferis diuinari
rum sententiarum floribus aspersi. Ac singula titulis distinxii, atq; sic chartas adimpleui. Id
aut omne ante triginta annos, ubi iamnum publicatae receptiores Chronicæ desierant om
nes. Tū & à pluribus annis præsertim apud Germanos nulla uel modica & lingua, & tem
porum ratio habita esset, haud paruo labore & ea diligenter perfeci, ut cum nuperis annis
admodum felicibus, eruditorum aliquot singulari studio elaboratas annoq; suppurationes
inspexisse, de mea tamen ne nihil quidem figuram semouere, sed inæquabiles differen
tias, & easdem insunmis numeris sane modicas ferre tutius potui. Veruntam opus hoc no
strum tantu nunc æstimauit, ut eo uel quenq; honorari, aut ullam, uel mihi comparari gra
tiā posse considerē. Quoad Reuerendus Episcopus Ennius Philonardus Apostolicus cū
potestate Legati ad Heluetios orator. Chartam perspectam, Leonis Pontificis fratri Iulia
no Illustrissimo Mutinæ Duci mittendam imperauit, atq; per cursores suos Romam misit
cum bona gratia susceptam, & in Papa cubiculo postea affixam. Hoc imperio excitatus,
alteram non minore gratia suscepit, Christianissimi Francorū Regis ad Heluetios Nūtio
*

Nobilit

Nobili Domino Anthonio à Lamet postulant donauit. Tertiā bonorum virorum suis
sū in patriam linguam uersam, debita ex gratitudine Amplissimo Ordini uestro obtuli.
Quartam inuictissimo, & omnium qui ex Germanis imperarunt potentissimo Cæsari Ca-
rolo, aut Germano fratri Ferdinando Regi Serenissimo, ac huīus Catalogi consumatori-
bus propagatoribusq; destinata, è Spyre comitijs, latoris aut insyncera fide, aut negligē-
tia recepi: adhuc Germanico Principi seruatam, eo sane tempore, quo in Germania nullæ
tales (quod sciam) reperiebantur excusæ facies, hac maxime spe id tentare ausus, quod lis-
cet iners pictor ego, nihil forsitan, aut perparum tantis nominib; dignum depinxerim, in
dicarimq; magis, quid effectum esse uellem, quam effecerim, occasione tamen per me das-
ta, qui, docto nostro seculo sunt apud legitimos principes doctissimi, erratis mihi donatis,
faciem hanc, aut expolire facile, aut nouam nō solum Principe dignam, ac gratam, uerum
etiam omnibus rerum humanarum cupidis utilem & acceptam excudere possint, atq; (qd
opto) uelint. Demum autem laboriosa chartarum scriptiōne lassatus, ne periret ædita faci-
es, chartas in librum cōuoluti, chartis aliquanto auctiorem. Et hunc quamuis ad appropin-
quantem uitæ meæ defunctionem apud me delitescere statuisse, imperauerunt tamen
boni quidam & studiosi uiri, tum pœnitendum libri interitum, tum publicam utilitatem
prætexentes, ut eum, eoz expensis, typis excudi consenserit. Atqui Magnifici Domini
priscis a seculis ad nostros usq; dies defluxit mos ille probe laudatus, q; eterna memoria per
petuoq; nomine digni, & eternis perpetuisq; literarum monumentis cum inscriberentur, tū
conseruarentur. Vnde factum est, ut etiam maximi Principes, quanti Alexander magnus
& Octauius Augustus, etiā exilibus literarum opusculis uenerati, ea inter preciosissima
dona & reputarint & habuerint, Idq; non immerito, quandoquidem solum per ea in æter-
na hominum memoria uel adhuc hodie uiuit atq; coluntur, alioqui cum alijs multis mag-
niscq; Heroibus iam pridem extinti penitissime. Quapropter colendissimi Domini, toz-
tus (quod absit) ingratus sim, imò & iniurius, si quod, uel qualecumq; opusculum in laude
digna ciuitate uestra mihi natum, & in publicum emittendum, cuiquam alteri, quam mag-
nifica Dominationi uestræ laudabili, p more dicarim. Hoc ergo qd nunc in orbem emittis-
tur, plus gratitudinis quam digni muneris uice, dico, dedicoq; uobis, qui, quod citra multa
potentem apud potentes adulacionem, uere prædicare & possum & debo, non minims
Principibus iure conferendi existitis. Excellenti nanq; tum prudentia, tū fortitudine ma-
gnaniorum maiorum uestrorum, atq; nec minus uestra ipsorum, potens & inclita ciui-
tas uestra hactenus non solum perstigit inuicta, sed etiam imperium, ditionemq; suam su-
per omnes Germaniae ciuitates mirifice auxit atq; strenue tutata est. Necq; mirū id, necq; in-
debitum, quando manifestum esse potest omnibus, hanc ad uera religionis & pietatis, ad
pacis & iustitiae, cultum, consilia, factaq; totis uiribus incubuisse, eocq; propensam inten-
tamq; fuisse semper esse & fore. Nec unquam nisi grauiter irritatam, nempe uel ob suum
uel confederatorz ius, atq; dignitatem conseruandam, aut illatam iniuriam ac dedecus re-
pellendum uel uindicandum, fortem manum sauis armis dedisse. Quam (opto & obsecro
deuotissime) optimus & maximus Dominus Deus noster suam per ineffabilem misericor-
diam, qui Iesus Christus est, Seruator noster, suo felici in statu gratiose corroboret, amplifi-
cat atq; conseruet in æternum. Postremum Clementissimi Domini quadusq; ualeo, pres-
cor & oro supplex, Clementissima Dominatio uestra sua pro solita magnaq; uel in omniis
Clementia, Senem me, cum meis, ac detritum plurium annorum officio clientem suum,
conatum nemini obesse, si prodefesse non potuit. Nec non item, iubente gratitudine, & sin-
gulariter studiosum amplissimi sui, & honoris, & laudis, & nominis preconem suum pie fo-
uere atq; conseruare uelit, necq; dedignetur. Iterumque perquam optime ualeat, Valerij
amans sui. Bernæ, IIII. Nonas Augusti. Anno Iesu Christi Monarcharum Monarchæ no-
stri, M. D. XL. Cui gloria sempiterna.

Deusu

DE VSV ET UTILITY HISTORIARVM

& quo iudicio legenda sunt, Candido lectori, Eber: à Rümlang.

N maxima ista rerum humanarum uicissitudine, omnia uelut astuariu quod fluxu atque refluxu reciprocantur, ut fortunae uices sint instabiles, & nihil perpetuum constat. Nam quis in calamitosu huius mundi statu, non sentiat, quā mollis flexus sit metu nostrae, quantu sit omnium regnū lubricitas & uarietas, ut quantu quisquid excellant, tñ repentina casu ē solio suo prosternant, & deinde exuti his, quibus antea impotenter gestiebant & inflati fuerant, ab omnibus destituantur, atque rursus in pristinū statu propitio deo, leuique numinis adflatu, ex ceno & puluere restituuntur, quidam uero sub perpetuo interitu manent, neque unquam respirandi datur occasio, uarie quoque regnorū, imperiorū, nationū, prouinciarum, urbiumque cōmutationes, occasus & excidia contingunt, quae omnia cuicunque ex assidua historiarū lectione obvia fiunt. Sed cū in his prospiciendis, quibus ex causis quaeque proueniant, in tantum cēcūtiamus, ut plerique nō nisi præsentia, instar pecoris, animaduertant, & stolidi in tanta lubricitate, nec se falli posse credant. Cum, inquam, tantus sit, nostra mentis in rebus eligendis stupor, & ueterus, qui uisus noster & ratio plerique sic configitur, ut in ista rerum perplexitate, uitia quaque pro uitutibus, & deterioria atque pestifera, fallis persuasionibus dementati, pro melioribus, & salubribus amplectamur, nec teneat, iuxta Persium, uetitos incititia debilis actus, factum est dono diuino, ut quidam ad res gestas scriptis reponendas se appulerint, qui optime de humano genere meriti esse uidentur, optimèque operam suam collocasse, quod res præteritas literis memoriae mandarunt. fuit enim hæc ratio, & unica uia, qua ad res præsentes ab exemplis præteriorum adornandas & componendas institueremur. Et cum alioquin facile ex animis nostris diffuant & quorum memores esse deberemus obliuiscamur, tamen ne res, quae tanti essent momenti intercederent, & ut posteri haberent, præteriorum negotiorum exempla, quibus ex alienis casibus ad suas res uel honeste, instituendas cōmouerentur, uel ad turpitudinem euītandam admonerentur. Ideo boni isti uiri historię scribende operam nauarunt, & thesaurum unde ad quemuis euentum quae cōducibilia nobis essent, depromere liceat, recordare sunt dignati. Constat itaque historiā in hoc esse scriptā, ut cum per annorum paucitatem atque locoru interstitia, nō omnia corā experiri possimus, que tamē exteris in locis, longeque præterito tempore euenerent, & gesta sunt, nobis tradat & exponat, quo non nuper in lucem esse natū uideamus, sed ex uetustis & reconditis rebus, instituamur, atque hoc pacto tametsi iuuenies simus, ueterū tamen gesta cognita perspectaque habeamus. Omnes sic instituti sumus, nosterque fert animus, ut exempla quæ præcepta malimus, quod igitur in philosophorum præceptis, quantacumque seueritate traditur, nunquam tamē eum habebit uigorem, si historiarū traditioni conferatur, quod hæc multo locupletius uitatum exempla declareret atque facileius ex historijs, adhucbita cotidiana experientia, ususque rerum, quæ præceptis nudis, depræhendamus & intelligamus, quid uel uitandum, uel expetendum sit. complectitur igit̄ historia simul omnes uitutes, causasque rerum progressus & euentus, adeoque suo modo abunde, tametsi quasi dissimulando, & aliena duntaxat enarrando, honesta celebrat, & quae pernitiosa sunt atque turpia arguit. Porro cum uitia perdant, uitutes uero conseruent ac tueantur, quis non nisi insatus has amplectetur & imiteatur, illa uero fugiat ac detestetur. Nam quis fractos impudicos & effeminate mores Sardanapali Heliogabali & aliorū nō uituperabit? Quis multorum nefandas & portentosas cupiditates & libidines non abominetur? quis funestam Paridis cupiditatem ac Masinissæ & Sophonisbbæ abominabile connubium non detestetur? Quis Anchomoli, Menephronis & multorum aliorum incestus nō exhorrescat? quid cōmemorem perfidiā, proditiones aliacque flagitia nunquam impune admissa, neque fœdfragos, parentibus & magistratui rebelles impune eualesce. Quis ad multorum ue

* s lutii Nero

luti Neronis aliorumq; iniustam Tyrannidem nō expauescat, huiusmodi ergo scelera & uita si in alijs detestaris, & te sic adornaueris, ne in talia similiaq; prolabaris, nonē cautor & prudentior factus es? Nam si alioz flagitia expendas simulq; tuū cor, tuaq; penetralia exploraueris, & si uel simile quippiā turpiter & scelerate patratum uel conceptū inuenieris, nonne alieno admonitus exemplo poteris tempestiuē resipiscere, ne fœdi exempli exitus te q; proterat atq; obruat. Cū hæc certissim, in humanae uitæ sit regula Christo in Euangelio id attestante, omnibusq; philosophis adstipulantibus, quemadmodū si uirtus & integritas uitæq; sanctimonia, quantuīs diu lateat, opprimaturq; tandem tamen eā erupturā, & gloriæ mercede, ac præmio beatitudinis, carere perpetuonō posse. Ita uitia licet tegant ad tēpus die tamen & tempore prodēte omnia, poenas suppliciaq; merita nō euasura. Quū itaq; historia, que sint expetenda & que sint fugienda, si penitus hanc introspecteris, & diligenter ex penderis, magna cū dignitate exemplis pulcherrimis illustrata tradat, adeoq; omnes uirtutes, uitiaq; cōplectatur, & demonstrat, quantū laudis ex honestis institutis officiisq; conse quamur, & quā grauiter quidā impegerint & corruberint, multosc; secū deturbarint ac p̄ diderint, magnas q; rey cōmutationes adduxerint, q; uirtutis falsa specie, uanaq; persuasiōne delusi uel obstinati in suis affectibus corruptiq; perfisterunt, uel deteriora pro potioribus duxerunt, ut suę ignauie & malitię meritas poenas dederint. Preclarum & regū muuus extiterit studiose in historijs iudiciū nostrū exerceri. In peruersorū regū exemplis, exitus obseruabis calamitosos, perniciososq; euētus, & cōmutationes turbatiōesq; regnorū & rerūpub. exitiales Tyrannidē inuitā nō existere liquet, qd raro Tyrannis secca mors cōtigit. Quē nō cōmoueāt luctuosa Romanoꝝ fata, in que per Sylla & Mariū adducti sunt. Atq; cū imp̄is nunq; cōfiter pax, contigit ut s̄pē se mutuo Principes ob odiū & inuidiā, ut in Cę fare & Pōpeio cōstat, de re fruola, cōflatū, perdiderint & exterminauerint. Pessimū malū ira, nemo iratus nō uult tantū sibi licere, quantū libeat. Egregiā uero causam habuit Saul, qd quū audisset Dauidē sibi odiosum ab Abimelecho in Nobeā ciuitate hospitio suscepit ira & odio, ciuitatē & hospitem incidunt, hominib; utriusq; sexus interemptis. Euitādos itaq; docet historia, taliū hominū peruersos & perniciosos conatus, ē diuerso uero si q; res iusta trutina explorarunt, ut ad omne quantumvis exile momentū uigiles excubarent, sapil sime iminens malum ex insidijs peruersorū hominū machinatum, alieno docti exemplo uel propulsauere, uel saltem mitigatione quadā declinauerunt, eoq; modo sibi suisq; quos suæ fidei & curæ cōmissos habebant consuluerunt. Et cum perspicias ex illustrib; factis, multos perpetuę memorię honestatiq; consecratos & dedicatos, Qui non ad præstantiū uirorū honeste facta imitanda accēdaris, nam si clarorum uirorum animi celitudo legitur uel auditur, illorum uirtutes ad idem decus nos, perpellunt, ut ex ingenij dexteritate & ingenuitate, ad similem gloriam adিষcendam rapiamur. Quis paupertatem uereatur, si Phocionis animum constantem & uiirem expendat, qui aurum ab Alexandro milsum pertinaciter repudiavit, existimando nec bonum esse uirum, nec talem haberi eum oportere, cui in ciuitate libera nato, aurum à rege missum curæ sit. Alacrior fit meditando Curij magnanimum animum qui Samnitum munera aspernatus est. Fabricius etiam Pyrrhi aurum spreuit, & Aemilius Paulus aurum Persi Macedonum regis, ne uidere qui dē dignatus est. Hęc cōtinentia peperit Romanum Imperium, Luxus uero & auaritia per diderunt. Quid cupiditates frangeret uel excinderet efficacius, mceroremq; ob res amissas conceptum leuaret potentius, quam cum in historia ceu speculo uides, quod multi in summa opum & potentia affluentiā continentiss. & temperantissimi extiterūt, ut his præsentibus non impotenter gestierint, neq; sibi omnia licere duxerint, uel etiā ablatis non frāto & abiecto animo consternati fuerint. Aequam itaq; mētem ob seruando, tecq; domando, summā fortitudinē & constantiā præstabis, nā iuxta Faustū. Qui dextros tolerare deos, tolerare sinistros. Aequa mēte negat, rebusq; superbit opimis. Succumbitq; nouo, submissus colla dolori. Scilicet & leuior folijs uolat ille caducis.

Quid mortis metum ad quam utcunq; expautescimus, afferat potentius, quā si imitemur horum exempla, qui ob amorem patriæ omnia quantumvis chara, uitamq; ipsam profundere leue duxerunt, modo patriæ libertatem tuerentur eamq; adsererent. Codrus rex ultro pro patria mortem oppetiit. P. Decius concitato equo in medium hostium agmen, patriæ salutem, sibi mortem petens irripuit. Quis ad similia patriæ præstāda non cordatior inde reddatur? Adeo quicq; ardū uidetur in hac uita, ex præstantium uirorum exemplis proclive & facile redditur. Recte Liuius hoc salubre præcipue & frugiferum afferit, si omnis generis exemplorum documēta in illustri posita monumēto, intuearis, illinc & tibi & tuæ reipub. capias quod imiteris, illinc quod uites, nimirum qd fœdū inceptu, fœdūq; exitu fuerit. Historia itaque tanq; optima uita magistra, ea potiss. gesta & exempla considerāda & perlustra da proponit, quibus moneamur, qua ratione in repub. salubriter gubernāda uersemur quomodo & quibus potissimū officijs boni imperatores sint usi in imperijs ritte administrandis, quod uidelicet potissimū publicam utilitatem nō priuatum emolumen tum spectarint, & in iustitia tuenda atq; propugnāda, cum magno etiam suar; rerum periculo fuerint solliciti, quod acerrimè uindicarint iniurias, suis amicis illatas, quod nō leui de causa, sed coacti, iusta tamē rerum & restitutione per fœciales petita bellum suscepint, quod sāpe dissimulatione calumnia, tollerātiaque pacem retinuerint. Contra uero in adversis animo præsenti intrepido & infracto fuerint, quod omnī humanitate munificentia & clemētia sint usi erga bonos: Quod & iuuentutem quæ seminarium est reipub. recte instituendam exercendam & cohīēdam procurarint, & denique qd studuerint imperia sua pietatis cultu, bonis morib; legibus, institutis & ministris reddere meliora. Prīmam operam religioni deberipat Iosia & Hezechia piorum regum exemplo, quam cum Ozias conteneret lepra infectus est, ut qui diuinā fastidisset idem in sordicie ab omnibus fastiditur. Frugalitatem esse utilem quis dubitet, si ueterum Quiritum frugalitatem contempletur, sūt hēc recenti mundo iucunda nutrix hominū, dum homines modico contenti erant, sed quia posteritas hanc repudiauit, proq; ea luxum complexa est, quid malorum in nos non incubuit? Corrupit luxus primum Romam, cum post Asiam deuictam unā cum opibus in urbem inuecta est. Cn. Manlius monuerat Rō. milites cauēdam ac fugiendam esse Asiaticam amoenitatem tanquam contagionem exitialem. Campana quoq; luxuria, inuictū Hannibalem, illecebris suis complexa uincendum Romanis tradidit, hāc itaq; pestem deterrimā profligemus, nulliscq; sensibus plus quam corde sentiamus, Hospitalitatē amplectemur, quæ diuinis & p̄phanis maxime celebrat literis, in tñ ut & Ethnici huius prædicandæ gratia, Iouē è cœlo lapsum fabulati sint. Imitemur Iosephi castitatem & integratē. Scip. Africani maioris tēperantiā, qui puellā elegantiss. facie hosti incorruptā custodiuit & restituit. Et Hypolitus patris irā offendere q̄ nouercali libidini parere maluit, dignus qui reuixerit, illiq; deq; curę fuerit, quæ omnī castiss. fabulata est antiquitas. In summa obseruemus, ex benignitate & fidelitate, cōcordia, uitæ integratate, & reliq; omnibus uirtutib; uberē & præciosiss. prouentū in patriā redūdasse, Ad ea itaq; quæ potiora & honestiora sunt, studio omni cōtēdamus. Iā cū nulla sit doctrinę ratio, quæ politicū hoīem magis deceat, q̄ frequēs historiar; lectio, nā pr̄ter id qd imēsam uariarū reū copiā, peritāq; subministrat, etiā facundiā reddit exultā, ut ad qd p̄suadēdū siue dissuadendū, si multis exemplis sis instructus, plurimū ualeas, nā alior; facta si recte nobis proponūf, etiā nos cōmouēt & percellūt q̄ in nostris reb. cūspectiores simus, & minus præcipitemus, ut nō sit alia res, quæ eque ac historia delectemur, moueamur, & rapiamur. Proinde historiarum studium regibus & Principibus, & qui magnis rebus administrandis præficiuntur, maxime necessarium est, ut suæ fidei & curæ cōmissos debita prouidentia tueantur. Seduli itaq; simus, adhibentes sollicitā industriā in alienis casibus expēdendis, ex qbus uidelicet exoris & cauiss., & ex quo iustitio quibusq; factis & successibus, & p; quales homines quæq;

* 4 exactis

exactis temporibus acciderint, multis enim diuinis monemur, ut ad nostri deiq; & beneficiorum eius agnitionem adducamur, multis uero propter admissa, ut resipiscamus, placentur. Impudens quoq; & proterius fuerit, qui gubernacula rerum moderetur, si suscipit ferat, ut cuncte res cesserit & cadat, modo sua in gloriæ & uoragini consulatur. Vnde tot temporum calamitates hominum genus, turmatim inuasisse existimabis, nisi ex Principum regumque ignorantia & negligentia. At quanto cum maiori periculo huiusmodi homines errant, tanto maiore studio, se ad historiarum cognitionem exactam, conferre deberent, si modo utiles esse cuperent, nam id si facerent, opera respondet aliquid pretium. Tolerabile esset, si suo tantum dispendio delinquerent, uerum quia Achiuū plectuntur, quod reges peccant, secumq; magnam multorum ruinam trahunt minime his committendum esset, ut ab historia qua, iuxta Ciceronem, lux sit ueritatis, uita memorie, & nuncia uetus statis minime excolerentur & insituereantur, quo expeditius pericula declinare & occupare, uel tum demum si cœlum turbidū, periculosam horridāq; tempestatem minet, uel etiam si ea ingruat, acri & celeri facilitate & promptitudine, emergere & euadere, atq; per deflexus sinusq; ad receptū tutum, salua nauī, incolumes contendere possent. Et cum historia tanti sit momenti, quis non sobolem prolemq; suam in ea exerceri cupiat? Quem item pīgeat multum ætatis in ea deterere: Et ut maxime quis uariorum exemplorum turba, uariaq; rerum gestarum lectione instructus sit, tamen cum uariæ sint rerum occasiones, neq; intelligat ex circumstantijs, quando uel in rebus cunctis dum sit, uelut Fab. maximo conueniebat, uel quando accelerandum sit, quemadmodū Camillo aduersus Gallos agendum videbatur, quid quæso efficiet? aut si neq; semper eadem exempla, citra delectum, imitāda esse nesciat, quid quæso præstabit? acre igitur iudicium magnaq; industria est adhuc bēda, atq; omnis segnities expellenda. Id si nos sedulo serioc; fecerimus, non parū fructus reip. accesserit. Non parcā sementē faciamus si ubere messem cum pīmis, qd inde tranquillitas & salus atq; cōseruatio rerum publicarū pendeat, neq; nos pēsum nostrū absoluissē credamus, nisi in hoc rigidos nos ipsos exactores præstemus. Nam si uel paululū remittamus parum fructificabimus, parūq; proficiemus, quod malignitate naturali, omnia fatis in peius ruere, ac retro sublapsa referri soleant, nisi diligētissimo studio & summa cura operā impendamus, ut si exacta historiarum cognitionē adepti fuerimus hāc tandem ad usum & effectū bonū & utilem conferamus & applicemus. Ceterū quia inter omnes peritos conuenit, in historia doctrina non minus Chronographiā, q̄ τοπογραφiā esse necessaria, qd ipsam nosse, nō minus res illustret, quā si loca cognita habeas, nam ex pertitia temporū tibi constabit, quo quidq; tempore gestū sit, & quis tū mundi huius status, q̄ reges & imperatores, & qui amici uel hostes fuerint, & qmodo quiq; suasres, suaq; negotiā administrarint, qui eorū fuerint mores & qui euentus. Nam cū omnia in hoc mūndo instar rotæ circumvoluant, semper res alia alia propellat & insequatur, non parū lucis accesserit si tempora rerū gestarū scias. Ideo noster autor, uir in omni doctrinaz; genere, medica q; facultate absolute doctus, optime operā suā impendisse uidetur, qui id summacū diligētia præstare studuit, idq; solū mira breuitate & cōpendio intenderit, ut certa tibi annoz; series & ratio, à condito mundo usque ad nostra tempora constaret. Quamvis uero multi & annos in suis chronicis tradiderint, uides tamen quantum uariant, at is noster, in annis ad numerādis, biblicam ueritatē exquisite obseruauit. Iam nisi annoz; obseruatione, opus esset, nunq; putas Mosen & librorū regū scriptores aliosq; prophetas tanta cū diligētia tēpora per reges & annos assignasse? Illud affimarim te neq; ad absolutū intellectū, qd dū taxat enarrationē rez; gestarū in sacris līteris attinet, ut ne spiritualia cōmemorē, peruenire posse, nisi tēpora añosq; & q̄ q̄ año, tā apud gētes q̄ in ludaico populo regnauerint exacte calleas. Sed quia autor noster id magna cū dignitate accurate præstít, plus rez; q̄ uerborū hoc succincto libello tibi propinauit, quod studio breuitatis deditaq; opera à uerborū lenocinio abstinerit. Hunc igitur tibi commendamus, ut omnia boni consulendo eius opera felix ac faustus fruaris. Vale, Bernæ, pridié Kalen. Aug. Anno M. D. XL.

IO. TELORVS AB VSIACVS CANDIDO

lectoris salutem precatur.

Emo certe est, qui ambigat, lector candide, quā sit hominis permagno spiritu, ne dicam magnis lateribus, & ingenio summo prædicti, ueterum monumenta conscribere, eaq̄ in usum redigere iustum, unde quid, qd in rem præsentem sit, percipi queat. At, deum immortalem, quē nam illa est humanae rationis industria solers, uirtusq; plane Heroica, retrogredi ad rerum primordia, ac repetere ab origine prima, à factis terrae fundamentis, in hodiernum usq; diem, rerum gestarum historias portendere, eaq̄ omnibus uelut in speculo conspicidas proponere, idque ordine conspicuo, ac successu rerum admirabili. Ex his deinde luculenter tradere, quibus auspi tis coeli terræq; fundamina sint posita, quæ Principis limi, hoc est, hominis primi, à summo rerumq; omnium conditore, nobilis illa creatio extiterit, item quæ porro τὸν αὐτὸν μηροκόσμον fuerit successio, donec paulatim in amplum & in infinitū aucta est humani generis propagatio, quando cœperunt oppida, ac moenia surgere, respu. florere, regionum & coloniarum agrorumq; fines per terminos deduci, his deniq; regna, & orbis imperia succedere. Quæ quidem omnia sic comparata sunt, ut subinde alia alijs, per innumerabilem annorum seriem, usumq; succederent, adeoq; nunc huc, nunc illuc transferendo, miras semper & incomparabiles habuerunt mutationes, auctus, incremen ta ac decrementa, perpetuū fluitantia casibus, ac uicissitudinibus obnoxia, non aliter, ac si res humanas, in continuis uolui motibus, sicut cætera circum omnia, fieri necessum est, oportet.

Hoc uero quale sit in uniuersum Valerius Anshelmus, uir medicinae facultatis absolutissimus, ac omni genere artium disciplinarumque instructissimus, in medium ac uelut in tabula conspectum dabit euidentissime, Idque quantumcunque in immensum pateat omne, ea tamen breuitate, feliciter perstringendo, omnium rerum auspitia, progressus & fines tradit, ut Lector antiquitatis & Historicæ facultatis studiosus, non modo oblectetur plurimum, uerum etiam modis omnibus, paratior reddatur ad omne eruditio[n]is genus discutiendum iudicandumq;. Hic enim superuacue scribitur nihil, quod cum tædio legas, nihil necessarium facit reliquum, quod cum periculo detrahī possit, Breuiter, Quicquid in hoc toto uniuersal[is] Historia opere continetur, in perpetuo officio excitandi animum, ac significandi res memorabiles uersatur: Loquuntur omnia, characteres ac figuræ, sua quæq; res dignitate splendet, autoritateque nititur propria.

Ex his itaq; liquet quis sit usus Historiae, quæ omni tempore inter homines habita est summo in honore, idq; non immerito. Hæc enim est humanae uitæ speculum, unde hominum mores & studia dispicere lîcet, liquido in omnes partes. Prosit itaque corporibus medicina, intersit plurimos esse iurisconsultos, in summo se fastigio positos esse, credant philosophi, de gradu non sinat se deiçi militaris gloria. Hæc omnia quidem, quamvis in speciem, rerum studia & usus habeant plureis, cedent tamen & cessere semper plausibili τῷ τῆς ἴσος καὶ θερικῷ. Habemus enim compertum, Historiarum scriptores, in summa dignitate, apud omnes omnium hominum nationes floruisse semper, quum hoc genus professores, Philosophi uidelicet ac Rhetores, saepius loco cesserint, & non magna cum gloria επι τὸ πλὸν exacti sint. Causa est quod studeant aliud nihil, quam ut suam expleant habendi cupiditatem, honoris gratia, ambitionisq; ius omne diuinum atq; humanū periret. Nil aliud est qd medicis, aurumq; fulgens paret, q; morbus corporis κακός, miserum mortalibus spectaculum, Quid militibus, nisi humani generis discordia, rapacitascz? Quem alium fine ueterum atq; nostri sœculi hominum philosophia respexit unq;. nisi ut

nisi ut Sophistice & fraudulenter, quæstus gratia è re mala bonam, ex bona causam rati-
ant malam. Quod monstrum illud sit, non eget demonstratione amplius. At è contra
non sic habet Historia, hæc nihil tale affectat, quia gloriæ cupiditate tantum, non merce-
nario obligata stipendio, sed uirtutis amore, & honestatis præmio adducta, gaudet quā plu-
rimis prodesse, idq; absq; omni emolumento, sui monumenta, ad posteros transmittere stu-
det unice, ut minores natū, omnes ad uirtutem, quæ animi constantia, atq; honeste factis
constat, excitet, & incendat. Hoc sane Temistoclem apud Græcos, Cæsarem apud Latini-
nos, & alios fama factisq; uiros illustres in usu habuisse literis proditum est. Habet Ger-
mania etiam hodie eiusmodi uiros, qui uelut Claudiæ Rhamonorum gentis mores sequuntur,
in hoc scilicet, quod res & priuatim & publice gestas, exactissime cōmentarijs mandent
perpetuū, ut ætas quæ post uentura est, ueterum uestigij insistat, præclara facinora, tanq;
præmia uirtutum proposita, imitantur. Contraria uero his in uniuersum uitet pro uiirili. Et
hoc quidem illud est, ut poeta inquit, quod homines ad magna nati, sui memores alios fe-
cere merendo.

Idcirco Historia non nisi à uiiris magnis tractatur, ut posteros exemplis, quibus ad per-
suadendum in utramq; partem, nihil est potentius, iuuent omnigenis. Quod etiam in præ-
sentia autor noster, magna ingenij solertia, factitasse uidetur. qui in hanc Methodum τῶν
χερούλων, ex omnibus rerum autoribus depromptam succincte collegit, quicquid à mundo
condito, in præsentem usq; diem, à bonis & malis gestum est insignite ac memorabiliter.
Hoc autor habet simpliciter, eoque omnis historiæ lectio tendit, ut ad bene beateq; uiuen-
dum exemplis abundemus, res præclare gestas non inaneas umbras sectemur, ne imperito
rum more faciamus, qui purpuram pluris quam uiirum, emblemata quam opus ipsum
admirantur. Id equidem est, cur tantopere exhorter, ac iudicem Historiam esse legendam
partim uero quod illa nō tantū doceat, quamvis ne hocquidē propriū eius sit, sed uiam ma-
teriamq; discendi suppedinet, & talem unicuiq;, qualiter animo affectus est, partim quod
hæc eadem sit receptaculum, omnigenæ eruditioñis, unde tanquā ex Thesauro de promas
quæcumq; ad uitam probe institutandam, ad mores recte formandos facere uideantur. Pro
inde qui aliorum periculis, sine suo periculo cautior fieri cupit, ac neq; certo destitui ex-
perimento uolet unquam, hoc elegans uitæ communis Theatrum contempletur ac studi-
ose legat. Hoc si fecerit probè, sentiet proculdubio, quam minime operam luserit, & quam
maximam inde utilitatem suis adiecerit studijs. Vale bene, ac τῆς τῶν χερούλων ἐπιτομῆς fru-
ere feliciter. Datum Bernæ, 2. Augusti. Anno XL.

HIERONYMI FRICK CARMEN AD LECTOREM.

Qui cupis ex annis quo singula tempore gesta
Discere, dum nostri seminis autor Adam.
Tempus ad hoc nostrum, quo regnat Carolus orbem,
Imperi & Quintus nomine, sceptra tenet,
Quæ sint ante quidem & post Christum, exortaque regna.
Siue apud Hebræos, siue alios populos.
Quam uarij in regnis successus tumque sequuti.
Vnde, que Romanum creuerit imperium.
Et quam multiplices regnent mortalia casus,
Quæ ex prauis crescant consilij sue bonis.
Ut nihil in cunctis rebus mortalibus usque,
Stet pede tam firmo, quinque ruina prope
Ut pro sit quibus est rerum commissa potestas,
Summa, legisse uirum facta per historias.
Haec tibi, & Historiam mundi dant Chronica ueram,
Quæ sibi emat lector Bibliotheca tua.

IN PRIMAM PARTEM CATALOGI AN-

norum & Principum continentem Ab homine condito Iudeorum ad Christum, atque trium Monarcharum in Octauium successionem, proemium exhortatorium.

Occupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, à die exitus de uentre matris eorum, usque in diem sepulturæ in matrem omnium. Cogitationes eorum, & timores cordis, adiuuentiones expectationis, & dies finitionis, à praesidente super sedem gloriosam, usque ad humiliatum in terram, & cinerem, Ab eo, qui utitur hyacinto, & portat coronam, usque ad eum, qui operitur lino crudo, furor, zelus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia perseverans, & contentio. Et in tempore refectionis, in cubili somnis noctis immutat scientiam eius. Modicum autem tanquam nihil in requie, & ab eo in somnis quasi in die respectus. Conturbatus est in uisu cordis sui, tanquam qui eraserit in die bellum. In tempore salutis sua exurrexit, & admirans ad nullum timorem cum omni carne ab homine ad pecus, & super peccatores septuplum. Ad hæc mors, sanguis, contentio, rompeha, oppressiones, fames, contritus, flagella, ignis, grando, bestiarum dentes, scorpions, & serpentes, super iniquos creata sunt hæc omnia, & propter illos factus est cataclismus. Bona bonis creata sunt ab initio. Sic nequissimis bona, & mala. Initium necessarie rei uitæ hominum aqua, ignis, ferrum, sal, lac, mel, uua, oleum, panis, uestimentum, & domus protegens turpitudinem, hæc omnia sanctis in bona, sic impijs in mala conuertentur. Omnia opera Domini bona, & opera omnis carnis coram illo.

Omnia demum, que de terra sunt, in terram conuertentur. Impiorum nomen delebitur, Piorum autem permanebit in æuum. Ergo magnificenter am date Domino, & dicate in confessione, opera Domini uniuersa bona ualde, & omnes homines terra, & cinis. &c.

Ecclesiastic, 40.

TYPOGRAPHVS LECTORI 3.

EN CANDIDE Lector offerimus tibi Chronicon succinctum, seriem annorum iuxta Biblicam ueritatem, & omnes Principes electi Dei populi, adeoque Christi salvatoris nostri lineam, continua deductione, ab una parte, Atque Gentium Monarchs & Imperatores, ex altera parte, mutua temporum rerumque gestarum collatione, ab homine condito, usque ad Christi incarnationem, atque deinde Romanorum Pontificum & Imperatorum annos, & nomina usque in Caroli V. Romani Cesari imperium complectens, cum inserta Principalium gentium & regorum origine & mutatione, & his que præcipue memorabilia ab alijs sparsim tradita sunt. Adiuncta simul Hispaniae Franciæque appendice, que omnia mira breuitate ex illustrissimis Historicis, in studiorum usum D. Valerius Anshelmus Ryd, summis laboribus congesit, multum perspicuitatis Biblicis scripturis & omnibus historijs conferentia, fruere hoc precioso opere, & Vale.

100. ætatis sua 600. ab homine condito 1656. Ogygiam nouimestris inundationis clade, à se Dei, syderumq; monitis, annos 100. præuisam, in Ocylio Gordie Armenici montis iugo, ubi locus extat Sale Noah, id est egressorū Noe, & campus Myri Adam, id est euiscera torum hominum, superauit archa, quam iussu Dei ex leuigatis tabulis 30 cubitorum altā 50. latam, &. 300. longā, intus, forisq; bitumine inlitam, & in mansiones diuisam, construxerat. Hic cum seruatis liberis, & animantibus egressus, mox seruatori Deo gratias suplicis sacrificio peragens, augusta cum benedictione, oraculum foederali cœlestis arcus signo testatum, accepit. Humanum scilicet & reliquum uiuentium genus, aquarum clade, ultra non solum nunquam delendum, sed & restituendum & multiplicandum, tum à sanguine, qui non manet inultus, abstinentum esse. Hinc Deo deuotus alter ille humani generis Pater. atq; Monarcha progeniem suam 100. annos magnum in numerum auctam, diuinorum, humanarumq; rerum scientia, syderum, temporumq; reuolutione, præteritorum seculorum historia, iustitia præfertim, & religione doctam, tres habitabilis in orbis coloni Orbis diuisio. as distribuit, quas ipse per reliquum uitæ sua perlustratus, ubiq; gentium æterna, tum pietatis, tum imperij sui monumenta reliquit. Vnde ob uaria gentibus collata beneficia, uaria ab eisdem beneficiorum sortitus est cognomina, è quibus insigniora celebrantur. NO. AH, Ogyges, Fenix, Vranos, Cœlus, Sol, Vulcanus, Protheus, Dysir, Janus, Janus bis mina. frons, quadrifrons, Geminus, Pater, Iunonius, Consiuus, Clausius, Quirinus, Patultius, Bacchus, Enotrius, Vertumnus, Chaos, Illeton, Nonsemen, Semen mundi, Pater Principum, atq; Deorum. Porro, teste Berofo, anno Beli 56. ex Arabia in Africam ad Tritonē, eodemq; Chamefes in Italiam, tū Nini Magni 10. ad Hypsalos, ubi filiarum suarū nomine natio. Noelam, & Noeglam opida condidit. Eiusdem 19. in Italiam profectus, quem triennio emendare nequivit, Chamefem gentis corruptorem expulit, & corruptam ab eo gentem, transianiculum amnem, qui Tyberis, præfecta ei cum alba regina Crana Razenua filia sua. Aborigines nomine, à Comaris Ianigenis segregavit. Eisdem anno Semiramis, primo. Sabatium Sagam Saturnum Scythicum à Nino Ioue in Italiam nauem fugatum, benigne suscepit, Coritum dedit. Ianigenis item, Ianiculo ad Vaticanum in Pontificiam conses- crato, Phys.

Cathacismus

Noe dogma

Orbis diuisio.

C A T H A L O G V S T E M P O R V M

crato Physicam, Astronomiā, Ritus, & rituales docēdo, literisq; mādando tradidit. Tum apud hos anno Zameis. 8. sanctæ uita defunctus, Vertumnī numine, templo ei dedicato, diuino cultu ueneratus est. Sed & eiusdem uxor Tytea magnam ob prudētiā, atq; bene ficientiam terræ numine consecrata, Terræ. Opis. Aretiæ. Horchiae, Vestæ. Cybelis, Magnæ Deorum matris adpellationes obtinuit, quæ anno Semira. 6. Razenuis Virginibus perpetuum, & celibatum, & sacri ignis cultum mandauit. Post aquarū aut cladem tripartito in orbe celebriores sunt gentes hijs Noaticis exortæ generationibus.

Cognomina
Titæ &
opera

GENERATIONES NOAH EX MOSE,

atque Beroſo.

GENERATIO SEM, EX MOSE. BERO. ET IOSE.

Melchisedech
regnum

Iherusalem

rum

Siaꝝ princeps Samus, qui Melchisedech rex iustus
atq; Pacificus, & altissimi dei sacerdos, cū Seht, su-
per omnē animā in origine Adā apud hoies glori-
am adeptus. Accepto uniuerso Afie à Tanaī p Bosphorū, usq;
ad Nylū Aegypti littore, Pōtificiā regiāq; Tetrapolim Sale.
Iebo. Syō. moria cōdīdit. Genuitq; príncipes insigniores hos.

Aſſyrī Aegypti coloniāz, post Chameſem ducē, Aſſur il-
lic ſui nomínis opidi cōſtructoꝝ. Helameū Elamitāz, q; Per-
ſe, principē. Arameū à q; Aranei Syri, et Armenij Scythē. Ex
hoc natū ſunt, Getulī. Alanus, Auson, Mefas, Vnde Getuli. A-
lani, Ausones, q; Apulī. Is em̄ anno Aralij 10. claſſe in Italiā ue-
nit, et Ausitides Syriē patria Iob. Mesij Mifij, q; Valachī. Ex
Mesij, et Getulis Mesagethē. Ex hoc Dacus, Getus, Banno,
Thynus, et Brygus à quib⁹ Daci, Gete, Gothi. Panones &
Phryges. A Brygo item ex Hispania per Germaniam in
Asiam profecto, reftant Brygum, Brygantum, & Bartolry-
ga, quæ nunc Ratisbona dicitur.

Arpaxēū, qui Arphaxat, à quo Arphaxatei, qui Chaldei.
Ex eo prodiere Sala, qui genuit Heber Hæbreorū & lingue,
& nomínis authorem. Hic aut, quo tempore diuisus est orbis
& lingue secūdū 74. príncipes discrete ſunt, genuit Phalech

Iectan

ATQVE PRINCIPVM.

& lectan gemellos. Ex lectā, qui Ister, a quo Istro fluvio nomē
Idem Danubius gentilis ab fonte noster. Sale, à quo Salona,
Iader, Dalmadan, Epyrus, Sarmates, Adulas. Vnde Iadera,
Dalmatia, Epyrus, Sarmatia, & Adula mons à Constantiensis
lacu in Mesembriam ponticam tensus.

GENVS ET PRINCIPES CHAM

Ex Mose & Berofo.

Phricæ princeps Chameses, appellatus Innuus, in
cubus, Sylvanus, Pana, Aegyptiorum Saturnus,
à patre Noah maledictus, Avarus, Magus, Gygā
tei, diluuiocē puniti criminis resuscitator, atqē dis
seminator. Omne littus Aphricæ usq; in Oceani
& Gadif angustias possedit, præcipue uero in Lybia, Sicilia
& Italia regnauit. Is porro Aegyptijs, apud quos in Theba
da sui nominis opidum Chemin, id est Panis urbs, atqē Thel
chinibus, qui Rhodij, magia corruptis Italos quoq; lanige
nas, ubi sui nominis urbs Camerfa, deprauans, à lano patre
propulsus, & Rheo, que Pädora, sororis, atqē simul uxoris oc
casione, Titanumq; fratrū auxilio, Lybiā, electo in Cretā Hā
mone, uēdicauit. E quaño Nini Magni 43, à Dionisio Ham
monis filio, Nyfeis & Amazonib, duce Minerua iuuatibus,
tum patre, Titanibus occisis, restituto, reiectus, in Bactrios
cōcessit. Vbi mundi principia, Sydera, magiamq; professus,
Zoroastris adepto nomine, cū præstigij sele regem effecisset
à Nino iuniore, ultimo imperij sui anno, subacta gente, trūca
tus, uitia, tirannoq; more, nō prius q; uitam finiuit. Attī, opti
mo Deo, Cœlestes cœlestibus, atqē terrenos terrenis plerūq;
compensante, factū est, ut is omniū maximam terreni principa
tus originem, & hos Duces, Regesq; propagarit.

Canam, idem Phœnix, à q; terra Canaan, que Iudea, Phœnicis, Damasci, & Palestina
principem, atq; Sichei, Sydonis, Archadij, Emathij, Synij, Samarij, Iebusei, Amorhei, nec
nō & reliquoq; Mose numerato, Cananeorū ducū patrē. Vnde Sychei, q; Phœnices et
Sychē ciuitas, q; Sydon, Sydonij, q; Poloni. Archades, Emathij, Syna mons, Iebusei, alięq;
decem Cananeorum gentes nomina habent.

Phaethontē, qui Phut, seu Pheritō, à q; Phutei, q;
Lybij, et Mauritāq; flumē Phut, Lybie regē. Qui
cū año Aralij 39. è Lybia in Lyguriā pfectus esset,
cōflagrationes exarhere. Vnde Phaetonteī incēdij
fabula nata. Inde in Aegyptum reuersus, reli
quīt hos duces. Lygurē, Cidnum Eridanū, Ven
tū, Venetū, Tylam, à qbus Lygures, Veneti, & ab
alijs fluminum nomina supersunt. Chus, seu Cu
rem Aethiopum Saturnum, unde Chusei, qui
Aethiopes, quorum Colonia ab Osyrise ducta, Aegyptus,
quaē mare fuerat, et Curetes 10. ex Idaea geniti, qui multa humano usui necessaria Cretam
habitantes edidere, Osyrimeque nutriuere. Ab hijs Creta, Idaea, & Ida mōs. Huic inter alt
os fuere filij. Nymroth uenator robustus, Babillonieq; Monarche fundator. Sabatius Sa
ga, qui

III.

Chami cogni
mina

C A T H A L O G V S A N N O R V M

Sabatij cognomina

Saturnia Roma condita

Tuscie populi nominatores

Vsus uini et musicæ

Numidarum Rex

Indie nominator

Osyris.

Typhontis exitus

CHVS.

Sabatius

Nymroth

Sabos

Arabs

Dionysii Pallas.

Tryton

Iulis

Lybius

Lydo

ga, qui Pictius, Fidius, Semipater, Semirex, sapiens & iustus Potifex & Saturnus Scythicus nuncupabatur. Ab eo Scythia Saga. Itala est Saturnia dicta est, Saturniamque in capitolino colle fundauit anno Semira, primo.

Sabus a quo Sabei, Sabelli, qui Sanites, & Sabini, Huic successere Curitus, Anitinus, Aruncius, Feretius Tuscie populorum nominatores. Arabs ex Chus Arabia rex. Saba turifer felicis Arabiq cum Gogo filio Princeps, genuit Tritonem, primum Lybie regem, a quo Tritonis lacus. Hic Hamonem, Cornigerum, ab arietini capitibus insigni dictum, a Rhæa coniuge, Chameles forore in Cretam pulsum, ubi accepta in uxore Curretis regis filia Creta, regnum & regni nomen obtinuit, & Dionysium ex Amalthea genuit, Nyseorū nominatore, apud quos educatus ille, Vinarū, uini, ceruisiaque opus, & Musica certamina docuit. Palladem perpetua uirginitate, prudenter, & militari arte claram, ad Tritonis lacum, unde Tritonia dicta, repertam adoptauit. Quæ prima Lybicos pallatua instruxit. Patrem Lybia restituit. Osyridem adoptatum, sub Olampo praceptor Aegypti, atque Sylenū, Unde Syleni gæs, primum Nyfeis reges dedit. Ex India reuersus uictor, Tytanes extinxit. Triton præterea genuit Iarbam Numidarum regem, a Myrina Pallade Amazonum regina regno spoliatum & hic Geradeabum Hyspanię Tyrannum, ab aurifodinis a se repertis ditissimum, & ob hoc a Græcis Chryseum, & a Latinis aureum adpellatū. Ex eo prodiere Tergeminus Lōnimī, id est præcipes, Gerones Hyspanię gygates, a Lybio Hercule perempti. Ex Gogo itē Sabæ filio natū sunt Indus, Indie nominator, & Orientalis Asie rex Ganges a quod fluuiō nomen.

Mezraim ex Rhæa, quæ Pandora, Aegypti Regem. Unde Aegypti Mezrei, Idem Osyris, Sol, Apis Serapis, Hamonius, Dionisius, Olympius, Iuppiter iustus appellatus, diuisa totus a patre natura, in omnes optimus, ideoque communis fauorius pater acclamatus. Qui regno pacato, uniuersum orbem, Hercule Lybio duce, Isideque sorore simul & uxore comite, peragrauit, egreditus anno Zameis primo, a se inuenta, docens, iustitiā omnibus imperans, oē studiū in puniendis malis, atque plus in honorandis bonis impensis, aliquot gentibus expulsi tyrannis, filios suos reges dedit. Ut Marone uineare & agros cultorem Thracibus, ubi Maronea ciuitas. Triptolemum triticū fatorē Atticis. Orum diuinatorē, & medicū Aegypti, a Tiphonte interfactum, sed a matre Iside tum uitæ, tum immortalitatē restitutum Aethiopes agros colere, ac tributa pendere docuit. Maxime uero oīm non bellis, atque periculis, sed otio, hominūque salutē deditus, apud oīs gentes pro Deo habitus est. Tum anno Balei ij. 43. in Aegyptum multis donatus, & receptus honoribus, regressus a Tiphonte fratre Gigante Aegypti, Tyranno, totius orbis gyantibus conscijs, & conspiratorum numero in 26. partes est impie disceptus, Eius

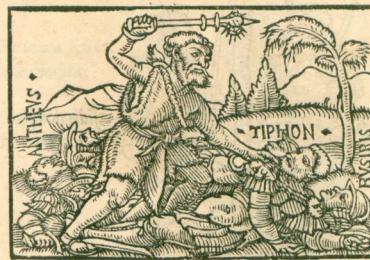

Eius tum ulta morte, uxor Isis, cera corpus fictum, ignotę cōmisit sepulturę, tertia agrorum parte ad eius cultum sacerdotibus donata, qui illi Apim, & Mēphim boues, Aegiptijs fasros, sacrificant. Genitalia quoq; Priapī hortorū, uinearumq; custodis, numine colī mandauit. Hinc illa, Io, Juno, Ceres, Tefmophora, Luna, cornuta, propter recentis lunae speciem, bovisq; sacrificium, uocata. Et frugifera, quod hominum cædes, ablata per traditum uictus usum, sauitia causa sedauit. Et legifera, quoniam iustitia cultu, uim, iniuriamq; timore imposta per insolubiles leges pœnæ, abstulit. Medicina quoque studiosa, tum uiua tū mortua egris opē tulit. Ex Italiā in Aegyptum reuersa, anno uita sua 600. ibi defuncta, apud Mēphim in Vulcani loco diuinis cū honoribus condita est. Fuere autem Mezraim filii præcipui, Lybius, Lydus, Meon, Macedonia. à quibus Lybia, Lydia, Meonia, Macedonia. Casleus, & Petreus, Philistinorū & Cappadocū príncipes. Orus, qui Pluto, tenebrosarū, Orcadum insularū rex. Qui, quod cultū uitę, pecuniarumq; in usum docuit coadceruationē, Dis est appellatus. Quod uero sepulcro, funerūq; pōpas induxit, uita functis, apud inferos dominari creditur. Neptunus nauigandi arte classem instruxit, à patre mari præfectus, maris & Deus & Imperator est habitus. Item & ab equitandi arte tradita Hippius est adpellatus. Genuit is Lestrigonem præfectum Italiam ab auro Osiride. Item & Phorcum Corsicam Sardiniamq; Reges, patrem hunc Italicarum Gorgonum formosissimarum Euriales scilicet Stemmonis Scylla, atq; Medusę. Rhodum ex Telchinium sorore filiam, à qua Rhodo insula nomen. Huius amore captus Sol, insulam aqua suffusam, reparauit. Ex eaque genuit Helyades vii, astrorū peritissimos. Ex Graecorum prodidit fabulis Diodorus. Ex Ioue & Junone deas, deosq; natos esse, quibus ad perpetuum cultum, memoriamq; omnium ab se gestorum, & inuentorum laudem attriuit. Sicuti Vulcano, ea, quæ ignis opera sunt, & metallorum usum. Marti, armorum inuentionem, bellandise arte, contra Deorum aduersarios exercendam, Apolini diuinationem, medicinam, musicam, Citharam, & Sagittariam. Huius ex Ariadne filius Aesculapius Chirurgiā, radicum uires, & medicamentorum compositiones tradidit. Mercurio præconia, bellorum fœdera, dissidiacq; mensuras, pondera, numeros, concentum, liram, palestram, sacrorum ritus, astrorum motus, uerborum ordinem, & interpretationem, unde dictus est Hermes. Dionysio uitis, uiniq; usum. Veneri maturae uirginum ætatis curam. Lycinæ parientium. Diana infantium custodiā. Gratij corporis decorum, formamq; cōcernentia, & gratiarum retributionem. His uero, quas Oras uocant, ac istū cuiusq; indicat, ad cōmūnē utilitatē munus

CATALOGVS ANNORVM

LIBIVS HERCVLES.

Gades Herculis.	Galathes.	Tospius Thuscus
Blascon mons	Hispalus	Athus.
Italie reges.	Blascon.	Alceus.
Dardanus fusi- data	Dardanus. Iasius	Camboblascon.
Iapeti nomina et regnum	Iaphet.	

Eunomia, id est lege, iustitia, & pace. Musis 9, filiabus litera-
rum, & carminum inventionem. Palladi Olei plantationem
uestiu adparatū, edificādī artē, operariā instrumēta, & tibias

LYBII HERCVLIS GENVS EX

Mose Beroſo & Annio.

Ybius à q Lybia, idē Hercules Oſyridis incerta
matre filius, ſuęq; peregrinatiōis dux fortiss. Is ad
uindicandā patris necē, ſub Baleiij, et Altadis Im-
gio ſumptis armis, Gygates, Typhōtē uidelicitur in Phry-
gia, & alterz in Aegypto, Buſyridē in Phœnitia, Antheū in
Lybia, Milinū in Creta, Lefrigones in Italia, Lōnimos Ger-
ones in Hispania poſtq; extinxit. Tuſcū, à q Tuſci, ſibi ſuffecit
Italis, Galathē Celtis, ubi Alexiā cōdidit, & Hispalū Celtibe-
ris preſecit. Iple tum poſt multa, præclaraq; geſta grandeus,
apud Celtiberos uitia defunctus, iuxta Gades ſuas in inſigni-
eī conſecrato templo diuorū honore conditus eſt. Ex eo ſunt
orti duces. Tospiades 50, ex quo rē uno Sardus à quo Sardinia,
Galathes ex Galathea Celte regis filia, Vnde Galathe, Calla-
tij, Galli, ex hijs & Grēcis Gallograci. Hispalus à q Hispalis
ciuitas. Agathyrſus, Gython, idē Gelon, Agathyrlorū, Gelo
numq; principes. Athus Meoniac Rex, ex Omphale iunioris
Athi abauis, q Dardanū ex Italia ob fratricidiū pfugū, Me-
onici agri parte, à Brygis Hyſpanis Phrygia nominatę, dona-
uit. In qua is Dardaniā condidit. Pro ea uero Thurreno, qui
Thorebus. Vnde Thurreni, Athi filio relictā Italī portionē
tradidit. Ex Thusco Thuscorę rege natus eſt Alceus, ex hoc
Blascon, unde Blascon uitiferomōti nomē, pater Camboblaſ-
conis, qui Janus iunior, Coritus, id est Iupiter, Itali ab Electra
uxore gener. Armonia uestalis uirgo. Curis Sypī Veiuſi Re-
gis pater, à q Sypontum, & Sipalis fons. Huius filia Tylax, que
Cibeleſ uxor Iasij, Phrygum ſacerdos maxima, cuius Sacer-
dothes Galli. Ex hijs Coriban, à quo Coribantes ſacrificuli,
hic ſub Amintis initium, Thurreno in regnū ſuffecto, ad Dar-
danum patruū in Phrygiā cū matre, latiſ ſecti Magne deorū
matris ſacris, perrexit. Ex Camboblaſcone Ioue, regeq; anno
Mamelī 10. Coritus Iasius, & Dardanus. Hic anno Aſcatidis 13.
Iasius fratre necato, Dardaniā fundauit, anno Aſca, ultimō.
E quo ſuccellere reges Eriſtoniū, Tros, Ilus, Laomedon,
Priamus, Hector, Francus ab hoc Franci, Celtaq; rex factus
anno Tentei primo.

GENVS ET PRINCIPES IA.

Iaphet, ex Mose Beroſo atq; Annio.

Vropē princeps Iapetus Priscus, qui Dyris, Ma-
rus, Atalaus, Athlas ſenior, Astrorum doctor, Ge-
ti, monti, Athlanticæq; fabulae nomen peperit, à
patre Noah omne littus Europæ a Gadibus ad Tanaim acce-
pit. Ex eo præcipui ſunt hi natū reges atq; principes.

Comerū

Comerus Gallus anno ab aquis 141. Italice solitudinis 108. Janicq; primū in eam aduentum 33. prīmus Italæ rex factus, Gentia se nominatæ literas, & leges dedit. Genuitq; Ascanū, à quo Ascani, qui Regini. Poloni Riphēū, à quo mōtes, & Gens, quæ Paphlagons. Tagumornta Celtiberorum regem, Tagi fluminis nominatorem. Ochum Veium Italā post 58. regni sui annum regem, à quo Veiochus mons. Huic exactis 50. regni sui annis, usq; ad Italum, & Romam per annos 430. succēdere reges hi Chameses, Janus secundum. Cranus, Razeñius, Aruns, Tages, Sycanus, Enakij Lukij, Apis, Lestrigon. Hercules, Tussus, Alteus. Hesperus. Italus, cum eo Abo rigenes rexit Romanæ urbis conditrix Roma, cui usq; ad Aenam per annos 445. succēdere reges hi Roma nessus, Picus priscus, Faunus priscus, Annus Faunigena, Vulcanus, Mars, Janus, Ceculus Saturnus, Picus iunior, Faunus iunior, Latinus Aenea sacer, huic ad Romulū per annos 428. quin decim Sylviorum reges successerunt.

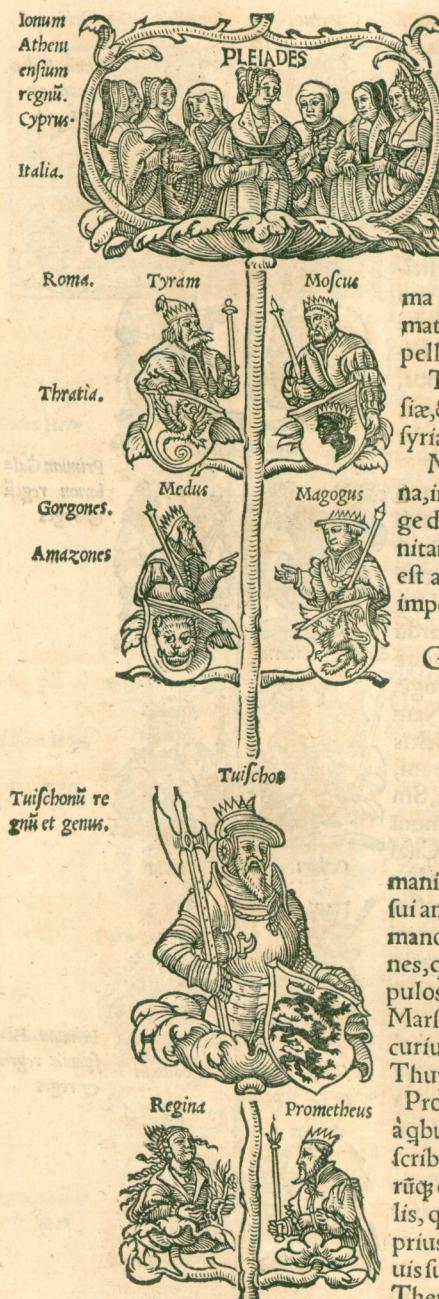
Samothes Dīs sapientissimus prīmus Gallorum rex anno ab aquis 143. creatus, Gallis Samotheis usq; ad Troiæ excidi um per annos 982 à stirpe reliquit hos reges, Magum tectorū inuentorem, à quo Magum, & Nouiomagum opida. Sarronē quī anno Zaneis 8. publica literarū gymnaſia instituit. Dry um, Drudum sapientum, & auguriorum doctorem. Bardū musicæ, & carminum authorem, Longhum. Bardum iuniorē Lucum, Celtā, Galathem, Lugdum, Belgium, Allobrogē, Rhomum, Paridem, Lemannum, Galathem iuniorem, Nam nem, Rhemū, post Troiā euersam año 6. receptus est à Celis Francus Hectoris filius. Hic usq; ad C. Cæsarī dictaturam, qua tota Gallia uicta, Romanis 500. circiter paruit años. Sin gulis eius gētis populis singuli præfuerere prīncipes. Memorā tur interī Ambigati Celte regis sobrinus Bellouesus Cisal pinorū Gallorū regnī fundator. Breñi duo, quorū prīmus Romā, alter Delphos templū incēdit. Cogolitanus, & Acrestes ab Atilio, Virtutis à Fabio uicti Auernorū reges, postremi uero à Ces. domiti Vercingentorix, et Comius. Tum exacto per Gothos Romanorum dominatu, alterum Francogallo rum scilicet regnum ceptum est.

Tubal anno ab aquis 143. in Hispania capto regno, Tubal sui nomīnis urbē in Bethica cōdīdit. Cui à stirpe anni 982. ad Troiæ euersiōne succēdere reges, à qbus locis, populisq; noīa supersunt, hi. Hyperus, Jubalda, Brygus Tagus, Betus, Gerion, Hypsalus, Hyspanus, Hercules, Hesperus, Athlas, Italus, Sycorus, Sycanus, Syceleus, Lufus, Syculus, Rhomus, Pallatus, Cacus, Erythreus, Gargoris, qui Amellis colligendi arte Mellicola dīctus, primo excisam post Troiā año regnare cepit. Manūtum Hyspania sub partitiis prīcipib; per annos 1071. usq; ad Charthaginem impēriū, cui exactis 35. annis, usq; ad alterū Gothorū regnum impērare Romani.

Ion pri-

CATALOGVS TEMPORVM

Ion primus Ionū Gr̄corū rex, à quo ḡeti, mariq; nō mē. Ex eo sunt orti. Helisa unde Eoli, Helysi, Heliseus campus in Betica. Tarsus, Tarsi, Cyliciæ dominus. Cethim à quo Cyprus Cethim. Dodoneus, Dedanorū Sarmatharū author. 500, annos in Illyrico uixit. Hesperus à quo utracq; Hesperia. Ithalus, idem Athlas iuuior, & Kytis, à quo Italia nomē, & eadē Kytis appellata. Genitū hīc Syculū Siciliæ nominatōrē, & regem. Sycorū, qui expulso patruo in Celtilberis genti, fluiōq; nomen dedit. Romam filiam ab originū Regulam, à qua Roma condita est, & adpellata. Pleyades vii. Italicas à Pleyone matre, à patre Atlantides, & à materno auo Hesperides ad pellatas, & Principibus, & Dijs amatas Nymphas.

Tyram Tyri, Thraciæ Princeps. Moscus Mosconum Asia, & Europa Dux. Medus medorum rex. Magogus Cœlyriæ Dominus.

Myrina filia. Gorgonum in Africo Oceano positarū regina, instructis Amazoniis pallatuis, sub Aralio, Hyarba regē deuicta, tum Lybia, Numidiaq; subactis, perpetua uirginitate, & armis clara, Trytonides, Lybica Mínerua, & Pallas est adpellata. Sed & aliae de Scythis Amazones prodierunt, imperio clarissime.

GENVS LIBERORVM NOAH
post aquas Natorum. Ex Bero, Diodo, & Annio.

Enītī sunt Noa post aquarum cladem Beroso teste, liberi. Tuyschon Gygas, qui cum Istri, Mesēq; filijs, & fratribus ab Adula mōte in Mesembriam ponticam, & à Tanai ad Rhenum anno ab Aquis 156. regno capto, anno Ninī 4. Sarmatis, atq; Germanis, & leges, & literas tradidit, ab eisdem post 150. regni sui annum in Deos relatus. Cui à stirpe successere apud Germanos reges, ab auo Noah in filios adoptati, uiiri feroce omnes, qui ad Sphæri imperium regnantes, sui nominis loca, populosq; reliquere. Mannus, ingheon, Istheuon Hermion, Marsus, Gambriuus, Sueus, Vandalus, Teutanes, idem Mercurius. Alemanus idem Hercules, & Hunnus. Athuischone Thuyfsum, & Thuischburgum opida Reni.

Prometheus, q; Aegyptijs ignis usum prodidit. Tytanis 17. à qbus Tytanim Aegypti opidū. Regina, quę, ut Diodorus scribit, unī Tytanū, Iperoni fratri, cœlestium motuum, temporum doctori, nupta, diuos edidit liberos, quorū unus mas Solis, qui sacer ignis ante, & altera foemina Lunæ, quę Menæ prius uocabatur, sed & mater ipsa Cybelis adpellatiōibus diuis sunt adnumerati. Ex Tytanibus itē fuisse Memoriam, & Themidē filias, quarę altera Rhetoribus sacra, memorādi, loquendicationē, & nomina rebus dedit. Altera uero legū latōribus

toribus celebris, diuinandi arte, sacra, cultumq; Deorū, bene uiuendi, pacisq; leges docuit. Pandora iunior, eadem Rhea Osyridis mater. Oceanus rex, à quo Mari, & Nylo nomen, huius soror, & uxor maris numen Thetis, horum filia tertia ter re portionis nomine Europa. Typheus gygas Aegypti Tyrannus, hīj præter Tuischonem Aegyptum coluerunt. Iapetus iunior, Crana filia, Granus. Cranaus Italiam cum Come ro habitarunt. Araxa prisca, à qua Scythico fluumini nomen Araxi, huius filius Scytha prisca primus cum matre, Sabatius pōtifice, Scythiae ab se nominata Rex. Genuit is Prutū, à quo Prutij, Pruteni, Prussi, & Napum Napeorum ducem.

Scythæ igitur gens origine, imperioq; non minus fœminis quam viris illustris, imperium Asia ter quæsitum, tributarium sibi usq; ad Nīnum tenuit invicta. Bactrianum mil le urbium regnum, item & Parthicum condidit. Parthi nāq; scytarum exules hinc uero domini, quorū fuerant serui. Darium ingenti strage fugauit, ingentiore Cyrum, & Zopirionem, Alex. M. Ducem prostravit. Romana magis audiuit, pressitq; captis aquilis, quā senserit arma. Emisit hæc deniq; populos uniuerso penē terrarum orbī formidatos, & exitiosos. Alanos, Hunnos, Gothos, Bulgarios, Sclauos, Turcas, & Tartaros. Eiusce præterea gentis fœminæ apud Thermodoonta flumen exiles, in ammissorū cæde maritorum ultione, contemptu dein uirorum, matrimonium seruitutem adpellates, Amazonum nomine regno capto, non modicam Europæ, Asiaq; partem armis obtinuere, ciuitates alias condidit. Themiscyram conditicis reginæ nomine, regni caput. Ephesum, & Smyrnā, & alias euertere, tanti animi facte, utcū sumis Principib. Hercule, Achille, Alex. M. atq; Pōpeio M. manus conserere non detrectarint. Vna item eaꝝ regina Minothea cum 3000. fœminis, 25 dierū itinere, prolis cōcipiēde adfectu Alexandro M. cōgressa, post dies 30. grauida recessit.

Post aquarum itaq; cladem tripartito in orbe cælebris ora regna sunt habita, in Asia quidem celsissima, omnium Babilonicum. In Aphrica Aegyptium, & Lybicum. In Europa uero quattuor, Italicum, Celtiberium, Celtarum, & Tuischonum, hījs Ionicum nonnulli addunt. Ex hīs Europæ regnis, Tuischonum omne in Germaniæ adpellationem collatum, imperij diuturnitate, gestarumq; rerum gloria cæteris facile præstat. Id ante Romani imperij declinationem testantur in Asia Cimerij. In Europa occupatae Italizæ partes, incensa Roma, uastata Hispania, & Gallia in Germaniam tractæ Belgo. Quingentornm annorum cum Romanis cruentissimæ utrinq; certamen. Post Romani uero imperij declinationem feroce adhuc Germani pristina libertate vindicata, Burgundiones, & Franci tota Galliam. Suevi Lusitaniam. Vandali Lybiam. Saxones Britaniam. & Longobardi Cisalpinam Galliā mauortibus armis possederunt. Atq; postremū R.o. impij maiestate, animi, uirilisq; potētia, sui iuris effecta, seruata fide, magnanimitateq; ruditate, ferociamq; exuerunt adeo, ut eis in orbe nunc usq; haud facile homines, uel quis in genere studiorū, artiūq; tū domi, paceq; tū foris, belloq; pollentiores, hospitatores, itē generosiores, ac simul corporis forma, roboreq; præstantiores reperiātur. Hebreo-

Pandora
Oceanus rex,

Typheus
Europa

Araxa.

Scytha prisca.

Ex Iustino Scytharum laus.
Parthi.

E Scythis orti
populi.

Amazones.

Amazonum
ortus atq; pætria

Minothea.

Principalia
orbis regna

CATALOGVS TEMPORVM
HEBREORVM PATRVM SVCCES-

sus ex Mose.

HEBREORVM PATRES,
& ami ab aquis ad Mosen.

1.	SEM.	
uit.	Anni	Anni ḡnatiōis.
600.	2.	
2.	Arphaxat	
338.	35.	
3.	Sale.	
933.	30.	
4.	Heber.	
262.	32.	
5.	Phalech.	
239.	30.	
6.	Reu.	
302.	32.	1819
7.	Saruch.	
230.	30.	
8.	Nachor.	
128.	29.	
9.	Thare.	
205.	70.	1928.

Anni ab hoc cōditio

Non extendas manū super puerū,
nunc enim cognoui quod timeas Do=

minū, per memetipsum iurauī, quia.

Nno Nini Magni 43. ab aquis 292. ab Adam 1948. in Vr opido Chaldeorum natus Abrahā, Magno atq̄ gloriōsus electe stirpis pater, et dux, anno uita sua. 75. iubente Deo, ex Aran, ubi pa-
trem sepelerat defunctum, in Cananeorum terrā profectus, hinc urgente fame, in Aegyptum, inibi, ut scribit Ioseph. Sacra, Deum unicum omnium creatorē, Cœlū, uniuersamq; naturam docendo, locupletatus, reuersus, Hebron auitum opidum eligens. Loth ex fratre nepoti Sodo-
mam habitandā concessit, quo paulo post ab se devictorū à re-
gū spolijs erepto, à Salemī rege, atq̄ pontifice Melchisedech
panem, & uinum cū benedictione, relatis in gratiā exuuiarū
decimis, accepit. Anno deinde aetatis sua 99. à Deo ter bene-
dictus, & nomine auctus, testamenti sempiterni promissionē
carnis circumcisione sigillatam, mox ut est iuxta diuinū man-
datum prosecutus, anno sequente Isaac ingenuū filium, à deo
promissum simul & a se benedictū, ex uetula, steriliq; Sara cō

Salua animā tuā, noli fuge nob̄
respicere post terrā li-
genuit.
nec stes in omni circa
Quo tēpo
repaulosū
periore, u-
nico dua-
bus cū fili
is, uxore,
ob respe-
ctū, in salis
statuā uer
fa, Loth fal
uo, quinc
Soc os

ABRAHÆ SVC-
CESSIO.

1. ABRAHAM

	A. m.	A. n. g. n. d. o. s.	A. m. ab h. c. d. o. t.
1.	175.	100.	2028.
2.		Isaac.	
3.	180.	60.	2108
4.	127	90.	
5.		Joseph.	
	110.	2308.	

HEBRAEORVM AEGYP-

tie seruitutis anni.
125. 2253.

Hij anni possint suppleri per Am
ram 5. Et Mosen 80.

nente, primogenitorum iure donatum, atq; simul à Deo be/ Jacob peregrinat, XII. Patriarcharū patrem. Qui sacra post uota, gratia natio. uesq; post labores, Israelis nomen adeptus, annos natus 130. cum 70. animabus ad Iosephum filium, Hysimahelitis anno
ætatis suæ 17. à fratribus uenditū, sed diuina gratia, diuinoq; suo spiritu, à Pharaone Mundi saluatorem appellatum, regnoscit, praefectum. à filijs ductus, Heliopolim dono regis annos deīn qbus uixit 17. habitauit, à Iosepho, atq; moriens præce Ioseph mundi perat, in autum sepulchrū repositus est. Hæbreorū itaq; ḡes, saluator. in Aegyptum colonia posita, deinceps mirum in modum & uiris, & opibus aucta, superstite Iosepho duce, fœliciter ibidem uixit. Quo defuncto, à seruitute, inquam, inde subacta fuit grauissimā. Aegyptijs x. plagiis atrociss. afflictis, Deo suis probante, tum atq; miserente, nec deserente, per Mosem ducem est opera diuina liberata, inque pomissam patriam reducta.

JOB GENVS.

Nachor Abrahami fratre IOB Ausitidis Regulum singulare pacientiae spectaculūm progenitum esse. Item & Jacob ex Dina generum fuisse.

b

MOYSIS

Sunt qui scribant, Ex

CATALOGVS ANNORVM
AE TAS MVNDI IIII.
MOSIS, ET IVDICVM ISRAHELIS
successus, ex sacra Historia, & Philo.

ISRAHELIS IUDICES

		& anni iuxta 70. &
		Philonem.
1.	Moses.	20.
2.	Iosua.	27.
3.	Othomiel.	2520.
		20.

Lex data.

Balaam fata.

Iaamo uate, qui ab Asina sermonem extorserat, & salutis futuræ stellam è Iacob orituræ prædixerat, imperfectis, prædam retulit. Ouium, 67500. Boii 72000. Asinorum 61000. & puerorum uirginum 32000. Captisq; 60. uiribus Arabiæ fines usq; ad Iordanum obtinuit. In hijs desertis, cœlo escas, & petra potum, abunde præbentibus, in consumto uestitu, annis 40. cum dure ceruicis populo, laboriose transactis, omnig; à se liberata gente, uno duntaxat Iosua cù Caleph ob fidé superstite, in credulitate preueniente Deo, p̄emortua, in monte Nebo, nusquam extante sepulchro, anno uita sua 120, uiuaci sensu ab humanis gloriose decedens, nouę gentis Pon. Eleazarī Aaronis filio, atq; ducatum Iesu Naue, qui Iosua, Dei præcepto tradidit,

Mosis obitus.

Nno Ascatis 8. ab Abrahā
a 505. ab aqs 797. ab Adā 2453
a primo Abrahæ in Aegyp-
tum ingressu ad seruitutis solutionem
430. Moses ad nepos Leui, uir strenuus, sa-
piens, & Propheta, legū latore maximus.
Homīnibus, Deoq; cum dilectus, tum &
ab eodem mire seruatus, et ex op̄ione ad
montem Oreb liberando Israhel dux cō-
stitutus, censu armipotentium uirorum,
præter innumeram foeminarū, impube-
rum, uernarumq; multitudinem, plus quam 60000. Cancrē
polytanæ potestatis, xi. Pharaone, magno exercitu per ru-
brum mare siccō pede transfugas, persequente, illic cum 600.
curribus, 50000, equitibus atq; 20000 peditibus demerso, Ae-
gyptiam seruitutem soluit. Hinc ut Ios'es scribit, hostium ar-
matus exuījs, angelo Domini diu, noctuq; præcessore, in
Arabiæ deserta profectus, Amalechitas, eo orante, & Iesu
pugnante, uincēs præda gentiumq; metu dītatus est. Vbi du-
arum tabularū leges, dei dīgito in Syna monte conscriptas, tu-
lit. Ligneum templum consecravit, Sacerdotes & Leuitas,
Aaron fratre diuinitus ad
pontificatum delecto, con-
stituit. Subinde post mul-
tos errores, grauesq; mur-
murantis, ac delinqūentis
populi afflictos Cananeo-
rum gentes, Duce Phineas
Eleazari Pon. filio, qui le-
gum zelo, 24000, rebellū
occiderat, bello adgressus,
paucis uictor, ex una Ma-
dianitarum, Amorreumq;
strage, regib; quinq; po-
pulocq; utriuscq; Iesus, foliis
puellis saluis, omni, cū Ba-

2. Aod.
 89. 2620. Leuitas, 40. annis in deserto genitorū 601730. manū, Iordanē
 5. DelboraBarach siccō pede transgressus, Sole diē prorogante, Regib⁹bus xxxi.
 20. excis⁹, à Deo cum promissam, tum à se captam Cananeorum
 6. Gedeon. terram, tribub⁹s in colonias distribuit. Eo proinde, anno et⁹
 150. magna cum laude defunct⁹, Trib⁹s Iuda, Simeone af-
 20. 2720. cito, Pon. Phinea, occisis Cananeorum & Phereorū 10000.
 7. Abimelech. Hyerosolimam igne, ferroc⁹ deuastauit. Dumq⁹ Adonib⁹
 20. zech Regi, extremorum artuum fastigia truncarentur cap-
 8. Thola. to, crudelitatis ille suæ sibi conscius similis, exclamauit, lxx.
 22. Reges amputatis manuum, pedumq⁹ fastigij, sub mensa mea
 9. Iayr. cibor⁹ reliquias colligebant. Sicut egi, ita repedit mihi Dñs.
 Hoc loco Ioses reponit hystoriā sceleris trib⁹s Dan, & Beni
 10. Iepte. amin sub interregno cōmissi. Quo ex illa 600. uiri, rapto cum
 6. Esebon. sacrificulo Michæ Idolō, Laídem urbem, dolo captam, no-
 7. Labdon. mine patriarchæ sui Dan habitarunt. Hæc uero propter Læ.
 8. Samson. uitæ concubinam fede stupro necatam, à cæteris tribub⁹s in
 20. sceleris ultionem iussu Dei concitat⁹ 40000. suorum bina ce
 12. Heli. de fusis, tertia pugna, ad 600. profugos, eosdem, tum & à con-
 20. 2809. nubis eorum abiuratos, cū uicis, & oppidis extincta, sed per
 15. Samuel. misso tandem nubilum puellar⁹ raptu fuit reparata. Hinc
 SAVL REX. clamante ad Dominum peccatore populo suscitauit ei Deus
 26. Othonielem fratrem, & generum Caleph trib⁹s Iuda prin-
 cipem. Qui Mesopotamia rege deuict⁹, Israhelē Idololatria
 cōtaminatum, ab 8. annoq⁹ seruitute liberauit. Eundē Moab
 rege dolo, tū 10000. cæsis, pace in annos 80. statuta, à 18. annoq⁹
 iugo redemit ambidexter Beniamites Aioth. Inde fortis San-
 gar pro Israhele pugnans, 600. Philisteos uomere peremit. sangaris for-
titudo.
 Mox Delbora cum Barachæ filio Abinoes de trib⁹ Nephta
 b. 2. līm pto

Hierosolyma
capta.

Beniamitarū
scelus.

sangaris for-
titudo.

C A T A L O G V S A N N O R V M

- Iabel. Iim prophetes & iudex, ingenti Cananeorū exercitu profligato, duceq; tū Sysara à Iahelē Aber Cinei uxore truncato, 20. annorū abstulit seruitutem, pace 40. annorum pacta. Israhele autem ob peccata sua item, vii annis oppreso, supplīante, Gedeon idem Hyeroboaī ex infima Manassē familiā uir, ab Āngelo roridū uelleris ostento, prouocatus, Baal euerso, cum delectis 300. uiris Madianitarū, 12.000. prostrauit. Soccotharum seniores tribulis, spinisq; contriuit, & Phanuel diruit. Ex ea præda in auribus uidelicet 1700. scilicis aestimatis, donatus, Ephod domus suæ ruinam conflauit. Pacem deinceps toto uitæ suæ tempore uiator obtinuit. Principatum tum ei, posterisq; suis oblatum, eum nec sibi, nec filijs, sed Dominō deberi testatus est. Eo uero defuncto, suus ex cōcubina genitus filius Abimelech arrepta tyrrānide, 70. legitimos fratres, uno minimo, Joathan saluo, necauit. Hinc iuxta dignā Ioathā imprecationem, Sychemitis conscijs, ab se ferro, & igni afflīctis, fraticidijs, uiolentæq; tyrannidis pœnas, à fœmina prostratus dedit. Post Tholam ex Isachar. Et Iayrum Galaaditē, 30. filiorum principatu memorandū, populus in mala pronus, criminā ueteribus adjiciens noua, Philistinorum seruitutem annos incidit 18. Tum ueniam precatus, liberatorem meruit. Iepte Galaaditem ex adultera natum, & à fratribus domo electū, uirum fortissimū, qui ad ducatū rogatus, accepto spiritu Dei, una die xx. Amanitārū ciuitates ingenti cæde uastauit. Vnde uiator unigenitam filiam, post bimestrem uirginitatis luctum, ex uoto sacrificauit. Rebellium Effrateorum 42000. cecidit. Hinc post Esebonem Iudeum, & Labdonem Effrateum, numerosa, fœlicijs prole memorandos. Iterum scelerata, serueq; genti datus est liberator extribū Dā, Angelico prænuntio, & uterina sanctifica
- Samson He- Samson Hercules, Samson. Qui inter alia multa bræorum Her præclara facinora, ruptis ferreis compedibus, pulli asini maxilla Philisteos 1000, ceteris fūculis, contriuit. Tum sitiens, ex eiusdem malæ dente molari fontem impetravit. Aeneas Gazæ portas asportauit. Annorum 40. seruitutem, atq; tributa suæ genti sustulit uiator. Postremum à Leone, ab hoste inuictus, Dalilæ meretricis suæ dolo uictus, & robur & ocu los amisit. Robore autem recuperato, dum in derisum Philistinorū principiūs ē carcere in Phanum ductus esset, oculorum ultionem precatus, cum Phanum, tum sese cum 3000. prostrauit. Hinc Heli primo ex Ithamar cum Pontificatu, ducatum gerente, quod Is filijs suis sacerdotibus, etiam monitus, licentia nimium indulgeret, neq; correctionem adhiberet. Filijs cū 30000. populi fusis, Arcadei capta est. Quo nūtio terrefactus Pater ille, subito casu fracta ceruice 98. annorum senex, cum abortiente Nurū expirauit. Viatores autem Philistæ i sepm iam mensibus horrendis atq; pudendis afflīcti calamitatibus, Arcā dei miris donis, spontinoq; foetarum uacarū ductu reddidere. Quam, cum indigne, utpote, si ne sacerdotū ministerio, Bethsamites attrectassent, de senioribus 70. & de plebe 50000. sunt à domino morte confecta. Sub defuncto Heli sacris institutus fidelis Samuel Effrateus propheta diuinitus Anna sterili natus, ac Deo dedicatus. Principatum adeptus, Israhelē ad piū cultum reductum, à Palestiniis ope diuina superatis, disterminauit, atque pacauit. Dum uero grauitate gerendis rebus impar uideretur, sui item filii à paterna uirtute degenerarent, factiosus populus legitimū, pacificijs principatus impatiens, renitēte propheta, in suum excidium, gentium more, Regem exegit, ei à Samuele iussu Dei hoc præscripto iure permissum. Tollet inquam Rex imperaturus, ad agrorū suorum, militiaq; labores filios uestrōs, ad delitiārū suarum paramēta filias uestrās. Seruūs suis, & eunuchis optimis uinearum uestrarum, olivætorum & agrorum, fructum item decimas expendet, in opus suum seruos uestrōs, ancillas & iumenta coget, addecimabit quoq; Greges uestrōs, Eritis & uos ei serui. Et clamabitis in die illa à facie regis electi, & non exaudiet uos dominus in illa die, quia regem uobis petistis.
- Heli Pontifex & Iudex.
- Samuel
- A Populo rex postulatus.

Monar-

MONARCHIAE I. BAA YLO-
nica, Regnorumq; successus, ex Berofo.

ANNI AB
AQUIS. Anni ab hole
condito
131. 1787.

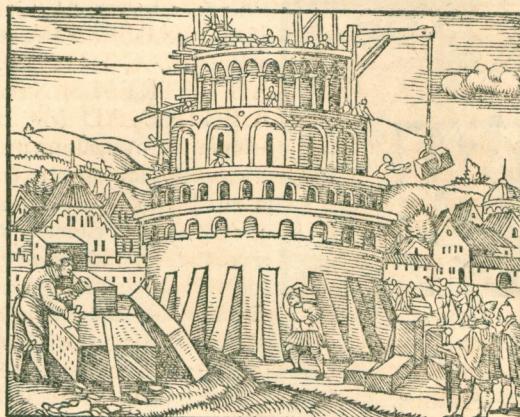
BABYLONIAE IMPE-
ratores, & anni.

1. Nymbrotus.
56. 1823.
2. Belus.
62. 1905.

3. Ninus.
52.
4. Semiramis.
22.
5. Zameis Ninus
38. 2037.

Ymroth, seu Nymbrotus, Babylonicus Saturnus,
filius Chus, filij Chamesis deorum iunioris, filij
Nonnæmen. Robustus coram Domino uenator,
accepta cum s. filijs, ut ait Iosæ, à Gaza ad Aegy- Nymbroth re-
ptum terra, in Mesopotamia campo Sennar an- gnum.

no ab aquis 131. Regiam Tetrapolim Arat, quæ Edessa, Al-
cath, quæ Nysibis. Calannæ, quæ Seleutia, seu Cthesiphon. &
Babel, turri, propter inflictam à Deo linguarum, à qua & no-
men habet, confusionem, incompleta fundauit. Quam sius
deinde ex Belo filio nepos Assyrinus idem Hercules. Ninus

Aureum secu-
lum,

Jupiter, in Asia Monarchiæ caput euexit tum, cū primus
omnium ipse, aureum 249. annorum Sa-
turni sæculum in ferreum mutauit, ui-
lato gentium iure, quo intra suam cuiq; patriam regna finita, per Reges, quorū
arbitrium pro legibus erat, non ambiti-
one, sed uirtute delectos, tueri magis,
quā proletari solebant, noua imperij cu-
piditate finitos primum armorum ru-
des adgressus populos, tum, uictoria ui-
ctoriam pariente, Reges debellauit. Far-
num Medorum regem cum uxore, filijs
q; septem crucifixit. Sabatiū Saturnū,
è Scythia in Italiam fugauit. Atq; Barzanem Sabati filium.
Bactriorum regem, regno capto, peremit. Gentibus tum
omnibus inter Tanaïm, & Nilum positis, subactis, Monar-
chicum statuit imperium. Nynam regiam, Assyrium quoq;
regnum suo nomine condidit, & primus Belo Iouï, Iunonicq;
parentibus, & autis statuas, ac templo dedicauit. Generis, an-
norumq; hoc inscripto epithaphio. Est mihi pater Jupiter Be-

b 3 lus,

CATALOGVS ANNORVM

BABYLONIAE REGES & ANNI.

Generis anno
rumq[ue] descri-
ptio.

Idolatriæ
initia.

Semicanis o-
pera.

Treveris

6. Arius.

30+

7. Aralius.

20.

2107.

8. Xerxes Baleus.

30:

9. Armatrites.

38.

Babylone am-
plitudo.

Roma.

um redamittat. Fuit autē **Babylonia Semiramidis** opere, præter palustrem locum, cincta muro in quadrum ambitum stadiorum 480. cubitorum alto, 200. & 50. spissō, ædificijs duplīci serie moeniorum uice superstructis, turriū 300. & portarum 100. Superbum, Her cle, hoc humanę temeritatis opus. Opus inquam, quod multo plus crutoris quam cementi hauit, multoq[ue] plures hoies, quam lapides cōtriuīt, uniuerso exitiosum orienti. Sed pa rum hoc, inspecta Roma, quae simul illud omne, cum eo, quod in orbe reliquum illi fuerat, deuorauit. Horum auarissimorum operū, uel à solo, quod eis hodie super est, nomine, gloria, uel hodie, humano cruore queritur pascitur, atq[ue] feruatur.

REGNORVM ANNALES.

Nno Beli 31. Sytiorum regnum in Achaia ab Aegyaleo in Aegyalea ab eo
a & postea ab Argiorum Rege Pelope Peloponessus adpellata, ceptum, ultra
600. annos in Argiorum regnum desisse notat Eusebius. Sub Nino Thebeo
rum dinastiam. 190. annos in Aegypto regnasse scribit idem. Argiorum Regnum ab
Inacho anno Bal. xerxis primo fundatum, post 660. annos in Mycenæ est translatum. An
no Armatritis primo. Pastorū, ab Israhelis forsan pastoribus, sub ea Aegyptū ingressis, ad
pellata, dinastia 103. annis Aegyptum tenuit. Eiusdem 21. Argiūis leges dedit eorundem
Rex Phoroneus priscus. Sub id temporis Hyspanis præfuit Betus. Vnde Beticæ nomen,
& post

10. Belochus pris. & post hunc Deabus sub Belocho. Osyris Macedonem filium,
35. 2210. Aemathij regem dedit. Italij, cui extinctis Tyrannis, annos
11. Baleus iunior. 10 prefuerat, Apemnij ab Apì, nomē reliquit. Sub Baleo iù
52. niore Suevus & Celte Reges suis regnis sua nomina indide-
12. Altadas. re. Eiusdem anno 31. Polytanorum Aegypti dinastia cepta
32. 438, durauit annos.
13. Mamitus: Anno
30. 2322. Mancalei
14. Manchaleus. 12. Italus.
30. Hespero
15. Spherus. fratre Cel
20. tiberoru
16. Mamelus. rege sub-
30. 2302. fecto, Sy-
17. Sparetus. coro filio
20. pulso, Ita-
18. Ascatides. liam à se nos-
20. minatam,
19. Amyntes. 2529. exire. Cas Roma.
25. 2529. Coudit.
penam ad Auentinum collē struxit. Ianigenis Morgetem fili-
um Coritum. Aboriginibus autem filiam suam Romanam sub
Regulam statuit. Quae mox anno prænumerato sui nominis
oppidum in Pallatino colle fundauit, anno à condita Babylo-
nia 549, à Comero 539, ab aquis 680, ante Troiam conditam.
148. ab ea Virbi, Populo & Romulo nomen extat.

Anno
Mancalei
12. Italus.
Hespero
fratre Cel
tiberoru
rege sub-
flecto, Sy-
coro filio
pulso, Ita-
liam à se nos-
minatam,
exire. Cas Roma.
Coudit.

Anno Mamelii 9. Belgicus Celtas re-
gens, Belgarum principatum edidit.
Eiusdem 10. Cecrops priscus in Attica
Regnum, & hinc 21. Athenas condidit Athene con-
Post 500. círciter annos ad Magistratus dita,
delatum. Hinc ad Democratiam. Anno
Spareti 20. Isis de Iasij nuptijs ex Italia
in Aegyptum reuersa est.

Anno Ascatidis 8. Moses cum Isra-
hele Aegyptum est egressus. Lufus Cel-
tiberos, & Allobrox Celtas regnantes,
iurorum nominū populos reliquere. An-

no eiusdē 36. Aegyptus, Danao
fratre expulso, Aegypto nomen
dedit. Anno eiusdē ultimo Dar-
danus ex Italia in Samothratia
profugis, Troiam cum illustri
regno per reges 6. annos 297. co-
seruatam, fundauit. Quae anno
Tautanis 24. incerto, ut ait Di-
on, authore desolata, multas gē-
tes, & uiris & opibus ditauit. E-
andem ab Hectoris filijs restau-
b. 4. ratam.

Troia fundata

CATALOGVS ANNORVM.

	BABYLONIAE IMPERATORES & ALI.	
20.	Belochus ή.	
	25.	
21.	Bellepares.	
	30.	
22.	Lamprides.	
	32.	2616.
Minoz Rex.		
Paris.		
Cadmos lites & rurum Greca rum inventor.	22.	Sosares.
	25.	20.
	26.	Lampares.
	30.	
	27.	Pannias.
	95.	
	28.	Sofarmus.
	19.	
	29.	Mytreus.
	27.	
	30.	Tautanius.
	32.	
	29.	Tenteus.
	20.	
	30.	Tyneus.
	30.	
	31.	Dercilus.
	20.	
	32.	Eupales.
	38.	
	33.	Laoostenes.
	95.	
	34.	Pyrithidias.
	30.	
	35.	Offrateus.
	50.	
	36.	Ascaracapes.
	22.	
	37.	Tonus concoleros.
	15.	
Latinorum, Albanorum, Sylviorum reges.		
Pataui conditum.		
		rata , Fimbris R. quæstor, euerit non impune, eo à Sylla in suum necem adacto, qui eam uti Romanis agnata, iterum restituuit. Obtinuit hæc urbium uel maxime sola, hanc felicitatem euersa, ut multi potentes principes. Gentes, & urbes, suam nobilitatem, latente tueritate, honestatim, quam si profugo fratricida sit orta, genus suum in eam referant. Sub Amyntis imperio Ianigenas rexit Thurrenus, Cybele in Phrygiam profecta. Sub Belochu iuniore Asteriu Cretenis regis, ex Europa rapta filij, Minos Cretam, Radamanthus & Sarpedon Lytios sanctis legibus rexere. Eiusdem imperii anno 21. Paris Celtarum rex Parrisiiorum urbem condidit. Anno Bellepa. 24. Cadmus, Phœnicis frater, Agenoris Aegypti filius, cum fratre Sydonem, Syriamque gubernauit. Hinc Lampri. 1. in Boetiā profectus, Thebe fundata, lingua Græcam & literas Phœnicibus atque Galathis similes, à Pelasgis primum suscepit, rudi tunc Græciae primus intulit.
		2711. Quas sub Sosare, Thebas regens, Amphion auxit. Eodem tempore Mars Janus iunior, & post hunc Satutnus iunior Abortinibus prefuerunt. Sub Læpri, Imperatorum dinastia Aegyptum annos 144. tenuit. Et Celtas rexit Lemannus, a quo nō Alemanni, quibus ab eius nominis suo rege nomine est, sed Lanfanensi Iaco uox indita. Anno Pañiae 2. Orpheus Trax Musices praeconia tulit & lyræ. Eiusdem anno 10. Celtarum rex iunior Galathes, per deuictos Sarmatas, Asiam invasit. Galathas, ac tu ex hijs, & Græcis, Gallograecos peperit. Anno Sofarmi 3. natus est Amphitronis Hercules, idem Heraclius Alceus omnium fermè primus & maximus pyrata, qui anno uitæ 52. furia percitus, igni morbum cum uita combussit. Qua calamitate mota coniuncta sua Deyanira laqueo se suspendit. Huic Herculi, a quo nec Troiam sub Laomedontis regno captam esse credibile est, recentiores Græci, atque solent omnia nobilia sibi, ita præclara Lybius Herculis, nec non Hebrei Sasonis gesta admimentiuntur. Sub Tautane, Diapolitana Dinastia cepta, annos 178. tenuit Aegyptum. Sub eodem Troia desist regnum. Anno Tentei 1. Francus Hectoris filius a Cetis in regem assumptus, eisdem suum reliquisse nomen credi potest, quod in altero Francogallorum regno receptum, hactenus manet. Ab excisa Troia per annos 428. Ad Romulum, Latinorum, Albanorum, Sylviorumque idem regnum, ab Aenea Troiano, ducta in uxorem uicti Latini regis filia, captum, hos tenuit reges. Aeneam Lauinius in agro Laurenti coniugis suæ nomine, & Ascanium, Albæ regia, cōditores. Sylviuum Posthumum. Aeneam Syl. Latinum iuniorem. Albæ Atum Aegyptum, Capim. Capetum, Tyberinum, Agrippa Remulum, Auentinum Procam, Amulium à Romulo peremptum. Eadem tempestate Antenor, & idem nobilis Troianus, comitibus Henetis ex Paphlagonia secum in Italiam profectis, Patauium urbem condidisse, huj uero positis inter Alpes, &

pes, & Adriam sedibus, Henetorum populo, Venetiarumq; urbi nomen peperisse feruntur. At origo huius uetusior à Veneto Phaeotis filio putatur. Anno Dercili 4. Eristeus ^{venetiae cons} Lacedæmoniorum, & Athletes Corinthiorum regna cœpere. Eodem imperante Amanones, quæ sub Tauranæ Epheso capta, spectatum toti Asiae templum Diana combusserant, cum Cymmerijs Asiam inuasere.

Anno Eupali 16. Aphricæ caput Carthago ^{con} thago à Tyris fertur esse condita. Sed dita Aphricæ Menadro Tyriorum Chronicæ textore, caput. año Ascarazapis. Pygmalionis Tyrio rū regis. 7. à Didone Pygmaliois sorore Arx Byrsa, tū inde ciuitas extracta est. Quæ Lybia subacta, magnā maris obtinuit portionem, huius quoq; occupauit Sardiniam, Syciliam, & cæteras Insulas. In Hyberiam captam, colonias posuit. Qua principatum contraxit, Græcis potentia nō imparem, opulentiaq; Perarum regno comparandum, quem post 700. annos cum Romanis conferens, amisit, funditus igne, ferroq; euersa, hinc uero ab Octavio Cæs. restituta.

HEBREORVM REGNVM. EX SACRA HISTO.

Aulo igitur humilis generis, eminentis uero corporis Beniamita, ab asini ad Saul rex. regi maiestatē ueecto, dū is Samueli recta monēti pareret, Ammonitas, & Palestinos, agricolaū armis, 6000. caesis, uicit. Hinc aut̄ elatus, prophetā negligēs, Phytones cōsulens, sacerdotes occidens, ac Deū contemnens, Amalechitarū male uictor, cū a deo, tum ab hominib; desertus, Dauide cōsecrato, à Palestiniis cum tota domo sua uitius, suapteq; tum manu cōfossus, hostib; ludibrio fuit.

AETAS MUNDI V. REGNVM IVDA.

IVDA REGES, ET AN
W, Ex 70. & Philone.

i. DAVID.

20.

2929.

nus inuicto lebuseo, regiam sedem, constructa Syon arce, in Hierosolymam, ab se auctā, posuit. Regnum ab hostib; funda, ferroq; strenuisse uindicatum, reformata religione, in tis more Dei continuit. Tum simul atq; transgressionis sua poenas, conuictia, famem, pestem, hostilem, ciuilemq; gladium, ac fidelis

Nno Dercili 31. à Mose ^{Genus David}

a 436. ab Abraham 941. ab àquis 1233, ab Adam 2889.

David hac propagine è Iudæ tribu natus. Iudas, Phares, Esrom, Ram, Amminadab, Naason, Salmon, Boos, Obeth, Iesse, Dauid, ex opilione, Deo nō genus, & faciem, sed uirtutē & cor aspiciente, in Regē & Prophetam cōsecratus, insigne totius & regiæ maiestatis, & pœnitentis humilitatis exemplum præbuit. Nam expugnato hacte

CATALOGVS ANNORVM

IVDA REHES ET fidelis, humiliisque Dei seruus, patientissime tulit. Postremum
 anni. ab ædificanda domo Dei per Vatem, ob cruentas manus suis
 as, repulsus, ingens hoc, & sanctum opus una cum regno
 Salomonis filio reliquit, gloriose defunctus. Qui mox hinc,
 regni totius pace firmata, Regum ipse omnium diuitijs, sapientia,
 gloriaque splendidissimus. Conductis 153600. operarijs in
 monte Moria preciosissimum Deo templum, anno regni 4.
 Roboam. ceptum, undecimo perfecit. Inde quoque regia domo impensis
 3. Roboam. sime completa, magnificati ab se regni tranquillitate laxatus,
 17. Abias. innumerarumque foeminarum consortio cum depravatus, tum
 8. Abias. stultus, Idololatriam, proindeque dignam Dei indignationem
 3. Afa. incidit. Qua tum primum, ultore Deo, graui est molestitia pa-
 tri est adpositus, quum iam grandævus ab aduersarijs uexas-
 5. Afa. tus, decem regni sui partes Hyeroboamo profugo seruo suo,
 21. Iosaphat. Abhie Vatis inditio, cessuras, agnouit. Eo itaque sepulto, a filio
 6. Iosaphat. suo Roboam rudi, pauidoque rege, Quod neglecto senioru con-
 25. Ioram. filio, ad inconsultam iuniorum persuasionem elatus, iugur sup-
 7. Ioram. plici populo comminaretur asperius, decem tribus Regnum
 8. Ochozias. Israhel constituentes, ad Hyeroboamum Ephrateum uirum ui-
 Initium regni ribus, ingenioque pollentem defecere. Sed & Sesacus Aegypti
 Israhel. rex, dum Roboam relicto Domino, patrizans foeminiis in-
 Hierosolyma dulget, Hierosolyma capta, templum, domumque regiam spoliauit
 captata. anno regni quinto. Huic est liberis 88. successit Abi-
 as, patre fortior quidem, sed peccando similis, Hyeroboamum
 9. Ioas. Idololatram superbum 5000. Israhelitarum cæsis, humiliauit
 20. Amazias. adeo, ut subinde Israhelis reges penè omnes, a domino ius est,
 10. Amazias. quem dereliquerunt, relieti, mutuis se se cædibus, usque ad regi-
 29. Azarias. ni perditionem extirparint. Hinc Afa patre melior, syncero
 11. Azarias. corde ei, qui sibi fidentibus robur præbet adhærens Deo, pa-
 52. Ioathan. ce fretus, abstulit prophana. Zaram quoque Aethyopum regem
 Samaria con- 12. Achaz. 3208. 100000. milibus, & curribus 300. armatum superauit. Inde, q
 dita. 13. Achaz. proximo tempore regia Samaria ab Amri Israhelis rege con-
 16. Ezechias. ditata est, ad humanam conuersus opem, & bellis, & morbis est
 18. Ezechias. ægre superatus. Iosaphat autem rex, operum magnitudine Da-
 29. Manasses. uidi similis, diues, iustus, & inelytus, uniuersum regnum, con-
 15. Manasses. stitutis ad sacram legem iudicibus, atque prædictoribus, ad pi-
 55. Amon. um cultum reducere studuit. Domino confidens, hostibus se-
 16. Amon. semet fundentibus, uictor, ditta Moabitarum spolia in benedi-
 12. Iosias. ctionis ualle collegit. Sed, quo uno peccauit, impiorum Isra-
 31. Iosachaz. hel regum sotietate factus est infortunatior. Identidem & Ioram ex pio patre impius, & infelicior filius, qui fratribus suis, & aliquot Præcipibus imperfectis, Nathanicam progeniem
 mens. 3. extinguere conatus, reliquo domino, coniugis Idola colens,
 18. Iosachaz. a Philisteis, unico minimo Ochozia saluo, tota eius excisa domo, uictus, tamen longo uiceru egestu mortuus, ignominia nota-
 19. Iosachim. tus, regia caruit sepultura. Ochozia tum matris impulsu patrizante, a Iehu Israhel rege, qui, Heliseo prophetante, ad prophetarum, & Naboth ultione, uniuersam domum Israhel regis

IVDAE REGES ET DESO
lationis armi.

20. Ioachim:
mens. 3.
21. Sedechias.
11.
*
**
DESOLATIO.
70.

regis Achab, Iesabel regina à canibis dilacerata, atq; Baal cū sacerdotibus suis euerit, cum fratribus interempto. Athalia regis mater, & Achab filia, tyrannide correpta, quicquid Dauidicæ stirpis reliquum erat, auferre nixa, Salomonis genere iam nunc, ut afferit Philo, omni deleto, unico per Iosabet cognatum Ioäde Pon. uxorem, & Nathan stirpe Iosas insante seruato. Quo tum anno ætatis septimo rege consecrato, illa templo per tumultum electa, gladio fuit discepta. Huc usq; authore Philone, stirps Nathan, Achesar, id est, Principis frater, & Mathathim, id est, ad succedendum donata, dicta est. Inde qui deinceps è genere Dauid principatum gessere, trinomij uel binomij fuerunt. Igitur Iosas Elyh Simeon, tutore Ioadae Pon. simul, & optimo Principe, anno uictæ sue 120. ad reges condito, à Deo auersus, Syrorum ultionem, quam languens euaserat, à seruis Zachariæ Sacerdotis, Iosas da filij, impio eius iussu lapidati, in lecto necatus, & extra regum sepulchra positus, recepit. Similiter Amazias à domino ad Idola conuersus, tum à Iosas Israhel rege, templo, regiaq; gaza directa, captus, suorum postremum coniuratione fuit occisus, subfecto sedecim annorum filio Azaria seu Ozia. Qui dicitur Zacharia uidente, Dominum quaeruit, fortuna, uictoriaq; clarus, urbem, regnumq; reparauit, & auxit. Inde uero contra Pontificis monita superbiens, lepra, illegitimè sacrificij pœna, contabuit. Utq; deinde cū Domino in uictus Iothan regnum tenuit inuictum. Sic aduersus Dominum inuictus Achas regum ex bono patre omnium facile pessimus, præter cladem à Syris acceptam, à Facæa Israhel Rege, 120000. de luda cæsis, in numero mulierum, puerorum, prædictæq; multitudine capta, iuste adflictus, Assyriorum inutili præsidio, tributo sponte penso, uindicatus, Idololatra factus, in tempore uel angustiae sua aucto in dominii contemptu, legitimis sacris, temploq; interdixit. Quæ omnia iuxta sacræ legis institutum, ex pessimo patre filius optimus, Rex diues, & inclitus Ezechias restituit. Idola, & Aras absulit. Aeneum Moses serpentē, ne coleretur contriuit. Palestinis uictis, à Senacharibo Rege obsestus, auro pacem emit, hinc non impune uiolatam, quando eo, & Elsaia suplicantibus, per angelū domini, Assyriorum 185000, nocte cæsis, Rege cum fugato, tum & in templo à filijs occiso, obſidio fuit soluta. Eius anno 6. Regnū Israhelis cū Osea Rege, q; nō audiuit uocē dñi Dei sui, à Sarmanasar Imperatore in Assyrios est tralatū. Vbi in captiā Samariā impositi Samari tani, Iudæi deinceps in prosperis amici, sed in aduersis aduersi, quiete à Leonū insultu habere nō prius potuerūt, quā Hebræos sacerdotes recipiſſent. Hinc mira unius generis & morum uicissitudine Manasses 12. annorum Rex degener, magos, & Idola coluit, innoxio cruento pollitus, exacta Babylonico in carcere pœnitentia, & Dominū & regnum recuperauit. Amon patre, cuius uices annos x. gesserat deterior, Dominum contemnens, etiam à seruis est contemptus, & occisus. Rursum Iosias 8. annorum Rex optimus, recta uia cum domino, tū prophetis adquiescens, secure, prospereq; uixit. Prophanis omnibus extirpatis, sacra restituit, ac Pascha omnium splendidissimum celebravit. Tum diuina monitione posthabita, contra Aegyptios prælians, teli istu, maximo cum populi sui luctu, luctu

Zacharie sa
cerdotis exi
tum.

Faceas rex Is
rahelis.

Regnum Isra
hel exinctum

Hyeremia

CATALOGVS ANNORVM

Hyeremias canente, expirauit. Aegyptij uero Rege Nechaone Syriam tenentes, Hyeros folyma capta, gente multata, impioq; rege loachas ablato, sub tributo fratrem subfecerunt Eliakim qui loakim. Qui, dum combuflis Hyeremias uaticinij, Dominum, & Assyrios co tempissit, cum uasis domini in Babyloniam ductus, & illi occisus, extra murum est abie catus. Relicto s. annoru filio rege Elyah Neri loakim seu lechonia, Is Assyrijs uexantibus, ne quid ei grauius accideret, sponte cu tota domo sua, cum 10000 captiuis, senioribus atq; principibus, cu uniuersa templi, & urbis gaza in Babyloniam transmigravit, accepta contra fidem carceri mancipatus, spontanea transmigrationis sue anno 37. Deo Davidis problem seruare uolente, ab Euilmerodach Rege liberatus, atq; reuerenter habitus, Salathilem genuit Zorobabelis patrem. Successerat illi patruus tributis obnoxius Rex Sedeckias, ob cuius tum & in Deum, & in hoies arroganti perfidiam, ciuitas sancta, cum templo sanctissimo is obsidionis mense, peste, fame, ferro & igne miserabiliter est euersa. Rex ipse in Reblatha, cu Sarria primo sacerdote, Principib. regnus agnatis, & liberis coram trucatis, oculis orbatis, atq; tum Babylonie uinculis consumptus, Gens uniuersa, nullo sexus uel etatis discrimine, uel cesa, uel in seruitutem cum losedech Ponti redacta, Iudaei regnum iam nunc omne, propter obstinatam aduersus Deum, nuncios, & prophetas Dei, Regis Sacerdotum, populis totius pruaricationem, in Babyloniam a Nabugdonosore anno regni sui 19. traductum est, anno a David 484. a templo condito 440.

Regnum Iudee cum Hierosolyma ex eisum.

CATALOGVS REGNI ISRAHEL.

1. Hieroboam.	5. Zambri. mens. 7.	12. Zacharias: Sellum.
2. Nadab.	6. Amri.	13. Mananhem.
3. Baasa.	7. Achab: 21.	14. Phaceia.
4. Hela.	8. Ochozias. 2.	15. Phaceae.
	9. Ioram. 15.	16. Oseae.
	10. Hyehuh. 29.	17. Summa regni Israhel a Roboam ad sextum Ezechiae. Anni 261.
	11. Ioachas. 15.	18. BABY.
	12. Ios. 17.	
	13. Hieroboam.	

BABYLONIAE CHALDEORVM ALIO-

rumq; regnorum successus, Ex Euseb.

CHALDEORVM BABY-
loniae reges, & anni. Ex
Metastene Persa.

1. Phulbelochus.

28

2. Phulasar.

25.

3. Salmanasar.

18.

4. Sennachariib.

7.

5. Asardon.

10.

6. Merodach.

51.

7. Benmerodach.

21.

3319.

8. Nabugdonosor

35.

9. Nabugd. Magnus

25.

10. Euilmerodach.

30.

3229.

11. Regasar

3.

12. Labasardach

6.

13. Baltasar.

5.

Nno à Nino 1234 à condita
Babylone 1352. ab aqs 1493.
Phulbelochus Babylonice
militie dux, et Arbaces Me-
dorum praefectus, indignu-
rati, se huius imperio subiici, qui mul-
tere corruptior, foemina potius malit es-
se quam vir, de imperij diuisione pacti
Regem suum Tonosconcolerum, quæ
Græci uocant Sardanapalum, armis eo
compulere, ut quas impio prætulerat
delitias, una secum, hoc uidelicet solo

uirum imitatus, pyre incendio cōsumperit. Quia hic Medoru-
m, atq; Perse rum. Ille uero Babilonicum Chaldeorum, à fatidico
scilicet sacerdotio adpellatum, Regna sibi uendicarunt Hu-
ius proinde reges, uel solo Iudæorum exitio clari, propter im-
perij diuisione inter Monarchs non admittitur. Porro Phul
belochus Mananehem Israhelis regem tributo subdidit. Phul

Regnum Chal-

deorum Me-

dorum et Per-

sarum.

asar, Achas rege Iuda sponte sibi submisso, prouocate, Facea
3212. Israhel regem, terra Neptalim multauit, Rasiq Damasci re-
ge perempto, Damascenos in Cyrenæ transfluit Salmanasar,
Osea Israel rege capto, Israhelis regnum, ultore, diu tolleran-
te impietate, Deo, excidit. Reliqui Iude regnum tam diu affli-
xerunt, donec Nabugdonosor magnus, gestorum scilicet ma-
gnitudine Herculi comparatus, id omne, deuictis Syris, Ae-
gyptijs, Libijs, & Hyberis, impiorum flagello, deleuit. Hic
tum, contra Deum cœli superbiens, bestiarum, ferarumq; cō-
uictu humiliatus. Deo, cuius omnes, uia iuditia sunt, uera &
opera, quicq; superbientes humiliare potest, regnum cui uult
dat, & auffert, benedixit, & gloriam dedit.

Regnum Isra-

helis & Iude-

orum deletu.

Anno Phulbel 7. Granaus, Macedoniæ regnum restaura-
uit & eiusdem 42. Lydis, tesserarum, pilæ aliorumq; ludorum
caupone, institutoriæ, lanarum tinturæ, retiorumq; texturæ
doctoribus, Ardisus fecit regnum, à Cyro, Creso ditissimo cap-
to, deletum. Eiusdem anno 46. Olympiades sunt repetitæ. Is
idem est annus uidelicet 46. Azaria regis Iuda. Anno Mero-
dach, qui Manassem Iude regem castigauit. 34. Homer. Gre-
corū Poetaq; princeps Iliadē, anno ab Illo deuastato 500. finxit.

Homerus poe-

ta Graecorum

Literas Græcas emedauit & auxit. Tā sero cepere sage Græci.

MEDORVM REGES, ET ANNI. ET METASTANE.

1. Arbaces.	28.	5. Arbianes.	22.	9. Apanda	30.
2. Mandanes.	50.	6. Arceus.	40.	10. Darius	59.
7. Sofarmon.	30.	7. Artines.	22.	Cyrus	12.
4. Articarmi	50.	8. Astibarus	20.	Facit	204. Amos.

c Roma-

CATALOGVS ANNORVM
ROMANI REGNI SVCCESVS EX LIVIO.

ROMANORVM REGES
er anni, ex Eusebio.

ROMANORVM REGES
er anni, ex Eusebio.

1. Romulus.
2. Numa Pom.
3. Tul. Hos.
4. An. Mar.
5. Tar. Pris.
6. Ser. Tul.
7. Tar. Super.

2. Nno Phulasar 22. à Troia destructa 428. à Roma condita 873, à Comero primo Rege 1412. à primo Iani in Vaticanum receptu 1444. Romulus, cui ab urbe nomē, quam à Roma fundatam, & adpellatam, regiam in tetrapolim constituit. Ex Albanorum Regum genere natus uir ferox occiso fratre Remo, Tuscorum auxilio, Romanum regnum, se rege primo, condidit. Quo firmato & aucto, Quirini numine in Deos euanuit. Has inter alias statuit leges, nempe, Qui Romanus est, nullā sedentariā exercet artem, sed militiae tantum, & agriculturae operam det. Mulier adultera, uel uinipota nece puniatur. Parentes ante nuptias, relegandi, uendendi, & occidendi liberos ius habeant. Romanum itaq; regnū iniuria, uiq; cōditum, Iano bellī, pacisq; īdīce dedicato, tū pacis studio prīmū clauso, religionis īstītutae cultu, pīe, iuste, q; gubernandū, Sabinus Numa docuit Rex. Eidē pacato, ueteri Alba euersa, ciuiūq; duplīcato numero, Celsū addidit Tullus Hostilius ē Tugurio, & ex Bubulco, Rex Romulo ferocior, regno ultro donatus, pri-
mus regum purpuratus, fulmine cū domo perīst. Hinc Ancus
Tul. Hos.
3. Marcius. Numā tū genere, tum religione ex filia nepos, uictis
Latinis, Auentinū & Ianiculū urbī coniunxit & Hostiam cō-
dit. Cuius superstites Filij Regno fraudati, fraudatorē postea
interemere. Tarquinii Priscū Corinthi pīfugū. Qui primus
id ambitione, & oratione obtentum, regis Hetruscorum in-
signibus uidelicet Corona aurea. Sella eburnea. Sceptro ha-
bēte in cuspide aquilam, Tunica purpurea, xij. securib; et tu-
bis, quibus etiā post exactos reges, præter coronam, & pictam
togā, primi magistratus usi sunt. Centurijs item, & patribus auxit uictor, ac urbem muro
clausit. Cedibus igitur regno parari coepit, idem sibi Tarquinius, à Tyrannide Superbus
Tullij Seruū Tarquin. Prisc. generi, ē Serua nati Regis optimi. Quirinalis, Viminalis, &
Esquilinij auctoris. Socerū sui, socrū, uxoreq; conniuentibus, impia cæde quæsitum. Con-
temptis ordinibus, legibusq; dī id solus, armis stipatus, regere conare, ut scelus scelere,
proindeq; tyrannis libertate uindicaretur, is ob filij sui Tarq. Sexti incaustum, cum uniuersa
domo ab aucta à se urbe est extrusus. Anno conditi regni 240.

GALLORVM SVCCESVS EX LIVIO.
& Iustino.

Alli ferox & adeo inhumana gens, ut ad hominū pernitiem inter arma, ferrumq; nata esse uideatur. Vniuersum prope terrarum orbem belloperuagata memoratur. Primum Pannie sub imperio, Galathæ rege, Galathas in Asiam posuisse. Hinc sub annum Nabugdon. M. cīcīter 5. & Tarquin. Pris. R. o. Reg. 15. mittente sub augurio ex foro nepotes Ambigato Celtarum rege, Sigouesus per Hercinium nemus Germaniam inuasit. Bellouesus autem superatis Iularum Alpium iugis, pulsoq; tum in

tum in Rhetias ab hoc dicas Alpes, Rheto Tuscorum principe, in Cisalpinam Tusciam
Gallis deinceps Cisalpinam Galliam nominatam, Mediolano in agro ab Heduis insubribus Gallorum gente maxima cognomine Insubrio condito, regnum statuit. Hunc secuti Boii inter Padum & Alpes, & hos secuti Senones Galli inter Vfentem, & Athesim flumina sedibus captis, Bergomum, Comum, Brixiam, Veronam, Tridentum, Vincentiam, atque nonnullas alias alpinas condiderunt urbes. His deinde conuenis Gallis aucti, Brenno duce, sub Arthaxerxis M. imperij anno 26. Clusinis expugnatis, fusisq; ad Alliam Romanis, Romam cæsis patribus, incenderunt. Dumq; Brennus Capitoline obſidionis 1000. aurum pondo precium à Manlio Capitolij, hic Roma incēda, in decus, & hinc in dedecus suum seruatore, iniquius exigeret. Camillus exul Dicitator adueniens, non auro, sed ferro patriam redimendam proclamans, arre pro auro, incendium Gallorum sanguine restinxit, ciuibusq; ne Veios transmigrarent, persuasis, urbem intra annum reparauit. Alter ingratæ patriæ Pater, appellatus, Brennus huc Suevorū Senonū ducē, & Siguini Visuntinorū regis generum, in occupata Gallia Senonam Vrbem Senonum Suevorum nomine condidisse. Britanniam cepisse, Senones, Suevos, & Gallos in Italiam duxisse, Romanam incendisse. atq; memoratas subalpinas ciuitates ab se constructas, uel nouatas, eisdem habitandas tradidisse. Allobroges istem, & Auenzam, quae uelut altera Troia fuerit, Heluetiorum caput, tenuisse. Viterbiensis Gotfridus scribit. Hinc ab incensa urbe anno 108. Se leuci M. 40. alter Gallorū dux Brennus 50000. ped. & 15000. equitum, exercitu in Asiam, ad alteram numerosam concessit sociorum portionem, qua Belgio Duce per Illyrios, inuictas prima post Hercule alpes emensa, Pannoniam insedit. Hinc Macedoniam, Orientis paulo ante dominam, Ptholomeo Ceraunos per parricidium rege, pacem, his uenalem, emere contemnente, perempto uendicarat, à Sostene rege frustra retusa. His iuncti, mox omnem Græciam, Asiamq; terrore nominis sui territarunt adeo, ut licitatem pacem, Reges ultro mercarentur. Vectigalia, stipendiacaq; tribuerent, nec sua posse, uel tueri uel recuperare sine gallico milite arbitrarentur. Quo superbienis Brennus, nil Xerxis qui 40000. milium exitio, sacrilegium expiauerat, exemplum reveritus, Deos aggredi tentauit, Delphici templi captus opibus, sacrilegium excusauit, dictitans, Deos non indigere, sed locupletes ipsos indigentibus hominibus elargiri debere. Vi ergo numinis prostratus, se perfodit doloris impatiens. Itaq; Galli rege destituti, fulminib; grandine, fame, pesteq; accisi, rerum desperatione, peremptis uxoribus, & liberis, in Græciam, & Asiam dispersi, Antigono Macedonū, & Attalo Asia regib; parricidiorum poena data, rursus coacti, cum Nicomede Bithyniæ rege recuperatum regnum diuidentes, eorum Pars Greçis mixta, in detenta portione Gallogrecorum nomine usq; ad superatum Anti. M. pers

Mediolanum
conditum.Ptholomei
Macedonum
regis exiit.

Brenni exitus

C A T A L O G V S A N N O R V M.

Gallorum di- mansit uniuersæ formidabilis asia. Pars ad Saïs, Danubijq; confluentem Scordischorum ad
uisio. pellatione resedit, à Liuiu Druso uicta. Pars Tectofagorum Tolosam patriā reuersa, grā-
fante in se pestilentiam, augurio docta, sacrilega præda Tolosensem in lacum demersa, sed
uit. Fuerat ea auripondo 110000, & argentī 150000. à Q. Cepione Ro. non impune, eo sc̄i
licet, cum toto exercitu à Gallis interfecto, extracta. Hæc uero pars iterum prædæ spe, Pā
noniam, spoliatis Istris, & ultra Gallograciam repetiuit. à Cn. Manlio, deuicto per Scipio-
nes Anthi. M. cui præsidia tulerat, è Mylio Olympo supra 4000, partim præcipitata, par-
tim caesa, partimq; exutis armis diuēdita, desit tota. Victoria hæc maioris, quam dītissimi
imperatoris Anthioc, aestimata. Certarūt nempe Romani cū finitimi de principatu, cum
rumexitium. Carthaginensibus de imperio, sed cum Gallis de uita semper, donec intra Italiam à Mar-
cello recepti, extra uero à Mario, Fabioq; cruentiss. cedibus adflicti, atq; postremum dece-
nali bello in sua patria à Cæsare subacti, gens hæc, Romana dominatione, linguaque susce-
ptis, quietior, & humanior est effecta.

DVCATVS IVDA SVCCESVS EX ES-
rahim, Iosepho & Philone.

IVDA POST BABYL. CAP.
tiui, Duces & Anni, Ex
Philone.

CaEt iustitias
Babylonie so-
lutio.

- Holophernes 1. BARACHIAS
gesius.
Zorobabel.
58. 3501.
• Refa Myciola
Hefer. 66.
3. Ioan. Ben. Refa,
53 3620.
2. Iudas Hyrcanus.
18.

Yerusalem Regno deleto, Gens & in De-
um & in homines, & impia & ingrata, tum benefi-
cij, tum poenis uicissim, inuicta maximis. Pars in
Aegypto, sed maxima pars in Babyloniam, 70. an-
nos dura captiuitate oppressa, remissionē Dei mi-
seritiae, tum demum obtinuit. Vbi capta à Persis Babyloniam
mox Darij, Cyriq; regum iussu, Barachias à ducato Zoroba-
bel adpellatus. Regis Ioakim ex filio Mezabele Salathiele
nepos, Babylonie anno ante solutionem 17. natns, tum gene-
ris tum ueritatis preconio dux Iudeor; factus 42460, uiroq;
censi, Hierosolymā cū Hiesu maximo, optimoq; p̄tifice, pa-
triā, ciuitatem, templum, patrias leges & sacra restituturus
concessit. Ab opere tamē aliquandiu, tum propter iniq;as fi-
nitimorum uexationes & accusations, tum quod Judith He-
braea uidea, trūcato Holopherne duce, Bethuliam liberasset,
& Iudæi fugientem tunc exercitum ditiss. spolijs exuissent,
Asueri, cuius anno 13. gestum hoc erat, interdicto, est impedi-
tus. Sed & gens, licet intercessore Iesu, Darius Long. patris e-
dictum relaxasset, ac templum consumare mandasset, quietē
habere non potuit, donec Hester regina, Mardochei cognati
senis consilio, ei ipsi à marito Arthaxerse M. pacem, & liberta-
tem impetravit. Eius rei gratia Mardocheo, qui annos uixit,
198. hortante, Ioakim Pon. Iesu patris sui anno Pon 64. uitę ue-
ro 130. defuncti, successor, Hester & Phurim, sed prius Judith,
& liberationis anniuersarium conscripta, statuit. Et Pon. in an-
nū Arthaxerxis M. 12. gessit. Varia subinde sorte reparandarū
suarum rerum studio dedita, cum Persis ipsis in Alexandri
M. potestatem uenit.

Iudeo-

IUDAORVM SVB GRAECORVM IMPE-
rio successus ex Iosepho.

IUDAIC DUCES

et Anni.

5. Iosephus primus.
- 7.
6. Abner Semei.
- 11.
7. Ely Mathathias.
- 12.
8. Asar Maath.
- 9.
9. Nagid Artaxat.
- 10.
10. Agai Hellij.
- 8.
11. Maslot Naum.
- 7.
12. Amos Scyrach.
12. 3712.
13. Mathathias Siloa.
- 10.
12. Iosephus Arses.
- 60.
15. Ianneus Hyrcanus.
- 16.

Lexander M. è Tyro cruce purgata, Hierosolymā profectus, Iudæis, Iosepho ducē, & Iaddo Pontificē, cum populo obuiām progressis, dum se ei benigni submisissent, audito Danielis, Persarum imperium Graeco uaticinantis, Vaticinio. Tum Pontifice, temploq; donis magnifice honorato, septimi anni tributum relaxauit. Samariam tributo liberam adiecit. Thebaidis regionē custodiendam tradidit. Atq; tū p̄fecto dato, innoxie cessit. Sed ipsi paulo post occisi p̄fecti p̄cenas receperē. Seleucus Nicator Iudeos in nouas ab se cōditas ciuitates translatos, parī cum Græcis honore, ciuitateq; donauit, & Aegyptijs castris p̄fecit. Ptholomeus autem Lagi gregarij militis filius, & p̄imus post Alexandrum M. ob uitutem ex gregario militē rex Aegypti, capta per dolum Hierosolyma, magnum Iudeorum numerū in Aegyptum captiuū duxit, à Philadelpho Ptho, accepta p̄ 72. Seniores diuina lege, muneribus donatum, atq; relaxatum. Philopator Ptho. Iudeam ex improviso 6000. cede captam, Antiochō M. uictori reliquit. Epiphanius Ptho. ob contractam affinitatem redditam. Sic Iudea cum Syriæ, Aegyptijs regum, tum intestinis agitata discordijs, recepto Machabeorum Principatu, libertatem uindicauit.

Alexandri dū
pud Iudeos
gclia.

Ptholomei do
lus.

Legis trans-
latio,

Sacerdotum
ambitio.

MACHABEORVM SVCCES-
sus ex sacra historia, Philone, Iose.

Anneo Hyrcano Iudeorū Duce apud Pthol. Epiphanem gentis suæ negotijs implicito, fratres interea sui per ignauiam, & seditionem Principatum, similiter & sacerdotes per auaritiam, & ambitionem Pontificatum exitiose perturbauere. Onias namq; qui Heliodorum imperiale subitanè morte, diuinitus ob sacrilegiū percussum, uitæ restituuit, legitime, sancteq; Pontificati gerente, Simonis templi prepositi factio ne, Iasonis item, qui Hyesus, Nam arrōgantis ad gentium placita nominib; se nominabant sacerdotes, fratris sui ambitio ne, tñm Menelai, qui Onias, Simonis proditoris fratre, scelere necato, Siquidem in leges sacras delinquere non cedit impune, Lysimacho subinde sacrilego Menelai fratre, tū proxime Iasoni occisis, Menelao iterū leges, & urbē prodente, Hierosolyma ab Anthi. Epiphane, tunc Romanorū iussu per Poplū ab Aegypti inuasione repulso, capta est. Qua per tridū, sine ulla, uel sexus, uel ætatis miseratione 8000. hominum caesa, 4000. uiincta, nec pauciora pecorum more diuendita sunt. Tē plumb 1800. auri talentis spoliatum, & Olympij loutis statua

Hierosolyma
capta.

c. fœda.

CATALOGVS ANNORVM

ASMONAI PRINCIPES ET
Anni, Ex Phylone.

Mathathias
Asmonai.

1. Iudas.
- 5.
2. Ianathas.
- 19.
3. Simon.
- 8.
2. Ioan. Hyrcan. Pris.

ASMONARVM REGNVM.

Nicanoris
cedes.

1. Aristobulus Rex.
1. Simonis interitus.
2. Ianneus Alexander
- 27.
- Solomon Alexandr.
- 9.
3. Hyrcanus.
32. 39²⁷.

Samaria
diruta.

REX IVDAEORVM.
HERODES.

31.

Summa annorum ab homine condito ad Christum.

3958.

fœdatum est. Hinc uero, quod omnium fuit grauissimum, relitti ipso rege cruentiores lōge Philippus & Apollonius pœfecti, innumera hominū multitudine festo die trucidata, nec non sacrīs prophanatis omnibus, item & legis diuinę libris de creto combustis, & interdictis, Iudeos horrendiss. crutatiis ad patrīs institutis ad omnem gentium impietatem cogebat. Quas ob impietas, tum principū, tum sacerdotū delictis illatas, Mathathias Asmonai sacerdos in uico Modin, de uice Ioab Hierosolymitis, Dei zelo commotus, Apollonio pœfesto, cum sacrificante Iudeo ad aras occiso, cum filijs & socijs in Syluarum latebras se recepit. Vbi dū per Sabbatū inermes opprimerentur, mille scilicet uiris fumantibus globis in specie suffocatis, decrevit. In Sabbato repugnandum esse. Tum illic moriens, filios adiurauit, ut priscorum exemplo leges, & patriam uitæ proferrent. Iudas igitur cognomento Machabeus paterno iussu cum feris, & loco & pabulo potius quam cum legis desertoribus communicaturus, Correptis de domo David principatu, simul atq; Pontificatu, paucis in annis patriā & ab hostibus, & à pœuaricatoribus vindicauit, leges & sacra restituit. Romanam impetravit amicitiam, qua Iudei omniss Orientalium primi libertatem, alieno dono, obtinuerunt. Tum pro legib; libertateq; à se quæsita, pugnans, pugnando simul & orando 3500. caesis, Nicanoris Demetriani ducis casus in Hierosolymorum arcem, minacemq; dextram contra templum suspendit, & lingua blasphemam aibus discerpit. Sic tandem uincendo uictus, honorem quēm uitè pœtulit ingenti cum laude est adsecutus. Eundem hinc Ianathas strenue conseruatum, & auctum, Hierosolyma restaurata, Ptholomeū mēsiū dolo cum 1000. milib; interfectus, Simonis fratri reliquit. Quo post magnifica gesta, pacemq; ab An. Sidete 300. auri talentis ē Dauidis mausoleo prolatis emercentiam, à genero suo Hyericonis pœfecto Ptholomeo in cōuiuio per dolum occiso, Ioannes Hyrcanus priscus filius suus in sororium, cuius manuum uix euaserat, matris magnanimæ, fratrūque commiseratione vindictæ frustratus, Romano fœdere renouato, Ducatum cum Pontificatu, sic gessit, ut filio resumendi regni uires magna Iudeorum felicitate parauerit. Primus Iudeorum externo, mercenarioq; milite usus, Idumæis uictis, Iudeorum ritum pœcepit. Samariam, ab Herode Sebaste nomine restauratā, euerit. An. Cyriceno, ac duobus eiusdem ducibus profligatis, Gentem suam à Syrorum imperio liberauit. Sub id tempus Ptholomeus Physcon Iudeos Alexandrinos, quod Onia duce Cleopatram uiduam reginam tuerentur, 6000. cedi superstites, cum uxoribus, & liberis elephantibus pessundandos dum obiecisset, tum auersæ bestiæ obiectos contiuere.

Macha

MACHABEORVM REGNI SVCCES-

sus. Ex sacra historia. Et Iosepho.

Nno à regni Desolatione 483. Aristobulus Hyrcani prisci filius Principatu in ito, Regium diadema resumpsit. Vir regno quidē utilis, Itureos circuncidit ui etos. In matrem uero, & fratres regnandi cupidine, crudelis, crudeli morbo de- functus, Iaño Alexandro è fratribus carcere soluto se lōge crudeliori, adeoq; tru ci, ut Trucida uocaretur, regnū dimisit. Quo ille suscepito, mox fratre regni ad fectu insimulatū, necauit. Contra Pthol. Latyrū, atq; Demetriū Reges, grauiss. militū, gē tisc; iactura, scilicet plus 60000. amissis, mulserib; & pueris ferro, & igni coctis, pugnauit. Tū ira in captam Gazam relata, Syrorum regū exitio adiutus, omnē Syriæ oram à Stratoniis turrī ad Rinocetam usq; cum Mediterraneanis ciuitatibus, per Pompeium Syriæ postea restitutis, suę ditiōis fecit. Ab Arabib; Moabitis, & Galaaditis tributa uictis exegit An tipatrum Herodis M. patrem Idumæis pafecit. Externis, intestinisq; bellis semper agita- tus, intra sex annos mille seniores, & plebis 50000. peremisit. Ex rebellibus ciuib; Betha- mitis captis, 800. potentiores Hierosolymā ductos, concubinis adcumbens ipse, in plateis crucifigi, uxores eorum & liberos coram occidere iussit. 6000. solenni sacrificio deridentiū setrucidauit. 8000. spontaneo exilio adegit. Interrogant, quid se uellent, audacter respon derunt, nil, nisi mori. Militans, triennali quartana, cruce dignus, extabuit. Hinc mariti cō missione, Tyrannidem exosa, regnans Solomon, uiri nomine Alexandra, fœmina prudēs Pharyseorum, quibus tum summa uel conferendi, uel nocendi erat apud populum autho ritas, usa præsidij, Hyrcanum filium pontificem dum creasset. Isq; tum, ea gloriose defuncta, regnaret. Aristobulus ambitiosus, cruenta pro regno discordia contra fratrem, & Pharis eos etiam uiuente matre, suscitata, fratre cum Antipatro ad Arabas pulso, tyran- nidem agens, à pompeio Magno. Hierosolyma 2200. cede, murorumq; deiectione capta, catenatus, Hircano año regni sui primo, sùb Romani prefidis agnitione restituto, atq; po Hierosolyma stea per Cæsarē confirmato, cū filijs in triumpho Romā est productus. Atq; post alteram à capta. Gabinius captiuitatem, cum à Cæs. dimissus, tum à Pompeianis interfectus. Et ab eisdem Alex. filio regno innixo, sublato, Antigonus alter filiorum Roma per fugam elapsus, mil le talentis, ac quingentis uirginibus puellis comparato Parthorum auxilio, captum patru um, ne scilicet pontificatu fungi posset, auribus mutilatum, iterum Parthis tradidit, anno regni sui 34. Hyrcano igitur in Babyloniam ducto, Herodes Iudeæ Tetrarcha Romam Iudeorum re fugatus, M. Antonio patrono, Iudeorum regno impetrato, eoq; tum inuitis Iudeis inito gni interitus. Hierosolymam trienniū pugna Anto. prædicio cepit cum Antigono, ab Anto, mox ad Herodis gratiam occiso. Subinde clarus Asmonai Principatus, agnatorum discordia, fine habuit anno à Iuda 129. à repetito regno 71.

HERODIS MAGNI SVCESSVS.

Erodes Magnus Ascalonita Asmonai seruus, Antipatri Idumei plebei uiri, nec quicquam ad Iudeos pertinentis filius, ab eo Galilæa dux, uir foris, quam domi felicior. Iudeis inter se pro regno digladiantibus, ipse ob fidem tum à patre, tum à se Romanis seruatam, ab Antonio & Octavio Cæsare anno im-perij decimo, Iudeorum rex declaratus, Gallicis atq; Germanicis mil litibus, Cæs. dono stipatus, iniuitam gentē annos 31. defauit cruentiss. Porro tyrannidis anno 26. Hyrcanum, à quo iam pridem multis beneficijs affectus, & à parricidij supplicio liberatus fuerat, legitimū regem, 80. annorum senem uirum optimum, & innoxium, etiam ab hostibus cultum, ad Iudeorum gratiam sacerum suum, dissidentibus amicis,

c 4 generi

CATALOGVS ANNORVM

generi falso confidentia, è Babylonia Hierosolimam reuersum, post multas, sed immenses percessas calamitates. Socrum item, & Aristobulum Leuirum ab se Pontificem factum. Vxorem item Mariannem cum duobus ex ea filiis suis, regno timens, impie necauit. Anno 30. Zanederim, qua tunc sceptrum Iudeae penitus est ablatum, proselitis, atque Pharisaeis suffectis, domus Dauid aboleuit. Nec non & tribum Iuda, omnemque Dauidis germe, eo quod iam natus esse diceretur, Christus in lege promissus, extirpare conatus. Salomonae sororem cum marito de tribu Iuda. Item & filium suum è coniuge tribus eiusdem genitū, Atque postremum Christo iam nato, & in Aegyptum angelī monitu seruato, cunctos infra bimatum Bethlehem opidi Iuda masculos neci tradidit. Unde exprobabat Cæsar melius, inquiens, est Herodis porcum esse, quam filium. Principibus denique legitimis ablatis, sacra quoque lege prophanata, ignavum populum prophano gentium ritu corrupit. Jacob igitur patriarchæ uaticinio completo, Iudei seuis, tyrannide fessi, ultro, fide data, sese ei, ac posteritatē suā dediderunt. Hinc legitimō principatu in sua stirpe regnatum est annis, 103. Ipse uero, postquam Hierosolymam splendidis aedificijs, & duplo quam fuerat, angustiore templo exornauit, aliquot item ciuitates uel condidit, uel instaurauit, uel amplificauit. Parricidiorum, innoxijque cruxis poenas à uermibus, exurenteque tabe misere corrosus, exegit. Anno, post 31 annorum tyrannidem, legitimique regni sexto. Cuius legitimis scilicet regni anno primo, & ab homine condito 3959 natus est Christus Iesus Dominus noster, in secula benedictus.

Zanederim
extincta.

Infantium ce-
des:

Christus na-
tus.

IVDAICAE SVCCSSIONIS FINIS.

HERODIANI IVDEORVM. REGNI REGES ET ANNI.

1. Herodes. M. 37.	5. Agrippa iunior. 27
2. Archelass 9.	6. Agrippa ultim. 30.
3. Herod. Tetrar. 12.	Summa.
4. Agrippa Pris. 7.	132

MONARCIA II. PERSARVM.

SECUNDÆ MONARCHIAE PERSICAE

surcessus ex Herodoto Eusebio.

PERSARVM MONAR^{CH}Æ, & ANNI. EX METAMORPHOSI PERSA.

1. Darius Cyrus.
2. Cyrus solus
3. Priscus Arthaxerxes Asuerus
4. Cyrus Artabanus. mens. 9.

Arius Istaspis uirtute q̄ genere clarior Per ^{Medorum regni finis.}

sarumq̄ præfetus à Medis defectionis impetus ascito in rem fratre Cyro, uictor, Apandam, quem Græci Astagem uocant, segnem regem suum captum, Hyrcanis præfecit. Ac regni titulum, Medis ablatum, Persis adscripsit. Inde Bosphoro ponte commissio, q̄s imperij cupidine inuaserat, à Cymerijs Scythis 9000. ammis- sis, fugatus, cum reliquo, qui fuerat, 70000. nauium 600, exercitu, magnam Asiæ partem, Iones & Macedoniam non impune domuit scilicet 30000. ad Marathonam à Milciade Atheniensium duce fusis. Tum reparatis uiribus, Baltasare inerti

^{Chaldeorum regni finis.}

^{Iudei libertati}

Chaldeorum rege deuicto, Asiæ imperij caput Babyloniam subegit. Qua miris artibus capta, redunitam Monarchiā in Persepolim Persarum regiā transtulit, anno ab ea dispergitata. 304. & regni sui 12. Vbi mox anno Monarchiæ primo, Iudei, Barachia duce, muneribus, sacrī uasis, & libertate libera litér donati, secundum prophetarum oraculum ad urbis, templiq̄ restorationem in patriam sunt remissi.

Intera uero Cambyles saeuus, à miti patre Cyro, Persico regno sex annos præfetus, ob negatam filiam, Amasim ex plebeio fœlicem, admirandaq̄ prudentiæ Aegypti regem, qui scilicet ab omni regni sui incolis iusti uictus uitaq̄ rationem exigebat. Aegypto subacta, defunctum iam uicit, qua Persarum dinaste 150. annis imperarunt Aegypto, mox Aethiopias uictos addidit Rex saeuus inter multa saeuenter acta, ut se uo, ita iusto exemplo, pellem falso iudici detracitam, subfecto in iu-

^{Falsus iudex excoriatus.}

C A T A L O G V S A N N O R V M

- Persarum Monarchæ
et anni.*
5. Darius Longiman. in iudicem excoriati filio, substrauit tribunali adfixam. Fras
trem atque sororem occidit. In Aegypto Deorum ædes demos
liens, ad Hamonis edem harenarum turbine obrutus, impie-
tatis pœnam luit. Darío autem secundo imperij anno defun-
cto, Cyrus Imperator clariss. orientis Imperio contracto, ulti-
onis conatus aduersus Thamyrim uiduam Massagetharum
règinaam, Coniugit, quod regnū, non se, peti, crederet, recusatā,
protulit. Huius pridie filium cum toto exercitu, uino prius
ferro dum fudisset, altera tum cæde ab ea, cum 200000. Persis
ita est extinctus, ut ne ullus quidem tantæ cædis superfuerit
nuncius. Tum illa triumphans regio capiti in utrem humani
cruoris plenum, inieicto, exprobrauit, inquiens: Satia te cruo-
Fratres. re, quem tantopere sitisti Cyre. Huiusc e uero stragis, uindictæ
10. Arses. frustratus Darī filius, Artaxerxes, Aegypto recepta, Græci-
am, tunc uiris, literis, & armis illustrè terrestris 170. myriadum
exercitu, nauiumq; 1300. Imperator ipse forma, labore, consi-
lioq; prestantior omnibus, adgressus, à Leonida Spartanorum
duce sexcentorum manu, non uictoria spe, sed mortis ultione
apud inferos cænaturo, in quartæ diei confliktu, uicendo in-
dia, laboreq; cum desatigato, tum deuicto, à Thermopylis in
maria repulsus, Athenas, trucidatis ad unum incolis, com-
bussit. Inde ad Salaminam, quo desolata patria confugerant A-
*Iudeis et Gre-
cis libertas
data.*
11. Darius. theniæs, ab eorū ducce Themistocle parua classe uictus, quē paulo ante terra, mareq; uix
sustinuerat, umica scapha in Persas trepida fuga relatū, Artabanus filius, & hunc septimo
cruenti imperij menfe regni cōpetitor interfecit Longimannus frater. Hic Danielis 69.
hebdomadæ, ab anno Longiman. 19. incepit. In Tiber. 15. Cæsi finientur apte. Artaxer. Ma-
gnus Lon. nepos Imperij, uiteq; diuturnitate prouinciarum 127. Vxorum u5. & pellicum,
400. numero filiorum item 125. & ex illis 50. cum liberis & uxoribus affectati parricidij
criminatorum cæde. Tum & Iudæos, atque Græcorum pace, libertateq; memorandus, O-
chum filium reliquit, successorem omnium, qui Persis imperarunt crudeliss. adeo inquam
ut is à crudelitate nominis sui perpetuatatem quaesturus, 80. fratres occiditur, ac matrem
uiuam humauerit. Idem Apodafmo capta, Iudæos ad Caspium fretum in Hyrcaniam tran-
stulit. Sydonem euertit, & Aegyptum rebellem cohercuit. Sed instabilis humanarum re-
uicissitudine urgente, dum unanimis, strenuaq; uirtus regna parit, regna interim deperit
discors, & iners otium. Sic ab Assyrïis per Medos ad Persas, & nunc a Persis, per Græcos
Persico luxu resolutos, ad Macedonas ante uix ipso uocabulo cognitos, Asiani imperij
summa transiuit.

G R A E C O R V M S U C C E S S V S.

*Ræciporro, qui olim Sycionici Regni uetusitate gloriabantur, mox excisa
Troia, Assyriorum declinante imperio, claris rebus studere ceperant, sub Per-
farum imperio, licet magnis saepe cladibus afficerentur, ita strenue tamen de-
certarunt, ut recuperata per Xantippum Ionia, cū pace libertatem à M. Arta-
xerse recuperent. Præter id uero, quod uniuersæ sapientia Imperio, ut Cyrus
aiebat, quantumvis amplio anteponenda, professoribus, cunctas facile superarent gentes.
Præcipue tamen horum inter alios, ducum uirtute floruere, scilicet callidiss. liui. temes-
rarioq; Themistocle, & huic natura diverso, paupertatis amatore iusto Aristide. Item Cy-*

mone

mone; qui à puerō stultitiae suspectus, at erga mirē sortis patrem mirā pietate memorādus. Dux, liberalitate, pomaria sua publicabat. Fortitudine, Persarum fregit imperiū, & ostra- chismi posthabita iniuria, uictor occubuit. Pericle, ut bellī sua fore fēuissimo, ita pacis Nītia mitiss. Alcibiade Aegyptiæ terræ simili. Epamīnunda, qui dum sibi nīl, sed ciuībus omnia geri dīctaret, suo deficiente, è pubblico sumptu funeratus extītit. Cū eo uero, Cono- ne, & Agesilao uti corpore claudo, ita animo in omnī uirtutis genere clariss. rege, omnīs Græcorum gloria defloruit. Post horum nempe ducū obitum, Græci ab armis ad otia, & à castris ad theatra uersi, meliores uersificatores, quam duces dum euasissent. Macedones in terea, prius obscuri, atq; sola uoce noti, Philippo Rege, qui Thebis obses, Epamīnundæ, Pelopidarumq; uirtutibus imbutus erat, unanimes & exercitatí, dissidētes & otiosos Græcos, & hinc luxuria uictos Persas subiugarūt. Ex memorandis Agesilai dīctis sunt, *Philippus Ma- cedoniæ rex.*

Philippus Ma- cedoniæ rex.

ficiū regis est, quam plurimis benefacere. Pulchrum est mœnia, sed pulchrius expung- nare uoluptates. Diū non magis castis templis, quam iustis mortalium operibus dele- ctantur. Græcie uero ciuitates, authore Iustino, dū imperare singulæ cupiunt, Imperiū omnes, amiserūt, inc̄ mutuum exitiū sine modo ruētes, ab omnībus uictæ, perire, quodq; singulæ amitterent, non nisi oppresse senserunt. Porro Philippus Rex Macedonīæ, ueluti uulpecula quædam, libertati omnium insidiatus, dum contentiones ciuitatum alit, auxi lium inferioribus ferendo, uictos pariter, uictoresq; subire regiam seruitutem coegit ante mercator Græciæ, quam uictor effectus. Ultimis igitur Atheniensibus, quo die univerſae Græciæ dominationis gloria, uetusq; libertas finem habuit, deuictis. Ille ciuitatū 200000. peditū, equitumq; 15000. auxilia, cōtra Persas destinata, conscrīpsit. Quibus coeuntibus, dum nuptiarum filiæ spectaculis inter Alexandros filium scilicet & generum E- piri Regem intendit, à Pausanīa nobilis adolescent, in illati stuprī uindictam, adultera Olympiade, ob repulsa, conscientia, est imperfectus, non impune quidē, quandoquidem interfec- tore crucifixo, reliqui cædis conscientiā ad regis tumulum. *Pausanīe fa- cinus.*

TROIANORVM FRANCORVM IN GER- mania Regnum ex Tritemio.

SYCAMB RORVM, SEV Francorū Reges & Anni ad Chriſtum. Ex Ioanne Tritemio.	
a	Marcomirus 28.
nore rege caso, profligati, Anno 2.	Antenor 1. 30.
Darij Longiman. 32. & ante Chriſtum 440. Marcomiro rege Germaniam numeroſa multitudine & ingressi, ad Rheni fines inter Saxonē regno posito, deinceps per 5.	Priamus 1. 25
900. annos magnam Europæ partem, præsertim Germaniā et Galliam armis obtinuerunt. Hīs Regibus, quoq; secundus post Marcomirū, Antenor, Cambram, Belini Britannię regis filiam uxorem duxit, à qua posteris regibus, ac genti Cymbrorum seu Sycambrorum nomen inditum extat. Neomagū & Neopachū regni sedes cōdidit. Vbi gens, Scythica lingua relicta, Saxoniam recepit. Septimus Bassanus Magnus, & iustus 10.	Helenus 1. 19
	Diocles. 39
	Helenus ii. 12
	Bassanus M. 36
	Clodomirus 1. 18.
	Nicanor. 32
	Marcomit. ii. 18

C A T A L O G V S A N N O R V M

Sycambrorum seu Franco
rum, Reges & Anni.

- 11. Clodius 1.
- 12. Antenor 1.
- 13. Clodomir. iij.
- 14. Merodach.
- 15. Cassander.
- 16. Antharius
- 17. Francus
- 18. Clogius

iustus adeo, ut filium stupri damnatum, contemptis omnium
præcibus, sua manu truncarit, inquiens fili, non ego, sed leges
te necant. Basamburgum construxit. Theobarinum Treuiro
rum Regem cecidit, è Comitijs in Deos euanuit. Decimus
septimus francus, à quo Franci, deinde & Teutones dicti, per-
petuo cum Saxonibus, atq Thuringis fœdere pacto, mox so-
cios Saxones à Gothis 80000. cæde liberauit, tum Gallos
regni sui inuasores, 200000 strage retudit, anni regni sui
20 24. à M. Lollio Ro. Angusti legato 18000. Saxonum
cede uictus, quieuit Dediti tunc Suevi, atq Sy-
cambrî Celsi, iussu, anno scilicet imperij
sui 27. in Galliam ad Reni finitima
sunt translati.

MONARCHIAE TERTIAE GRAECAE,
successus. Ex Eusebio, & Appiano.

GRAECORVM MONAR
che, ex Anni. Ex Eusebio
& Appiano.

1. ALEXAN. M.

6.

2. Seleucus Nicator.

22.

3. Antioch. Sother.

10.

3701

4. Antio. Theos.

15.

5. Seleu. Gallinicus

20.

6. Sele. Ceraunos

2.

7. Antio. Magnus.

37.

8. Sele. Philopator.

12.

9. Antio. Epiphanes.

11.

10. Antio. Eupator.

2.

3800.

11. Demetrius Sother

12.

12. Alexan. Balans.

10.

13. Demet. Nicator

3.

Lexander à rerum gestarum magnitudine cognos-
mento Magnus 23. Macedonum Rex, æqua cupi-
datis suæ fortuna fretus, paterna cede uindicata,
regnōq; pacato, exercitūq; ad hoc bellum à patre
Philippo imperij fundatore, comparato, peditū, ui-

delicet 32000, equitū 4500, & nauium 182, nullo duce 60. annis
minore, ut in pedibus nulli, sed in lacertis uictoriae spes esset
omnibus, admirabilis pollebat, animi magnitudine orbē ter-
rarū adgressus, hostium semper uictor, Persicam Monarchiā
Dario trībus prælijs in totidem annis cum 1500000. bellato i* Darius uictus
bus interfecto, Persepolis capta, atq; tum ebrīj consensu im-
peratoriſ, meretrītia Thaidis manu, in Athenarū patriæ lūæ
uindictam, combusta, In Grætiam cum Persepolitana, Susia-
næ pari gaza 10000 mulorum, & 5000. camelorum iugis uecta
transfluit anno regni sui 6. & à Cyro M. 191. difficile creditu,

Alexandri ex
ercitus.

ex una eademq; gente tot esse peremptos, è qua non multo
prius, decies nonies centena millia consumpta fuisse constat.
Hinc Indos, Poro Rege cū 600. Regijs, Et, 400. turrītis Ele-
phantibus capto, & restituto, Tum & immaniss. Scythes, Zо-

Porus Indus
uictus.

pirione duce cum 30000. ammisso, uicit. Veruntamen, qui an-

nis 12. maximo tum sui, tum innumerarum gentium pericu-
lo, imperiū uix, nec sufficiens adquisierat, à toto inuictus O-

Alexandri in
teritus.

riente, occidente animo uincens, terrarum omnium seſe Re

gem, & adorandum mundi Dominum adpellans, Babylonie

anno florentiss. ætatis suæ 33. Persico luxu, uiño, furore, suoru

insidijs, fraudec p; uictus, inuicto mortem animo tulit. Alexan-

Alexandria
condita

driæ ab se condita, Ptholomei obsequio sepultus. Septempe-

dali tunc sarcophago satiatus, cui mundus unus nimium an-

gustus fuerat. Subinde relictum imperium, ut breui coactū,

ita, sed breuius in ducum numerum distractum, Rursus ab A

theniensibus bello cepto, multo sotiali cruento, mutuaq; duci

& hæredum cōsumptione, Solo uel Romano ex societate, Ae

gypti Regno saluo, cęlo preclaro Ponti, Thratig, ac Macedo-

nia Rege. 74. annos nato Lysimacho, inuictorum uictorem

Seleucum Antiochi Duci filium, Alex, castrorum præfectū

Lysimach. i re
gis cædes.

& Babylonie, uicto Peuteste, Satrapam, recoactum, septimo

à parta uictoria mense iterum distractum est. Victo

re scilicet 77. annorum perfidi Ptholomei Ceraunos, quē ex

Aegypto pulsū, tanquam filium aluerat, insidijs interfecto.

Qua Ptholomeus hic Phyladelphi Ptholomei regis frater,

Ptholomei do
lus.

Macedonia potitus, tum à Gallis obtruncatus, horrendorum

parricidiorum poenas luit. Extinctis itaq; iam uniuersis Ale-

xādri Comitibus, E tribus præcipuis regnis ex imperij diuisi

one superstibis, Macedonico scilicet, Aegyptio Ptholome

d orum, &

CATALOGVS ANNORVM

- Græcorum Monarchæ
et Anni.
- Sandracotus 12. Anti. Sidores;
Indorum rex 9.
- Demetrius Ni.
2.
- Anti. Grîphus.
12.
- Regnum Par-
thorum. 16. Anti. Cyricenus.
17. Phillipus & frat.
18. Demet. Ceraunos
- Tygranes Armenius
18.
- Anti. Eusebius.
2.

orum, & Asiatico Seleucidarum, Asiaticum, seu Syriacum,
proxime Alex. potentiam æquauit. Seleuci à strenuitate co-
gnomento Nicatoris, uiribus à Phrygia ultra indum fluuiū,
Sandracoto Indorum rege superato, prolatum, atq; tum illus
strissimis urbibus pro imperij magnitudine ab se, suo parentū
uxorum aliorumq; nomine conditis auctum. Mox ignauorū
successorum, cognitorumq; Aegypti, Macedoniæq; regnum
mutuis, & odiolis seditionibus, & nefarijs parricidij laxatū,
Pars ultra Eufratē, uidelicet Babylouia, Mesopotâia, Media,
& Persia, Parthis, Scytharū exulibus, Arsace ex latrone præ-
stanti Rege creato, ab Anthi, Theos defectis, in regnū cessit,
deinceps Persarum, Saracenorum, Turcarum atq; Tartarorū
nomine, saepe licet retusum, inuicte tamē auctū, atq; ser-
uatū. Pars aut̄ intra Eufratē in 22. regna secta, Pô-
peio. M. uictore, Romanum suscepit Imper-
rium. Anno ab Alexan M. 259. & ab
urbe condito 684.

MONARCHIAE III. FINIS.

ATQVE PRINCIPVM
ROMANI CONSVLATVS INITIA
atq; successus, Ex Lilio.

xx.

Vtius Iunius Brutus. Tarquinij Regis ex sorore nepos, dū ab Auunculo fratrem cum aliquot urbis primoribus interfictum esse didicisset, Videretq; prudentiam Tyrannis obnoxiam per parum, cū iuris, tū securitatis habere per multū uero, innoxiam stultitiam. Stultitia igitur simulata, Brutū cognomentum, Delphicum munus, & oraculum tunc explicuit, quando scelerato Lucretiae Tarquinij Collatinī cognati sui uxorū pudiciss. stupro à Sexto Tarquinio Regis filio patrato, cōcītatus, in Regium excidium sacramento per Deos, perq; innoxium sanguinē tertiū. attestato, coniurationē prouocauit. Qua mox regali familiā, agro Marti dedicato, regiōq; execrato nomine, urbe electa, à Comitijs Primus Ipse cum Tarquinio Collatino Consul creatus est, anno Cyri Magni quinto, à Romulo 240. Subinde ut non minor libertatis uindex, quoniam custos haberetur, Collegam Regie cognitionis abdicauit. Filios atq; nepotes suos regie factionis suspectos, Quo nū patrię praeferēdum esse graui doceret exemplo, reiectis populi prēcibus, uirgis cęsos, securi tradidit. Cōspirationis indicē Vindictum prēmio libertateq; donauit. Hinc urbe pacata, pro libertate contra exules bellans, superinz terfectū à se hostem occubuit. Collega, quo adiutorē reges elecerat ille, uiro laude digno Valerio Publīcola triumphāte, annuo matronarum luctu, pudicitiae uindex, extitit celebratus. Quib; initij Romanum imperium intra 15. lapidem finitum, Consulū, alios rumq; popularium magistratum prudentia in totius pene orbis Monarchiā gloriose fuit euectū. Porro in exilium acto cū tota sua cognitione Tarquinio rege, Prīmū aduersus exules pro libertate, hinc contra confines pro finib; atq; postremum contra exterros pro imperio, bella per 500. annos, Iano duntaxat semel clauso, ex bellis succidue nata, uictri ci dīomae Monarchiā peperere. Conscriptis illam insigniorib; 50. ferē bellis compensa Rōsus simul & literatus. L. Florus. Quorū primum Hethruscum, Porsennam regem, Tarquinorum hospitem, Brutū Valerij Cos. Coclitis, Sceuola, Clæoliæq; uirtute in foēdus tra xit. Tum Valerio P. post Sabīnum triumphum, ē publica stipe in rogum elato, Alterum, Latinum, à Tarquinij commotum, Mamiliū Duci cæde. A. Posthumium dīctatorem effrenis signis, & equis, diis compugnantibus, pugnante, domi forisq; parta libertatis seruatorē effecit. At mox aduersum eosdem populos pro finib; continua lita, Magnanīmus Martius ciuīs, Coriololo, tum hostis, muliebris fortunæ sacro, claruit. Equi uero cum Volscis Latinorum peruicaciss. Q. Cincinatum Dīctatorem ab aratro ad sui triumphū euocarūt. III. Hethruscum, Veientum 300. & 6. Fabiorum cæde opimis à Tolumnio rege

d spolijs

C A T A L O G V S A N N O R V M.

spolijs per Corn. Cossum vindicata, memorandum. Fidenatum, atq; Faliscorum, Ludima
gistrī prodītione, M. Furium, Camillum, uirum bello, paceq; clarum reddidit. Sed eun-
dem ingratæ exulem patriæ, tum maxime fœlicem cum anno libertatis 120, reuocatus Di-
ctator ille Gallico bello IIII. cæforum ad Alliam, & in incensâ urbe Ro. sanguinem, Vi-
ctyrum Senonum cruore compensauit. Alter urbis parens, & conditor appellatus, ciuita-
tem intra annum reparauit, atq; Ciues, Veios transmigraturos, retinuit. Indidem M. Man-
lius, qua seruata Arce summum decus, ea regni affectu, præcipitatus, summum dedecus
incidit. Quintum Latinum ij. Manlium Torquatum, Valerium Coruïnum, Decium Pa-
trem & L. F. Camillum VI. Sabinum, Curium Dentatum ornauit. VII. Sammiticum.
29. annis agitatum 24. triumphis materiæ Fabijs, atq; Papyrijs præbuit. VIII. Hethruscū,
atq; Sammiticum insigniuit Decium filium Fabium Max. 60000. Tuscorum ad Cyminiā
strage. L. Papyrium Cursorē. Caudini dedecoris ad Lucerīa restitutio, Cædeq; 30340.
Samnitum ad Aquiloniam, & M. Curium tertio de avaritia, duabus scilicet de Samnitib-
us triumpho splendidiore. Samnitibus aurum offerentibus dum is respondet, Auro non
indigere, fictilibus contentum, malle se aurum habentibus imperare, quam aurum habe-
re, dum & agrí amplificationem recusauit. Inquiens, Malum ciuem esse, cui non id, quod
cæteris esset sat. Id temporis pro Romæ urbis imperio, decem urbanarum legionum po-
tentis, certarūt cū Alexādro M. aduerso fortunæ inexperto, uel qualibet uirtute opponē-
di illustres Romanī M. Valerius Coruinus, C. Claudius M. Rutilius, Cl. Sulpicius T.
Manlius Torquatus, Q. P. Phylo, L. Papyrius Cursor Detij duo, L. Volumnius, M. Cu-
rius. IX. Bellum, quod Apuliam, ac totam Italiam inuoluit Tarentinum, Tarentini nem-
pe à Romanis iniuriarum petiti, bellum. Pyrrho clariss. Græcia rege, è Sycilia, quam ex
tinctis Dionysijs, & admirandæ societatis Agathocle tyrannis, contra Charthaginenses
regebat, euocato duce suscipientes. Rex bis uictor, anno 6. uictus, Tarentum, Apulia, &
Italiā totam Romanis in triumphum reliquit. Antigono è Macedonia pulso, Argis pe-
norum facta. iijt. Exhibuit tunc Roma uirtutem, Constantiā scilicet in Fabricio, & aurū & beluam re-
gis cōtempnente, Grauitatē in Appio ceco, qui regem admitti noluit. Integritatē in M. Cu-
rio. Regi proditorem medicum tradente. Continentiā in populo, cum ne fœmina quidē,
neue puer Regis munera, Cynea, qui Romā regnū, Senatū uero regū confessum esse aie-
bat, offerente, acciperet. Curius 23000. cæde uictor, primos Elephates Vrbi intulit antea
nunq; uifos, & ex spolijs ampliss. pro sua continentia solum fagineum guttum retinuit an-
no cōditę Vr. 470. Decimum. Picente, Sempronio. XI. Salentinum, M. Attilio, XII. VI
sinense obseruos, Italorum ultimum Fabio Gurgiti cessit.

Italiā 500, cōciter annos conflictu Romano subiugata imperio, indidemq; certamine
pro finibus finito, ne radiantia rubigine fercent arma, anno Vr. cond. 490. pro Mamertis-
nis, & à Tarentinis occasione capta, XIII. aduersus Hyeronem ex pudenda matre præstan-
tem Syracusanorum Regem, Poenosq; fœdisragos Syciliæ dominos, primam Romanos-
rum classem, atq; prima extra Italiam euerxit arma, quibus Hyerone superato, poeniscq; in
Africam retulit, prouinciarum Ro. imperij prima facta est Sycilia. Tum Carthago, præci-
puis triūphatoribus Duillio, Metello, Attilio regulo & lactatio tributaría pace recepta,
Sardinia, Sycilia, usq; ad Iberum Hispaniā, & maris imperiū ammisit, año bellī 24. Eodē
Phaliscis retractis, Iano, secundū à Numa, uix per annū clauso, XIII. Sub Alpīnos Lygu-
res, iūctore Posthumio, exarmauit adeo, ut eis uix pro terra cultu ferrum sit relictum.

Gallorum Re-
ges cæsi.
XV. primis trans padum missis contra Insubres Gallos numerosis armis, tum regibus sci-
licet Britomaro ab Aemylio discincto, Aristonico à Flammínio Ioui deuoto, atq; Viridomaro A Marcello Feretrio Ioui suspenso, transpadanam regionem domuit. XVI. Ful-
vio uindice, tributis vindicauit Tenetam Illyriorum reginam. XVII. Punicum ij. omniū
facile cladi atrociatate grauiss. ab Hanibale in sanguinem Romanū deuoto, Hispānia
capta,

Roma incēsa.

Curijs conti-
nentia.

Italia Roma-

facta.

capta, Saguntoq; Romanis fido, exciso, anno Con. Vr. 534. coeptum, incepitoris deuotio
nem, tametsi dijs auersis, ferocis pro imperatoris animo non consumatam, illustrem tamē
effecit. Siquidem is traducto uictori per Hispaniam, & Galliam, superatis aceto, ferro, &
igne Sinejs iugis, in Italiam 8000. ped. 1000. equitum. & 20. elephatorum exercitu,
Cui uel una illa, sed postea Asdrubalis cum 56000. cæde per L' Neronē, & M. Liuium ad
Metaurum pensata, per insignis ad Cannas, Aemyli Cos. duorū Quæstorū. xxii. Tribuno
rum, Consularium 30. Senatorū 90. Nobilium 300. Ped. 45000. Equitū 2700. totidēq; pro
pe Sotiorum cede parta uictoria, Romam ad tertium lapidem petitam, uincere debuisset.
Per 16. annos in Italia belligerans, 400. ciuitates, hominumq; trecenta millia contriuuit. In
terea uero supplicem Dijs Vrbem tuentibus, Fabio Max. Dictatore paedagogo cunctan
te, & Marcello Pugile propugnante, Campanis delitijs emollitus, atq; tam diu Ferox Im
perator moratus, donec Cor. Scipio, obtestatis gladio patriam deserturis, patre, patruoq;
quatuor poenorum ducum, totidēq; exercituum strage, retēta. Anno bellī 14. Hispania
uindicatis, Aphrorū, Numidarumq; armis Vulcano combustis, Syphace rege per Lelii
& Massinissam capto, atq; Hannibale tum reuocato, tum uicto, tū spontaneum in exiliū
fugato, Carthaginensibus petitam pacem anno bellī 17. præscripsit, eorum 500. nauium
classem incendit, transfugas Latinos truncauit, Romanos uero crucifixit, primus à deuī
cta terra Aphricanus est adpellatus. XVIII. Philippum Macedonem, Flaminio du
ce, adempta Thratia, pacauit. Greciam, Lacedæmonū tyraño Nabide fracto, libertati resti
tuit. Interim Cor. Cethagus. Hamilcharem Poenum, bellī authorem, cum 35000. Insubris
um Gallorum cecidit. Et M. Cato Romanorum Sapientiss. 6000. Celtiberorum fusis, ca
ptisq; 400. oppidis, Hispaniā composuit. Decimumnonū Bellum, Syriacum, Anthiochū
M. 300000. ped. nec minore numero equitū, curruū, & elephantum argento, auroq; nitē
tum, exercitu gloriātem, Hannibalis, & Thoas Aetholorum Ducis suasi, cum Ro. con
flictus, Ducibus. Attilio Glabrone è Græcia in Asiā 135000. cæde pepulit. Aemylio ma
ri eiecit. Cor. Scipione, 50000. ped. equitumq; 3000. strage, in Syriā anno imperij sui 32. ultra
Taurum relegauit, atq; cohercuit. Hinc Didymē Ionis templum spoliatus, cum uniuers
so exercitu finitimi trucidarunt. Scipioni triumphantorū Asiatico cognomen inditum. Mi
ra, fallaciq; humanarum rerum sorte, uterq; Scipio repetundarum adclusatus, Africarus
in exilio defunctus, Asiatici bona publicata. Roma uero Asiana luxuria cum corrupta,
tum uindicata est. Id temporis Sempronius 40000. Tum Scipio Nasica optimus, & solus
Idæa matre dignus 28000. Boiorum insubrum Gallorum cede triumphauit. XX. Aetho
los per Fuluiū. xxi. Istrios per Appium Anthiochenes societatis puniuit. xxij. magnæ aesti
mationis, Gallogrecos Anthiochi stipendiatos per Manlium atrociter deleuit. XXIII.
Macedonicum ij. Rege Perseo capto, regnoq; in prouinciam redacto, ex diuenditis 70.
uno die captis, urbibus, triumq; dierum opulentiss. triumpho, tam pauperem reliquit P.
Aemilium, ut licitatis bonis suis uxori dos solueref, urbem aut̄ Romam tam diuitem, ut à
tributū præstāndi necessitate liberaretur. Rex in carcere perijt. Alexander filius suis scri
bam egit, mira fortunæ exempla, xxiij. Illyricum ij. Antius prætor, & xxv. Macedonis
cum ij. Andrisco facto rege capto, Metellus peregit XXVI. Punicum ij. Carthaginē cū Cartagena
totius Africæ imperio per Scipionem iuniorem, Africanum, eo triumpho dictum, capti
quadraginta millionum hominū deditio, spontaneoq; XVII. dierum incendio, extinxit,
anno bellī 4. & Vrb. cōdit. 606. XXVII. Achæiū, libertatis abusu ditiss. aris Corinthiū
sponte cōflagravit Mummio & Metello uictoribus. xxvij. Hispanicum à Scipionibus ce
ptum, Augustus finiuit. Nunc uero Viriatum ex pastore uenatorem, ex uenatore latro
nem, & mox iusti exercitus ducem maximum, Lusitania totius occupatorem, xiij. annos
cōtra Ro. frequentius superiorē, Seruiliū consilio per proditionem interēmit. Eodem
annorum numero XXIX. Numantia, quæ sine muro, sine turribus 4000. armatorum se
d i defen-

C A T A L O G V S A N N O R V M

defendit. Vna strage 30000. Romanorum fudit. Mancinū ad indecoram pacem traxit, Fa-

*Scipioni A-
phricani fors*
me, suoq; ferro, & igne ita consumpsit, ut uictori, atq; militaris disciplinae reformatori A-
phricano Scipioni triumphum de solo nomine reliquerit. Item mira Scipionum fors, quæ
hic tantus imperator, Auorum sorte, nulla suspecta mortis suæ quaestione, nulloq; fune-
ris honore prosequutus est, non tamen omnino inultus, cum eo defuncto Gracchiana tri-
umuīrum seditio acris exarserit. XXX. Asiaticum Regij sanguinis Aristonicum Asiam,
Romanis Attali Pergameni Regis testamento liberam sibi uendicantem, Crasso pretore
cum exercitu caeo, Cos Perpenna illegitimo, & primo Romanorum nephado Aquilio ui-
ctoribus cum Attalicis Asiae Gazis, uitijsc; simul Romam transmisit. Eisdem, atq; poste
rius Lici Crasso uictoribus, fame, hostili, spontinoque ferro uicti, Syciliae, Cyliciae, Ca-
puæq; potentia regibus equati, & serui & fugitiui. Aquilius repetundarum adcusatōne
ostenis cicatricib; diluit. XXXI. Numidicum. Carthagini post 40. annos reliquum
Metellum regni deuastatione Numidicum Marium & Syllam. Bocchi mauri regis,
clade, fraudulentissimi regis, qui Fratricidio muneribus redempto, uenalem urbem fece-
rat, Iugurthæ triumpho, sed cruentissimo Romæ ducū, odio subinde cepto, extulit. xxxii.
Primit Ro. transalpes in Galliam translati armis, anno urb. 627. Fabio Max. Duce, Al-
lobrogos, & Virtutum Auernorum regem 15000. cæde, uicit, & cum Domitio procon.
ad Vinalium oppidum uictore trophya erexit. Eodem Gn. Martium Con. Alpinos Sar-
nios suopte igne, ferroq; extirpauit. xxxiii. Cymbricum, Ambronicum, Teutonicum, ac
Tigurinum. Quo scilicet Cymbr, negata sibi à Ro. colonia, Illyricum populantes, Cars-
bonem Con. cum exercitu, hinc Syllani Con. copias, hinc in Galliam ducti, primo Scau-
rum Con. cum exercitu, altero Procon. Manilium, & Cepionem 8000. armatorum, colo-
num, Lixarumq; 40000. cæde, præda omni in Rodanum demersa, fuderunt anno ur. 642.
Inde cuncta prædando in Hispaniam profecti, à Celtiberis, quibus id cum Cymbris com-
mune, quod in acie gloriosum, sed in lecto ignominiosum mori duceret, in Galliam repul-
si, Ambronibus, quorum 30000. ad Isaram Rodani confluentem cecidit Marius, atq; bellū
cosis Teutonicus iuncti, geminis castris Italiam inuasuri, pars una Teutobocco grandi,
rege, ad aquas uictoris Proc. adpellatione Sestias 20000. cæde, atq; 90000. detetione. Al-
tera uero pars, Bolo rege fugatū Con. Catulum secuta 14000. cæde, & 6000. captiuitate,
à Mario quintū Cō. sunt deleti. Nemine autem ex tanto numero uiuere potius, quam ser-
uire cupiente, superstites cæsorum foeminae fugitiuos, sefecq; & infantes suos, ex capillis si-
is strangulis, cæsorumq; gladijs atrocis spectaculo trucidarunt. Heluetij Tigurini, qui pri-
us in Allobrogum finibus Con. Cassium, & Pisonem cum exercitu prostrarunt, in alpiū
præsidio positi, dispersi, latrocinijs, & ignobilis fuga euanuerūt, Anno urb. 656. Triumpha-
tor Marius tertius urbis cōditor adpellatus aquilam, ceteris signis ablatis, legionibus cō-
secreauit. xxxiv. Thraces hostium cruentiss. præcipuo M. Lucullo cruentiss. subdidit.
Dum autem Roma foris dominatur, intra se tribunitijs interim uexata seditionibus, Ita-
liae Sotiorum bellum XXXV. præcipuo Tr. pl. Druso autore suscitatum, totius Sena-
tus armis, grauiibus utrinq; cladibus, ac tum donata ciuitate, pacatum, Ciues cruentiss, ac
plus q; hostile in bellū. XXXVI. irritauit. Nēpe dum Marius uir agrestis, & literar; co-
temptor, saue honores uendicare. Sylla uero uir nobilis, & literar; cultor, seuius iniurias
uindicare cona. Marius Septim. Con. pacificor; Senator; nobilisq; seuius trucidator, à se
uiore uindice in spontaneam manus suæ necē adactus, honores suos uisi suo, suorumq; exi-
tu fædauit. Sylla aut̄ saeuior, sed inultis tot innoxior; cædibus, nō solū felix, uer etiā facile
omniū feliciss., cū post supra 10000. ciuiū 2600. equestris ordinis 90. Senator; & 15. Cōsulū
cæde, post ad inuentas proscriptionis tabulas, honor; bonoq; priuationē. Post perpetu-
am diciturā anno urb. 668. sponte, raro exemplo relicta, priuatus, in cāpo Martio sepul-
ture honor; meruit hac inscriptione: Nemo amicus in beneficētia, & nemo inimicus in in-
iuria re-

Sarmorum c-
xitum.

Mulierum fa-
cilius.

Seditiones.

Epithauum
Sylle.

iuria referenda me superauit. Etiā post mortē de Lepido, strenuoq; Sertorio per Pom, uin
 dicatus honore. Cū itaq; Roma uirtutis suae oblita, in se se fureret, hac opportunitate, suaq;
 potentia illectus Mithridates, omnī suae uel superioris etatis regum Rex Ponti. atq; 22.
 pūnciarē impio, totidemq; linguarū peritia clariss. à Sociorē inuasione, bello. XXXVII.
 contra Romanos accepto, exercitu ped. 200. equitū 50. curruū Vic. & nauium 300. Græci-
 am & Asiam occupauit, cēsis una die citra ullum uel sexus uel etatis discriben, quicquid in
 hijs Romani nominis fuit, nēpe 150000. Romanos duces ludibrijs adfecit. Aquilio, Iliqua
 to in fauces eius auro, Romanam exprobrauit auaritiam. Aduersus eum, anno urb. 662.
 Sylla felix, aerarij inopia, templorum etiam Delphica inuitatus lyra, donarijs corrasis, ex-
 peditus, Athenas dira fame cepit, duos regis duces plus 160000. cede profligauit. Illiū Fim
 bria uafatore uindicato, restituit. Romæ laeuiturus, Regi pacta occupatorum restitutio-
 ne, postulatam pacem dedit. Qua per Regem soluta L. Lucullus uirtute, atq; delitijs, quā
 genere clarior, eundem, & Armeniorum regum Regem Tygranē, capti 300. hominum re-
 gia Tygrancerta, tanta strage adflixit, ut Granicus, & Esopus amnes crōre tingerent, ad
 Arsamum flumen Reges tres profligauit. Syriam, Tygrani ademptam, Antiocho Coma-
 geno reddidit. Feneratores per totam Asiam oppresſit, facile tum huius præclariss. bellī
 triumphator affectus, si sollicitata militū defectio, sed uel maxime, si alienē uirtutis impa-
 tiens, prīcipiū domi emulatio, non obſtetisſet. Qua abrogato ei Imperio, Pompeius illu-
 stris uir, & hac uictoria & magnus, est Imperator adpellatus, Pyratarū bello XXXVIII.
 in quadraginta diebus confeſto, Regem adgredit, eo 42000. ad lunę radios cēde, proden-
 te filio in spontaneam sui necem adacto, uictisq; xxij. regibus. Ponto, Syriaq; in prouinci-
 as redactis, Aegyptijs in societatem, atq; Parthijs in fœdus receptis, Romanum imperium
 ad Aegyptum & Eufratem prolatauit, anno Vrb. 684. Triumphum Mineruæ inscrīpit
 Cn. Pom. Magnus Imperator bello 30. agnorum confeſto, hostibus fusis uel captis, uictis
 centum & octoginta tribus millibus. Nauibus 846. Oppidis. 1538. terris à Mæotis lacu ad
 rubrum mare subactis, uotum Mineruæ. XXXIX. Cretene Metel. Macedonici filii
 Creticū & alterum. XL. Balearicum adpellauit. XLI. Cypricū per Catonem Aerariū
 Ro. plus quam ullus alius triumphus, sine armis ditauit. Aphrica, & Asia cū magna Eus-
 ropæ portione dītioris Romanæ factis, in ea ferociſſ. Septentrionis gentes expugnandæ
 restabant, Bellum itaq; XLII. ab Heluetijs Gallorum fortiss. Orgentorige Tygurino
 Galliæ imperium ambiente, in centore, tum Diuico Duce, qui ne illa spes effet redditus, Heluetiorum
 pagos exuferant suos 156800. cēde, & 120000. deditione, cœptum, Galliā totam Vercin successus.
 gentorige D. Germaniam, Ariouisto, Galliæ occupatore Rege, atq; Britanniam Cassiu-
 lano D. 10. annorum uarijs & ingentibus terra, mariq; cladibus, plus 200000. hostium stra-
 ge Romanis, C. Iulio Cæs. triumphatore, uiro ingenio pariter & armis nobili, subegit.
 Anno Vrb. 702. Cef. cum Gallis bellante, bellum XLIII. Parthicum Orde Rege M.
 Crassi. ut dītissimi ita auarissimi Consulū auaritiam, & Dijs & hominibus odiosam, ruptū
 fœdus, tum Hierosolymitanū templi, à Pompeio intactam prædam, filij & xi. legionum ita-
 turā, capiteque suo hausti aurifludibrio adfecto mulcēauit. Hinc sub Octauio, cum eadem
 gente, quæ Babyloniam & Mesopotamiam Syris ademptam tenebat, pro Syria pugnans.
 M. Antonius, primo legatam Cascam cum Syria perdidit. Secundo, Ventidium legatū,
 Pachori Regis, atq; Labieni Pompeiarum partium Ducis, cum 20000. cēde, recuperataq; M. Crassi &
 Syria, felicem, infelicitis Crassi, uindicem recepit, hac uictoria elatus, Ipse ad tertium, dum M. Ant. suc-
 cessus 13. legionibus in retentam Syriam fuga euasit, uicisse gloriatus est. Vera autem
 gloria, felicitati tum cessit Augusti, dum aspera hæc gens, non armis, sed fortuna Princis
 pis uicta, redditis sponte fascibus, & signis Romanis ducibus ademptis, fœdus im-
 petrauit.

CATALOGVS ANNORVM
ROMANAЕ MONARCHIAЕ INITIVM. POM
peij. Cæs. & Octauij successus. Ex Flor. Appiano, & Plutarch.

Imperij tri
pertio.

ROMANAЕ MONAR=
chiæ Cons. & Anni.

S. P. Q. R.

Pompei ins
terius.

1. POMPEIVS M.

20. 391²

2. C. Iulius Cæs.

5.

3. C. Octauius.

21.

Summa amorum ab homine con
dito ad Christum.

3958.

Cesaris cum
23. uulneri=
bus interius.

noribus perpetuae Dictaturæ titulo,
Monarchia iamnū copta parum felis
citer accumulauit, quando scilicet il-
lud omne 60000. ciuium, hostium ue-
ro 1192000. crurore quæsitus, à colle-
gis in Curia 23. uulneribus interfe-
ctus, ammisit. Sic ille, qui terrarū orbē ciuili sanguine impleuerat, ipse nunc suo sanguine
impe

Sianum Imperium Roma
ne ditionis Imperatore Pō
peio factum, id cum opis
bus suis, sua quoq; uitia lu
xuriā, avaritiam & super
biā, & ex hijs discordiam Romā trā
stulit. Quibus & ipsa tandem, alieno
principi, uix saluo nomine, capta, resti
tuīt pene omnia. Porro cum iam Ro
mana maiestas uniuerso in orbe polle
ret, ac tanta foret, ut nullis externis ui
ribus extingui posset, inuidens prī
cipi gentium populo fortuna, illum ipsum in suæ libertatis
armauit exitium, nīmīaq; tum fœlicitate rerum Dominis
in æmulationem deductis, dum Crassus avarus opes augere.
Cæsar gloriae cupidus dignitatē cōparare. Pompeius aut̄ Ma
gnus, utrumq; retinere contendit, omnibus uero pariter po
tentiae cupidis, inuasa Re. Pub. de imperij diuisione facile cō
uenit. Qua Crasso sortita in Asia, Parthico auro satiato, Im
perijq; tum summa duobus relicta, dum illorum neuter æqua
lem, ac minime superiorem ferre sibi posse uideretur, tanquā
duos tanti imperij fortuna non caperet, uniuersis imperij ui
ribus præter, nec pauciora exterarum auxilia gentium, plus
quam 300000. Ciuiū, sociorumq; armis in se concitatīs, in
genti ad Pharsalū strage Pompeio uictorū uictore deuicto,
perq; triumphatum se mare laceranane fugato, tum seruati
olim se non inulta Ptholomei regis prodītione, à uīli manci
pio clarissimo pacis, belliq; Principe coram filio Sex. Pom. &
uxore Cornelia, in Cyprus postea fuga receptis, truncato,
Socer Cæsar uictor, omnē uicti generi gloriam, quinq; sci
licet Gallico, Aegyptio, Pontico, Aphrico, et Hispanico
triumphis, Imperiū & urbem in se multis, magnisq; cum ho

impleuerat, ipse nunc suo sanguine ciuium impleuit curiam. Sic item illi domito ab se terrarum orbis, tanquam nullo iam externo superstite vindice, domestica manu misere casum, pœnas dedere. Hanc autem cedem, tametsi patria libertas excusaret, ac Brutus quondam factum, simili quidem sorte, sed exitu dissimili Brutos, & Cassium in eandem cum 60, coniuratis irriterat. Fortuna tamen obstat nil, quin totius Imper. Ro. Principatus Caio Octavio Cæs. hæredi cesserit. Nam postquam res populi Ro. in unum Cæsarem coacta fuit eo miseranda nece dijs adnumerato, hinc libertatis, hinc illius atq; Pompei vindicta totū simul imperij corpus terra, mariq; subito rursum disturbauit. Qua dum fortuna Cæsariae nas inclinasset ad partes. Octavius Cæsar ex sorore nepos, & adoptiōe filius annū natus Octavius successus duo deuigelimum Hirtio & Pansa Coss. dolo peremptis, præter legem Consul creatu, ut cessus. quod solus differet, trium potentia in unum relegaret. Triumuiratum plus Sylla tyrannicum, cum potente M. Antonio, diuīteq; lepido citra Senatusconsultum, iniit. Qua mox omnium saeuissima ciuium, ac etiamnum primorū fœmina, matronarumq; sine ullo sanguinis, amicitiæ respectu, nempe 300. Senatorum 2000. equestris ordinis, fœminarum lo cupletorum 1400. Ciuium intra & extra urbem potentiorum 100000. proscriptio, direptio, atq; cædes est infœcta, ac bella ciuilia quinq; confecta, Quibus cum maximo ciuium, sociorumq; cruento sunt extinti, Brutus duo. Cassius, eloquentiae princeps Cicero, Sex. Pœtus, Lepidus, Atq; postremum M. Antonius animo uarius & superbus, cum luxuriosa & ambitiosa Cleopatra, quæ fratre Pto. & Arsinoë sorore M. Ant. & Cleopatra occisis, M. Anto. et Aegyptum regebat. Cuī ille repudiata Cæs. sorore Octavia, se Regem iunxit, Imperium Cleopatra in Ro. libidinis precium daturum, ad Actium à Cæs. classe deuictus, atq; tum Alexandriae, teritus Idē suis cessantibus illecebris, ne trinmpharetur, faciente Regina, stupre manu præparatum in Mausoleum est illatus. Hinc Aegyptum nobilem, iam Ro. armis subactam, quæ sola hactenus ex Alex. M. Imperio inuicta manserat, anno Lagidarum regni 295. & Imperii sui cum Anto. gesti 12. Cor. Gallo præsidi, in prouinciam rededit Octavius. Qui tum scepis iam ciuilibus bellis, humanioribus quoq; populis per omnes terras pacatis solus triumphator, terno, Illyrico scilicet, Actiaco, & Alexandrino triumpho, & Augusti nomine insignitus, arma in efferaiores gentes conuertit. Quibus in septentrione Germaniam, quam procul inspexisse satis fuit priuigno, Cl. Druso, ex ea uictoria, post mortem, Germanico duce ita uicit, ut libidinoso Quintilio Varo cum tribus legionibus cæso, Imperium, quod Oceanum attigerat, intra Renum, Danubiumq; flumina terminaretur. Pugnæ gentisq; ferociam, ferociss. nec insolitum, mulierum facinus, quæ deficiensibus te lis infantes suos humo collisos, in hostium ora cōtorserant, indicauit. Varum superatis uiri Mulierum fascinus, Noricis, Rhetijs, cæterisq; Alpinis populis, uindicauit Drusus frater Tiberius. Tu Cæsar Sueorum, Cymbrorumq; deditorum portionem in Belgas & Reni confinia transfusit. Pannoniam, Mysiam, atq; Dalmatiā per Vibium prouincias fecit. In Meridie per Cossum Musalam, & Getulos. Per Turmum Marmaridas, atq; Garamantas cōpescuit. In Oriente Armeniā à Parthis, duobus amissis nepotibus, recepit. Ultimū bellū. In Occidente, Hispaniam ultimis Cantabris, & Asturibus subactis, prouinciam legibus quietorem, mitioremq; reddidit. His tantis uictorijs Orbis Imperium adeptus Po. Ro. Is perinde ac si eum uictorijs assuetum, perpetuo uiuere oporteret, nec ulla iamnum externa subesset uictoria, se ipse bellis dissensionibusq; fatigatus, uicit, atque pacatam in Monarchiam feliciss. Principi rededit. Postquam igitur, secundum Sex. Ruffi, computum, Roma fuit, à primis Cos. Junio Bruto, & Valerio publicola, usque ad Hircium & Pan- Monarchie fam Cos. ab Octavio successore sublatos, Per annos 467. sub 877. demptis extra ordinā Romane con- trijs Consulibus. Sub Decemviris, anno Vrb. 302. creatis, annos 2. Sub Tribunis militū, an- stitutio- no Vr. 310. creatois, años 43. Sine Cons. 45. & sine Magistratibus 4. añoshicmos uni scilicet, pro rege, Imperatori, sanctiori nomine Augusto appellato, parendi, repetitus est, au- tore

CATALOGVS ANNORVM

tore Sex. Aur. Victore anno Augusti 13. ab exactis Regibus 482. & ab Vrb. Con. 722.
Imperij autem Ro. magnitudinem hijs definit Strabo. li. 17. Cum tres sint continentes,
Europam fere totam habent Romani, præter eas partes, quæ extra Istrum sunt, & præ-
ter Paroceanitas, qui intra Rhenum, Tanaïmcj habitant. Aphricæ uero ora, quæ nobis
aduerso est, tota eis paret, nam reliquum inhabitabilis est, uel sterilis, uel à pastori-
bus incolitur. Eodem modo & Ásiæ ora, quæ ad nos uergit, tota eis subiecta
est, nisi quis Acheos, Zygos, & Eniochos in ratione ponat, qui in steri-
libus locis latrocinantur, & pastoralem uitam agunt. Mediterra-
neæ regionis partem Ro. habent, partem Parthi & Bar-
bari. Qui ultra hos sunt, Orientem & Septen-
trionem uersus Indi Bactriæ & Scythæ, de-
hinc Arabes, & Aethyopes, ac sem-
per eis aliquid additur.

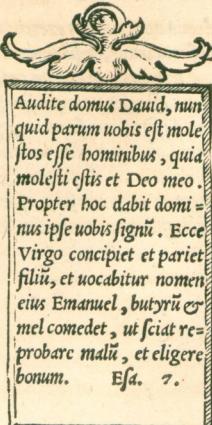
CHRISTI

CHRISTI IESV INCARNATIO ET STIRPS.
Ex Matthæo, & Luca.

N diebus Herodis Regis Iudææ, missus est angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ Nazareth nomine, ad uirginem Mariam despontatam uiro Joseph de domo Dauid. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Aue gratiosa, Dominus tecum, benedicta tu inter mulieres. Illi uero turbata, ait Angelus, Ne timeas Maria, nacta es enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero, & paries filium, ac uocabis nomen eius Iesum, is erit magnus, & filius altissimi uocabitur. Et dabit illi dominus Deus sedem Dauid patris ipsius, & regnabit super domum Iacob in æternū, & regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelum: Quomodo fiet istud, quandoquidem uirum non cognosco. Respondit ei Angelus: Spiritus sanctus superueniet in te, & uirtus altissimi obumbrabit tibi, qua propter & quod nascetur sanctum, uocabitur filius Dei. Atq[ue] ecce Elizabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua, & hic mensis est sextus illi, qua dicebatur sterilis, quia non erit impossibile apud Deum omne uerbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum uerbum tuum. Ac discessit ab illa angelus. Exurgens autem Maria, abiit in ciuitatem Iuda, & intravit in domum Zacchariæ sacerdotis, ac salutauit Elizabet, & factum est ut audiuit salutationem Mariæ, salijt infans in utero, & repleta spiritu sancto, exclamauit. & dixit, Benedicta tu in ter mulieres, & benedictus fructus uentris tui. Et unde hoc mihi, ut ueniat mater domini mei ad me. Et beata, quæ credidit, quoniam perficiuntur ea, quæ dicta sunt ei à Domino. Et ait Maria, Magnificat anima mea Dominum. Maria autem postquam reuersa est in domum suam, Elizabet peperit Ioannem inter natos mulierum maximum. Seruatoris Dei nostri Iesu Christi præcursorum angelum. Hinc & ipsa illa intemerata uirgo Maria 3959 annos expectantum humani generis redemptorem, Iacob stellam, Mundi lucem feliciter est enixa, hac secundum carnem propagine. Deus fecit Adam omnium parentem. Ex eo Noe decimus Abrahā xix. Iacob xxi. Iudas xxij. Dauid xxxij. Zorobabel xlviij. ex hoc continua stirpe successere. Abiut, Eliakim, Azor, Zadoch, Achim, Eliud, Eleazar, Mathā, Iacob, Ioseph, Iohannis natus
Genalogia
Christi.

Mariæ maritus, de qua natus est Iesus, qui dicitur Christus. Sunt quibus placet Euan gelistā Lucā retrocedēdo Mariæ beatissimæ matris Domini paternā propagationem texuisse. Quæ scilicet fuerit filia Elyh, qui Iochim, Mattat, Leui, Melchi, Ianne, ultimus in Catalogo Ducum Iuda à Philone positus, à quo in Deum retroceditur.

In secun-

IN SECUNDAM PARTEM CATALOGI

annorum & principum uice procēdium exhortatorium.

Mnis anima, omni humanae creaturæ propter Deum subiecta sit. Siue regi tanquam præcellentí, siue ducibus tanquam ab missis. Non enim est potestas nisi à Deo, quæ uero sunt potestates, à Deo ordinatae sunt. Itaq; quisquis resistit potestati, Dei ordinationi resistit, qui autem restiterit, sibi ipsi iudicium accipient. Nam príncipes non sunt terrori bene agentibus, sed male. Vis autem non timere potestatem, quod bonum est facito, & feres laudem ab illa. Dei enim minister est tibi in bonum, quod si feceris id, quod malum est, time. Non enim frustra gladium gestat. Nam Dei minister est, ultor ad iram, ei qui malum fecerit. Quapropter omnibus esse subditos, non solum propter iram, uerum etiam propter conscientiam. Propter hoc ergo & uectigalia soluitis, siquidem ministri Dei sunt in hoc ipsum incumbentes. Reddite igitur omnibus, quod debetur, cui tributum, tributum, cui uectigal, uectigal, cui timorem, timorem, cui honorem, honorem. Nemini quicquam debeat, nisi hoc inuicem diligatis. Nam qui diligit alterum, legem expleuit. Dilectio proximo malum non operatur. Itaq; consumatio legis est dilectio. Famuli subditi sint cum timore Dominis, non solum bonis & humanis, uerum etiam prauis. Nam haec est gratia, si quis propter conscientiam Dei suffert molestias, præter meritum affectus, malis obedit dominis cum timore & tremore, cum similitate cordis ueluti tanquam Christo, non ad oculum timentes, uelut hominibus placebentes, sed tanquam serui Christi, facientes, quæ uult Deus, ex animo cum benevolentia seruentes Dominum. Et non hominibus, illud scientes, quod unusquisque, quod fecerit boni, duplo reportabit à Deo, siue seruus fuerit, siue liber.

Et uos Domini eadem facite erga illos, quod iustum est, & equum eis præstate, scientes quod & uester ipsorum Dominus est in cœlis, nec est personæ respectus apud illum. Omnis honor impendite, Fraternitatem diligite, Deum timete, Regem, & maxime in doctrina præsidentes, ac seniores duplici honore colite.

Primo

Ecc dominator Dominus exercituum confringet lagunculam in terrore, & excelsi statuta succiduntur, & sublimes humiliabuntur, & subuentur cōdensa salutis eius ferro, & Lybanus cum excelsis cadet. Et egreditur Virga de radice leffe & flos de radice eius ascendet. Et requiescit super eum spiritus domini, spiritus sapientie. Intellexit eum. Consilij fortissimi scientie & pietatis, et repletus eum spiritus timoris domini. Non secundum iustitiam oculorum iudicabit, neq; secundus auditum aurium arguet, sed iudicat in iustitia pauperes, & arguet in aequitate pro mansuetis terra. Et percutiet terram uirga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet imperium. Et erit iustitia cingulum lumborum eius. Et fides cinctorum renum eius. Esa. 7.

SECUNDA CATALOGI PARS A CHRISTO
 nato in Paulum tertium. Ro. Papatus, Et à xlj. Octauij Anno in Carolū. v.
 Romane Monarchiæ successionem continet.

PRIMOGENITI VNIVERSA CREATVRÆ
 Iesu Christi successus, Ex Euangelio.

N PRINCIPIO ERAT VERBUM, ET VERBUM ERAT APVD
 Deū, & Deus erat illud uerbū, hoc erat in principio apud Deū, Omnia per ip-
 sum facta sunt, & sine eo factū est nihil, Quod factū est, in ipso uita erat, & uita
 erat lux hominū, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eā nō comprähenderunt.
 Erat homo missus à Deo, cui nomen Ioannes, hīc uenit ad testificandū, ut testa-
 re de luce, ut omnes crederent per ipsum. Non erat ille lux illa, sed missus erat, ut testaret
 de luce. Erat lux illa, lux uera, quæ illuminat omnem hominētem in mundum. In
 mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eū nō cognouit. Insua uenit, & sui
 eum non receperunt. Quotquot autem receperūt eum, dedit eis potestatem, ut liceret eis
 filios Dei fieri, uidelicet, hījs qui credidissent in nomen ipsius. Qui non ex sanguinibus,
 neq; ex uoluntate carnis, neq; ex uoluntate uirū, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum illud ca-
 ro factum est, & habitauit in nobis, & cōspeximus gloriam eius, gloriam uelut unigeniti
 à Patre. Plenum gratia & ueritate, & de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiā
 pro gratia. Quia lex per Mosem data est, Gratia & ueritas per Iesum Christum est exortā.
 Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in
 eum non pereat, sed habeat uitam aeternam. Qui credit in eum non condemnatur. Qui ue-
 non credit, iam condemnatus est, quia non credit in nomen unigeniti filii Dei. Qui est
 ille Iesus

Aeterna Chri-
 sti generatio,

CATALOGVS ANNORVM.

Ille Iesus Nazarenus Rex Iudeorū. Et Monarcha Christianorum unus cum patre & spiritu sancto aeternus Deus, & omnium omnipotens dominus, a Patre Deo in aeternitate generatus, & in temporis plenitudine, ex illibata uirgine Maria, Iose Dauidica stirpis uiro despota, sancti spiritus opere caro factus, uerus Deus, & homo, iuxta sacratiss. uatum oracula Testamentum nouum super Israhel consumaturus, ouemque perditā, & ammissam suæ imaginis drachmā cruento suo redempturus, Anno Cæs. Octauij 42. Herodis M. 32. a Iuda Machabeo 161. Zorobabele 516. a desolatione 580. a David 1070. a Moysi 1586. ab Abrahā 201. ab Ags 2303. ab Adā 3959. Cyrenio Syriæ praefecto censem Augusti iussu conscribente, in Bethlehem ciuitate David natus, atq; subinde mox Angelorum glorificatiōe, Pastorum agnitione, Magorum ueneratione, Sancti Simeonis oraculo, Doctorumque stupore celebratus ab anno uitæ 12. & deinceps aetate, sapientia, Gratia item & apud Deū, & Homines auctus, Anno Tyberij Cæs. 15. a Ioanne baptista in Iordanem baptizatus, suis in exemplum, at que peregit omnia, leiuinijs carne, oratione diabolo, & humilitate mundo superatis, Danielis hebdomadibus iam impletis regnum Dei, nempe, ueram patris Dei cognitionem, atq; summam illius in humanum genus charitatem, certam in sepe filium Dei fidutiam. Salutis uiam, mutua dilectionē, fidelium præmia, infideliumque supplicia, cum potentí uerbo, tum efficaci opere in crucem usq; cōstantiss. ubiq; docuit. Tum ad doctrinæ fideique suæ testimoniū, elementis tranquillitatem, morbis omnibus sanitatem, mortuis uitam. Viuis obsequiū, cogitationibus detectionem, peccatis abolitionem, atq; dæmonibus fugam, uel minimo nutu imperauit. Hinc post uniuersos, citra peccatum, humanæ misericordie labores, hisce uerum se hominem testatus, perpessos, postque innumera, quibus uerum se Deum esse comprobauit, humanas superantia uires docimēta, factaque uniuerso palam exhibita in grato Iudeorum populo, Anno Tyberij Cæs. & eodem Herodis Tetrachæ dñi Baptiste peremptoris 19. Pōtio Pilato Hyerosolymorum annum iam quīntum præside, iudicante, atq; prædixerat, & in prophetis præscriptum erat, a iudeorum primoribus, populoq; Scariothe Iuda discipulo prodente, captus, accusatus, deritus, criminatus, flagellatus, spinis coronatus, inter latrones crucifixus, & famam consummatis omnibus, terra tremente, soleq; præter naturam obtenebrato, mortuus, tum sepultus, inferna soluit, atq; die hinc tertia, peccati, mortis, & inferni uictor, a mortuis gloriose resurrexit. Inde cū suis dies 40. uersatus, ætatis suæ anno 33. gloriose cū triumpho ad Patrem, unde uenerat, in coelos aperiens, admirantibusq; Gallilæis ascendit. Illic suorum unus mediator, intercessor, & ad uocatus ad dextram Dei patris sui sedens, & regnans, in sæculorum consumatione futurus uiuorum, mortuorumque iudex unicuique secundum opera sua reddet, fidelibus quidem uitam, infidelibus uero mortem aeternam. Qua maledicti, cum diabolo tyranno suo inturbulente confusione erumna sine fine seruituro, sempiterno fuliginosi ignis horrore, lugentes cruciabunt. Benedicti uero cū Christo Iesu Rege suo in indiuidue Trinitatis lumine, sine fine regnabuto, sempiterna clare lucis felicitate, lætantib; beatificabuntur. Bonis tum & malis segregatis, uniuersoque tū orbe purgato, atq; pacato. Dominus noster Iesus Christus solus, & uerus omnipotens totius orbis Monarcha, sicut ab aeterno, ita & nunc, & in aeternum imperabit semper. Cui omne genu coelestium, terrestrium & infernorum se fletet, & omnis lingua confitebitur, quod Dominus sit Iesus Christus ad gloriam Dei patris. Cuius soli gloria in sæcula sæculorum amen.

Papatus

ATQVE PR NCIPVM
PAPATVS ROMANI SVCCESSVS.
Ex Platina & alijs.

xxvi.

ANNI VITAE CHRI-
sti Iesu.
33.

PAPATVS ROMANI.
Pontifices, & Ami.

1. PETRVS.

36.

Anni à na-
tivitate
Christi.

2. Linus.

11.

3. Cletus.

12.

4. Clemens.

9.

peccatorum, & sancti spiritus susceptionem. Eis enim & om-
nibus qui longe sunt, quoscunq; aduocauerit dominus Deus
noster, reprobationem esse factam. Qua mire fidelium per
Dominum aucto iudicis numero, indignantibus principibus
tum & Saulo, Stephaní diaconi protomartyrio, uel maxi-
me Christi uocatione à persecutione in obsequium tracto. Il-
le ex Herodis Regis, qui Iacobum domini fratrem trucida-
rat, carcere, atq; catenis, angelo duce solutus, Anthiochena
ecclesia prima Christianorū adpellatione confirmata, Romā,
Romanis testatibus, anno Claudij Impe. Secundo profectus, in
Vaticano Pontificiā, olim a Noah Iano dedi-
catam restituit Pōtifex ipse primus, uita, doctrina, factisque
clarus, Lino, & Cleto consecratis, atq; clementi pontificatu-

Simon Petrus
Apostolorum
Senior.

Qui Paulus
conuersus.

Esus Christus expleto boni pastoris officio, pecca-
to, morte, inferno, mundiq; huius principē per cru-
cem triumphatis, Rex regum ille, Dominantiusq;
dominus ad patris dextram, donec inimici scabel-
lum ei fiant, deinceps regnaturus, discipulis suis
ex infima plebe, ut gloria sit Dei, receptis, diuino spiritu ad-
flatis, promissas Euangelicæ gratiæ claves tradidit, aperuitq;
illorum mentem, ut intelligerent scripturas, dicens, sic scrip-
tum est, sic oportebat Christum pati, & à mortuis resurgere,
ac prædicari nomine suo pœnitentiam, & remissionem pec-
catorum in omnes gentes, initio ab Hierosolymis facta. Vos
autem estis testes horum. Euntes ergo in uniuersum mundū,
prædicate Euangelion omni creaturæ. Qui crediderit, & bap-
tisatus fuerit, saluus erit, qui uero non crediderit, condemnabitur.
Baptizantes in nomine patris, & filii, & spiritus sancti,
docete eos seruare omnia, quæcumq; præcepit uobis. Et ecce
ego uobiscum sum omnibus diebus, usq; ad consumationem
sæculi. Huj ergo, dum orando dies Pentecostes complessent,
spiritus sancti igne illustrati, egressi, prædicauerunt ubiq; do-
mino cooperante, & sermonem, per signa subsequentia con-
firmante. Tum Simon Galileus pescator Apostolici ministe-
rii Senior, cui Archipastor à fidei confessione Petri nomen in-
diderat, terque plus amanti pascendum gregem suum com-
mendarat. Ille scilicet, qui paulo ante ad uilis ancillæ uocem,
Magistrum suum abiurauerat, nunc eundem coram stupenti-
bus Iudeis, & gentibus alta uoce per scripturas testatus est,
nempe Iesum Nazarenum omnium mirabilium, & uitæ auto-
rem, ab eis crucifixum, à Deo resuscitatum, reiectum ab ædifi-
cantibus lapidem, caput anguli factum. In eo solo salutem ef-
fe. Nec aliud nomē esse sub cœlo datum, in quo oporteat salu-
uos fieri. Tum simul adhortatus est eos, delictore pœnitentia
agerent, & baptizarentur in nomine Iesu, in remissionē

c

commisso,

C A T A L O G U S A N N O R V M

PAPATVS ROMANI

Pontifices et anni.

Decretorum
Ro. initium.

Apostolica
benedictio.	5. Anacletus.
	9.
Pontificum et
episcoporum
ornatus.	6. Euaristus.
	9.
	7. Alexander. 1.
	10.
	8. Xistus. 1.
	10.
	9. Teleforus.
	11.
Ioannis Apo-
stoli et Sime-
onis Episcopi
mors.	10. Hyginus.
	2.
	11. Pius 1.
	11.

cōmissio, Nerone Christianos p̄imū persequente, anno Pon. tificatus sui 25. mirandæ nullo successorē hunc regni numer⁹ attigisse, sicut nec imperatorum ullum Augusti imperium equasse, cum Paulo Tarsensi, diuinitus electo uale, doctore cū gentium, tum Romanorum maximo, gladio cęso, crucifixus, ad crucifixum Magistrum, & dominū suum gloriōse migrauit. Hunc dominicam orationem missæ à Iacobo, ut dicitur, institutæ, iunxisse. Et quadragenarium ieiunium indixisse forsan uel ideo fertur. Quatenus ueluti Euangelio non satis præcipiente, mox prīmi pontificis exemplo, successoribus, uel indeuotis, uel indoctis, quandoquidem iubere uel cuilibet facile, docere uero non item ad onus importabile liberis, Christianis, Euangelio æquiparanda, liceat imponere decreta. Vnde successor illis à Saturnio Cos, cui filia à dæmons uexatam, curauerat obtruncatus Tuscus linus, ne absq; decreto cederet. Nudis capite fœminis Ecclesia interdixit. Hic, atq; deinceps, qui Cesariensem Eusebium Ro. Pon. scriptoribus conciliare nouit, faciat. Cletus Ro. Apostolicam benedictionem salutationis uice literis, & populis offerre cepit. De funtorum sanctorum uisitationibus adprobatis, Ro. petri et Pauli uisitationem duorum annorum ieiunio prætulit, cuius impeditores censura notauit. Clemens I. Ro. successor à beato Petro declaratus, alios, ambitionis exempli, substituendiq; iuris declinatione, præmisit. Protonotarios Martyrum ad notandis gestis instituit. Baptizatos cito Chrismate confirmando mādauit Episcopo. Et, quod mirum fuerit, si sanctus hic abolitum per humillimum Christum superbū Aaronē restituī cogitarit. Sacerdotes sacrī paludamentis, Episcopos in fula, pastorali pedo, Sādalij & Chirothecis, Archiepiscopos pallio. Pontificem Cardi. & Legatos Crucis uexillo ad cōcōnīs, & missæ sacra uestiū, eminentioreq; Cathedra sublimari Nauclero teste, decreuit. Et item neglectum à Christo mādū reduci, si tale quid itē de istius etatis sanctis, ab omni prorsus mundi pompa alienis, quin potius recentiorum mundanorē decretorum sub ueterum sanctorū nomine prætextū esse uelamen, credi potest. Atheniensis Anacletus ingressus, dioecesanis sedibus institutus, Ro. Petri sedem omnibus decreto superposuit. Clericos à Laicis discretos, uenerari precepit, & ad missam non communicantes, excommunicauit. Eo Pontifice Ioannes Apostolus nonagenarius migravit ad dominū. Et Si meon Confobrīnus domini. Iacobī fratrī domini in Hierosolymorū Episcopatu successor, annos natus 120. Martyr Christi factus est. Ad huius usq; deceſsum, Egesippo teste, Ecclesia munda, & incontaminata permanit uirgo, corruptoribus ueritatis, & diuinī uerbi temeratoribus, aut nusquam extantibus, aut delitescentibus. Vbi uero Apostolorum chorus, & omnis illa ætas, quæ à Domino uiuæ uocis auditum suscep- rat, ex hac luce deceſſit, tum uelut uacuam in domū falsæ doctrinæ

PAPATVS ROMANI.
Pontifices & anni.

11. Anicetus.

11.

13. Sother.

9.

12. Euletherius.

15.

15. Victor 1.

10.

16. Seuerinus.

8.

17. Calixtus 1.

6.

doctrinę impius error se inmersit, tanquam ubi nullus diuinus census defensor existeret. nudato, ut aiunt, capite, corripiens arma mendati, oppugnare Apostolicam ueritatem nititur. Sed istud bellum intrinsecus gerebatur, Persecutorum autem extrinsecus urgebat Ecclesiā, dum immensa caterua martyrum quotidie iugularentur, Hæc ille. Euaristus Iudæus Beth lehemita, Matrimonij publicis benedixit, clandestinis uero interdixit. Plebis aduersus Episcopum ad accusations refecit. Ecclesiarum Vrbis titulos distinxit. Alexander 1. Ro. aetate non magnus, sed uicta, doctrinac tantus, qua magnam Senatus partem Christo cōciliauit. Azima cōsecrauit, Aquā calicī miscuit. Sal, & aquam benedixit. Clericos à Laicis iudicari uetus. Xistus 1. Ro. altaria construxit. Sanctis in missa dixit. A mulieribus attingi sacra noluit. Gallos per sanctū Romanum in fide continuuit. Talephorus Græcus. Natali Christi nocte ter, & alias inter meridiem, atq̄ solis exortum semel tantum, adiecto Angelico hymno. Gloria in excelsis, & Euā gelica lectione Missam agi concessit. Septuagenarium, quadragenarium factum, ante pasca ieunium sanxit. Hygnus Gr. Clerum in ordinem digessit. Templa consecrauit. Patrīnum, & matrīnam baptismo, & confirmationi adhibuit. Pius 1. Aquileiensis, Ecclesiasticam libertatem afferens do, sacrilegos damnavit. Virginem non nisi 25. annis maiorē sacro uelo in Epiphaniā solennitate donauit. Pasca Dominiaco die celebrauit. Nouati thermas diuæ Pudentianæ dedicauit. Anicetus, Syrus diuino, doctoq̄ Polycarpo hospite letus, Cauit, à paucioribus, quam tribus ne consecraretur Episcopus. Neue nutrita comam, sed barbam, atque coronam radat Clericus. Sother fundanus Cōmunionē Dominicā in diem a fta dominicę cenę fidelibus ordinauit. Adeū de Ro. Ecclesiā institutis in hęc uerba scripsit Corinthi Episcopus Dionysius. A principio moris est uobis, fratres omnes uarijs suuare beneficijs, multisq̄ ecclesijs, quae sunt per diuersa terrarum loca, cūcta, quibus indigent, destinare, singulorum quoq̄ necessitates in omnibus consolari, sed & per metella fratribus relegatis, quae usus poscit præbere. Hæc ab initio Ro. Ecclesiā facere moris fuit, à patribus huiusmodi institutionē dimissa, & semper integra custodita. O Dionisi, tu nūc, si hic sis, aliter senties. Exigit Roma, uel quibuslibet modis, nunc ab omnibus expendit, quo dicere pudet. Euletherius Gr. in absentia aduersatum nil diffiniri. Nec nisi legitime cōuictum dignitate priuari, sane decreuit. Eo Pont. Asia uniuersa, in Gallia Lugdunum, & Vienna martyrum suffusa cruento. Inde uero Christianis aliquantisper à persecutione quiescentibus, illis strīum, non pauci Romanoꝝ, Item & Britones, Lutio rege, Christū suscepere. Qua per tantillum id quietis, externis intempestatibus datum, aucto mirum nomine Christiano, iniuius, scilicet, intēsinū persecutionis genus excitarunt præ

Decreta Pontificum

cō uorum

CATALOGVS ANNORVM

PAPATVS ROMANI
Pontifices et anni.

Hereticorum
persecutio.

13. Vrbanus I.

Artemonito
rum heresis.

19. Pontianus.

5.

20. Antherus.

3.

21. Fabianus.

12.

22. Cornelius.

2.

Vrsula per-
grinatio.

23. Lucius I.

3.

24. Stephanus I.

7.

25. Xystus II.

3.

De sacerdotiis
uestibus.

uorum dogmatum heretici. Quorum præcipui Martion maioris creatore dei ficitur, à beato Polycarpo Smyrneorum Episcopo Satanae primogenitus in faciem Romæ compellatus, Tatianus scripture, Mosis, Resurrectionis, nuptiarum, carnium, & uiini damnator. Eleutherio, nullum usualis iustus genus reiçi, decernente, Montanus item, durante dum in ecclesia prophetica Sancti Spiritus gratia, paracletum sepe dicens, nuptias soluit, ieuniorum leges, oblationes, & ad mensem prædicatores instituit. Victor I. Apher, primus in exterritos autoritate præsumpta, uel sancto Ireneo Lugdunensi Episcopo, Polycarpi auditore, Romanos ecclesiastica regule corruptionis argente, reclamante, Polycratem Senem, Christi doctiss. Ephesiorum Episcopum, cum Asianis Episcopis doctiss. imo Asiam, cælebrandi ob Pascatis discrimen, à Ro. ecclesia, anathemate prolatu, perpetuo alienauit. Pascua, à Iudeorum obseruantia discreturn, in Dominicam diem statuens, & in eandem omnibus pubertatem egressis, sacram communionem, per Christum liberam, præcepto subiecit. Seuerinus Ro. quo Pont. Artemonitæ, diuinæ corrupentes, ac derelinquentes scripturas, Euclidem, Aristotelem, Thcophraustum atq; Galenum colentes, scepticorum more, in questiones omnia posuerunt, & quid aliud à nostræ temporis sophista theologia est admirissimum. Calixtus I. Ro. Ad finitatem coniunctis, item & sacerdotibus interdixit matrimonio. Quatuor anni cardinum ieunium sanxit, & primus cœmetrium dedicauit. Vrbanus primus R. templi uasa, aurea, argentea, stanneaque fieri uoluit. Prædia, fundos, ceteraq; ecclesiæ dona, hac lege recipi statuit, ut nulli quicquam priuatum esset, sed in commune clericis distribuerentur ad necessitatē singulis singula. Pontiano Ro. diu, noctuq; psallente, & missæ confessionem præmittente, in exilio defuncto, Cyriacum successisse, atq; relicto Pon. eamq; ob rem à Pont. numero exclusum, diuæ Vrsulae societate martyriū ad Coloniam pertulisse, temporum, factiq; ratio uix admittet. Antherus Gre. ex Episcopo Pontificem fieri, atq; huius solius autoritate Episcopos transfferriri mandauit. Fabianus Ro. Clericorum offendores excommunicauit. Esse simul actorem, & iudicem uetus. Reum non nisi idoneis testibus fieri, factum autem, nō nisi publico in loco damnari statuit. Et, ad Ro. sedem adpellati, locum dedit. Infra quintum gradum agnatis connubium negauit. Origenem probauit. Nouatum lapsis ueniam negantem scismaticum &o. Episcoporum Con. damnauit. Cornelius Ro. Clericos sola fidei causa iurare permisit. In absente acta reiecit. Lucius I. Ro. Episcopo, quem xxx. annis minorem repudiavit, honestatis comites adhibuit sacerdotes & Diaconos. Stephanus I. Ro. Sacratis uestibus abuti non uuit. Pro Dionysio Alexan. contra Cyprianum Carthaginen se Rebaptistas execravuit. Xystus II. Gr. doctus, missæ altaria Orientem

PAPATVS ROMANI Pontifices et anni.	
26. Dionysius.	6.
27. Felix 1.	5.
28. Euthitianus.	1.
29. Gaius.	11.
30. Marcellinus.	9.
31. Marcellus.	5.
32. Eusebius.	6.
33. Melchiades.	2.

Orientem spectantia consecrauit. Canonem clam legi, & sanctus alte cani iussit: Martyrum subiturus, Ecclesie thesauros per Sanctum Laurentium Leuitam suum, non, & eluti posteri cognatis, sed Christi pauperibus erogouit. Dionysius ex Monachis primus, Episcopatus, Parochias, & Ecclesiastas, ut sua quicq; contentus esset, intra, & extra urbem disternatit. *Ecclesiastarum* Felicis 1. Ro. ut, nemo rem diuinam, nisi consecratus, faciat, nec *disternatio* alibi, quam sacro in loco, utq; Martyrum, & Ecclesiastarum designationis dies festus agatur, mandauit. Sub eo Manes Persa, Manicheorum induxit sectam. Euthitianus Tuscus. Frustratus benedixit. 300. Martyres sepelivit. Gaius Dalmata, DIOCLETIANO COGNATUS. Ordines sacros gradibus distinxit. MARCEL LINUS RO. Idololiticū sacrificij per metū cōmisi, penitentia dūctus, à nemine hoīm dānabilis se dānauit, et martyrio obtulit. *Cardinales in* MARCELLUS R. institutis 25. Cardinaliū titulis, Conciliū absq; RO. Pont. autoritate irritum esse dixit. In Cacabulū, ad Christianorum despctum, clausus, fōtore terreno cōelestem adiit fragorem. Eusebius GRE. Medicus, Episcopum à prophaniis in ius trahi noluit. Infames & fortilegos à testimonio ferendo reiecit. Virginibus desposatis, religionis ingressu, sponsionem soluit. EO Pont. omnium atrocissimo in Christianos, DIOCLETIANORUM PRINCIPUM EDICTO, iusto, ut Cæsariensis Eusebius *Eusebij Christianae rei deo* testar, Dei iudicio, & necessaria correptione, ob sacerdotū, præcipue Episcoporum, iniquitates, odia, contentiones, amaritionem atque superbia, illato, res Christianorum in tantam angustiam est coartata, ut omni humana ope desperata, sola misericordia Dei fuerit, iuxta Christi promissa, seruata, atq; restituta. Veris nempe in impios diuinā irā gladiis, intemperate, fame, ferro, peste adeo, ut Ethnici pia Christianorum auxilia implorarent, utq; carnifices ipsi nimis crudelitatis, qua per universum RO. imperium innumera insontium milia, circa ullius humanæ conditionis discriminē, indies per annos 10, inexplicabilibus tormentis mactabantur, terrefacti, edictum suū primo mitigarent, Christianos, inquit, non occidēdos, sed ignominia notatos, ac mutilatos, publicas ad operas relegandos esse, atq; postea abrogarent. O Christe, quid nostri omnium malorum impudentes non merentur, & expectant dies? Melchiades Apher, neminem ante legitimam probationem *De iudiciis 10* damnari permisit. Solis, atq; Iouis dies à ieiunio rescidit. Mirum iunctio. hæc tempestas, si ullum decretis reliquerit locum. Sed memo ratu dignū, Pontifices omnis, uno Eleutherio dēpto, ad Sylvestrū usq; martyrio licet ablatos, Imperatores tamen eorum occisores, uita uel superflue, uel equasse. Nec nō & Christianorum numerū sanguinis feroire creuisse, deinde autē adepta pace, superatos fuisse, numerūq; sagittarum algore declinasse, præterea Christianā rem non tam à Tyrannis, & hereticis, quam ab avaris, & ambitionis infestata esse. Quod terrenis ad crescētibus, cœlestia decrescat, atq; conueniat Christo cum mundo nihil.

CATALOGVS ANNORVM
MONARCHIAE IIII. ROMANAЕ SVC
cessus, Ex uarijs autoribus.

Aius Octauius Cæsar Materno Cæsaris, quam patris Octauij Senatoris, gene-
re nobilior. Imo nisi miris, atq; præsingularibus naturæ, ingenij, uel maxime
fortunæ donis prædictus fuisset, tantum imperium aut nunquam contrahere,
aut tam diu retinere potuisset, quod certe non minus sua prudentia, nominisq;
magnitudine, quā ui, & armis obtinuit. Sed & laceratum intestinis dissensioni
bus imperium nunq; coire, consentireq; ualuisse, nisi unius, & illius, non cuiuslibet, sed
optimi simul, atq; sapientiss. præsidis nutu, quasi anima, mēteq; una inordinem redactum
foret. Omnibus porro ad Occaūm, & Meridiem, ad Septentrionem uero duntaxat inter
Rhenum, atq; Danubium, & Orientem intra Eurum, & Euphratem, Nilumque pacatis
gentibus. Reliquas imperij immunes, eius tamen maiestatem reuteritas, uel admiratas,
aut in amicitiam, aut in foedera postulata suscepit. Seres namq; & Indi nunc primū Ro-
manis audití splendidiss, muneribus, laboriosa quadriennij uia. Scythæ item, & Sarmatæ
per legatos amicitiam, Parthi autem Romanorum Aquilis, fascibusq; relatis, foedera im-
petrarunt. Sic, qualis ante fuerat inaudita, totius orbis tunc pace constituta, Ianum tertio
à Numa clausit. Vniuersus ergo terrarum ambitus arms pene iam exanimatus, humano-
que crux expiatus, uel omnium primum, omnis & imperij, & pacis nempe Iesu Christi
Principis ortus, Augustum illi principatum, pacemq; dedit adoptatam. Qua deinceps
res Romana in unius Monarchæ potestatem libere cessit, seq; data fide submisit. Tanti ue-
ro Principatus fastigium nato Seruatori tribuisse congruit, Siquidem huic ille glorioius
accessit nihil. Is est annus Octauij 42. Ab Alex. M. 325. à Cyro M. 516. à Nino M. 2054.
à Bruto primo Cos. 511. à Romulo Rege 751. à Roma 1623. à Comero primo Italæ Rege
2162. ab habitata Italæ 2195. Salutatus autem Augustus, nuncupatus, Optimus status author, ad pacis studia
conuersus, Vrbem luxuria dissolutam, saueris cohercuit legibus, & lateritiam illam,
marmoream reddidit. Ipse tandem dubia inter uirtutes & uitia, felicitatem, & infelicitate
te sorte, imperium maiore fortuna, quam animo, sed maximō labore cōparatum, anno uite
76. adulterę coniugis Luię toxicō, Tiberio priuigno adoptato, dijs adnumeratus finiuit.
Accesso-

Totius orbis
pax.

Imperij aug-
menta.

MONARCHIAE IIII. ROMANAЕ, SVC
 cessus, Ex uarijs autoribus.

Accesserunt imperio, autore Ruffo, uaria per 400. annos Romanorum Imperatorum fortuna. Alpes maritimæ, Gothiæ, Rhetiæ, Noricæ, Pannonia utræq; Myssia, & omnis ora- Danubij, Pôtus, Armenia minor, Oriens totus, Mesopotamia, Arabia, Asia, & Aegyptus *Imperij terre* Eiusdæ copias extitisse scribit Appianus, scilicet pediti 200000, equiti 40000, elephanti, *fides atq; ma* 300. Curruum 2000, armorum in supplementu 30000. Maritimam uero minor nauium 2000. *ritimæ copie* triremium à seculis in quinq; remes 1500. cladem. Instrumentorum naualiū bis totidæ nauium ad pompam ornatorum 80. Pecuniarum in thesauris Aegyptiorum talentorum 740000.

IMPERII ROMANI
Imperatores & anni.

I. OCTAVI. AVG.

15.

Tiberius.

23.

C. Caligula.

2.

Claudius.

12.

Nero

12.

Galba

Otto

Vitellius.

1.

Vespasianus.

10.

Titus

2.

Domitianus.

16.

Nerua.

1.

100.

Imperio itaq; Romano, tum sapientia, tū uirtute ad summum culmen eucto, illud ipsum assiduo labore quaesitum, Imperatorum ignauia consenescens, quam etsi nonnunquam respiresset, uires sensim amittere caput, adeo, ut nostra rebellis tē pestate, Illi, cui summa rerum debetur, nomine integrum uix maneat. Imperator nuncupetur, & Romanus cui nihil minus quam imperare, Romanc uel intueri liberum sit. Tiberius Germanica cum Druso fratre uictoria, & matris opera Octa uio uitrico subrogatus, dissimulantis ingenij uir, eloquentia grauis, & in exigendo ita moderatus, ut censum augere suadenti, responderet, gregem tondi, non expilari licere. Pilato referente, Christum inter deos dū coli, Christianos, eorumq; dogma seruari uellet. Senatus in suam necem restitit, ueneficius ipse, ueneno se ipse anno uitæ 80. peremisit. Eius tum nepote Caio Caligula Imperatore literato quidem, sed literatis in festo, crudeli, uenefico, auaro, incestuoso, atq; blasphemo, à satellitibus suis anno ætatis sua 25. cum uxore gemmata, filiisq; 30. uulneribus interfecto. Patruus eius Claudius Imperio suscepito, cum ne Cæsares una cum Imperio abrogarentur, uix impetrasset, domitis Britannis, & Orchadibus insulis, Iudeis item 3000. azymorum die cæde, pacatis, ac Roma proscrip des. Fucino lacu maxima impensa siccato, ab Agrippina Germanici fratri sui filia, quam, oculis Messalina fœmina impudentiss. uxorem duxerat. Quatenus Illa Neronē filium, Cl. generum, & adoptione Britannico filio prælatum, promoueret uenenatis boletis est ablatus. Hoc autem matris scelere imperium adeptus Nero, ex bono, & ad omne artis genus iudicio, qui quennio bene transfacto, Cæsarum omnium euasit sceleratissimus. Imperator turpissimus, literatus histrio, eius æmulatione histriónibus Italia expulsis, citharedus, atque sacrilegus magus. Profecto dignissimus, ut, qui contemptis dijs, incensaque patria, patribus, Matri, Præceptorī, ac Imperatorum primus, prima persecutione morta, Christi sanctis uitam pro luxu rapuerat, suam etiam ipse sibi tolleret, unaque omne Cæsarum genus cum omni eiusdem gloria deleret. Quod tum factum est, quādo meritas ad furcas quaesitus, anno uitæ 32. se confudit. Cæsarum igitur Principatu sicuti cædibus auspicato, ita & extincto.

Sergius

*Cæsar's deletion
of his troops.*

CATALOGVS ANNORVM
MONARCHIAE IIII. ROMANAЕ.

successus.

Sergius Galba uetusq; nobilitatis senator, iure, bellicq; peritus, & dux strenuus, annos natu 73. ab Hispanis & Gallis imperator appellatus, Othonis Sylviorum stirpe quidē nobilis, sed Neroniana conuersatione mollis uiri insidijs est occisus. Et hīc tum ab Aulo Vitellio Germanorum, quibus pr̄sidebat, suffragio uictus, se necauit. Quo tumultu, Cecina pr̄dabundus Vitellianorum dux, alpes in Italiam transiturus, importuna occasione, Heluetios liberos imperij stipendiatos, ex improviso cruenta cāde adfecit, atq; maximam captorum multitudinem pecorū more diuendidit. Et Auenticum gentis caput, eversurus Claudij Cossi p̄cibus, & lachrymis placatus, abstiuit. Vitellius autem in omnī nequitiam, sauitiam, & ingluviem prolapsum, ubi Vespasianum in Iudea Neronis iussu bellantem, imperatorem salutari cognouit, Arrepto in Flauianos tumultu, tum eodem Sabino modestiss., Vesp. fratre cū suis Capitolio incenso, cōcremato, à Vespasia. Dicibus 50000. cāde captus, flagris excarnatus, probrosoq; per coenū in Tyberim tractus, occubuit.

Hinc VESPASIANVS

Flauij Sabini, eius, qui, apud Heluetios fœnus exercuit, & ibidem uitam clausit. Auentico inde, reor, nobilitato filius matre quam patre clarior, factis autem uirtuteque clarissi. & solus omnium imperio moderationior effectus, Germanis atq; Britannis triginta conflictibus, ac Iudeis edomitis, imperium adeptus, collapsam rē publicam reparauit. De Hierosolyma

Hierosolymo
rum maxima
tyrannide, auritifacq; tum sacerdotum

Iudeorum clā impietate uexata, rebellionis Azymorum dīe obsessa, Qua purificatorum epulatōrum
de deuastatio 270000. ex oblatis 256500. hostijs, estimata, Iosepho numerante, conclusa sunt. Per Titū

filium cum omnium miserrima populi clade, scilicet 110000. interfectis, ac 100000. diuenitis, sic excisa, ut uix unquam habitata credererur, anno imperij 2. cum filio triumphauit. Euersa atq; prædixerat Iesus, Urbe sancta, per reliquas ciuitates in Iudeos ita sauitum est, ut Antiochiae dies septem igne, ferrocq; conficerentur. Qua crudelitate, Massadensas, Ionathae Machabæi opus, obfelli, mutuo ferro, & igne cum uxoris, & liberis sese consumpsere. Lopus Alexandriæ rector. Cæsar is iussu, Onion, ab Onia sancto Pō. à factiosis Sacerdotibus pulso, in Aegypto dono Regis, conditum oppidum, & insigne templū, ablatis donarijs, occlusit. Cæ. preterea Liberio Maximo procuratori Iudeam tradidit uenundandā, Arcj Iudeis ubilibet sub imperio Romano degentibus, drachmas duas, quas quotannis Hierosolymitanō templo debebant, Capitolio Ro. inferri præcepit. Inde post beneficium patrem, amor, & humani generis delitiae Titus imperio potitus, id omni uirtutis industria moderari tantopere studuit, ut qui neminē ab se tristē dimiserit, diemq; in quo nemini beneficium contulisset, perdidisse doloreret, optimo iure post immeritam mortem inter ppetuos Deos locū meruit. Ex aduersa aut, miraq; unius stirpis uicissitudine Domitianus homo literatus quidē, & bibliothecę restaurator, sed à patre, fratreq; degener, adeo sensim in uitia corruit, ut Caligula Neroneq; nihil melior, primus Imperatorū Domini, & Dei adpellationē, ab Augusto Maximo Principe declinatam, sibi arrogaret insolentiss. Quam ob in Mathematicos, in philosophos, in Davidis progeniem à patre seruari iussam,

Liberius

Domitianus
literatus.

atq; se-

atq; secundum in Christianos deseuens, homo uaniss. segnis, ac misericordia duntaxat spiculandis occupatus, in cubiculo à suis interfectus anno ætatis suæ 36. omne Flauij generis decus, Vespillonibus sepelendum reliquit.

Tum Cocceius Nerua annos natus 65. uir & priuatim, & publice bonus, Ciues, & amicos usque ad propriorum etiam honorum auctionem iuuare solitus, impia Domini tiani acta rescidit: Seruorum in Dominos criminaciones edicto cohibuit. A Senio suo curandæ Rei Publ. prospecturus Marcum Vlpium Traianum gente Hispanum. Germaniae prefectum, armis, literis, & moribus excellentem, solius uirtutis, ac patriæ utilitatis, nec ullo cognationis affectu, traditis ei imperij signis, adoptauit. Tunc, Nerua Dijs adnumerato, Roma primo externum Principem suscepit, dictante illo, non genus, aut patriam, sed hominis uirtutem intueri oportere.

Traianus ergo singulare Augustalis maiestatis exemplum, Imperio, innumerarum gentium uictorijs, summa uirtute, Fatis ultra negatibus, ad Indos terminum posuit Tygride, Imperij limita quod id moderatione continuit, ut Senatus quem Patris uice colebat, decreto, primus est. Optimi cognomē retulerit, utq; post hac principibus in uoto sit adclamatum, sit fœlicior Augusto, & melior Traiano. Christianos, sed intercedente literatiss. Plinio secundo, mitius est insectatus, mandans non requirendos, sed repertos puniri. Iudeos autem Cyrenem habitates, Qui, ob eius ex Asia recessum, ppter in ualeitudine ueneni suspecta, acceleratus atrocissimo furore, cedibus, horrendisq; cruciatibus supra 200000. Romanorū, atq; Greco rū absq; ullo discrimine trucidarāt, atq; simile clade Aegyptijs, itē & Cyprījs, occisis in ea dies, insula circiter 240000. intulerāt, Lutio Duce ferro cōpescuit. Eo demū primo, ac solo principiū intra urbē in sui nominis foro, insigni monumēto sepulto, inq; diuorū numerū relato, Imperiū Publ. Aelio Adriano per surreptitā Plotinę Imperatricis adoptionē cessit. Is gente Aphrodisijs, Syriae tūc pr̄ses, moribus, ingenioq; uarius, omniū studijs artiū suapte natura, adiuuādā, si superaretur, deditus adeo, ut iactaret se nihil eorū ignorare, que, uel in pace, uel in bello, sive ad regē, sive ad priuatū ptineret. Trajanus glorie emulus imperij terminū à Tygride ad Euphratē retraxit. Germanis 200. annorū bello magis triūphatis, quam uictis regē dedit. Iudeos iterū tumultuantes, per Iuliu Seuerū 50000. cæsis. Arcibus 50. Vicas 985. famē, ferro, & igne deuastatis, extrea oppressiōe pacauit. Euerā Hierosolymā electis Iudeis, & admissis Christianis Aelie noīe suo restaurari iussit. Vbi sedecimus, & ex gentibus pr̄imus Episcopatū obtinuit Marcus. Christianos, nō p̄ Christi cōfessiōe, sed criminis cōuictos puniēdos, edixit, edicto postea ab An. Pio cōfirmato, pacis amās, bellū uel mouit nullū, uel motū obiter sedauit, nec minus in officio milites retinuit. Nō patiebā se peti, Hierosolymā sed spōte, p̄ cognita necessitate faciebat oīa. Correctionis & admonitionis, raro principū ex restaurata: emplo, uel ab infimo patiēs, impatiēte tamē morbo cōsumptus, ob impias cedes à Deo, numero seclusus, in Domitiq; hortis p̄septulchro templū, nunc Pōtificū Arx, Antonini pietate dedicatū habuit. Hinc Titus Antoninus spectatā ob pietatē cognomine pius, ex paterno aīo Nemausensis Gallus ab Adriano cū Vero adoptatus, uir oī uirtutis genere præditus, ac recte Numē cōparandus, cuius felicitatē, pietatē, securitatē, atq; cérimonias obtinuit semper. Cūq; pacē semper amaret, tantq; autoritatis apud oēs est habitus, ut oīa omnes tanq; sua curarent, cuncteq; tum florerent prouincię. Imperio fœlix, solus oīm prope Principū, q; ad in se fuit, absq; ciuili, hostiliq; sanguine, uitā cū omnī honorū genere transmisit in Deos, Succedente genero Marco anno Vero cum fratre Lutio Vero adoptato, Vere Vero etiam ab Adriano adpellato. Siquidem is immutabilis uultu apud Platonem in omni uita phylosophatus, dijs uita, morteque coniunctus, sanctitate Principes facile omnes antecelluit, adeo, ut sacrilegushaberetur, qui defuncti imaginē domī non coleret. Multarū deniq; fœrociss. gentiū uictor, Christianorū militū, præce, fulmina, Marcomānis hostibus, suis uero sitiētibus pluuiam impetravit, persecutione Christianis inde mitigata. Seleutiam

Rex Germani
nius datus.

C A T A L O G V S A N N O R V M

Selectiam 400000. hōstium urbem cepit. De Parthis cum fratre Lutio ad imperij cōsortium ascito, Qua primum bini æquo iure imperarunt Augusti, triumphauit. Auaritiam abhorruit adeo, ut deficientibus ærarij stipendijs, ne quenquam extra ordinem exactione grauaret, imperialis & sua, & uxoris ornamenta per auctionem uendiderit, nihil postea redemptionem negantibus indignatus. Postremum, hoc solum patriæ nocuit princeps optimus, quod filium se patre indignum reliquid pessimū Lu. An. Commodum Tyrannum omnibus omnium incommodissimum, Caligula, Neroneq; impuriorem, Domitioq; seueriorem, humani generis hostem iudicatum, dignissime tum à meretrice strangulo in inferos præcipitatū. Ejecto ad imperium Heluo Pertinace septuagenario maiore, ruris nato, multis tropheis ad Vrbis præfecturam deducto, sed militibus ob illiberalitatem, disciplineq; alperitatem ingratu, atq; ob Id mox à Prætorianis occiso. Imperio tum à Dido Iuliano, Prætorianis id licitatisbus, emercato. Sed cum is polliticis nō stetisset, ciuili tumultu oppressus, amissa fide, Id Illyricarum legionū præfecto Septimo Seuero Pertinacis uincitibus im- dicit cessit. Atq; sic nunc primū militari sacramento corrupto, fideq; uiolata, cum imperatores necandi, tum imperium uenundandū militibus est facta potestas.

*Principes non
deridendus.*

per iūnū uendē
candi & im-
perium po-
di facta po-
testas.

IMPERII ROMANI
Imperatores & anni.

13.	Traianus.	19.
12.	Adrianus:	21.
15.	Antoninus.	22.
16.	An. Verus.	19.
17.	An. Commodus.	13.
18.	Pertinax.	20.
19.	Iulianus.	6.
20.	Seuerus.	1.
21.	Bassianus.	2.
22.	Macrinus.	1.
23.	Heliogabalus.	13.
24.	Alexander.	

Seuerus aut id ex moribus nomen sortitus, ingenio, genetq; Pœnus, & literarū, & armorū doctus, triūphis Parthicus Arabicus, & Adiabenicus est appellatus. Iudeos atq; Christi annos fieri noluit, hos quīntum persequens, graui sociorum defectione circumuentus, In Britanniā seuerata confectus podagra. Corpus Romam, & Imperium ad filium est delatum. Deus nempe reliquit ille filios, ut ditiss. ita & turpis. Ut ferè sit obseruatum, summos uiros, aut sine liberis mori, aut tales relinquere, ut satius fuerit nullos habere. An. Bassianus à uestitu Caracalla. Seueri patris seueratē superaturus, Getam fratrem in matris gremio necauit. Paternos atq; fraternos amicos, & necessarios abstulit. Alexandrinos, quam grue sit irridere Principem, exemplo dedit, tanta cede, ut riui sanguinis in Nilum media planitiæ defluxerint. Parthos itē ut cruento, sic ignominiose fudit. Sic is cruento, flagitioseque imperans, ab Opilio Macrino monstro se longe flagitiosiore peremptus est. Et hic, cum diadumenos filio in militari tumulu à M. An. Aur. Heliogabalo Bassiani filio, non homine, sed monstro turpissimo, non uiro, sed fœmina probrofissima est interfectus. Hic uero dum obscenitatis intermitteret nil, ac dignitates omnes uel qualibet obscenissimo pollueret, una cum concubina matre, contra omnium morem Senatrice, in Tyberim per cloacas tractus pro Antonino Tyberinus est adpellatus. Hinc monstro reformator imperij Aurelius Alexander Heliogabali consobrinus, Arcenæ in Syria ex matre Christiana, prudente quidem sed auara natus, uitute longe quam aetate maior, doctissimorum uirorum, quibus assidue utebatur, & honores tribuebat, opera, correcta legum disciplina, prophanamat monstris imperij maiestatem restituit. Christianos esse patiebatur. Iudeis priuilegia seruauit. Tantæ humilitatis extitit, ut pompas, blandimenta, ac uenerationis gestus indignanter repudiari. Tantæ prudentiae, atq; iustitiae, ut nemo de illata ab eo fraude, iniuriaue quaestus sit unquam.

IMPERII ROMANI
Con. Imperatores &
annis.

- 35. Maximinus.
- 3. Gordianus.
- 5. Philippus I.
- 5. Detius.
- 3. Gallus.
- Tolusianus.
- 2. Valerianus
- Galienus.
- 15. Claudio I.
- 2. Aurelian.
- 5. Tacitus.
- 1. Probus.
- 6. Charus.
- 2. Diocletianus.
- 20. Galerius.

unquam. Illud Christi in Eulogio habens: Quod tibi fieri nō
uis, alteri ne feceris. Nullum absq; iuris edicto crux fudit,
Fumo Fumiūēdos extinxit. Militaris postremum disciplina
tantus obseruator, ut cum assereret per omnia maiorum insti
tutis R. P. retineri, eisq; collapsis, & nomen, & imperium ad
mitti. Tum Artaxerse Persarum rege, peditum 120000, equi
tumq; 10000, catafractorum cæde, uicto, Germanis quoq; pa
catis, dū integrās aliquot exauctorasset legiones, Sæuerus ad
pellatus, anno recentis ætatis 29, cum matre apud Moguntiā
tumultuaria Maximini ducis cede fuerit in deos relatus. Ma
ximino tum giganteæ proceritatis, atq; uoracitatis barbaro
Thrace, Germanorum, item & sextum Christianorum saeuo
carnifice, ex pastore milite, ex milite Duce, tumultuantibus,
perfidisq; à milibus Imperatore clamato, S.P.Q.R., istius
impatiens, Gordiano seniore ḡete Gr̄eco, tūc Aphricæ preto
re, post imperfectum à Maximini Gor. filiū, anno ætatis 80. su
apte manu strangulato, Pupienum Balbinum & Gordianum
qui istum Phalaridem Busyridem, Typhontem, atq; Cyclo
pem uocatum, hostem iudicatū, principatu deturbarent,
principes legit. Eo itaq; cum filio apud Aquilegiam, à militi
bus suis occiso, tum proxime Pupieno Balbinoque militum
seditione peremptis, Gordianus iij. annorum 16. duobus Au
gustis Gordianis superstes, postquam de Gothis, Sarmatis, &
Parthis triumphauit. Bibliothecam 62000. uoluminum com
paruit, nobilis ille, ignobilis Philippi Arabis pretoriū prefe
cti dolo, factioneq; nequiter est occisus. Is autem, ascito sui no
minis filio, imperans, cum dūi Fabiani Pon. opera, primus
R.o. Imperatorum, Christum confiteretur, à Detio cum filio
bello uictus, occubuit. Detius Pannon, dux occiso Domino
suo. Septimii saue Christianos diserpens, à Gothis cū sui no
minis filio Cœs. ita ut sui nil reliquū fuerit, in pugna diserp
tus est. Vibio Gallo subinde cū Volusiano filio imperante,
Imperiū inuasores 30. circiter cucurrere Tyranni. Hj ergo
cum Aemiliano in Mysia noua moliente, congressi, conci
dere. Tum Licinius Valerianus ascito Galieno filio Cœs.
exitioso pene, & infausto Imperio suscepto, deletis magna
parte tyrannis, in Christianos ante dilectos, magorum, &
hæreticorum suggestu, octauum desauiens, aduersus Per
fas bello uictus, anno imperij sui sexto, Vir nobilis & erudi
tus Saporī regi scabellum cæcum factus, summa tum sui, tum
imperiū cum ignominia uitam in catenis exegit. Interea Go
thi Asiam, Grætiā, Macedoniam & Pontum, Persæ Capa
dotiam, Syriam, & Cilitiam, Parthi Mesopotamiam & Syri
am. Quadi & Sarmatae Pannonias, Germani autem Italiam,
Galliam & hispaniam hostili ferro peruagari. Sed Galienus
tantis obnoxius malis, Christianis pace data, Odenato Pal
mirenorū rege Orientis, atq; Posthumio Occidētis Imperiū
strenue tutatibus, posthabita R.P. uoluptatibus uacās, indeq;
f non so

Persarū stræ
ges.

Imperiū à Ty
ranni inuasio

Imperiū à Bar
baris distra
ctio.

C A T A L O G V S A N N O R V M.

non solū à ultris, sed etiam à fœminis ob ignauiam contemptus, Mediolani cum fratre Valeriano Augusto, trucidatur, Homo simul saevis, & ad luxuriam magis, quam ad imperium natus, iniquiss. Imò, qui nullo nec uenerandi Patris, nec tantí imperij dedecore, damnoz & mouebatur. Claudius iij. gente Dalmata, uir illuftris, & ab omnibus amatus, cui ad optimi principis desiderium sola obfuit imperij breuitas, ad occupatum à Barbaris imperium susceptus, de Gothis 32000. cæsis, uel captis, & 2000. nauibus demersis, triumphauit. Ale-

Gothorum et Allemanniū strages. mannorum 20000. ad Luganum fudit. Eo uita defuncto, nec non & Quintilio suo, & natura, & uirtute fratre 27. Imperij sui dñe à seditionis militibus occiso. Valerius Aurelius

anus Dalmata non tam genere, quam factis præstans, equitum magister, tum Imperator magis necessarius quam bonus, omnis inertiae, & otij minime patiens, imperium restitus it, uicta de Zenobia puditia, literis, & armis illustri Palmirenorum Regina, quæ sublato marito, Persarum uictore Odenato, Orienti imperabat. Victis quoque multis nationibus de Gothis, Gallis, Francis Gallorum inuasoribus, & Alemannis innumera Barbarorum cæde, triumphauit. In Christianos nonum cruce prolati, saevis ipse natura fulmine tactus, apud Heracleam in Deos ab occisoribus est relatus. Hinc proxime Tacito sene modestiss. & sancto, qui imperare coactus, nec priuatam mutauit uestem, nec uxorem gemmis uti passus est, Atq; mox Floriano fratre à militibus imperfecto, Valerius probus Pann. Imperator adeo Valens, & Probus, ut ualentiss. optimoq; cuius superrioris ætatis imperatori, si non præstantior, par tamen censerî possit. Qui scilicet, si uita cōcessisset, uniuersum Imperij Rom. orbem, quem citius annis pene totum armis peruerferat, cum à Tyrannis & barbaris, tum & à militum necessitate liberasset. Orientem quippe sic pacauit, ut ne musculus quidem rebellaret. Gallis, quos, & Pannones uineis donauit, liberatis nouem Germanorum, ac reliquorum Barbarorum reges 40000. cæde, suplices ad pedes eius prostratos habuit. Urbes illorum 70. uindicauit. Ex 320. Ro. triumphis ultimum ipse de plenijs egit. Eo tum, militum, quibus per hyberna eneruans negabat otyum, scelere perempto, Carus Narbonensis, integer, & charus omnibus cū Numeriano bono, & Carino prauo filiis Imperans, ipse subactis Persis, & ad Tygrim tum posuitis castris, fulminis ictu, atq; subinde Numerianus Apri, socii sui facinore, tum Carinus corruptus, & nemini charus Diocletiani manu sunt extinti. Hinc ille C. Aur. Diocletianus Dalmata, scriba filius, uir strenuus, & gloriabundus omnium consensu, tanq; iustus scriba filius. numeriani uindex, Imperator dictus, urgentibus Tyrannis, Maximianum Herculium a-grestis generis trucem Pannonem, suum commilitonem ex Cels. Augustum Occidenti præfecit. Maximianum Galerum Dacum ex pastore militem generum suum contra Persas & Constantium Cl. Imper. stirpe, uirtuteq; clarum Dalmatiæ præfectum, Herculij primo, secundo uero Coelis Britanniae regis generu Gallia, Britanniaeq; tuenda Cæs. fecit. Quorum, suaq; militia uniuerso imperio recuperato, atq; paccato, Primus ipse Ro. Præcipit, introducta regia consuetudinis forma, à Ro. deinceps Pon. obseruata, gemmata, purpura, gemitisq; calceis uestiri, pedes osculari, & adorari uoluit. Hinc ad suorū Deorū obsequiū,

Decima Chri stianorū persecutio. anno Imp. sui 19. edicto per totū imperium in Pascatis die publicato, Christianos decimū, annos 10. saeuiss. cim psequi, ecclesiæ eorū euerti, sacros libros cōburi, sacerdotes & magistratus infames haberis, oēs ad gentiū ritum cogi, uel interimi precepit. Hac uero saeuia per orbē cōcitatā, mirabilī morti uersione, solus Imper. Ro. idē faciente Herculio, in priuatū se redegit. Salone plantandis olerib; delectatus, ex priuato solus à ueneni morte dijs est numeratus. Tum Galerius Narsei Persarū Reges triumphator, solus imperās, Cōstantio Augusti nomine, Galliæ, Britanniæq; regnis cōtentio, Maximinū cruentū, Orienti, & Seuero perēpto, Liciniū cruentiorē Occidenti Cæs. dedit, inde morbi, q; perijt, atrocitate, humane miserationis admonitus, ad sensu mitis Constantij, contra Christianos edictū sustulit, à Maximino qneis tabulis restitutū, & à Licinio immanitate grauatu.

Ponti-

PONTIFICATVS ROMANI

successus.

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

Syluester 1. R.o. Venerandus uir, ab exilio reuocatus, Constatini M. ad Christum conuersi, dono Augusti, & operis, & censu Ecclesijs, item, & Pontificijs ornamenti, facultatibus atq; priuilegijs acceptis, primus Ro. Pon. cum Pon. maiestatem extulit, ambitioso Niceae decreto Occidenti, ut Alexandrinam Orienti, praefectam. Cardinales legit. Clericos à Laicis in prophanum forum trahi, uel eodem ulla agere cauas uetus. Charisma solis Episcopis, & consecrandum, & confirmandis, morituris uero per sacerdotem, administrandum statuit. Lineum eucharistiae substrauit. Marcus Ro. Ro. Pont. Hostiensi Episcopo pallio donato, sacramendum commisit. Eusebij Cæs. Episcopi, Symbolum Missæ inservit. Claruere subinis de Athanasius, Hieronymus, Ambrosius, Augustinus, Iulius 1. R.o. pro Athanasio aduersus Arrianos constans, Protosnotarios, ecclesiæ cōscribendis rebus, instituit. Liberius R.o. Arrianorū cōsortio, cum felice scismaticus, primus à Ro. P.o. integritate recessit. Sanxit tamen Episcopos nullam ob perfecutionem gregem deserat. Felix ij. R.o. Quod Constantium Imperatorem hereticū declarasset, Liberio ab exilio restituto, martyrium pertulit. Felicem hunc, Ruffinus ait, proscripto ab Imper. Liberio, ab Arrianis suspectum, ordinationis, simul & sectæ probrum intulisse. Sub id tempus, Cyrillus magna doctrina Hierosolymorum Episcopus, ambitionis ab Acca tio Cesariæ Metropolitanu dānatus, primus contra ecclesiastici regulam adpellationis libellum, à Constantio Imper. admissum, protulit. Idē fame urgente, templi donaria in pauperum necessitatem distrahit. Qua uestis, à Con. M. donata, histrioni diuenditæ causa, ab Acatio Episcopo Con. Imperatori delatus, episcopatu priuatus, à Theo. Imper. est restitus. Hylarius Pietauiensis Episcopus ab exilio reuersus, Gallos ab Arrio liberauit. Serapio Aegyptius Anachorita, circiter 1000. Monachorum ita rexit, ut ex propriis laboribus necessaria compararent, egenisq; ministrarent. Monachum non laborantem, raptoris equiparauit. Damasus 1. Hispanus, doctus, deuictis scismaticis, & falsis adulterij criminatoribus suis, Talionis ius adprobauit. Hieronymo doctore, psallendi choros instituit, Epistolas & Euangelia Missæ indidit. Idem obsequia & ad martyrum sepulchra, Vigiliae cantum, Anthiochia hoc tempore per Flauianum, & Diodorum Laicos inchoatum. Item & secundam Synodus contra Macedonians perperam de spiritu S. sentientes 150. patrum Constantiopolis. Gratiani Imper. sententia celebratam, acceptauit. Vbi Symbolum Nicenum Missa insertum est, & Constantinopolis Episcopus primatus ambitor ambitionis lege prius in Nicena Synodo admissa, à Romano secundus est declaratus.

De Ecclesiæ
rum primatu

Cyilli suc
cessus.

32. Silvester 1.

22.

33. Marcus.

30.

34. Iulius 1.

16.

37. Liberius.

6.

38. Felix ij.

2.

39. Damasus 1.

19.

20. Syritius.

16.

40. Anastasius 1.

3.

Chori institu
tio.

f. 2. Sriti

CATALOGVS ANNORVM

PAPATVS ROMANI
Pontifices ex anni.

Missa ante.

Pelagius hereticus.

- 22. Innocentius 1.
15.
- 23. Sosimus.
1.
- 22. Bonfacyius 1.
2.
- 25. Cælestinus 1.
9.
- 26. Xystus iij.
8.
- 27. Leo 1.
21.
- Nestorius dñ
pnatus. 28. Hilarius.
7.
- 29. Simplitius.
15.
- 50. Felix iij.
8.
- 51. Gelasius 1.
5.
- 52. Anastasius iij.
2.
- Statuarū cul-
tus, & Missæ
sacrificiū ad
probatus. 53. Simachus.
16.

ficiibus successoris substituendi, & Laicis inuestiendi, potestatem abrogauit. Simplitius Tiburtinus Vrbem quinque Ecclesiā distribuit, quarum prima Petri, secunda Pauli, tertia Laurentij, quarta Ioannis lateranī, nunc in Orbe prima, quinta Mariæ maioris. Tum Constantino Episcopo damnato, Ecclesiārum omnium primam Romanā esse declarauit. **A Laicis Ecclesiasticū beneficiū recognosci noluit. Felix iij. Ro. Felicis presbyteri filius.**

Ecclesias

Syritius Ro. Manicheos Roma prosc̄p̄lit. Antiphonas, Ambrosij Mediolanensis Episcopi instituto, psalterio mis̄cuit. Communicantes, & memorias missā addidit. Mulieres à clericis, matrimonium à Diaconis, ordines à digamis exclusit. Sacros ordines per interualla solius Episcopi officio dandos, censuit. Doctus Augustinus, Ambrosio Doctore, Manicheum reliquit. Anastasius 1. Ro. mutilatos, ac peregrinos, nisi dimissorio prolatos, sacris imitari prohibuit. Ad Euangelij lectionem adsurgere iussit. Innocentius 1. Albanus. Ioannes Chrysostomū Constant. Episcopum, exulem damnare noluit. Nouatianos uero, & Pelagium gratiē depresso, in Britanniam fugatum, damnauit. Infamib⁹ sacerdotium negauit. Sedem primam, Romanum scilicet, à iudice exemit. Moribundos oleo sacro inungī, & sabbati diem ieiunari mandauit. Pacis osculum in Missā dedit. Romanū excidium, uel alter Loth, Rauennæ deuitauit. Zosimus Græ. Pascale cereum sacravit. Seruīs sacerdotio, sacerdotibus uero tabernaculo interdixit. Sub id tempus Pelagius absque gratia libero fidelis arbitrio, originalerum peccatum irritans, Carthaginī 214. Episcoporum Synodo damnatus est. Bonifacius 1. Ro. scismatico superato, statuit. Mulier sacra non attingat, incensum nō adoleat. Obnoxius, aut errans, aut annis 30. minor, ad sacerdotium non admittatur. Cœlestinus 1. Ro. Psalterium Antiphonis interstinxit, introitus, gradus, tractus, offertoria, Communiones, & orationes inseruit Missæ. Clericos canoniarum institutionum doctos esse uoluit. Scothos, atque Britannos Palladio Episcopo doctore in uiam Christi reduxit. Nestorium Constan. Episcopum, Mariam Dei matrem negantem, tertia 200. Episcoporum Synodo, Ephesi à Theo. Imper. indicata, dñ natum, Mariam Dei genitricem adseuerans, damnauit. Xystus iij. Ro. Criminatore deuicto, Mariam maiorem dedicauit. Leo 1. Tuscos, uir, & doctrinæ, & uitæ præstantia magnus Homiliarum declamator insignis. Achehalos scriptis cōsultauit. In Calcedonensi quarta principali 630. Episcoporum Synodo, Martiano Principe, Cō. Euthichem Abbatē, de Christi natura perperā sentiente, celebrata, oīm consensu ter sanctus adclamatus, Ecclesiā ab hereticis pene discriptā, reparauit. Sanctorū status reuerentia sub anathematis nota decreuit. Se creta Missæ, sanctū sacrificium immaculatā hostiam, addidit. Monialib⁹ ante 40. probatae castitatis annum uelum negauit. Ecclesiā condidit. Cubicularios instituit. Sæuissimos Reges Athilam retrouerit, & Gesericum mitigauit. Hilarius Sardus ineruditos ad sacerdotium recipi ueruit. Pontius Tiburtinus Vrbem quinque Ecclesiā distribuit, quarum prima Petri, secunda Pauli, tertia Laurentij, quarta Ioannis lateranī, nunc in Orbe prima, quinta Mariæ maioris. Tum Constantino Episcopo damnato, Ecclesiārum omnium primam Romanā esse declarauit.

Ecclesiás ab Episcopis consecrari, & accusato responſionis iudicij dari statuit. Gelasius Apher Sanctitate, doctrina, & pauperum dilectione clarus. Manicheos, libris eorum combulſis, proscriptis, utriusque Testamenti libros, ac doctorum ſcripta, ab ambiguis Autenti-
cas separauit. Ordinum ſacrorum administrationem à mense decembri, quatuor temporū ſabbatis adtribuit. Episcopos 67. creauit, Canonem, & præfationes missæ. Proſas & Hymnos canticis miscut. Imperatore excommunicato, eundem excommunicari posse probauit. Sub eo, Honorius Sextus Vandalorum Aphric Rex. Arrianorum fauore infideles gladio, flammamq[ue] ſauiendo fatigatus, 4965. relegatis, Ecclesiás, & bona Arrianis tradidit. Anastasius ij. R. à Nestorianis corruptus, uicerū egestu poenas iuit. Symmachus Sardus. Pauperum, & clericorum amator, & ſuſtentator, Eugenium fidelem Carthaginem Epiſcopum, cum 220. Episcopis à Transimundo Vandalorum Rege in Sardiniam proscriptū, pie fouit. Schismaticis duobus proscriptis, cōſtituit, ut uiuente Pontifice, de futuri ſubrogatione præsumat nemo.

*De scripture
rū discretiōe.*

IMPERII ROMANI CONSTANTI nopolitani ſuccellus.

IMPERII ROMANI
Con. Imperatores &
anni.

38. Constantinus.

31.

Constantinus

39. Constans.

Constantius.

22.

40. Iulianus.

24.

Onſtantinus Magnus Constantij Augusti ex He-
lena Coelis Britannie Regis nata filius, à patre an-
no Principatus ſui 16. Eboraci in deos relato, Cæ Coel. Brit. na-
far Franci, et Alemani proſligatis, ac Regibus niae rex.
eorum pro ſpectaculo beſtijs obiectis, Gallia ſub-

ieſtam habuit. Inde Galerio, & Herculio ſuapte manu defun-
ctis, Seuero à Maxentio perempto, Maximino à Licinio ar-
mis exuto, atq[ue] mox uicerū a torminibus egestu consumpto, hinc anno imperij 7. Maxentio Herculij filio Vrbis tyran-
no in ſua fraude, tum poſtremo Tyrannorum Licinio per eū
S. P. Q. R. iuſſu, crucifixi q[ue] Christi præſidio ſublatiſ, unani-
mi omnium conſenſu R. imperium in ſe contraxit. Omnia,
ſubinde ad Christum conuerſus, ita redigit ad pacem, ut præ-
ſentium reij bonitas, p[re]teritorū malorum pareret obliuio-
nem. Lato nempe per R. Imperium edicto, Christum coli,
Euangelium prædicari, Euangeliſtis honores & alimēta da-
ri. Falsorum Deorum templo, cultumq[ue] excidi, Christianum
autem reſtitui, ſtatutiq[ue] iuſſit. Qua anno imperij 25. oīm pene
Vrbis nuditate Bizātio. Pausanias Spartani Regis opus, ſuo
nomine pro imperij ſede restaurato, & aucto, Romam diuini-
bus ecclesijs ornatam, cum Italiam, Siciliamq[ue] regniſ, R. Pon-
able ter ſupra Reges coronato, obtinendam deferuit. Sicut R.
imperij maieſtas annis ſuperioribus ad externos Principes, imperij ſedes
nunc uero p[ri]mum ad externū etiam locū fuīt translata. Pri-
mam 318. Epifcoporū aduersus Arriū Alexan. p[re]ſpiterum,
Christianae tranquillitatis perturbatorem, male de diuinariū
personarum ſubſtantia differentem, Synodum anno imperij
15. Nicæa indixit, ſouit, & adprobauit. Vbi ferendo coelibas
decreto reſtitit, & obtinuit. S. Pafnutius Aegyptius Epiſcopus. Anno eius 4. Perſa, Ceſerofacho Rege, excuſo Ro-
imperij iugo Asia imperium 319. annos tenuere. Id tum, po-
f 3 tenti

*Christi cultus
imperatus.*

C A T A L O G U S Ā N N O R V M.

IMPERII ROMANI
Con. Imperatores et
anni.

21.	Iouinianus.
1.	Valentinianus.
22.	Valens
11.	Valens
23.	Gratianus.
22.	Gratianus.
25.	Valentianus
perfeccio.	Theodoxius 1.
26.	Archadius
	Honorius.
13.	
212.	

Franci à Ro.
subacti.

ri erant, tributum imperauit. In Sarmathas iturus, apoplexi perijt uir Aureliano similis. Tum Valens, Monachos ad arma cogens, à Mauia inuita Saracenorum regina, restitutis sanctis, obtenta pace, Contra Fridericinum Gothorum regem, à Valentianino, pellatis bus eū è Scythia Hunnis, in Thratia, & Mesiam habitandam permisum, rebellantem, cōgressus, amissis Ro. legionibus uictus, imperio, Vrbicē exitiali hoste relicto, & irritato ab hijs, quos Arriana perfidiae succenderat igni, igni sepultus est.

Monar-

tentiores facti Saraceni, Muhamma prīcipe, in Valdacham, quæ Babylon fuerat, urbem annos 418. traxere, à Turcis, magna Christianorum iactura, captum, latissimeq; in totam Aphricam, & Europæ portionem hactenus prolatam. Eodē im peratore. Vandali Sarmatae, Vsimaro Rege, à Gothis ē natali solo in Pannoniam pulsi, eam, imperatorū cōsensu, animos circiter 40. habitarunt, à Gothis repulsi. Gothi uero, Ariarico Rege, Imperatori se in stipendia submiserunt uicti. Horū pars. Sub annū Constantini ij. tertii, Athanarico Rege, Vā dalis Beticam. Et Suevis Lusitaniam tenetibus, Visigothorū Regnum in Hispaniam posuit, à Theodox. Imper. annos 18. interceptū, Cōstan. aut M. à Græcis inter diuos recepto, impe riū cessit filijs à paterna religiositate degeneribus. Quibus ci to per ciuiles seditiones, odiumq; per acre fraternū, Constantino, scilicet anno 3 à militibus Aquileiæ, & Constance, Francorum subactore, anno 13. à Magnentio Tyranno in Gallia peremptis, in unum Constantium redactis, Is eruditus quidē uir & contra Persas strenuus, Arrianorum fauore, rectos in fide persequī, subitanę mortuus, defiit. Hinc Iulianus Constan. M. ex fratre nepos, iam pridem cum fratre Gallo Iudæorum domitore, à Constantio necato, Cæsar factus, Galliam irgenti Alemannorum strage defendit. Imperium adeptus, idolorum cultum restituīt. Hierosolymorum templum Iudeis reddidit. Quod dū hi restaurarent, diuina uir, motu, & igni cōcūsum est. Christianos, quorum singulari odio, ex philosophia, cuius à Libanio Doctiss. erat, hausto, flagrabat, Gallilæorum adpellatione, multis, pudendisq; conuictis affectos, spoliatis ecclesijs, & sacerdotibus, destitutis magistratibus, publica discēdi, docendi, prædicandiq; facultate interdicta, non minus dolose, quam obstinata adeo est insectatus, ut, dum Persas inuaserūs, incerti teli iectū, annum natus 32. expiraret, sparso in cœlū cruento suo, clamauerit, uicisti Galileæ, sed te nūc itē negabo. Contra Iouinianus Pannon à desolato exercitu Imperator adpellatus, imperare nō prius uoluit, quam ille se Christianum esse fateretur. Tum imperās urgente comeatus penuria, pacē rogantibus Persis dedit. R. P. magis necessariam, quam honestam, tradita scilicet Syria, & Nisibi ciuitate. Quo mox prūna uapore defuncto, Sudariorum tribunus, Panon Valentinianus 1. ascito fratre Valente, Imperans, Gratiano filio Augusto creāto, Burgundiones, Alemannos, & Saxones perdomuit, uictisq; 20000. cēde, Francis, q; fusis Alanis, libe-

IMPERII ROMANI CONSTANTI-
nopolitanus successus.

IMPERII ROMANI
Con. imperatores &
anni.

27. Honorius.

Theodox. ij.

15.

28. Theodox.

Valentin. iij.

26.

29. Valent.

Martianus.

7.

50. Leo 1.

16.

51. Leo ij. mens. &.

52. Zeno.

16.

53. Anastasius. i.

26.

Anno Valen. 7. Hunni Scythæ feroceſ Cedar du
ce, relictis Alanorū, Gothorūq; occupatis ad Meo Humorum in
tideſedibus, in Ro. imperii 109000. caterua pro- Pannoniam
fusi, uictis, utrincq; plus 400000. cede, Macrino Pañoniac Dal migratio.
matiæq; cæſo, atq; Dietrico Veronēſi Germano, Germaniæ,
uulnerato, Ro. prafectoris, Illi uero amissis ducibus, Pannoniā
Lōgobardis abstulerunt. Gratianus autē & Christo, & impio
fidelis, Qui Cefar, Gallos 30000. Alemanorum strage defen- Maximus Bri
derat, cum fratre Valentiniāo ij. Occiduaſ nationes regens, tannus rex.
urgētibus undiq; Barbaris, Theodoxiū, eius Theodoxiū, quē
Valens Imper. præstantem uirum, ac fidelem Hispaniæ tuto
rem ex Dēmonis responſo necarat, filium, imperiū consortio
præfecit Orienti, cuius ope Gothi, Tartari, atq; Germani
pacatis, à Maximo Ro. duce, qui, quam imperatoris nomine,
Britanniam tueri debebat, eam ſibi regnum fecit, ac mox mi-
nore Britaniā Fraciſ erepta, Galliam totam occupauit. Ami
litibus imperare iuſſus, Per fraudem Parisij proditus, Lugdu
ni ab Andragatio Max. Comite, anno uitæ ſuæ 29. eſt occiſus.
& hinc anno 7. Valentiniāo fratre Arbogastis comitiſ ſui
tyrannide ad laquei mortem Viennæ coacto. Theodoxius 1.
Senior, Gente, stirpe, moribusque Traiano Principi cog
natus, & Christo deuotus, cœleſti præſidio, Tyrannis, qui
bus raro diuturna, nec incuraſta uictoria, Maximo ſcilicet,
Arbogaste, Androgatio, Victore, Eugenioque deletis,
Francis, Alanis, item Hunni, & Gothi bello, pactoq; cō
positis, Orientem reſtituit, & occidentem pacauit. Serapi ma
ximo Aegyptiorum Deo combuſto, Alexandriam & uni
uersum imperium, & ab Idolis, & ab hereticis purgauit.
Hinc Archadio, & Honorio Augustis filijs, ſub tutoribus
Ruffino Orientis, Gildone Aphricæ, & Stillonice Occide Imperium re
tis Rectore, relictis, Imperiū ſui reliquum apud Sanctum ſtitutum &
Ambroſium, cuius emendatione, Thessalonicensis uindicta ab Idolij aq;
ſe pœnitens, uindictam in 30. dies ſtatuit differendam, Me- Hereticis pur
diolani tranquille finiuit, Claudiani carmine cœlebris. Quo gatum.
ſapiente, potentique, qualis deinde nullus fuit, Imperato
re Constantinopolis ſepulto. Mox imperiū rectores, con
tentis pīs Principibus, Imperiū inuadere nixi. Tum
Stillico, ut callidissimus, ita & perfidissimus gente Vandali
lus Honoriū ſocer, Gildone à fratre ſuo, & Ruffino Gallo
ab Archadio peremptis, ut unicum puerum indueret pura
pura, totius propemodum humani generis ſanguinem da
turus, quam cohercere potuiffet, uniuerſam Barbariem in
Ro. Maieſtatis exitium concitauit. Anno ſiquidem Archas
dij & Honoriū, Plondo numerante, octauo.

f 4 Scythi-

CATALOGVS ANNORVM

Scythicis, atq; Germanicis populis Alanis, Gothis, Hunnis, Vandalis, Burgundis, Sue-
Barbarorum uis, & Francis à Mæotide, Tana, Ponto, occiduum usq; ad Oceanum ingenti multitudine
in Ro. imperi profusis. Redagafsum, & Alaricum Gothorum reges, qui Asia, Thratia, Dalmatia, Illyri
um coniuratio co, Pannonia, & Norico depopulatis, Italiam & urbem bipartito 400000. exercitu petie-
rant. Illum in Fesulanis montibus conclusum, fame, peste, ferro, cum 200000. ad unum,
ceu pecora, uel diuendidit, uel trucidauit. Alterum uero ad Rauennam triennij certami-
ne fatigatum, ab Honorio pacis condicione, in Galliam à Suevis vindicandam, transmis-
sum, iniqua sua perfidia per Saulum Iudæum in sacro pascatis die, nil tale metuētem, apud
Placentiam armis lacestium, in Italiam retraxit. Ea ducis perfidia nimium sero notata,
Honorius Imperator Stilliconem, tantorum uelut malorum omnium incensorem, digne
quidem, sed importune, nullo, scilicet subrogato duce, cum filio neci dedit. Alaricus inter
infestā per annum Italā, Romam imperij caput, anno Ar. & Ho. 13. dira fame, ferro, & igni
captam, sic adflxit. ut subinde inreparatum haec tenus intulerit, eius imperio declinatio
nem, atq; nunc, nisi id Galla Placidia nobilis illustriss. Imperatorum soror, & Athaulfi Re
gis, Alarici successoris, captiuā coniunx, marito, tum Singerico, suspecte pacis à suis occi-
sis, Vallia Rege, anno ab Vrbis excidio 6. in indominabilis gentis sua interitum, Aqui-
tanía pacis condicione recepta, consentiente, fratri seruasset, Romanum nomen in Gothi
cum fuisset euersum. En Roma uelut altera Babylonía, stupendum humanarum rerum
uicissitudinis exemplum, arcto primum ex colle, latum in orbem protesa, expostioꝝ a re-
ge, fugitiuisc̄ a seruis, illustrium regum, ac liberorum Dominorum glorioſa Domina fa-
cta. En uice uersa, ex lato in arctū retracta, uel barbariss. & effeminatis est ad ludibriū sub
iecta, à Gallis nempe primum, hinc à Gothis, Vandalis, Herulis, Græcis, Saracenis, Ger-
manis, & à Normannis fame, ferro, & igne capta, sèpius quidem, quam obfessa, Orbi, quē
adflxit semel, uicissim poenas luīt sepe. Vnicum splendidiss. in pompa, lautissimacq; in uo-
luptate, alienis discordijs, alienis opibus, & alieno principe comparata, solamē habens, quo
licentiosissime freta, fucatum splendorem sub prisca nominis sui specie auctionatur.

Roma humiliata.

VRBIS ROMAE CAPTIVITAS,
& Imperij declinatio.

Romani im-
perij per Bar-
baros distra-
gio.

a Condito mundo, ea semper
fuit humanarum rerum cō-
ditio, qualis omnium terræ
nascentium, nempe dum lē-
te floruerint, & ad summū
creuerint, otus emarcescant, & inte-
reant. Sic Ro. Imperium, per arma om-
nium in orbe maximum, dum ingenti
consensi, uituteq; summum attigisset
culmen, subinde, ceu senio per discordi-
am, ignorantiaq; confectum, declinauit.
Porro ante Gothicum hoc Vrbis exi-
tium, capto à Persis summo cum totius imperij
dedecore Valeriano, uniuersa Septentri-
onis Barbaries in Romani imperij suppressionem conspirauit. Quæ licet magna ui
liquoties retusa fuerit, euicit tamen, ut, dum Ro. Principes uel inertia torperent, uel
Principatus ambitione confligerent. Persæ Asiam, Gothi & Hunni Thratias, atq; Pan-
nonias. Visegothi Hispanias, & Suevi Gallias occuparent. Anno igitur Archa. & Hon.
tertio, Hunni Pannoniæ Regem crearunt Athilam Honorij. Imper. generum hoc diplo-
mate glo-

ATHILA REX
Hunnorum.

mate gloriantem, Athila filius Bendekum. Nepos magni Nembroth, nutritus in Engaddi. Dei gratia Rex Hunnorū. Medorum, Gothorum, Dacorum, Metus orbis, & flagellum Athile et titu-
Dei, hunc habuisse ferunt insigne coronatum Asturem, gla-
diū Martis, Scytharum regibus seruatum, Exercitum, prae-
ter gregarios, 100000. militum, annosuitæ 124. atq; maximā
omnium Principum toti Europæ cladem intulisse. Alaricus
autem Gothus, antecaptam Vrbem cum Honorio pacatus, è
Gallia in Hispaniam pepulit Suevos, Alanos, & Vandaloſ, Rheni ciuitatē
Horum tum Rex Carocus, Francorum permisſu, Vormatiā, tes euerſe.
Maguntiam, Spiram, Treuerim, Metim, & totam Belgiam
Arelatum usq; crudeliter euertit. Post Vrbis autem exiti-
um, paucis hinc in aīis multæ prouintiæ à Ro. Imp. defecere.
Cessit namq; Sarmatia, Dacia, Mysia, Pannonia, Herulis, O-

Prouintiarū
strogothis, & Hunnis. Germania uastata indigenis. Gallia direpta, Visegothis, Burgun- ab imperio
dionib; & Francis. Britanīa, Saxonibus Anglis, Hispania Visegothis. Gothalanis Van Ro. defectio.
dalis, & Suevis. Lybia & Aphrica, Vandalis. Archadīo bono Principe, sub ipsum urbis exi-
tium Constantiopol. defuncto, successit filius, uir ad omnē uirtutē Auo nō dissimilis The-
odoxius iij. utriusq; uiræ adeo studiosus, ut expensis interdiu R.P. negotijs, noctu libris in
cumberet. Sacrorū, & legum doctus. Legum Codicem edidit & Ephesi contra Nestorium Codex legum
disputauit, quo differendī genere delectabatur. Ifgerdem Persarum Regem à Christiano editus.
rum persecutione, ad Christianismi admissionem per S. Marutham Mesopotamia Episco-
pum traxit. Barrabanem Igerdis filium Alamanduri Sarracenorum Regis uictoriā pro-
mittentis, aulio, fugitiuos Christianos bello repetentem, Ardaburio, Beatiānoq; ducibus
10000. Sarracenorum, & in mortalis Persarum 10000. legionis cæde, uel maxime Acatij
Amida Episcopī pietate pacauit. Acatius enim, dum 7000. captiuorum Persarum fame
necaretur, persuasus Deum nostrum neq; mensis neq; calicibus indigere, neq; comedere,
neq; bibere, distractis ecclesiae suæ donarijs, hijs captiuos redēptos, atq; refectos, Barrabas
ni restituit. Quod ille maioris, quam Ro. uictoriā aestimans, pacem dedit, anno Imperij
10. Anno Hon. & Theo, secundo Burgundiones, Vandalorum progenies, electis Suevis,
in Heduī regnum Gundicario constitueret. Paulo post ad Christum conuersi, diuinum cōtra Hunnos auxilium sensere, ab Aethio tamen pene deleti, in Francorū ditionem cessere. Francorum in

Burgundie Franci Germani, qui Rhenum translati, Galliam ſepe inuaserāt, Romanos Gallia regnū.

regnum. & Vandaloſ magnis cedib; adfecerant. Treuerim concremarant captam, ab Aethio repulli. Anno Hon. & Theo. 8. Marcomiro Duce reuersi, deui-
ctis, pulsisc; Ro. præsidij, in Senonum agro Faramundo Regi repetitum
regnum firmauere. Hac stirpe à Christi natali propagato, è Clogio 1. decimo
octauo ſcilicet Francorum Rege, cuius regni anno 10. natus est Christus. Hic Frisonem filiū Frisonibus Duce dedit, regem factum. E Clodomiro v.
& regum numero 36. qui Suevi Ro. Imperij iugum depositus. Gundebaldum fratrem Meni confiniis Duce fecit, ex hoc propagati ſunt Ostro-

franciæ Duces Dagobertus, Clodius, Marcomirus, & Faramundus, qui rex
factus, Ducatum Marcomirus fratri tradidit, ex hoc ultimo Heleno ſine
herede defuncto, Ducatus Pipino Francorū regni Pallatino delatus, is rex
factus, eū. S. Burchardo Herbipolensi Episcopo donauit, anno Christi 752.
E Clogio iij. Francorum Rege 39. qui Sagonæ confiniis regno adiecit, per
Hectorem, qui Degenhart. Filii Pipino genus extitit. Marcomiro v. Francorū
Rege 40, cui per quatuor annos Romanorum, Gallorumq; uictori
captam,

Acatij Christi
annū exemplū

Duces Fran-
conie.

Franciæ regnū.

CATALOGVS ANNORVM

Maximus Bri
tannie Rex

captam, Maximus Britanniæ Rex Armoricanus abstulerat, à Valentiniano Imper. cæso, Per interregnum Francis præfuerere Duces duo, quorum Dagobertus, Valentiniæ tributum exi genti, respondit, Francos non dare, sed exigere solitos esse, neq; obligari, sine príncipiis impositum consensu. Subinde Franci Regem crearunt Faramundum.

FRANCORVM GERMANORVM A CHRISTO
nato, regnum.

18.	Clogius	i.	20
19.	Herimer.	12.	
20.	Marcomi	iiij.	18.
21.	Clodomir.	iiij.	12.
22.	Anten.	iiij.	6
23.	Rhaterus.	iiij.	11
24.	Richimer	iiij.	14
			113.
25.	Odomar	14	
26.	Marcom	iiij.	21
27.	Clodom.	iiij.	17
28.	Farabertus	20.	
29.	Sunno	28.	
			213.
30.	Hilderich	i.	40
31.	Bartherus	18	

32.	Clodius	ij	27
33.	Vualther		3
			308
34.	Dagobertus	i.	11
35.	Clogius	ij	2
36.	Clodom.	iiij.	18
37.	Richmer	ij.	13
38.	Theodomir	10	
39.	Clogius	iiij.	12
40.	Marcom.	iiij.	15.

DVCES.

1.	Dagober.	5.
2.	Genebaldus	21
		419.

REX Francogallorum.
Faramundus

Anglie
regnum
saxonum in Bri
tannia regnum.

Anno Theo, & Valentiniani iij. Cōstantij Cef. ex Placidia filij, ac Theo. generi quarto Saxones Angli contra Pictos, & Scotchos in Britanniam uocati, terræ portionē dono meruere. Anno 10. expulsi, duodecimo reuersi, 400. Baronibus, atq; Consulibus interfectis, regē uinctū, ad uota cogere. Anno 20. ab Aurelio regni recuperatore cefi, superstites colonia donati, usq; in Zehonis imperium quieuerere. Vbi, Arturo, uulgi fama, fabulæ nō dissimili, clarius Britanniæ, atq; triginta bello captorum ab se regnorum, Rege, à ne pote perempto, Saxonum Anglorum Rex Elle Britannos auxilio desstitutos, ingenti strage, & gentem, & nomen in cōtinentem Celtarū terram trans ferre compulit. Atq; subinde Britannia in Angliæ, & Armorica in Britanniæ adpellationem cessere. Anno Theo. & Valen. sexto, Vandalis à Bonifacio fideli Aphricæ, atq; B. Augustinii Episcopi tute, è Bethica in Aphricam traductis, Alanis uel cæsis, uel in Gothalanos mutatis, Suevis aut pro prijs sub regibus annos 170. in Lusitania degere permisissi, Visigothi, Vallia rege, Hispaniam totam quiete plus 300. annis possedere. Vandali uero solita pro perfidia, subsidij neglecta ratione, mox omnem Aphricam ui crudeliss. sibi uendicantes, Regiam sedem, annos 96. retentam, Gesericu saeuo rege, Carthaginî posuere, anno Theodosij & Valentiniani. 16.

Cathala

Sueviorū d^q;
Gothorum in
Hispania re
gnum.

Hispanie Goths
rum regnum.

ATHILAE REGIS HVNNORVM SVCCESVS.

Vnni autem Barbarorum omnium facile immanis. quietis impatiens, eo anno, quo Martianus Theo. auunculo suo Constantinopolis defuncto, Pulcheria castissima fœmina Theo. sorore agente, subfectus est vir bonus. Barbaris alioquot nationibus, præsertim Ardarico Gepidarum, & Valamire Ostrogothorum Regibus, seruilem in societatem tractis, Athila Rege, eius temporis ferocissimo 500000. exercitu, e Myria, atque Pannonia, per Germaniam & Galliam, cuncta, absq; ullo rerum, hominumq; discrimine, ferro, & igne prosternendo, Cathalaunicos usq; in campis profecti, illic ab Aethio Myrio, Constantio Cæsar ab Hono, subrogato, Patricio viro Cathalaunicus clariss. Theodorici, in ea pugna cæsi, Visigothorum. Merouei Francorum Regum, Bur- strages gundionum, & Germanorum auxilijs 180000. cæde uicti, nullo, quibus uicisse tū sat erat, persequente, in Pannoniam reuersi, exercitu reparato, recta per Illyricum, Italiam ingressi Aquileiam memoranda clade, Veronam, Mediolanum, Florentiam, urbes, uicos, & arces solo æquarunt. Romam petituri, diu Lecnis R. O. Pon. obuij prece, monituq; Rex aduersus, in Boijs nuptias agens, inter epulas repentina sanguinis eruptione tyrannidem, simul & hominum exuit. Tum relictae, formidatoq; à Rege soluta nationes, dum pro regno inter se certant singulæ, regnum amittunt singulæ. Gepidae porro promiscua 30000. sociorum, & Athila maioris filij cæde, Hunnorum excusso iugo, horum partem Datiam, Martiani Imper. pace, coluere. Alij uero Barbarorū ad alia loca desedentes. Ostrogothi, à Suevis non impune adflicti, Imperatori se coniungentes, Pannoniam, cum paucis Hunnorum reliquijs, sub Maroto Polono, Athiliano duce relicti, obtinuere. Superstites erant inter multos Athila filios insigniores duo Chabascilicet Imper. Hon. & Aladarius Saxonum Ducis nepos, pro quibus apud Sycambriam dimicantes Hunni, cæsis iam externis militibus, quindecim dierum atroci conflitu, hiij diminuti, atque distracti, Aladario perempto, Pars maior Chaba Rege in Autam Scythiam rediit. Pars uero minor in Auarorum, Vngororumq; nomen defiit, donec nouis, per annos deinceps circiter 440 uiribus coalita, sub ultimis Ottonis 3. annis, regnum Stephano Rege restituit.

*Athile mors.**Hunnorū crua
entia cædes.*

nante, hæc & ciuili libertate, domestico splendore, Imperijq; magnitudine, uniuersas orbis facile superauit urbes, adeo, ut non semel, aut sustinuerit, aut returrit, aut inuaserit utriusq; imperij uires.

Anno Martiani quarto, Valentianino in Aethijs seruatoris imperij, cedis ultionem interfecto, Gesericus Vandaloq; Africæ Rex, ab Eudoxia, qui defuncto Valentianino Maximino urbis occupatori, imperijq; adfectori uipserat, euocatus 30000. milittu classe Romanam inuaserit, effugato populo uacuum, & ab ea tum, subactæ ante 600. circiter annos Carthaginis, 14. dierum e phanis, prophanisq; corrasa locis præda, ultione raptæ, ditissima

Romanos.

Ob hanc igitur Hunnicā, atque prius Gothicam Italiæ depopulationem natiiores atque Venetiārum potentiores Italiæ ciues, præsterunt Aquileienses, & Patauni, in palustrem Adriatici sinus oram conuenient, Venetas memorandas potentias urbem condidere anno Martiani primo. Homo. & Theo. nono cōdīceptam, Roma pereuntis æmulam, cuius imitata uirtutem, illa declī-

potentia, Venetiārum conditio.

CATALOGVS ANNORVM

Romanorum, Campaniae, Apuliae, Syciliae spolia, Eudoxiam item cum durabus filijs in Aphricam secum auexit. Ad Italiam direptione pauloposta reuersus, a Leone Imper. per Basilicum Patricium repulsus, Arrianis credens, in sanctos Christi crudele otium uertit, Ei uero in eodem crudelior successit. Rex Honorius a uermibus corrosus. Post Geserici ab urbe decepsum, Romani Autum senatorem imperare iussuerunt, a Martiano Constanti nopolii occupato, admissum, in Martiano uero mox impia suorū cede perempto, Christianissimi senioris Theodoxij stirpe finita iam omni. & Occidentis imperio a Barbaris distracto, Constantiopolitan Leonem i. primum Graecae nationis est Tribuno militum Imperatore per Anatholium patriarcham coronarunt. Is igitur imperio suscepito, eidem inhiantes Aspar rem scilicet, & huius filium Ardaburium Martiani occisores, prælio captos, ensi tradidit. Anthemium Martiani generum, Auito, Maiorano, & Seueriano defunctis, Cæs. Romam misit, quo a genero suo Richimere Gothe, Urbe capta, necato, Olymbris, deinde, Glycero atque nepote inaniter ablatis, Oreste tum, cum infausti nominis, nempe in quo Magni Augusti maiestas desistit, Augustulo filio Italiam tenente, annū circiter Leonis Imper. 12. Odoacer gente Rugis Herulorum Rex, relictis Gepidis, Hunnis, & Ostrogothis, quibus Imperio Odoaci Heper. Leo Myssiam, atque Pannoniam captam, pacis lege concesserat, & Russia Pannoniaeque filiorum regis nibus per Noricum Italiam ingressus, Oreste mox in pugna deuicto, ac propria manu trans in Italia regis fosso, Augustuloque tum spontaneo timore purpura exuto, Roma, atque totius Italiam regnum. annos 14. potitus est. Moriturus autem Leo, Imperium Leonis iij. ex sorore nepoti, sed is ad sacra gressus, id patri suo Zenoni tradidit. Hic uero a Socru domi, & ab hostibus foris undique expulsus, Theodoricum Ostrogothorum Regem, Patritium adpellatum, quo tumultuantes Gothos, & hostes Herulos compesceret, Italię regno donauit. Is igitur Sarmatae, Bulgarorum, Gepidarumque regibus bello consumptis, & Myssia atque Pannonia in Italiam profectus, Odoacer non prius uia quam fraude necato, Rauennam anno Zeno. 10. Regia sede firmata, Dalmatię, Italiam, atque Syciliam annos ipse 38. & successores 34. obtinuere, supra fere gentis suae naturam prudens, atque moderatus Princeps, datus est sua gente Italiam praefectis, Rome, ab se restaurata, totius Italiam militia, & armis interdixit. Quia primum Roma literarum olim, & armorum Princeps, litteris simul, & armis destituta, Barbaris, quoru Domina fuerat, seruire coepit. Sub initium Imperij Xenonis. Longobardi, Rugiā eius, ab Herulis in Italiam praefectis, occiso Rege, uendicarunt. Franci autem, qui Meroueo Rege, Galliam inhabitat, atque Gallorum lingua uti coeprant, nunc Hildericho Rege, exclusis Romanis, ab Agrippina, quam captam, Coloniam sibi fecerunt, Constantiam usque, omneis Rheini ciuitates. Lepotios, Valesienses, Lausanenses suis adigere tributis, atque praefectis. Hinc Anastasio defuncti Zenoni Silentiario, relicta imperatricis opera, ad imperium eucto, Clodoueus illustrium Francorum regum nulli secundus, Alarico Visigothorum Rege, Romanorum & Aluernorum praefecto, peremptis, atque consanguineis regulis uia, fraudemque deletis, solus uniuersę Gallię terminos suos dictios fecit. Ultra Mosam & Lygerim Nestriam, citra uero, ad Rhenum, Austriam uocauit. Parisium caput regno dedit. Burgundios, atque thuringios domuit. Graui tum Sueorum uictoria, & ab uxore, Burgundiorum Regis nepte Gothilde persuasis, cum 3000. Francorum, primus eius gentis regum Christo, per Sanctum Remigium Remensem Archiepiscopum, oleo cœlitus demisso, initiatus est anno regni 15. ab Anastasio Imper. Baltheo, Toga Patria, & aurea corona donatus, in feliciter cum Theodorici Italiam regis, generi sui copijs in Vasconia pugnauit.

Pontifici.

Longobardorum
successus.

Francorum
gesla.

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

- 52. Hormisdas.
- 53. Ioannes i.
- 54. Felix iii.
- 55. Bonifa. ii.
- 56. Ioannes ii.
- 57. Agapitus i.
- 58. Syluerius
- 59. Vigilius
- 60. Pelagius i.
- 61. Ioannes iii.
- 62. Benedict. i.
- 63. Pelagius ii.
- 64. Gregorius M.
- 65. Sabinianus

PONTIFICATVS ROMANI

successus.

Ormisda Campanus, Regibus charus, hæreticis exosus, & in Ecclesiam magnificus. Nuptias publice agi decreuit. Manicheos, palam eorum combustis libris, oppressit. Ab Anastasio Imper. contemptus, inquieto Imperatoris esse imperare, non imperata Pon. uel cuiusvis recipere. Sed a Iustino confirmatus, Ecclesiarum pacem obtinuit. Ioannes i. Tuscus, a Iustino Constantiopolis honoratus, Theodorici Regis, paulo post in Vulcani ollam deiecti, iussu, carceris pedore, fameque consumptus, Martyrum numero est adscriptus. Ante cõtestatam litem possessorum restituui iussit. Felix iii. Samius Constantiopolis patriarcha male fidei damnauit. Divis Medicis Cosmo et Dammiano templum dedicauit. Bonifa. ii. R. scismate subla^{Laticos à cle-}
^{ricis in ecclesiastica separados}to. Clericos à Laicis in ecclesia segregauit. Ioannes ii. R. Iustini exilium minantem, animi constantia, benignitateque uicit, atque placauit. Eundem Imperator Agapitus i. R. Presbyteri filius, ab Arrianis in Constantiopolitana Synodo, ubi mortuus est, auertit, & dominicas processiones instituit. A Theodato Rege Constantinopolim Legatus missus, in sumptum aurea, & argentea diuini Petri uasa fœnori dare coactus est, a regis postea redempta, atque restituta. Syluerius Hormisdas Pon. filius urgente Rege creatus, sed accusante Vigilio proscriptus, martyris pertulit. Vigilius R. Constantinopolim Theodori Imperatricis iussu tractus, in Quinta principe Synodo contra Theodorum Constan. patriarcham, Euthyci, Arriocum dissentiens, flagris expirauit, hic dolo, ille uero P̄otifex, ambo poena data, Sanctis adnumerati. Pelagius i. R. ecclesiam in magna tribulatione conseruauit. Canonicas preces ecclesiasticis quotidie per orandas instituit. Et opuleti, lucri defunctorum suffragia adprobauit. Hæreticos atque schismaticos, haud parvo ecclesiasticorum leuamine, seculari potestate cohercens, indulxit. Ioannes iii. R. prodigiosam tempestatem, perturbationibus, & annis plenus morte superauit. Quo tempore Arrianus Christi recepero. Benedictus i. & Pelagius ii. R. Longobardorum, celique bellis, fame, pesteque sunt exhausti. Hic absque R. Principis autoritate creatus, offensam, misso Constantiopolim Gregorio, deprecatus est. Gregorius Magnus R. nulli Romanorum Pon. & uitae integritate, & doctrina copia secundus Ecclesiae, morumque doctor, atque reformator diligenter. inter Latinos diuinæ scripturæ interpretes cum sanctis Hieronymo scilicet, Ambrosio, & Augustino primis, Pon. decreto tenet. Diu benedicto monasticorum patriarche, q. sub Felice iii. in Cassino monte, monastichen sancte uiuendo, doce^{Benedictus Abb. as.} cendoque instituerat, dedicatus, aliquot monasteria condidit, & in eis aliquot milia coelibatum fecit. R. Pon. primus seruorum Dei seruum se nominans, Constantiopolis patriarchæ,

gutum cœ-

C A T A L O G V S A N N O R V M

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

Reges ad
Christum con-
uersi.

<p>68. Bonifa. iij.
1.
69. Bonifa. iiiij.
6.
70. Deusdedit
3.
Ro. Episco-
pus Papa ap-
pellatus.</p> | <p>71. Bonifa. v.
5.
72. Honorius 1.
13.
Vacat mens. 19.
73. Seuerinus ij.
1.
74. Ioannes iiiij.
2.
75. Theodorus 1.
6.
76. Martinus 1.
6.
Vacat mens. 12.</p> | <p>77. Eugenius 1.
3.
78. Vitalianus
15.
79. Adeodatus
2.
80. Donus.
5.</p> | <p>tum cæteris Episcopis , uniuersalis Episcopi nomen decreto derogauit , sed & minaci imperatori constanter restitit. Instituta Litaniarū supplicatione, qua una processione 80000. hominum subitanee cōciderant, pestem abstulit inguinariā. Diem beatiss. Mariæ Purificatiōi solennē, sub Vigilio Pon. contra pestilentiam Constantinopolī in fastos relatam , à Sergio Pon. cæris illustratam, atq; Palmarum diem festa processione honorauit. Cinerum diem, cineris aspergine quadragē genarij ieunij principiū sacrauit. Veniarum assertor, non uenditor fuit, Sacrorum, atq; cantorum normam, ab eo Gregorianam adpellatam, digessit. Kyrie eleison cecinit, & Alle luia. Missæ ritum, consarcinato Canone, deinceps obseruatū, cōpilauit, atq; commendauit. Attamen Concubinarioz misas audiri uetuit. Eius opera, Edelbertus Angliae rex Christo baptizatus, Agiulfus item Longobardorum, & Richardus Visigothorum reges. Arrio deserto, Catholīcam fidem receperunt. Sabiniānus Tuscas, Cāpanas, et Lampades sacrī addidit. A beato Gregorio, quod eius scripta comburere per inuidiam niteretur, horrendo noctis usq; stupefactus, infamī morte subito concidit. Bonifacius ij. R. Post, uti longam, atq; pertinacem, ita Christianæ rei noxiā, atq; pudendam Romanī, atq; Constantinopolis Episcopoz primatus inter Christianos ambitionē. Hic suas in partes persuaso Phoca, tum Patrū patris obtento nomine, Quod Papa nouum prīcipatus uocabulum, crediderim tunc æditum, indicare uidetur. Romanā Ecclesiam, atq; Ro. Pontificem, illam omnium Ecclesiarum, & hunc omniū Episcopoz principem esse, sanctita lege, declarauit. Imperatoribus statuendi Ro. Pon. abrogato iure, reliquorum Episcopum institutionem Cleri, populique suffragijs, magistratus, authoritate confirmatis, indulxit. Bonifa iiij. Marcus Pantheon. M. Agrippē opus, à Phoca impletatū, electis Idolis, Diuī Virgini Mariæ & omnibus sanctis consecrauit. Deus dedit R. spirituali cognatiōe iunctis matrimonio interdixit. Bonifa. v. Cāpanos sacrilegos ab Ecclesijs excludit. Sed ad Ecclesijs cōfugientes, intimitate donauit. Honoriū i. Campanus, Ecclesijs restaurans, Heraclij permisit, æreas Romuliædis tegulas Sancto Petro superexit. Eo, & Seuerino ij. R. perturbationibus oppressis, Ioannes iiiij. Dalmata, sacrilegos quadrupli restitutione dānauit. Ex ecclesijs Thefauris, latio spoliatori superstítibus, captiūos, non agnatos, redemit. Theodorus i. Gracus, In omnes præterē hæreticos pius. Martinus i. Tudertinus, 250. Episcoporum Synodo, Constantino. Episcopo Paulo dānato, imperatoris iussu proscriptus est sanctus. Eugenius i. R. Delinquentibus Clericis carcere rem statuit. Vitalianus Campanus, Ecclesiasticam regulam composuit. Organa musica choro miscuit, & Anglos in fide continuit. Adeodatus R. Donus R. Rauennatem Ecclesiam Romanæ subiugauit. Agathon Syculus, Leprosum osculo</p> |
|--|--|---|---|

Constantinop.
Synodus.

81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.

PAPATVS ROMANI
Pontifices ex anni.

- 81. Agathon.
- 2.
- Vacat mens. 17.
- 82. Leo ij.
- 1.
- Vacat an. 1.
- 83. Benedict. ij.
- 1.
- 84. Ioannes y.
- 1.
- Conon.
- 1.
- 86. Sergius 1.
- 12.
- 700. 87. Ioannes yi
- 3.
- 88. Ioannes yj
- 3.
- 89. Sicinius di. 20.
- 90. Coustantinus 1.
- 7.
- 91. Gregorius ij.
- 17.
- 92. Gregor. ij.
- 10.
- 93. Zacharias
- 10.
- 92. Stesa. ij
- 5.

osculo sanauit. Neminem ab se tristem abire permisit. Sub eo Synodus sexta 289. Patrum Constantinopoli contra Machari um monothelitam acta est. Leo ij. Syculus, Latine & Graece peritus, Musicus Hymnorum, atq; psalmorum contentu arte digessit. Pro pallij episcopal, uel alterius ecclesiastici officij collatione n il mercis reddendum esse statuit. Benedictus ij. R. uitae suae reuerentia, ab Imper. Con. obtinuit, ut quem deinceps Clerus, Populus, & exercitus Ro. Pontificem elegisset, Is mox absq; ullius alterius authoritatis interuentu uerus Christi uicarius haberetur. Ioannes v. Syrus. Pon. Ro. consecrationem tribus Episcopis Hostiensi, uidelicet Portuensi, & Veliterno tradidit. Conone Thrace Angelico adpellato, pie defuncto, Sergius i. Syrus a Leone ij. pacis osculo dato, ter agnus Dei cecinit. Sua quoq; sanctitate Saxones & Phrygo-Saxones &
nes audientes Christo fecit. Vbi Phrysonum Rex Radbo-
Phrysones
dus pedem e baptismo retraxit, inquiens, plures, atq; potentiores sequi sanius est. Hos subito quarta die secutus ad inferos.
Ioannes vi. Ioannes vii. Graeci, Sisinius Syrus uiri fideles, Cō-
stantinus i. Syrus a Iustiniiano Imper. Constantinopolim uocatus, priuilegijs impletatis, honoratus Romam reuersus, Phi-
lippicum, quod sanctorum statuas prophanasset, impietatis damnauit. Gregorius ij. Syrus. Iouis diem, dominica cœna lœtam, quadragesimali ieunio subiecit. Nullibi, quam sa-
cra to in loco, missas agi uoluit. Multos Germanorum per di-
uum Stephanum primum Moguntie Episcopum Christum,
& Ro. Pon. docuit. Ab imperatoris persecutione Longobar-
dorum auxilio defensus, execratione in Imperatorem relata,
statuarū persecutores in mortem usq; persecutus est. Gregori
us ij. R. Latinē Greceq; doctus, antecessoris de colendis ima-
ginibus actis Romę 903. Patrum Concilio firmatis, latū in im-
peratorem anathema grauauit. Italiam Imperatorio sacramē-
to absoluit. Qua Rauennates, atq; Romanī, Imperatore deser-
to, Duces sibi præfecere anno Pon. 3. Tum indignantes Lon-
gobardos a Romanæ urbis obsidione Caroli Martelli præ-
dio remouit. Zacharias Græcius inter augustos Pon. numerā-
dus, sua maiestate, pacatis Lōgobardis, Lachim illorum regē, ius ponēdi de-
cum uxore & liberis. Item & Carolomanum Teutofrancos ponēdi, Prin-
cipes Ro. Pa-
dis, deponendisq; principib; iure facto, anno Pon. sui ulti- pefactum.
mo Pipinum C. Martel. filium, atq; Carolomanum fratrem
Gallofrancorum Pallatinum, Hilderico Rege in monachūm
attenso, petētibus Francis, per Bonifaciū Moguntinū, & nūc
Ro. Pō. dono, Colonensem Archiepiscopū, Regē cōfescravit. Pipinus Fran-
Eundē Stephanus ij. R. in Galliā prefectus, cū a fidelitatē iu- corum rex.
ramento solutū, tum ad regiam successionem confirmatum,
in Italiam contra Longobardos duxit. Quibus bis per illum
ad pacem compulsis, Papa Ro. quicquid Sancti Petri pa-
trimoniū uenit adpellatione, Romani imperij & Longobar-

Canticorum
ordinatio.

Primus Moguntie Episcopus

g. 2 dis adem-

C A T A L O G U S A N N O R V M

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

Pon. tumultu
atio.

95. Paulus 1.
16.
Vacatmens. 13.
96. Constantinus ij.
1.
97. Stefa. iij.
2.
98. Adrianus 1.
22.
99. LEO iij.
21. 816.
100. Stefan. iiiij.
1.
101. Pascalis 1.
7.
102. Eugenius ij.
2.
103. Valent. dies 20.
Carolus Impe
rator creatus
102. Gregor. iiiij.
16.
105. Sergius ij.
3.
106. Leo iiiij.
8.
R. Imperii
Pon. subiectu
107. Benedict. iij.
3.
108. Nicolaus 1.
10.

Imperi ius in
privilegium
mutatum.

dis ademptū, Rauenæ scilicet Exarchatū alieno Francorū do
no Regis obtinuit. Italiæ iam non solum, & Romanorū Pon
tifex, sed & uel omnium Christianorum Principum, Impe
rator esse, & à perferarijs gestari cœpit. Exarchorum magi
stratus desijt. Paulus i. Ro. uir adeo pietati deditus, ut non
solum bona bonis, uerum etiam pro malis bona reddiderit.
Constantinus ij. R. fratrī Nepesini Ducis, Desiderio Re
ge suadente, manu, nullis dum initiatuſ sacris, ad Ponti
ficatum, ut uiuectus, ita uicissim ui in monasterij carcerem
defectus est. Tum Stefanus iij. Syculus legitime suffectus,
conuocata Episcoporum Synodo, delecti Constan. Pon. om
nibus, præterquam Baptismi, & Chrismatis, abrogatis a
ctis, Anathemate lato, statuit, Neminem scilicet, nisi ri
te sacris initiatum Pontificem, uel Episcopum creari, sed
& Constantinopolitani imperijs, Græcorumq; de abolendis
diuorum immaginib; Synodus tanquam hereticam exe
crauit. Idem egere Hyerene imperatrix Nicomediae. Adri
anus Pontifex Romæ, & Carolus Rex Francofordia. Adri
anus i. Ro. magnanimus Pontifex, anno Pontificatus sui 3.
Suo ductu per Francos Longobardorum regno deleto, In
153. antistitum conuentu, damnatis diuorum imaginum exe
cutoribus, à Gregorio Magno compilatos, Missæ ritus Oc
cidentalibus Ecclesijs imperauit, Francorum regum fau
re prolatatos, atq; ditatos. Tum Carolo Francorum regi, qui
Pontificatum Ro. ab externorum persecutione liberauerat,
atque Pipini patris sui Pontificibus donata confirmarat, &
auxerat. Eligendi Ro. Pon. Item & instituendorum in reg
no Episcoporum, Abbatum, & prælatorum priuilegium tra
didit, à Leone postea confirmatum, sed à successoribus mox
ueluti hereticum repudiatum.

Leo iij. R. Pontificibus Ro. ab exterorum infectatione iā
num liberatis, tū uero mox intestinis ambitionibus agitari ce
ptis, uir ille pius à factiosis ciuib; & clericis impie tractatus
& expulsus, ad Carolū Francorū regē cōfugit, cuius ope resti
tutus, atq; suapte sacramento purgatus, eundē, seclusis negli
gentibus Græcis, ut obsequentē unanimi Ro. consensu, anno
Pon. sui 6. ipso die Christi natalis in ecclesia diu Pet. Christia
niissimū adpellatū, Ro. Augustū unxit, atq; coronauit. Ac si
mul Pipinū eius filiū Italij regē pronunciavit. Imperiū subin
de Ro. quod ante ē cœlo dari creditū, Ro. Pon. dabat, in Pon.
arbitrium deuolutum, uicissim Ro. à Pon. à nomine datur im
peratoribus. Vnde Stefa. iij. R. citra Imperatoris assensum,
Pō. est adpellatus. Post Pascalē i. Ro. suburbanaq; ditionē
Lud. dono principem. Eugenium iij. & Valentīnū, pie defun
ctos Romanos. Grego. iij. R. & Lud. Imp. anno scilicet Pon.
2. quisgrani habita Synodo, decretum est, ut sacerdotes
dimisso fastu, luxuq; ne ulla à sacris rite libereq; tractandis
impedirentur occasione, quod honesto statui suo congruat,
singuli

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

109. Adrianus ii.
6.
110. Ioannes viij.
10.
111. Martinus ii.
2.
112. Adrianus iii.
1.
113. Stefa. v.
6.
114. Formosus.
5. 900. Bonifa. vi.
dies 26.
116. Stefa. vi.
1.
117. Romanus
mens. 2.
118. Theodorus ii.
dies 20.
119. Ioannes ix.
2.
120. Benedict. iij.
3.
- Singuli singula teneant sacerdotia. Idem Longobardorum a uxilio grauiss. utrinque cæde, Mauros Saracenos ex Italia profili gauit. Omnim sancctorum festum Gallis, atque Germanis collendum tradidit. Sergius ij. R. Pontificibus initiatis nomina mutauit, Os porci uocatus. Leo iij. R. Vir sanctus cum oratione tū occubentibus Christianis salute, pmissa, Ludouici Italię regis adiutorio Saracenis altera graui strage propulsis, Vatica nū, Leoninæ ciuitatis appellatioē, mœnibus cinxit. Pe. & Pa. templa, suburbiaq; desolata restaurauit. Precibus item Regulum exitiosum serpentem, & uagans per domos incendiū extinxit. Ab Edeuulfo Anglorum rege cum filio Romam profecto, de singulis regni ædibus duorum denariorum tributū. S. P. deuotum, suscepit, atque deinceps exegit. Ioannes Moguntinus fœmina Pontificatus doctrinæ morumq; præstantia comparatum infami partu defuncta, reliquit. Benedic. iij. R. & in uiuos, & in mortuos pietate charo, elato, Nicalaus i. R. ignacio Imperatore præsente, & adsentiente, Sæculares quoscunq; seu reges, seu Principes, nullum in ea, quæ sunt sacerdotum, ius habere declarauit. Sed & illos à cōcilio, nisi de fide agatur, exclusit. Rom. Pontificum decretis, & epistolis authoritatem Apostolicam statuit. Se pro Pōtifice ingerente Apostasie notauit. Concubinarioꝝ missas uitauit. Sua exhortatione Bulgarios recta imbuīt fide. Quo mortuo, nonnulli scriptores, absque data causa, annos 8. & mens. 7. Pontificatum uacasse scribunt. Alij uero Agapitum, atque Basilium inserunt. Adrianus ii. R. in pauperes largus, Sæculares decreto à Pon. electione regicidus. Bulgaris, q; in fide R. o. sedis tenerat, electis latini pre seculares ab electione Pon. spyeris, à Ro. ad Constan. Sedem defecere. Ioannes viij. R. e ci reiecti.
900. Intra centū annos R. o. ecclesiæ priuilegio præscribi negauit. Martinus, Gallus ii. R. Pontificatum ambitione quæsitus, breui sine honore dimisit. Adrianus iiij. R. Sua magnanimitate, Nicolai decreta confirmauit. Ne scilicet in creando Pon. Imperator alis autoritas expectetur, sed ut libera sint Cleri, populique R. Pontificis suffragia. Stefa. v. R. in magna Christianorum tribulatiōe defuncto, Pontificia maiestas, quæ hastenus & libera, & chara clausus.
- multis obtigerat uiris & integris, & illustribus, deinceps, & uiolenta, & uenalis multis obtigit, & indignis, & uix à nomine notis. Formosus porro uinculorum Ioannis viij. conscius, ab Episcopatu Portuensi in prophanum ordinem actus, laigi tatione, factiōneq; per Martinum Pon. & Arnolphum Imper. Romanum est adeptus. Bonifa. vi. Tuscus Sola nunc legitima electione memorandus, & uita breuitate felix. Corruptum, atque confusum hoc sæculum, corruptam, atque confusam historiam reliquit.

g . Imperij

CATALOGVS ANNORVM
INPERII ROMANI CONSTANTINO-
politani successus.

IMPERII ROMANI
Con. Imperatores &
anni.

Thuringorū
regni finis.

52. Iustinus senior.

9.

55. Iustinianus M.

Vandalorum
regnū in Afri
ca delectum

38.

56. Iustinus iunior.

ii.

57. Tyberius ii.

7.

Gothorum in 58. Mauritius.
Italia finis.

20.

603.

LONGOBARDORVM
in Italia regnum.

Exarchus
unde.

Nastasio in Ro. Pon. indignatione, quam ob Eustitianum errorem, & Pon. legatorum contempsum inciderat, fulmine defuncto. Iustinus Senior, mirè fortis Princeps, ignobilis Thrax, apuero sub ulcus, hinc bubulcus, hinc lignarij seruus, hinc miles, hinc Dux, hinc ingenua fraude nobilis Imperator factus. Recte fidei zelo, Arrianos expulit, sed Theodorici Regis minis, atq; Ioannis Pon. lachrymis exoratus recepit. Sub id tempus. Francogalli, Ermenfrido rege cum tota domo à Theodorico Metenium rege interfecto, Thuringorum regnum deleuere. Vbi Radegundim regi stirpis captiuā, Lotharius Suezionum rex uxorem duxit inter sanctos relatam. Itē Gādemaro auunculo Rege, ab Hildeberto Parisiorum Rege de pulso, Burgundia regnum subigere. Iustinianus M. Iustini ex sorore nepos, Sapientum, Doctorum consilio, leges, & universam iuris Cæsarei disciplinam in codices digestit. Illustrum uero ducum uitrute imperium à Barbaris oppressum, magna parte recuperavit. Anno nempe imperij sui 3. per Bellarium patritium Persas compescuit. Anno 6. Gilimerio crudelissimo rege, aureis uinculis ingenti Vandalarum strage triumphato, Aphricam recepit. Anno 15. Syciliam, & Vitigem Ostrogoth. Italiæ Regem cū multis nobilibus uiris, regiagazza post grues utrinque cædes, Mediolani quoq; cum 30000. ciuium excidio, retinuit. Anno 10. per Mundum in ea pugna cum filio cæsum, profligatis Gothis, Salonam, atq; Dalmatiam omnem cœpit. Bulgaros anno 12. duobus cœsis regibus è Thratia pepulit. Per Ioannem Mauros domuit anno 21. Anno 29. bello 15 annorum confecto, Per Narsetem eunuchum Longobardorum confederatorum auxilio, Totila 10. annorum Rege, Qui Athilæ titulo à beato Benedicto cum manus osculo ei tributo gloriabundus, Italiam totam maximis adfixerat calamitatibus. Roma dira fame proditā, anno imperij 18. captā, euerterat, atq; secundo repetitam, restaurauerat. Tum mox Theia rege peremptis, Gothicum & nomen, & regnum, cum Herulorum, Francorum reliquijs, Italia recepta, delevit. Hinc ex Persarum, Vandalarum, Maurorum, atq; Gothorum spolijs Monasterium, & Hospitalia duo Romæ, Cōstantinopoli splendidiss. diuæ Sophiæ templum dedicauit. Eo uero in avaritia, uelsanique defuncto, Iustinus iunior, improbus & hominum & Dei contemptor, Tiberio adoptato, priusquam iniamentia exaruisset. Eius anno 3. Narseti Imperatricis ludibrio ad colum non impune uocato, successorem dedit. Ro. Pont. aduersarium, Longinum, qui Rauennæ sede posita, nouo gubernationis uocabulo Exarchum se dixit. Tum Roma præsidis nomen in Ducis uertit, Vnde ducatis aureis appellatio manet

IMPERII ROMANI
Con. Imperatores &
anni.

59. Phocas.

8.

60. Eraclius.

29.

61. Constantin. iij.

men.

62. Eraclion.

2.

MVHAMAD Saracenorum legislator & Princeps.

manet. Anno 7. Longobardi. Qui sub Gratiano è Scandia Germanici Oceanii insula profecti, Vandalorum sedes, hinc Longobardo anno Iustiniiani 3. pulsis Gepidis, Pannoniam annos 42. occurrunt in Italia. parant, non indigna Narsensis iamnum 17. annum R. Con. regnum. Italiæq; tutoris integerrimi, indignatione provocati, assumpto Saxonum præsidio, totam Italiam, Roma duntaxat inuitata. Alboino 11. eius gentis rege captam per annos hinc 204. possidere. Tum Aures Hunni, Pannoniam, Et Suevi, Sigiberto Austrasia rēge concedente, Saxonum relītas terras accepere. Saxones autem Longobardorum imperium aspernati, sub ultimum Tiberij annum reverſi, Suevus 20000. cæde reiectis, Vuestualen à Teutonis dicti, profectiōis suæ monūmentum Mediolanum in Vuestualia condidere. Tiberius ii. Vir optimus, atq; dītissimus, pauperum sustentator, uictis Persis, atq; seruatib; ab hoste, fameq; Romanis, Mauritium gente Cappadocem, ex scriba generum, tum imperatore crevit. Scriba impedit. Qui domitis Persis, Hunnis, & Armenis, Gregorius Pon. rator factus. uexans, auarus homo, cum uxore, & liberis à Centurione Fo ca militum in tumultu est interfectus. Primo tunc in Asia aucto Turcarum nomine. Sed & id temporis Syciliam Saraceni deprædarunt. Longobardi Romanum per annum obsederunt. Et Sclaui Scythæ, relicto Bosphoro, pars una in Sclauorum Borreum uerfa, Polonorum, atque Bohemorum nomen successus accepit. Altera in Austrum profecta, Istriam ab se captam, in Sclauoniam uertit. Phocas perfidorum opera militū Romanorumq; fauore creatus Imperator, ambientibus illis Romanis, summum inter Christianos P̄tificatum edicto statuit. Qua subinde, quantum imperij Ro. P̄tifici accessisse, tantum, & plus, id atq; uel hodie Christi flagellum Turcæ do cent, rei Christianæ, nedum imperatori Ro. dececessisse uideri potest. Is præterea cum auaritia, ignaviaq; imperium disperderet, tū ab Eraclio Aphricæ prætore mari demersus est. Quo tempore Auari, qui Bauari, Hunnorum reliquiae, Longobardos pene excidere. Sed & Constantinopolis Imperium declinare tunc cœpit. Sclaui nempe Dalmatiæ, & Illyrici. Bulgari uero Thraciam præmebant. Cosdroas aut Perfarum rex, anno Eraclij primo Hierosolyma 9000. Christianorum cæde, sacrorumq; prophanatione capta, Syriam, hinc anno 6. Asiam, Aegyptum & Aphricam rapuit. Eo tum pacem dene gante, anno 18. diuinitus ab Eraclio superato, imperium Asie & Aphricæ recuperatum, Zacharias Hierosolymorum Patriarcha cum Dominica cruce restitutus est. Eodem præterea anno, imperatore in Iudæos sœuiente, Carterum insegnatiem, luxumq; prolapsò, Machometus, Arabum, Agarenorum, seu Saracenorum legislator & Princeps, multis Asia Aphricæq; populis in suam religionem, uario Iudæorum, Christianoru, gentiumq; ritu conflatam, persuasis, anno Era. 21. Saracenoru Aegypti regnum, subactis, in quoru potestate fuerat, Persis

Orientalis imperij declinatio.

Cosdroe Persae uictoria.

g. 4 inchoa

C A T A L O G V S A N N O R V M.

inchoauit. Hinc ad Era. ex Príapismo obitum, Muhamma Saracenorum legis, regniç conditore anno uitæ 34. & regni 6. in Mæca Persarum Vrbe pensili ferrea in arca sepulto, Saraceni Haumar Duce Phænicem, Damascum, urbium primam Muhamæ templo fœdatam, Aegyptum, Hyerosolymam, & Antiochiam cum grauiss. Christianorum iactura, Syriam itē omnem, & Persidem debellarunt. Annum uero circiter Hera. 6. Lotharius ij. adulterę, homicidā, sacrilegæq; Fredegenis filius, Fratricorum rex 8. extinctis Reginæ Brunhildis sce lere. x. cōsanguineis regibus, uniuerso in se coacto regno, hos Duces aliquorū regni prouintijs imposuit. Genebaldum Francum, Francofurt ad Menum conditorem, Teutofrancis, Pispinum Francum, Maumurcij Comitem, & Brabantia ducem Picardia, & Flandria, huius Patrem Andegiū Pallatio. Comitem Radonem. Austrasia. Comitem Harponem Burgundia. Et Sigisbertum nepotem, eius Theodeberti Aureli regis filii, cuius 3000. cede ad se fugati, capite, Coloniës, Theodoricū Metensiū regem huius fratrē, pacarāt. Ducis ad pellatione Lausanensibus, Sedunis, Curiensibus, Constantiensibus, Basilienibus, Alpium, & Rheni colonis præfecit. Longobardis, isto fœdere, tributam laxauit, Victis uero à Saxonibus 500. boum exegit, Id tum eisdem relaxatum, fusis imperauit Sclauis rex Dagobertus i. Qua uictoria Britanniam defensam, Nidicahillis liberati Ducis ad sensu, Francorū regno coniunxit idem. Eraclion, Era, priuignus Constan. ij. Eraclij filio, à nouerça Martina Eraclionis matre toxicō sublatō, inique cum matre imperans, à Constante ij. Constantini filio, truncō naso, cum matre resecta lingua proscriptus est. Hic autem iniquiss. & hereticus. Anno imperij sui quinto Saracenis Aphricam, solo tum æquata Carthaginem, anno 12. Rhodū nauali pugna turpiter uictus reliquit, anno 17. ab hijs pacto, tributum exegit dietim numos 1000. Seruum, & equum. Anno 21. à Longobardis repressus, Romam diebus viij. grauius, quam ante multis annis barbari spoliauit, Veterum ereis, mare isq; monumentis, atq; sacris omnibus cum Pontificia di reptis. Hinc Syracusas regressus, perosus omnibus, in balneo ab Armeno Mezentio, tum is à Constantino iiiij. Constantis filio ibidem est occisus. Hic Saracenis 30000. cæde terra, & marino igne recenter inuento, mari deuictis, 30. annorum pacem 3000. aurij lib. 50. mancipiorum, totidemq; equorum tributū imperauit. Ecclesiās reparauit, Romanis Græcos conciliauit Sed fratres, ne conregnarent, naso mutilauit. Anno imperij sui 11. Bulgari Scythæ, Bathaia Rege, in Myssiam, à profligato imperatore pacis lege dimissam, regnum posuere. Anno 16. Picti, Scoti, Britones ab Anglorum iugose detraxere. Iustinianum ij. Con. filium, in omneis perfidum, naso mutilatū, Leontius, & hunc simili dedecore affectum, Abisimarus Tyberius proscriptis. Quo secundum annum imperante, 200000 Saraceno

IMPERII ROMANI

Con. Imperatores &
annū.

Saraceni Aes
gypti, Persiā
& Syriam ce
perunt.

Francorum
successus.

63. Constantius ij.

26.

Britannia, Fr. 62.
corum facta.

Mezentius

mens. 6

Constantinus iiiij.

17.

Iustinianus ij.

10.

Leontius

3.

Abisimarus.

7.

705.

Saracenorū
clades.

IMPERII ROMANI
Con. Imperatores &
ann.

Iustinianus ij.

6.

69. Philippicus.

2.

70. Anasta. ij.

3.

71. Theodox, iij.

1.

72. Leo iij.

2.

73. Constanti: v.

35.

72. Leo iiiij.

5.

75. Constantini. vi.

19.

800.

TVRCA.

Saracenorum in Syria sunt à Romanis imperfecta. Hos uero Iustinianus Bulgarorum auxilio restitutus, occidit. Iustinianus ij. recuperato imperio, amicis & inimicis grauis, in mutilatione uiudictam, quoties stillantem illum dextereret, aduersæ factionis uel innoxium unum occidit hominem, Philippicū à Tiberio metu proscriptum, occisurus, ab eodem cū filio est occisus. Eo imperatorum tumultu Saraceni repetitam Lybianam, Aphricam, & Mauritaniam retinuere. Et Veneti auctæ R.P. suæ Duxem unanimitate seruandæ præfecerunt. Anastasius ij. Constantinopolitanus ciuiis arrepto principatu, cōci Venetorum uem Philippicum haeresis, ob imaginum abolitionem damnatum, oculis, imperioq; priuauit. Theodoxius ij. publicans scriba, Imperare iussus, Anastasio fidelis ad sacerdotium ui compulso, à Leone ij. Syro, Orientalium prætore, uir deuotus in monasterium est actus. Hoc igitur primum annum imperante, Saraceni à Bulgaris 32000. cæde profligati, 3000. nauium classe Constantinopolim triennio cinxere, interim pestilentiali 30000. hominum nece adflictam, nauibus quinq; uix à tempestatum ui saluus, obsidionem soluerūt. Meliore uero successu, illo eodem anno, inter eos, atq; conuenerat, ex Aphrica, uel à Iuliano Visigothico Duce in stupri per regem commissi ultiōnem, prouocati, Mucha principe atrociss. sedierum conflitu, perempto cum 100000. Roderico Libidinoso rege, Hispaniam totam, præter Asturum, Cantabrorum fidam constantemq; nationem, quæ tum pelagium, Sanillæ Cantabricæ Ducis filium, Legionis, Asturumq; regem adpellatum, diuino præsidio seruauit, abolito Visigothorum nomine, si bi haud parum parua tum Christianorum, tum Romanorum ignominia, uendicarunt. Anno hinc 13. à Vasconibus aduersus Carolum Martellum Franciæ Pallatinum citati, Galliæ, & Europæ reliqua subacturi, Vasconum pacatorum auxilio, à Cardo 385000. & Habidiramæ Regis apud Thuronum cæde, uicti, Narbonensem Galliam classe occuparunt. Quos illustrissimus ille triumphator, octo annorum bello, magnis cedibus, è tota Gallia cū Visigothorum reliquijs exterminauit. Huic Francorum regni auctori, Sueorum, Bauarorum, Burgundionum, & Aquitanorum domitori in gloria, atq; Leoni diuorum imaginum execratori in Ro. Pon. execratione eodem anno uita defunctis, Illi scilicet Pipinus, Huic autē Cōstanti, v. filij paternorum imitatores morum successere. Ille fit de regnum adeptum, & Ecclesiam Ro. à Longobardis defensam, auxit, atq; dītauit, ut deuotus Christianorum imperiali honore donatus, extitit anno Constan. 10. Hic uero perfidia Imperium simul & Ecclesiam, hereticis 330 patrum à Conciliis imagines tollentis decreto infectam, diminuit, atq; spoliauit, ut sacrilegus, magus, & impius, imperij, fideliumq; communione interdictus, post saeuissimam Christianorū etiam defensorum persecutionem, uiuus tartareo ab igne deuoratus est,

Crudele facinus.

Ducatus.

Visigotharū regni finis.

Caroli Martelli uictorie

Pipini Regis laus.

Huius

C A T A L O G U S A N N O R Y M

Huius anno 3. Hunni septem castris firmatis, Harpad Duce Pannoniam ingressi, Albæ sedem posuere, sui generis populo mixti. Anno 10. Turcæ Hunnici sanguinis Scythica Hūnorii atq; gens, Caucaleis effractis portis, Asiam cis, & ultra Thaurum occuparunt. Atq; mox inde Turcarū suc^o facto cum Saracenis fœdere, Persis & nomen, & regnum restituere. Hinc post Leonem cessus. iij. & Constan. vi. perditos, & execratos Imperatores. Hyrene Auaror^z regis filia Constan vi. prudens mater, ablato, propter impietatem cæcato filio, imperans, cum Carolo Franco rum rege potentiss. Italicum imperium ex pacto diuisit. Quod Nicephorus Patri^tij gene^ris Constantinop. Hyrene, ne Carolo nupta, imperium ammitteret, in Lesbum proscripta confirmauit. Is à Saracenis graui tributo subactus, à Bulgaris est occisus. Sic deinceps Orientis imperium, Saracenorum, Turcarumq; manu subi^t. Occidentis autem, nec integrū Germanis, Ro. Pon. exaltationi suee prospicentis opera, cessit, anno à Constan. Magno 491. Sic deniq; tunc, Augusta Ro. Imperij maiestas ab Orbe in angulū deducta, infensissimus olim sui nominis hostibus, tanquam peregrina facta, sponte se submisit.

Imperij diuini
suo.

MONARCHIAB III. ROMANAE FRANCORVM
successus, Ex Francorum & Germanorum historijs.

Longobardo
vñ regni finis

Bulgarorum
successus.

Carolus rerum ab se gestarum magnitudine cognomento Magnus. Teutofrancus à patre Pipino Brabantiae, Australię que Dux, & Vormatiæ coronatus Francorum rex. Aquitania recepta, tum Carolomanno fratre Sueßionum rege defuncto. Anno regni sui 6. ad Ro. Pon. instantiam, Desiderio. ultimo Longobardorum rege capto, Cisalpinā Galliam suæ ditionis fecit, reliqua uero regni ad patris dona. S. Petro subi^cecit. Inde Saxones 30. circiter annorum bello sibi, & Christo Vuittikindo scilicet, & Abbione Ducibus Christo baptizatis, domuit. Saracenis citeriorem Hispaniā abripuit, 40000. cedem à Vasconibus, postea deuictis, passus. Britannos, Bauaros Tassillone Duce monastica uita donato. Sclauos, Huños pene deletos, Sclauos, Danos, quorum rex Gotfridus irrequie Francos, Saxones, & Abroditas impetebat, & Nortmannos compescuit. Solus ipse principum cunctas intra Danubium, Vistulam, Rhenum, & Oceanum Barbaras nationes tributis adegit. Vicit omnibus uictor plus cœtulit boni, quam hostis intulerat mali. Hinc anno regni 32. Imperator, cum aui, patriscq; tum sui meritis factus, Imperium Italiae, Dalmatiæ, Calabriæq; finibus, à Græcis pacto disternatum, Regni titulo, Pipino filio subdidi. Quo defuicto, Lud. filio. Aquitaniae rege, Cæs. coronato, Bernardum pipino patri substituit. Plures quam ullus principum ecclesiæ condidit, atq; ditarunt. Postremum inuictissimus ille, atq; potestissimus Francorum, & regum, & imperatorum uniuerso imperio religionis, pacisq; legibus stabilito, ac filijs testato, anno uitæ 72. Aquisgranii imperij sede, in magnificentiss. operis sui Diuæ sacrato uirginí templo sepultus, in diuorum consortium est relatus. Sub eius imperij finem Bulgari Nycephoro Constantinopolis Imper. cum maiore Senatus parte caso, Michaelē castris exutis, cucullo induerunt, Ludouicus i. Caroli ex Hildegarde Sueuorum duce filius, tum à patre, tā à Stephano Ro. Pon. Imper. coronatus, singularis Christianæ honestatis & amator, & obseruator, adeoq; uir in omnis pius, ut à Lothario impio filio, quem iam, Bernardo scilicet defectiōis enfe punito, Italiae regem, & impij hæredē dixerat, impie capit armis, & imperio spoliatus, euincente uero pietate restitus, eidē iure tollenda, pie rediderit

IMPERII ROMANI

Francorum Impera
tores & aux.
Ex Reginone.

76. CAROLVS.M

12.

77. Ludouicus pius.

26.

78. Lotharius 1.

15.

79. Ludo. ij.

20

80. Carolus ij

2

81. Lud. Balbus

1.

82. Carolus iij

10

83. Arnolphus

12

84. Ludouicus iij

900.

12.

85. Conradus 1.

7.

diderit omnia. Quo impio tumultu nonnullæ prouinciae desfectione tentarant. Saraceni Italiam, & Nortmanni Franciam hostiliter inuasere. Sed & Carolinū imperium strenua uirtus te partum, agnatorum regum tum ambitione, tum ignauia di minui cœpit. Lotharius i. porro, defuncto patre, cum Carolo & Lud. fratribus paternam hæreditatem tanta strage di cognitorum uisit, ut ea, regni uires adeo fuerint atritæ, quo ne dum hostes regum cædes.

reprimere, sed & egre tueri se potuerint, scilicet utrinque plus centum uiginti millium cæde à fratribus ad Fontanetū Alcisiōdorēsis agrī oppidum uictus, atq; alterū profligatus, Ro. Pon. ac Principum interpellatione pactum est. Is primo geniti merito, Imperator nuncupetur. Romæ, Italæ, Narbo nensi Galliæ, Burgundiæ, & Austrasiæ superiori ab se Lotharingiæ dicit, Imperet. Carolus Gallofrancorum à Britannico mari ad Molam flumen Rex sit. Lud. autem Teutofrancorū Imperij diu ab utroq; Rhēni límite ad extremos Germaniæ fines regnū sio.

teneat. Imperator, subinde constitutis Romæ magistratibus, sua uite pœnitentia ductus, Premensi cucullo se deuouit. Tu filius, Lothario bùuxorio. Lotharingiæ atq; Burgundiæ. Et Lu Lotharingie douico ij. Lögobar. regi Imperium tradidit. Dum uero cog ducatus.

nati reges iterum ambitione dissident, uel inertia desidet Imperatores, Saraceni Asiani Christianis aditum in Palestinam clausere. Aphricani autem pars, Hispaniam atq; confinē Galliam, Pars Syciliam Romæ suburbia, diuorum Pe. & Pau. tēpla, urbem ipsam Greg. Leoneq; P. tuentibus, & omnium Italiæ, Dalmatiæ, Tarenti, Syciliæq; orā, profligatis etiā Cōstantinopolitanor, Venetor, classibus, igne, ferrocq; maxima cor rasa præda peruagarunt. Nec minore præterea Britones, sed præcipue Nortmanni Francos, & Belgas calamitate tunc, atq; rex. deinceps adfluxere. sed Abroditas, Danos, Normannos, Gal las, Bohemos, & Sclauos, à sui inuasione strenue retudit inuictus Germaniæ Rex Ludouicus. Eo rege, Franciæ consanguinei, Sueuor, duces. Vuighardus, se Abbate primo. Luciferne diu Benedicto Monasterium cōdidit. Dietlandus Abbas & Hulricus Custos heremitarum in Tigurino lacu. Item & Mansen, Mansmünster sacras ædes fundarunt, atq; dotarūt.

Eodem anno Car. Calui primo Francofordiæ regni sui sede defuncto, relicti filij tres, relicta eis regnum in tria diuisere gni diuissio. regna. Vbi Senior Bauariæ Rex. Carolomannus Bauariam, Pannoniam Carantum, Sclauoniam, Bohemiam, atq; Morauiam. Ludouicus Ostrofranciæ Rex. Franconiam, Thuringiam, Saxoniam, Frisiā, & Lotharingiæ portionem. Carolus Alemanniæ Rex. Alemanniæ Sueuiam dictam, utrāq; Da nubij à fonte ad Bauariam ripam, item, & Rhēni intra Alpes & Līmagum flumen ubi Sueuorum nobile caput Duregum, fines complectentem, sortitus est. Carolus ij. Franciæ rex, con nomento Calvus, à Nortmannis, à Numeneo Britonii rege, & à Germanis adflictus, Balduinū Flādrię, que tū Syluestris, erat, in

C A T A L O G V S A N N O R V M

Flandriæ co- erat, in raptæ ab illo filiæ honestationem, generum factum, Comitem dixit, Homo uanus, elatus, & in agnatos, etiam filios impius, superatis contentiosa uita nepote imperatore, ac mitatus.

fratre Germaniæ rege, Bolone uxoris fratre Prouintiæ rege dato, imperium ipse, ambitio ne, largitioneç ab Ioanne Ro. pon. comparatum, Mantua, præstigiosi Iudæi pharmaco, Ludouico filio cognomine Balbo reliquit. Quod dum huic Joannes Pon. coronato firmas set, Romani, eo ab Imperatorum numero secluso, clausoç in Carcerem Pon. Carolum iij. Grossum dictum, Alemanniæ regem afflumpser. Imperio iam ad Teutofrancos delato, tū is, Balbo mox inde mortuo, à Ioanne Pon. Romæ coronatus, paucos post annos citra san-

Nortmanno- guinem utroç Francorū regno potitus est. Vbi Nortmannis, cum auxiliariibus Danis, rum in Gallia post atrocissimam inferioris Germaniæ, Belgarum, Lotharingiæ Franciæç depopulatio- nē, ab illis illatam, quos partim ad Christum conuerterat, ac Frisia Gotfrido regi data, pa-

cauerat, sed è regno totos pellere non poterat, rebellium sibi Gallorum terram Neustriæ, à uictoribus deinceps Nortmanniam adpellatam, pacis lege subdidit anno imperij sui ultimo. Quo mira rerum humanarum uicissitudine, optimo uiro imbecillis facto, tum è summo à se recuperato imperio, in summam inopiam defectionem à Principib⁹ deposito, Arnolphus spetiosus Caranti dux. Caroloman. Bauariæ regis è nobili concubina nothus, solus tunc è tanta stirpe imperio dignus habitus, patruo, quem fouit, anno proximo,

Otto Franco- humanis exuto, subiectus. Ottonom Roberti Parrisiœ Comitis filium Vuittichind⁹ nobilis è Saxonia profugí nepotem, à Carolo Grosslo Imper. Franconib⁹ præfectum, Danorum 100000. cæde è Lotharij regno profligatorem, Aureliensi Ducatu donatum, Francorum Regem factum, euerso Sancti Dionysij oppido, ac sancti corpore Ratisponam tralato, regem esse consensit. Inuitus autem passus est illius ex fratre Richardo Burgund. Du-

Burgundiæ re- ce nepotem Rodolphum, qui, se rege in Ottodoro coronato, Burgundiæ regnū intra Iu- stitutū regnū ram montem, & Alpes restituít uir strenuus, & eruditus. Italæ regnum, saceri sui Burchardi Sueviæ Duciæ cæde, contra Berengarium ij. postea uero reclamans, Francorum regnum obtinuit. Henrico Imper. lanceam, inter Imperialia ornamenta cultam, impense ro- gatus, donauit. Sed & Bertha Suevia coniunx sua, cum & in diuos, tum & in diuorum ædi- tuos munificètissima fuit. Imperator aucti ui Romā ingressus, à Formoso Pd. ab se restituto coronatus, Zuendebalduum Maharenium, & Sclauorum ducem, Bohemiæ ducatu ab se donatum, rebellem, infelici, Vngarorum è claustris euocatorum, auxilio domuit. Nort- mannos pene contriuit. Lotharingis Zuendebalduum filium regem dedit. Postremum à contentioſa Italia magnanimis armis, sed ueneno infectus, in Germaniam reuersus, Para- lyfi resolutus, & à pediculis erosus, Ratispone cōditus est. Mox inde Berengarij successiue tres ex regia Longobardorum progenie foro Iulij duces Imperium Italiz, contra Gallos, Burgundos, atç Germanos uendicare sibi conati, Primus, Lud. iij. Arnol. filium, & Ly- thulfi Saxonum præcipis generum, Veronę sibi proditum, oculis, atç nummis spoliauit Id uero, & uero similius est, Lud. Bosonis Arelatensi regi contigerit, illo scilicet domestis bellis occupato, Quibus Lotharingiam à nothi fratris tyrannide redemit. Conradus fra- tris Franconiæ ducis cedē, capitis mulcta, in Albertum Babenbergensem Comitem, pro- dēte Magūtino Episcopo Hattone, à diabolis in ardente æthnam rapto, uindicauit. Dis- ficiili strage uictor, per insidias uictus, cum Vngaris hostibus tributo pacem pepiḡit. H̄j porro ab Arnol. imper. concitat, mox sub initium Imper. Lud. à Bauariis, Bulgaris, & à Græcis uictis, tributa exegere. Germaniam uicissim, & Italianam repetitis uicibus, hostili- ter incessitarunt. Interea uero Mauri Saraceni Syciliam, Calabriam, Appuliam, Romanorę fines atrociss. diripiuerent. Lud. autem Imper. ab hisce perturbationibus elato, dum eius so- rorius illuſtris Saxonis præcepis Otto, Imperium, ætatis ob grauedinem, recusatum, Cō- rado i. Hassiæ Comiti, cæsi Conra. Fran. D. filio, ultimo ex Carlingorum stirpe Imperato- ri prima hac præcipum, iuxta Car. M. decretum, electioē decreuisset. Idem is Germaniæ

Principi-

Hattonis Epi- scopi facinus.

Saraceni.

erat, in raptæ ab illo filiæ honestationem, generum factum, Comitem dixit, Homo uanus, elatus, & in agnatos, etiam filios impius, superatis contentiosa uita nepote imperatore, ac mitatus.

fratre Germaniæ rege, Bolone uxoris fratre Prouintiæ rege dato, imperium ipse, ambitio ne, largitioneç ab Ioanne Ro. pon. comparatum, Mantua, præstigiosi Iudæi pharmaco, Ludouico filio cognomine Balbo reliquit. Quod dum huic Joannes Pon. coronato firmas set, Romani, eo ab Imperatorum numero secluso, clausoç in Carcerem Pon. Carolum iij. Grossum dictum, Alemanniæ regem afflumpser. Imperio iam ad Teutofrancos delato, tū is, Balbo mox inde mortuo, à Ioanne Pon. Romæ coronatus, paucos post annos citra san-

guinem utroç Francorū regno potitus est. Vbi Nortmannis, cum auxiliariibus Danis, post atrocissimam inferioris Germaniæ, Belgarum, Lotharingiæ Franciæç depopulatio- nē, ab illis illatam, quos partim ad Christum conuerterat, ac Frisia Gotfrido regi data, pa-

cauerat, sed è regno totos pellere non poterat, rebellium sibi Gallorum terram Neustriæ, à uictoribus deinceps Nortmanniam adpellatam, pacis lege subdidit anno imperij sui ultimo. Quo mira rerum humanarum uicissitudine, optimo uiro imbecillis facto, tum è summo à se recuperato imperio, in summam inopiam defectionem à Principib⁹ deposito, Arnolphus spetiosus Caranti dux. Caroloman. Bauariæ regis è nobili concubina nothus, solus tunc è tanta stirpe imperio dignus habitus, patruo, quem fouit, anno proximo,

humanis exuto, subiectus. Ottonom Roberti Parrisiœ Comitis filium Vuittichind⁹ nobilis è Saxonia profugí nepotem, à Carolo Grosslo Imper. Franconib⁹ præfectum, Danorum 100000. cæde è Lotharij regno profligatorem, Aureliensi Ducatu donatum, Francorum Regem factum, euerso Sancti Dionysij oppido, ac sancti corpore Ratisponam tralato, regem esse consensit. Inuitus autem passus est illius ex fratre Richardo Burgund. Du-

ce nepotem Rodolphum, qui, se rege in Ottodoro coronato, Burgundiæ regnū intra Iu- stitutū regnū ram montem, & Alpes restituít uir strenuus, & eruditus. Italæ regnum, saceri sui Burchardi Sueviæ Duciæ cæde, contra Berengarium ij. postea uero reclamans, Francorum regnum obtinuit. Henrico Imper. lanceam, inter Imperialia ornamenta cultam, impense ro- gatus, donauit. Sed & Bertha Suevia coniunx sua, cum & in diuos, tum & in diuorum ædi- tuos munificètissima fuit. Imperator aucti ui Romā ingressus, à Formoso Pd. ab se restituto coronatus, Zuendebalduum Maharenium, & Sclauorum ducem, Bohemiæ ducatu ab se donatum, rebellem, infelici, Vngarorum è claustris euocatorum, auxilio domuit. Nort- mannos pene contriuit. Lotharingis Zuendebalduum filium regem dedit. Postremum à contentioſa Italia magnanimis armis, sed ueneno infectus, in Germaniam reuersus, Para- lyfi resolutus, & à pediculis erosus, Ratispone cōditus est. Mox inde Berengarij successiue tres ex regia Longobardorum progenie foro Iulij duces Imperium Italiz, contra Gallos, Burgundos, atç Germanos uendicare sibi conati, Primus, Lud. iij. Arnol. filium, & Ly- thulfi Saxonum præcipis generum, Veronę sibi proditum, oculis, atç nummis spoliauit Id uero, & uero similius est, Lud. Bosonis Arelatensi regi contigerit, illo scilicet domestis bellis occupato, Quibus Lotharingiam à nothi fratris tyrannide redemit. Conradus fra- tris Franconiæ ducis cedē, capitis mulcta, in Albertum Babenbergensem Comitem, pro- dēte Magūtino Episcopo Hattone, à diabolis in ardente æthnam rapto, uindicauit. Dis- ficiili strage uictor, per insidias uictus, cum Vngaris hostibus tributo pacem pepiḡit. H̄j porro ab Arnol. imper. concitat, mox sub initium Imper. Lud. à Bauariis, Bulgaris, & à Græcis uictis, tributa exegere. Germaniam uicissim, & Italianam repetitis uicibus, hostili- ter incessitarunt. Interea uero Mauri Saraceni Syciliam, Calabriam, Appuliam, Romanorę fines atrociss. diripiuerent. Lud. autem Imper. ab hisce perturbationibus elato, dum eius so- rorius illuſtris Saxonis præcepis Otto, Imperium, ætatis ob grauedinem, recusatum, Cō- rado i. Hassiæ Comiti, cæsi Conra. Fran. D. filio, ultimo ex Carlingorum stirpe Imperato- ri prima hac præcipum, iuxta Car. M. decretum, electioē decreuisset. Idem is Germaniæ

Principibus, aut armis, aut amicitia cōciliatis, seruatum, pro optimi Principis officio, prae
lata R. Pub. commoditate fratris Eberhardi Francorum D. amicitia, & hostis Henrici Sa ^{Imperiū à Frā}
xonis inimicitia, moriturus, Principi tāq̄ inter Alemannos & viribus, & ingenio pollēn-
tiori, Hērico Otthonis Saxonis filio, suoq; cognato tradi persuasit. Sic Romani nominis ^{cis ad Saxōes}
^{translatum.} Imperiū nunc à Franci ad reliquos Teutonum Principes ire cœpit. H̄j uero tres post Ar-
nol. Imperatores, tum propter factis Romanorum Pon. Italīæq; Principum ambitio
nem, tum propter graues intestinorum, hostiliumq; bellorum motus, Romanam coronā
non sunt adsequuti. Vngari, ad quos Arnoldus Bauariae Dux à Con. Imper. ob rebellio^{Arnoldus Ba-}
nem pulsus, cum uxore, liberisq; confugerat, ad Inum flumen semel ab Imper. Con. pro ^{uarie dux.}
fligati, tum uero nouis è Scythia Hunnorum turbis aucti, nimboſi turbinis instar, Germa-
niā omnem, Belgas, utrasq; Rheni ripas, ad solū euerſa Basilea, Alpes transuecti, Italīā
Romam usq; & Dalmatiam ferro, flammag; cuncta uastando, sapenumero, ac tam diu per
uagarunt, donec ab Otthone i. Imper. intra septa sua coacti, tum sub Henr. ad Christum
eouerū, mītores euasere. Sub id Veneti, Qui prius contra Pípīnum, Car. M. filium Italię ^{veneti.}
Regem libertatem suam, nunc aduersus Vngarorum rabiem, etiam uitam, strenue de-
fensarunt.

h Pontifi

CATALOGVS ANNORVM

PAPATVS ROMANI
Pontifices & ami.

PONTIFICATVS ROMA
ni successus.

Pon. impietus

Saraceni vnu
gari.

- 121. Leo v.
dies 2.
- 122. Christophorus
1.
- 123. Sergius iii
7.
- 124. Anasta. iii
1.
- 125. Lando
1.
- 126. Ioannes x.
13.
- 127. Leo vi.
1.
- 128. Stefa. viij
2.
- 129. Ioannes xi
2.
- 130. Leo viij.
2.
- 131. Stefa. viij.
3.
- 132. Marti. iii.
2.
- 133. Agapitus i
9.
- 132. Ioannes xij
9.

Imperatori
Pō. institutio
restituta.

Tephanus vi. R. pessimo contra decretum, uel in
fringendi, uel auferendi maiorum decreta, exem-
pli, Formosi, cuius cadauer pontificali ornatu spo-
liatum, mutilis indicibus plebeiae sepulturae tradi-
dit, acta penitus abrogauit. Huius autem uicissim
acta reiecere Formosum probantes Rom. R. Theo. & Ioañes
ix. R. Quieete deceffit. Benedict. iiiij. R. Leonem v. ignobilē,
ignobilis Christophorus inique, hunc uero Sergius iii. R. ius-
ste carceri mancipauit. Impie tamen Formosi cadauer, capite
truncum, ad indicibus in Tyberim demersit, à piscatoribus san-
ctorum imaginum cultu mire reductum, Anastasio iii. & Lā-
done R. obscure defunctis, Ioañes x. Sæuī Pon. Sergij Seuus
filius per tumultum Episcopatu Rauenensis deturbatus, ob-
tentio per ambitionem Pon. R. O. Vbi arrogatum de propulsis
Saracenis, q̄s Romanus Constantiopolitani Imperij usurpa-
tor in Calabros, & Apulos incitarat, triumphum egisset, atq̄
subinde Vngarīs adfligendae Italiae causam præbuisset, à mili-
tibus Hetruriæ Marchionis Alberici uictoris cōmilitōis sui,
factione sua perempti, ceruicali suffocatus est. Saracenī Con-
stan Imper. fœderatī, ab Alberico repulsi, Gargano mon-
te communīto, multos hinc per annos Italiam uexarunt. Vn-
gari uero ab illo euocati, Hetruriam, cæsis, uel raptis utriusq̄
sexus incolis, depopularūt. Similē calamitatem, sanguineo fo-
te portentā, Genuenib⁹ paulo post intulerunt Saracenī. Le-
one vi. Stefa. vij. Ioañes xij. Ioañes x. fratre, & Leone viij. Roma-
nis cū Pace, quod nunc mirū fuerat, sepultis, Steph. viij. Ger-
manus per seditiones adeo laceratus est, ut ob deformitatē in
publicū prodire uerecundare uir mansueret. Et huic similis
Martinus iii. R. Agapitus ii. R. Restituendæ R. O. Imperij
R. P. causa, per Legatos Otthonē Imp. accersiuit. Ioañes xij.
R. ambitiosus, atq̄ probrosum Imperatoris, ab se fasallī, si non
adfectū est, receptū inter decreta iuramenti, facti, tumq; coro-
nati, spretis monitis, exprophano, Leone viij. subfecto, deposi-
tus, atq̄ mox illo reiecto, repositus, in adulterio cōprehensus,
uitā cū uitij amisi turpis. Benedict. v. R. Quod nō requisi-
to Cels. suisset electus, in Saxoniam proscripto. Leo viij. R. ab
Imp. restitutus, eidē & successorib⁹ suis in publica Synodo,
relaxatis Cōstan iiiij. & Lud. iij. donationib⁹, iuxta Adria. Pō.
decretis, R. Pon. creandī potestatem fecit. atq̄ eius in re Ponti-
ficia gesta, pbauit. Hinc Imperator Ioañes xij. R. Episcopis filijs
ab exilio reuocati, uexatorib⁹, grauibus adfecit supplicis. Be-
nedict. vi. R. nullo uindice, ciuili in carcere laqueo perij. Do-
nus R. singulari nūc dei dono pacifici defunctus est. Bonif. viij.
ut ignobilis, utq; sacrilegus, diuino Pet. spoliato, Cō. ad Be. viij.
R. concors

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

135. Benedict. v.
mens. 6.
136. Leo viij.
2.
137. Ioannes xiij.
8.
138. Benedict vi.
1.
139. Donus.
1.
140. Bonifa. vij.
1.
141. Benedi. vij.
8.
142. Ioan. xiij. Ioan. xv
1.
143. Ioan. xvi.
10.
144. Grego. v.
3.
145. Ioan. xvij.
1.
146. Syluest. ij.
2.
147. Ioan. xvij.
1003.
148. Ioan. xix.
1.
149. Ioan. xix.
5.
150. Sergius iiij.
3.
151. Benedict. vij.
12.
152. Ioan. xx.
11.
153. Benedi. ix.
8.
154. Sylue. ij. dies 29
155. Gregori. vi
2.
- R. concordiae studiosi obitum, exul, Ioannes xiij. R. nece, numisq Pon. repetitum, mox amisit, uel mortuus ferro disceptus, Ioannes xv. Romani presbiteri filius, presbyterorum osor, malo ad posteros exemplo, cognatis diuina pariter & humana profudit, Ioannes xvi. R. ab exilio reductus, cum literis uitam in pace peregit. Gregorius v. Otthonis Suevæ Ducis filius, & Otthonis Magni ex Lutulso filio Pronepos, ab auaro Consule Crescentio, Ioanne xvij. Greco pecunis intruso, pulsus, agnati imperatoris auxilio Crescentio, amputatis membris ad furcas damnato, Ioanne uero tum oculis, tum uita priuato, ut institutus, ita est & restitutus. Silvester ij. Gallus. Monachus Floriacensis Magus. Diabulo, cui ob id se deuouerat, iuuante, cum doctus, tum à Principum gratia Pon. factus, repentina in sacrificio morte correptus, crimen palam confessus, miro miraculo saluum sese, defunctus, prodidit. Sergius Ioanne xvij. ignoto per uenenum, & Ioanne xix. R. Qui autore Odilio Cluniaci Abbe, fidelium animarum quæstum, omnium sanctorum festo subiunxit, otiose defunctis, Sub otioso Sergio iiij. R. negotioli Nortmanni, Guilelmo Tancredi Mag. Nortmani Sy ni filiode, superatis Græcis, & Saracenis utrancq Sycili cilia inuadunt. am inuasere. Benedict. vij. Tusculanus Laicus, sanctos ciues, atq scismaticum multa ui deuicit, Hen. Imper. fauore clarus. Ioannes xx. R. Pontificatum ante sacerdotium ui adeptū, Imperatoris auxilio retinuit. Benedict. ix. Benedicti vij. nepos, Pontificatum scelere comparatum, rudibus, & ignauis scismaticis uendidit homo rudis, & ignauus, tum, cū Con pontificibus. Syluest. scilicet, & Greg. vi. R. in Germaniam proscripto, ab imperatore depositus, subiectum Clemen. ij. Saxonem Bababergensem Episcopum, uirum bonum ueneno sustulit. Quo eodem scelere mox interij Aquileiensis Patriarcha Bauarus. Damasus ij. Scribit quidam contemporaneus ob huius Benedicti, & Greg. vij. ambitionem Brazuti, horum socij facinore sex à successione R. Pon. ueneficio perisse. Leo ix. Comes de Egisheim, Tullensis Episcopus, uif sanctus, & eruditus. Ecclesiasticū statū in Gallia, Germania atq Pañonia postq reformauit R. o. reuersus, Beneuentū ab Imp. relaxata Bababerg, ecclesię pēstione, R. P. O. donatū à Normānis erupturus, amissō exercitu, captus, absq socijs dimitti noluit. Victor ij. Bauarus Eustatenlis Episc. deuictis Florentiae & ignominia notatis fornicarijs, atq Simoniacis, p subdiaco nū uenefico calice uictus est. Steph. ix. Lotharing. Dux frater Cassini Abbas. Mediolanēsem ecclesiā ducētos años alie natā Romane reddidit, fornicarios, atq Simonistas expugnaturus occubuit. Nicolaus ij. Sabaudus Florentinus Episc. Benedict. x. Campanū Simoniacē militū ui creatū, Velitras, quorū Episcopus fuerat, execratum, relegauit. Eligendī Pon. formā Cardinalibus tradidit. Et, quod Imperatoris fuerat Robertū Primus è Nor tmannis Syci lie dux.

h 2 Guiscar-

CATALOGVS ANNORVM

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

Berengarij dā
natio.

Discordia Pa
patus & im
perij.

156.	Clemens ii.
2.
157.	Damasus ii.
dies 23.
158.	Leo ix.
7.
159.	Victor ii.
2.
Pōtificis Ro.
execratio for
midabilis fū
cta.	160. Stefanus ix.
1.
	161. Benedict. x.
1.
	162. Nicolaus ii.
3.
	163. Alexander ii.
12.
	164. Gregorius vii.
12.
	165. Victor iii.
1.
	166. Vrbanus ii.
12.
	167. Pascalis ii.
19.

1117.

Guiscardum, Qui è Gallia profectus, eas gentes ī imperio Cōstantinop. subactis Grēcis, & Saracenis ademerat, ab execratione solutum, pacto foedere, uectigalem R. Pon. factum, A puliæ, Calabriæ, Syciliæq; ducem adpellauit. Berengarij An dagauenis ecclesie Diaconi de Eucharistia sensum dñauit. Alexander ii. Mediolanensis, scismaticum stipatum, imperatorij armis, uix Mechtildis præsidio superauit, ueniacq; do nauit. Alleluia in septuaginta lucu silere iussit. Gregorius vii. Saonensis cluniaci Monachus, de q; uel solo Pontifici, mi re diuersa scribunt. Quod sub eius pontificatu, tota & ciuilis, & Christi respub. multis, magnisq; calamitatibus stupende perturbata sit. Ab Italij nempe eius solius electionis forma pub. in literas edita, gestorum magnanimitate, in omni uirtutis genere laudatur. à Teutone autem & Bēnone Car. è diuerso, uiolenta occupatione, malefactorumq; perficatio in omni uictiorum labo criminatur. Is porro de carcere, in quem à sacre noctis sacrificio Cintij uir raptus fuerat, populū tumultu liberatus, Imperatorem bis rebellantem excreauit. tum principes etiam agnatos, sacramento Pontificia autoritate solutos, in eum concitauit. Antipapæ cum cōsortibus Simonistis, Fornicarijs, & hijs conniuentibus Episcopis maledixit, ac quoslibet ab illorū Missis deterruit. Sed & uacuos manus à Missa repudiavuit. Laicum decimas possidentem sacrilegij. Inuestituram dantem, et à Laico recipientem idolatriæ censura constrinxit. Quarta Synodo in libro cōuocan. transubstantionem statuit. Cœlibatum perpetuum, multis reclamantibus, clericis uniuersis, & Monachis carnium abstinentiam stricte mandauit. Primus, uel ipse omniū maxime plumbeū Pō. Ro gladium adeo potentem reddidit, ut eius uir, ferream ī imperij uim deinceps obtuderit pene totam. Quo superbiens, ab imperatore cum graui urbis calamitate obseßus, tum grauiori urbis exitio, incendio scilicet uastissimo, Normannorū auxilio Salernum abductus, tuto in exilio uitam finiuit. Hinc Victore ii. Cassinense Abbate, Gregorij defensore, nephando calicis toxicō deuicto, Vrbanus ii. Cluniacensis Abbas Italorum seditione in Galliam pulsus, anno Pontificatus sui 8. in Synodo Claromontana, confirmatis in Imper. & Antipapā Gibertum Rauēnatensem Archiepiscopum Gregorij actis, Episcopum sine titulo factum, damnauit. Francorum regem Philippum ob digamiam ecclesiæ à cōmunione seclusit. Diuē Mariæ Virginis horariæ preces insituit, & eidem Sabbati dī em dicauit. Vir sanctus. Atq; tum 300000. Christianorū, Hierosolymæ recuperandæ causa, cruce signauit. Romæ biennio latens, hominem exuit.

Monar-

MONARCHIAE III. ROMANAE GERMA

norum successus, ex Latinorum & Germano-
rum historijs.

IMPERII ROMANI
Germanorū Imperato-
res et anni.

86. HENRICVS.

17

87. Otto I.

38

88. Otto II.

9.

89. Otto III.

18.

1001. Hungarorū proutocatore, intra Pannoniæ fines delitescere compulit, Sclauos &c retudit. Pacatis igitur Germaniæ, Gallicis rebus, Patriæ Pater, & Mūdi amor adpellatus, ad Italiam

h 3 Vrbemq

Enricus i. Primus libera potestate Saxonum, atque Thuringorum Dux. Francorum cognatus. Principum cōsenſu Germanorum Rex, & Romanorum Imperator adpellatus, prudentis, magnisq; animi Vir. Compositis Alemannis, tū uoto Simoni tollendæ facto, Vngaros cruentiss. ad Meresburgum strage fusos, pacauit. Arnoldum Bauariæ ducem, Ratishonæ de ditum, restituit. Cum Carolo Francorum rege, isto foedere, Lotharingiam imperio reddidit. Siptineum Bohemiæ Comitem, Borsinoo patre illius primo ex Bohemiæ Principibus à beato Methodio Morauorum praefule Christo baptizato, devictum, Christo, imperioq; subiectum, ducis adpellatione donauit. Bohemis igitur Sclauis, Dalmatis, Danorum, Normanniis, Abroditarumq; regibus uictis, tributū, & religionē imperauit. Redatiorē rebellium 200000. cōtriuit. Leopoldo Sueviae Duci sororio suo, Marchiā Orientalem herede exutā, subdidit anno Imperij ultimo. Postremo laceram compositurus Italiam, cessit ē uīuis, relicto ex illustri Regina Mathilde, ille lustrissimo Rege Ottone Magno, Qui seditiones, atq; rebelles, praesertim agnatos, Principes, armis audientes facere coactus, haud minore fortuna, quam uī Eberhardum Pallatinū francorum D. atq; sororium suum Giselbertum Lothariae D. fudit. Conradum Francorum D. generum Lotharia. Henricum fratrem Bauaria, & Lytulfum filium Hermanni Sueorum D. generum Suevia data pacauit. In Boleslaum Bohemiæ D. Vincelai illius in Sanctos relatī fratrīs, cādem, 14. annorum bello, uastata gente, uīndicauit. Boleslaum Poloniæ per eam tempestatem Comitem bellicosiss, regem se adpellantem, tributis subactum, Regem dixit. Daniam, tributariam factam, in tres Episcopatus diuisi. Ludouico Bosonis filio in Monachum attonso, Aralatense regnum, Belgas & Lothariniam. Item & Longobardiam in prouintiam redactam, Imperio restituit. Discordes fororios suos Gallorum Regem, & Principes ferro, flammaque composituit. Tum anno imperij sui uigesimo Vngaros, qui iam per Germaniam omnem, & ad Oceanum Gallicum usque, per Italiam circumuersi, diripuerant omnia, Diuī Hulderichī Comitis de Dilligenzii Augustensis Praefulsi auspicio, cruentiss. ad Lycum amnem cāde, tribus eorum regulis ad gentis dedecus lasso suspensi, ammisso genere Conrad. Francorum Dux, Hungarorū proutocatore, intra Pannoniæ fines delitescere compulit, Sclauos &c retudit. Pacatis igitur Germaniæ, Gallicis rebus, Patriæ Pater, & Mūdi amor adpellatus, ad Italiam

Primus Bohemus
dux.Primus Poloniæ
dux.

CATALOGVS ANNORVM.

Berengarii
deleti.

Vrbēq; pacandam à Cardinalibus accitus, anno Imperij 26. Italiā ingressus, Berengarium iij. decem numerorum modis à Taxis Vngarorum regis præda redemptum, cum Alberto filio, hunc Constantinopolim, illum uero Babenbergam proscriptis. Tyrannos domuit. Roman ferro, diraq; fame ad deditiōnem coegit. Qua Romanis, & Italiz turbationibus sedatis, Imperij Romani Augustus extitit coronatus. Imperium gloriose demum, post cōtumeliosam, cruentamq; Otthonis ex nobiliss. Burgundorum, Suevorumq; stirpe Adelhade filij sui cum Græcorum Imperatoris filia desponsationem, grauitē in Apulos, & Calabros ultam, Aquisgrani finiuit, in Madeburgensi ab se dedicata ecclesia sepultus. Vir pius quinq; Episcopatus in Saxonia fundauit, repertis argentis uenis diues, multos iuuuit. Christi rem promouit. Sub eo nempe, Vngari, Dalmate, Sclaui Poloni, Pomerani, Dani, Pruteni, Suedi, Noruegij Christum audire ceperunt. Successere huic nō de generes Ottones duo, filius scilicet Saracenorum mactator, ac nepos mirabilia mūdi dīctus. Ille Gallis Lotharia, Belgicaq; excedere compulsis, fusisq; in Dalmatia Græcis, Apuliam, atq; Calabriam Romanis redditurus, à Græcis Saracenorum præsidio, amissō exercitu, Beneuentanis non impune, fuga uix saluatus, Roma diem clausit. Alter uero ex agnati Hen. Bauariae Ducis manib; ereptus, Romanorum seditionibus sotiris, Imperij Ro principatum, agnati Græ. Pon. consensu, ad constitutos utriusq; ordinis Germaniae principes Electores relatam, Germanis in perpetuum confirmauit. egre à Roma nis Germanicæ gloriæ impatientibus, in Germaniam non sine uenenī suspitione remisus, uiscera Auguste, & corpus Aquisgrani reliquit. Sub eo Hugo Capetus Parisij Comes Carolingorum regnum in suum nomen transtulit. Cunto Datiae rex Angliam, Scotiam & Noruegiam obtinuit. Beroldus è Saxonum genere Comes Sabaudie Comitatū, subactis Tyrannis, inchoauit.

Otto secun-
dus et tertius

Primus Sabau-
die Comes.

Pontifi-

PONTIFICATVS ROMANI SVCESSVS.

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni

168. Gelasius ij.
1.
169. Calixtus ij.
6.
170. Honorius ij.
5.
171. Innocen. ij.
12.
172. Celestin. ij.
mens. 6.
173. Lutius ij.
1.
174. Eugeni. iij.
9.
175. Anastasi. iiij.
1.
176. Adrianus iiij.
5.
177. Alexander iij.
23.
178. Lutius iij.
3.
179. Vrbanus iij.
2.
- A**scalís ij. Tuscus, tanquam Apocalypticus sep-
tem, Asiae tunc deuictę Ecclesiarum angelus, in-
troductus, duos Imperiales scismaticos euicit. Ab
imperatore cum Episcopis, & Cardinalibus in sa-
cro Pascalis die captus, Imperatorum in Ecclesia
Decretum de
rebus acta sacramento cōprobauit. Quae, solutus, omnia, uti
censuris & in
uiolenta, in Pub. Synodo rescidit, sua & Greg. vii autoritate uectiuris.
- p
decernens. Hæresium facile maximas esse. Ro. Pon. uel obe-
dientiam, uel cēsuram negligere. Atq̄ sacerdotij inuestitionē
è pphana manu agnoscere. Cuius rei causa Ro. & ecclesia, et
imperium, utroq̄ suam maiestatem tueri conante, impacabili-
ter dissident. Mathildis Hen. ij. à forore neptis diuite testa-
mēto, scilicet Sancti Petri patrimonio, dītior factus. Gelasius
ij. Caetanus à Cincio Ro. cīue calcaribus calcatus, & ob An-
tipapa telis in Galliam fugatus, illīc obiit. Calixtus ij. Gallus,
Imperatore hoc pacto, quo Episcopi Abbas & Prælati impīj
præsente Imperatore, tum & externi electi, mox ab Imper. re-
galia, & à Pon. Ro. ecclesiastica redimant, pacato, Burdinum
Turdini igno
minia.
- per ignominiam appellatum, Bracharensem Archiepiscopū
sacrilegum Antipp. captum, uersaq̄ facie camelō impositū,
monasterio clausit. Honorius ij. Bonnonensis. Rogerius Nor-
mannū, Appuliæ ducē firmauit. Aquileiensem autē & Ve-
netum Patriarchas, Scismaticorum fautoris, dignitate priua-
uit. Innocentius ij. R. Cum Rogerio Siculo, cui captiuus eti
am regis denegauit adpellationem, pacatus, Anacletum Co-
factus.
- Iulianā Antipp. Diuī Petri spolijs diuītē, Rogerij coronatorē,
in Galliam declinavit, ab Imper. Loth. cui aduersus Conrad.
fauit, restitutus, Cleri uiclatorem dīro subiecit Anathematī.
Sed in nouando discordiæ materiā, quo minus, adscriptam S.
Pet. patrimonio utranq̄ Syciliam, Imperij debito repeteret,
Hen. Superbū, & Guelfonem fratres Bauariæ. D. Regis Ro-
gerij præsidij adiutos, aduersus Conrad. Imper. armauit, Qui
bus à profligatione dominio per Imper. multatatis, horum bel
Gibellinorū et
Guelforum fa-
ctionis ortus.
- licis è symbolis, Gibelinū uidelicet, Imperialis, & Guelf. Pon-
tifiticiæ factiōis uocabula, toti Italīa nullo unq̄ hoste plus exi-
tiosa hic sunt aborta. Celestino ij. Tusco propere defuncto, Lu-
tius ij. Bononēses, nō impetrato domesticis occupati Cæsaris
auxilio, uī, qua potuit, impositi Senatus Capitolium irruptu-
rus, à populo lapidibus mutilatus, sacerdotio fungī non potu-
it. Mirū id tempestatis, ut, quos externæ nationes, præsertim
Germani Ro. maiestatis obseruantes, Romanū, imo tanq̄ coe-
lestē numen suspiciebant, atq̄ formidabant, Romani ipsi uīx
homines esse sinerent. Eugenius iij. Pisanus, Abbas, pacto
Senatus, Vrbiscq̄ præfecto in ordinem redacto, balistis sequē-
tibus, in Galliam fugatus, Diuī Bernardi Clareuallis Abbas
tis suaſu. Lud. Francorū regem, & Con. Imper. Hierosolymā

h 4 graui res

C A T A L O G U S A N N O R V M

PAPATUS ROMANI
Pontifices & anni.

*Loc ambitione
grauissima
Papatus et in
tij discordia.*

180.	Gregor. viij.
mens. 2.
181.	Clemens iiij.
2.
182.	Celestин. iiij.
7.
183.	Innocen. iiij.
18.
184.	Honor. iiij.
10.
185.	Gregor. ix
22.
186.	Celestин. iiiij.
dies 18.
Vacat 1.
- Dominicano rū, Franciscā
norūet Teu-
tonorū milis
tū successus.*

graui rerum suarum iactura transmisit. Anastasius iiij. R. Abbas, Mariam rotundam dedicauit. Adrian.iiij. Anglicus. Noruegios Christum docuit. Vrbis administratione in se co acta, ad conspiratorum gratiam, pecunia corruptus, Guilelum in gratiam receptum, utriusq; Siciliæ Regem coronauit. Reclamantem uero Imperatorem Frid. ab se coronatum, atq; regij Papatus admonitorem, dyris deuouit, muscæ gluttonie perijt. Alexand.iij. Senens eruditus, atq; plus modo fortis, discordibus cum altero suffragijs aduersus Imperatorem, Sycularum, Longobardorumq; præsidij, erectus, Imperatore, ius suum petente, cum quatuor scismaticis, non sine maxima totius Italæ calamitate, Christianæq; gloria iactura, 20. annorū dyris, ferrocq; pacata, ter restitutus, Ro. Con. in se iura re coegit. Atq; Ro. ecclesiæ iura decreto Concilijs firmavit. Sui bellí monumenta reliquit, excisam patritiam Albam atq; suo nomine supra Tenerum amnem conditam Alexandriam. Lutius iiij. Lucensis à Cöslibus, quos expellere statuerat, expulsus, Veronæ defunctus, Scortatorum, quoad h̄j tolerantur, sacra adprobat. Vrbano iiij. Mediolanensis, Ferrariæ, Gregor. viij. Beneuentano. Pisis, Clemen. iiij. & Celest. iiij. R. Romæ, in Hierosolymæ recuperandæ sollicitudine anxiè elatis, Innocen. iiij. Anagninus, Comes, Decretalium auctor, comitatem à pupillo suo Imperatore nactus, Diuī Petri patrimonium recuperauit, electo scilicet Marquardo de Anviler. Hen. dapifero, Romanam, Rauennæ, & Anconæ principatum, à Philippo Imper. Mathildis dominium, & à Constantia regina, sublati priuilegijs, Apuliam, & Siciliam. Itē Ioannis Regis dono. Angliam, & Hiberniam cum annua pē sione, & à Frid. Imper Comitatum Fundanū ecclesiasticae recognitioni subdidit. Eaç retenturus, Philip. & Frid. Sueuis Otthonē Saxonē opposuit. Et eūdē, pauci negligētē, depositū Celeberrimā scilicet duorū patriarcharū 71. Metropolitanorū 412 Episcoporū 800. Abbatū & propotorum pro recuperando Hierosolymorum regno, Synodus in Laterano, anno Pōti. sui ultimo celebrauit. Vbi inter multa decreta, Pascalem & Cōfessionem, & Communione necessariam fecit. Decimas Laicis abrogauit. Principum discordias, atq; discordem Imperatoris electionem, Ro. Pon. arbitrio subiecit. Principum princeps iamnum effectus, Perusij Genuensem, Pisaniorumq; litem cōpositurus, obijt. Honorius iiij. R. Decretalis epistolæ cōpilaror. Instituta B. Dominicī, Frācisci, atq; Teutonicorū militum in suam fidem & obedientiā afferuit. Hos Ptholemaida frustatos anno Pon. 4. postulante Polonorū D. Conrado, concedenteq; imperatore aduersus Christi hostes, felici successu Prutenis imposuit. Petrum Antiodorensem Constantinopolis Imper. coronauit, biennio carcere possesta uxatum. R. Imper. sacratū, execravuit. Greg. ix. Anagninus Innocen. iiij. nepos aduersus Imperatorem armis, & altera

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni

- 187. Innocen. iiiij.
ii.
- Vacat 1.
- 188. Alexan. iiiij.
7.
- 189. Vrban. iiiij.
2.
- 190. Clemens iiiij.
2.
- Vacat 2.
- 191. Gregor. x
2.
- 192. Innocen. v
- 193. Adrian. v
1.
- 192. Ioannes xxi.
1.
- 195. Nicolaus iiij.
2.

altera execratione decertans in Cōcilio abrogationis sententiā dicturus, sed Cardinalibus, Legatis, & Episcopis ab Emō rege in patris manus raptis, in Imperatorem non impune crucem statuit. Angelica tum salutatione, atq; Veringensis Comitis Monachi deuotissimi Hermanni Cōtracti, Hen. iij. *Angelica sa- lutatio* contemporanei Cantico, Salutē reginā, ad Campanæ signum Diuæ Virgīnī dedicatīs Cymbalo Eucharistīa subleuationi ī. ncto, Decretaliumq; promulgato codice, tribulatum exūt hominem. Celest. iij. Mediolanensi propere sub id tempus defuncto. Quo Imperator Fauentiam capiens, aurū argentiq; signati penuria, coriaceis augustanis stipendia soluit. Innocētius iij. Genuensis Flisca, post 19. uacuū Pon. mensem. Bīzuntini Imper. interuentu, liberatis ē Melphitano carcere Cardinalibus, Pontifex, tum ex amico hostis Imperatori factus, desperata pace, Lugidunum confugit. Vbi conuocata Synodo, in Imperatorem execratione grauatum, abrogationis decreta protulit. Contra Suendealdum Pomeraniā Ducē, Prutenos, atq; Corasmīnos Arabes atroces, Teutonicorum militum, Templariorum, Christianorumq; persecutores crūcem signauit. Feroce Tartaros Christi prædicatione mitigauit. Decretalium apparatus, & Autenticas edidit. à Conrad. morte Romam est reuersus, Cardinalium sedes pene desolatas, conscriptis undiquaque doctis, atq; moratis tūris, galeto rubro, & equo decoratis, restituit. Neapoli, Sueuorū principatum extincturus, obiit. Alexan. iij. Anagninus Interfecto per crucē signatos Manfredi partium Ecelino, potentissimo omnium, quos Italia sine regio nomine pertulit, ē Germanis orto Tyranno, Cisalpinas urbes in R. ecclesiæ protectionem se dederentes, suscepit. Viterbij defunctus. Vrbanus iij. humilis generis Trecensis Gallus, Patriarcha Hierosolymitanus, cum Lud. Francorum rege ē Turcarum manib; redemptus, Manfredus, Syciliæ regē, cōpositis Asiaticis, Venetis, Genuenib; atq; Pisaniis, Saracenorum auxilio grāf; fante, Gallorum armis, fusis semel Saracenis, cohercuisse, ni mox Perusij mundum hunc deseruisset. Veniosum Eucharistiæ festum celebrauit. Clemens iij. Narbonensis Vrbanus cœpta prosequutus, Carolum Andegauiæ, Prouinciæ Co mitem. Diui Lud. Francorum regis fratrem, Syciliæ, Hierofolymaq; regno, hac lege donauit, qua illo suis sumptibus adquesito, Iuratus Ecclesiæ R. Fafallus, quotañis 4000. Du catorum feudi pensionem R. Pon. soluat. Atq; uel à Germanis electus, imperium recuset. Tum eidem re confecta, Senatoriam Vrbis, Tusciæq; præfecturam, R. Ecclesiæ nomine ad ministrandam tradidit. Sed ecclesia bona, pauperibus erogāda, frugi exemplo, etiam legitime ante sacerdotium ex se natīs, denegauit. Illegitimum, causans, eum esse Petri successorem, qui plus carni, quā Christo tribueret. Eo aut̄ Viterbij de functo, Cardinales sui plus, quam Christi longo certamine uicti, ex

Cardinalū se des reparatus

Andagauenfi um Neapolis regnum.

CATALOGVS ANNORVM

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

Sicilia ad Hy-
spanos trans-
lata.

- 196 Martin iij
2.
Vacat 1
197 Honorius iij
2.
198 Nicolaus iij.
2.
Vacat 2.
199 Celest. v.
1.
200 Bonifa. viij
8

1302

uicti, extra suum collegium Syriae legatum Theobaldū Placentinum Episcopum præstantem uirum reuocatum, Viterbij coronarunt Greg. x. Qui Lugduni Synodo congregata, Palæologo cū Græcis nunc tredecimo ecclesiæ R. conciliatis, Cōstan. Imper. cōtra Balduinū & Car. Sycilia regē firmauit, Atq; cōcordatis Germanis Imperatorē imperauit, & adprobā uit Rodolfum Habsburg. Inno. v. Tarātasiensi Dominicastro, & Adri. v. Genuensī Flīsa obiter defunctis. Ioānes xxī. Vlīsi bonēsis, literis, & medicinē, q; officijs ecclesiasticis aptior, uitā sibi longā prælagiens, Viterbij cū lusoria aula corrutus, prælagij uanitatem mox est expertus. Nicol. iii. R. Vrsinus. Magnificus, ecclesiæ amplificandæ studio, Senatorium magistratum, Hetruriæq; præfecturam Car. Syciliæ regi, armato contra eum Aragonum rege Petro, abstulit Gallicum Pon. exigenti. Romandiolum, Bononiam, & Rauen næ principatum, Imperatore concedente, Bertoldo suæ stirpis Nepoti ecclesiæ nomine subiugauit. In ditandis, euehendisq; agnatis licentioff. duros suæ cognitionis reges Italiæ datus, apoplexi defecit. Martinus iij. Turonensis Gallus, genere humili, sed animo sanctus, superatibus Car. regis partibus creatus Papa, eundem, contra Nicolai decretum, quo cauit regem, aut rege natum Senatorio Vrbis munere fungi, in prislinam dignitatem restituuit. Petrum Aragonem Syciliæ occupatorē. Item & Constantinopoli. Imper. Palæologo promissi negligentem execravit. Vbi concitato bello, seniore Car. defuncto, iunior captus, Neapolim, ammisso Sycilia, seruauit. Petrus Arago, ad Gerundam cæde captam, atq; recuperatam, uulnere, Francis rex Philippus, & fulminans Papa febrē concidere. Honorius iij. nobilis Sabello genere. Ro. Pandulfo fratre Senatori munus gerente, generalem Imperatoris uice Vicarium Tuscia frustra dedit. Carmelitas è Syria in Galliam à Diu Lud. Francorum rege primum tralatos, & Martini Pon. acta confirmauit.

Monar-

MONARCHIAE III. ROMANAЕ GERMA
norum successus.

IMPERATOR

Rex Boemie.
Pincerna.

Archiepiscopus Moguntinensis
Cancellarius Germanie.

Archiepiscopus Colonensis
Cancellarius Italiæ.

Archiepiscopus Treuirensis
Cancellarius Gallie.

Comes Pallatinus
Dapifer.

Dux Saxonie.
Ensifer.

Marchio Brandenburgen-
sis. Cubicularius.

Enricus ^{ii.} Hen. primi è filio Hen. Bauariae per Otthonem fratrem Duce, pro
nepos, Bababergensis Comes, & Noricorum Dux inclitus extortis à S. Heri ^{Henricus ii.}
berto Colonienli Archiepiscopo, hæredis iure, Imperialibus ornamentiis, hijs ^{pr mus clea}
tum conciliatis Principiis retentis. Imperans, Francos ammissum ob impe-
rium indignantes, armis compescuit. Polonorum, Boemorum, Vnuinidorum regulis tri-
buta uictis imperauit. Saracenos Capua, & Græcos Saracenorum socios Troia pepulit.

Hinc interrestrì Roma gloriose à Benedict, viij. benedictus, aternam, cum sponsa Pallati-
na stirpis Kinegunda, in cœlesti Roma est adsecutus benedictionem. Vir Diuīs deuo-
tus, annua centum argenti Marcarum, & equo candido phalerato pensione Ro. Ecclesiæ
paæta, Bababergensem Episcopatum è Comitatu frustra renitente fratre Brunone Au-
gustensi Episcopo fecit. Bauariam Kinegunde frater Hen. obtinuit. Circa initium eius ^{S. Kinigunda}
Imperi, Stefanus Geichæ Ducis filius, Vngarorum regno, se rege, restituto, Gisilæ con-
iugis, Hen Imper. sororis, & S. Adalberti Praginensis Episcopi studio cum gente in
Christum

CATALOGVS ANNORVM

Primus Vn
garierex.

IMPERII ROMANI
Germanorū imperato
res & anni.

- Burgudie re
gnū imperij
prouincia fū 90. Henricus ii
atum.
23.
Henricus ii. 91. Conradus ii
15.
92. Henricus iii
17.
93. Henricus iii.
Henricus iii.
50. 110 6

que Sueuorum Principum, hinc uero cum Paparum, tum Papistarum omnium odia in
duit, adeo, ut, hijs instigantibus, à nemine sauius, quam à suis utriusq; sexus agnatis atq; co
gnatis fuerit impetitus, uir magnificus, magnanimus, & armorum patiens, bis supra sexa
gagesies, collatis signis, aduersus rebellles dimicare coactus, Pontifices, urbe ui capta, expu
lit. Ab Antipapa coronatus, ter execratus. Duos aduersus eum subrogatos reges', uidelicet Rodolfus de Rinfelden rex

Sueuorum du
cum mutatio

et Hermannum Carinthium ad spontaneam cessionem actum, profligauit. Tum adfictam Sueuiam, relicto Tygiro, rebellí Zaringensi Bertoldo, & da
tam, & ademptam, Friderico Baroni de Stoufa cū Agne filia dedit, A successore filio con
tra nostræ, pietatisc, sed Pon. legem, dolo ad imperij abdicationem actus, Leadij laborio
sam uitam anxie terminauit, à Pon. indignatiœ, quinquenio funeris, atq; sepulcri pompa
caruit. Eius anno 10. Guilelmus nothus Nortmanniæ Comes, Araldo rege cum nobili
bus interfecto, præsulibus quoq; expulsis, Angliam ei abnegato Eduardo, quem exul em
fouerat,

IMPERII ROMANI
Germanorum imperato
res et anni.

fouerat, testatam, sua ditionis fecit. Anno 12. Turcæ, deuis
ctis Saracenis, Imperium Asiae uendicarunt. Horum Prin
ceps Belezen, Anthiochia, Armenia, Græciaque depopu
latis, Romanum Constantinopolis, Imperatorem captum,
uilis mancipij loco tenuit. Anno 43. Christiani, Gotfri
do Bulione Lothariae Duce, spinis coronato Rege primo,
Hierosolymorum regnum, Turcis, atque Saracenis utrin
que cruentissime eruptum, Regibus octo, annos 88. cruo
re multo, quam regnum ipsum, præciosiore, tenuerunt.

Christianorū
Hierosolymis
regnum.

Henricus v. in rebelles patre saeior, Lotharii. Saxonie
Ducem socco ad pedes eius supplicem, in grariam uix rece
pit. Polonus uī subtributo retinuit. Datis in predam Cardina
litū & Episcoporum bonis, captum Pontificem pacta seruare
coegit. Sed urgentibus utriusq; ordinis Principibus, Cali
xto Pontifice reconciliatus, Italiā, Romamque, corona
bis extorta, grauissime adfictam, reliquit. Sub primo isti
us Imperij anno. Henricus Angliae Rex, caelis Principis
bus, in perpetuam utriusque gentis discordiam, cognata
Normanniam repetiuit. Eodem Imperio Balduinus
secundus Hierosolymorum Rex è Saracenorum manibus
redemptus, Gaūum Persarum Regem occidit. Damasci Hierosolyma
quoque, & Ascalonis Reges profligauit. Vbi in Tyro, Al*rum rex.*
caloneq; capiendis Veneti præstitere.

Lotharius ij. Gebbhardi Ducis ab Henrico iij. in præ
lio caeli filius. Saxonum nobilitate, uirtuteque clarus, Im
perio inuitus accepto, Henrici antecessoris agnatos, præ
cipue Fridericum Sueviae, & Conrad. Franconiae Ducis Lotharius se
fratres, suos ex sorore nepotes, humiliatus, Diuī Berni cundus.
hardi Abbatis inuentu anno belli 10. humiliare destitit.
Vngaros, Danos, Polonus, & Leuticos armis in fide con
tinuit. Tum profligato cum Antipapa Sycolorum Re
ge Rogerio, Apuliam, atque Campaniam, restituto ab eo
Pontifici, restituit. Ad patriam reditus, in Tridentinis sal
tibus usq; in tugurio expirauit.

Conradus ij. illustris Franconiae, Sueviaeque Dux, su
perato per mortem Lothario in Babenbergensi Principum
conuentu, aduersus Saxones in fidem recepit. Sed Henri
cum cognomento superbum Lotharij generum Saxonum,
Bauarorumque Ducem, exactis ab eo Imperij signis, cum
Gvuelphone fratre Noricorum Principe, Dominijs exuit. Rotuui Imper
Civitates suarum partium, à Lothario destratas, Nuren
bergam, Vlmam, restaurauit, & auxit, atque præcipue rum obtinuit.
nouercale nostrum solum Rubeulum, Imperiali iuris dicen
di cura perpetuo donavit.

Rebus itaque in Germania pacatis, & Henrico filio Rege
constituto, ne forsan à Pontifice sui iuris uendicata repe
teret, Romani Pontificis per Beatum Bernhardum

i suaſu,

C A T A L O G U S A N N O R V M

sualū, Italia dimissa, Friderico fratre uile postea imperare & Guelpho. Duce uicto comitibus, ingenti uidelicet præter pedites 70000. Loricatorum equitum paratu in Palestinam profectus, Emanuelis Constantinopolitanus Imperatoris perfidia, amissio exercitu, uisa Hierosolyma, atque male obessa Damasco, simili eum sequente fortuna Ludouico Francorum Rege, in regnum reuersus, uir iustus, ac Deo deuotus obiit in Laureacensi monasterio a patre condito sepultus. Interea uero Rogerius Syciliæ Rex, recuperatis per Lotharin. Imperio ablatis, placato Pontifice Romano, in Aphricam classe uectus, a Tunetis Rege tributum cum ditissima præda retulit. Hinc in Graeciam classe ductus, Emanuelis Imperatoris in Christianos perfidiam egregiae uindicasset, si ac erat, & spolijs, & ultione iam satiatus, Venetorum Graeco Imperatori sotiam euasisset classem, ammissis nempe decem & novem tremibus, fuga suum in regnum se proripiuit. Nec tamen illius perfidia mansit inulta, Veneti porro, Quod opem Hierosolymorum Regi ferrent, ab eo, receptis in fœdus Vngarîs, hostes iudicati, omnia, quæ Græci Imperij nomine tueri solebant, suæ ditionis facere conati, plurima, electis hinc Vngarîs, & hinc Græcis magistratibus, in suam potestatem, inde non parum ditati, redegerunt.

Rogerius Sy-
ciliæ rex.

Hierosolymo-
rum rex.

Primus Au-
strie dux.

Saxonie Bau-
riæ mutatio

Fulco Hierosolymorum Rex, a Saguino Turca uictus, apud Acam leporem persequens, equi lapsu, Sed eodem Ioannes Constantinopolitanus Imperator, Anthiocenos infestans, suapte telî ictu, Aprum icturus periit. Tum Noradinus Turca, Raimundo Principe in ludibrium dextris, & capite truncato, Anthiocenum Ducatum coepit opulentissimum. Et Massamuthi Saraceni Regibus crucifixis, Mauitaniam, & Bulgiam occuparunt. Inde Italianam adgressi, a Syculo Rege sunt extinti.

Friderichus primus ab Italî Barbarossa dictus Conradi Imperatoris, ex fratre Friderico nepos, Sueviæ Dux Francofordiaæ creatus Imperator. Germaniæ pacandæ studio, cognatos Principes scilicet Henricum Austræ Marchionem, Bauaria a Con. donatum, Ducis adpellatione pacauit. Henricum uero, Henrici Superbi a Conrado damnati, filium, & Lotharij Imperatoris nepotem, Saxoniæ atque Bauariæ restituit, & defuncto Conrado fratre, illius Socero, Rheni Pallatio insigniuit. Hinc eodem Germaniæ Principum potentissimo, qui superatis Vindelicis, & Sclavis tres Episcopatus dedicauerat, ac Hierosolymam Templariorum factione, deserens, tantæ expeditionis impensis terra sanctæ phanis atque Pauperibus erogauerat, ob lesæ maiestatis crimen ad Sacerdotum Henricum Angliæ Regem pulso, Saxoniam Bernardo Comiti de Anhalt, & Bauariam Ottoni Schiresi Pallatino de Vuitelsbach, Cuius nepos Otto, Henrici pulsi gener Reni pallatium, Imperatoris Friderici ij. consensu Bauariæ iunxit, tradidit. Guelphonem Noricum. Henrici fratrem, auunculum suum, Tusciam, Spoleto, Sardiniæ & Mathildis terris compensauit. Quo defuncto, Henricum filium toti Italî Regem posuit, ac eidem pro Syciliæ consecratione Constantiam Rogerii Syciliæ Regis filiam & Guilelmi Regis neptem connubio iunxit. Arelatense regnum a Conrado & Bertoldo Zaringensibus exortum, cum Saceri sui Rainaldi Visuntini Comitis hereditate, Ottoni filio suo subiecit. Sed Bertoldo Zaringensi trium Episcopatu scilicet Gebenenensis, Laufanensis & Sedunensis cum regalium inuestitura aduocatiam reddidit, suo apud Cremam uexillifero auxilio Alberto Habsburgensi Comiti Thurri-

Thurri-

Thuricensem comitatum, & Seckingensem prefectoram dedit. Vlatislaum Boher
miae Ducem anno Imperij tertio Regem dixit. Cōstantinopolis Imperatori Romano no-
mine interdixit. Tum quinque bellīcīs expeditiōnibus, rebellī Longobardia uastata,
Mediolan. in salīs agrū uomere redacto, Gualphago duce flagrīs inter canes adflīcto. Atq
Roma, Pontifice Venetias fugato, capta. Sed tum à Venetis Ottone filio suo naualī pug-
nasuperato, Pontifici & Italī pacem anno Imperij sui 25. dedit. Sexta pacifica expedi-
tione Mediolani, receptam Principum, & ciuitatum fidem, Henrici filij nuptijs, anno
Imperij 34. confirmauit. Imperio igitur toto Constantianae pacis edicto pacato, Hiero-
solimam recuperaturus, in Armenia minore uictor, in Serra flumine lapsus, interiit,
Tyri sepultus, Imperator Imperio sane dignus, Cui, nisi factiosa Pontificum, & Italī ob-
stetisset ambitio, nil ad optimi, maximique Principiis laude defuisse. Exercitus deinde
suus cum filio Sueuorum Duce Friderico inedia, pesteq mox apud Acam cōsumptus
est. Hunc autem eō secuti Philippus Francorum, & Richardus Anglorum Reges,
Aca capta, ceptas dissensiones sua in regna retulere. Ille porro, exercitu suo Ottone
Burgundiæ Duci tradito, in Franciam reuersus, Anglis Normanniam inuasit. Hic
uero sua defensurus, Ascalona, & Iope restauratis, ac quinquennalibus indutis cum
Sultano pactis, Angliam repetens, in Austrīa, à Lupoldo Duce, ob illatas Aca iniu-
rias, captus, 200000. argenti marchis Henrico Imperatori anno Imperij 3. pro redempti-
one solutis, cum Francis crudeliter usque ad cruentam mortem conflixit. Anno Impe-
rij 36. Saladinus Principum ea tempestate omnium facile manu, animoq præstantissi-
mo Turcarum Imperator, Caliphā Domino suo extirpato, Aegypti Sultanus, armis in Saladi-
ni Christianos uersis, eorum adiutus discordia, eos, non tam ferro, quam blandimentis o-
mnī Syria, tum Hierosolyma cum humerorum sarcinīs deditiōnis pacto cedere permisso
atq mox Anthiochia breui exuit. Guido subinde mala forte Hierosolymæ Rex, paulo Lusignanorū
ante Vrbis ammissionem apud Tiberiadē 30000. Christianorum strage captus, tum Cypri regnū.
pro Ascalonis deditiōne liberatus, à Richardo Anglo pro Hierosolymorum ammiso re-
gni titulo, iureque Cipri Regnum, quod is Græcis ob perfidiam adimerat. Lusignani, ac
ceptum 270. annos usq ad Venetorum rapinam possidere, Hinc Anglis Hierosolymo-
rum regni titulus, citra possessionem accessit.

Primus Boe-
mie rex.Leopoldus
Austria Dux

Saladini Tur-

ce successus.

Lusignanorū

Cypri regnū.

CHRISTIANORVM LATINORVM HIEROSOLIMIS REGNUM

Anno Christi 1099.

1.	Gotfrid.	1.
2.	Balduinus 1.	18.
3.	Balduinus ij.	13.
4.	Fulco	12.
5.	Balduinus iii.	20.
6.	Almaricus	13.
7.	Balduinus iiiij.	9.
8.	Guido	
9.	Summa regni 88	

2187.

i 2

Henricus

C A T A L O G V S A N N O R V M

Henricus vi. Frid. patre , ac Guilelmo tutore defunctis , Romæ cum Constantia uxore
Sueorum & re à Celestino Pont. coronatus, huius ad sensu, dotis, ac testamenti lege, magna Anglorum
eile regnum numi, Teutonicorumq; armorum ui, sequissimacq; in Imperatricis captores, & in utriusq; sta-

tus rebelles animaduersione , capto Rogerio , Tanredi nothi leuiri , regni occupatoris impubere filio rege , Apuliam , Sardiniam , atque Syciliam , à Normannis 194. annos dominatam , Imperio restituit , Suei sc̄ subiecit anno Imperij sui 4. Hinc Philippum fratrem, data ei in coniugem Irene captiva Rogerij Syculi sponsa, Isaacij Constantinopol.

imperij ab Alexio fratre, Imperio & oculis spoliati, filia, Suevia, Mechthildis terris, & Hertria. Et Marquardum de Anviler Romandiola, Rauennæ, & Anconæ præfecit. Tum eodem anno , quo Mauri Saraceni interiorem Hispaniam populati , Castellæ rez

Mauri Saraceni. gem cœpere . inanibus destinatis in Asiam auxilijs , Iope scilicet cum Teutonum præsidio eversa, uitam Messanæ clausit, relicto sub Romanis Pontificis tutela cum matre Constant.

prudenti Syciliae gubernatrice Frider. quinquenni filio. Eius Imperij anno 1. Bertoldus dux Zaringæ Dux, Helueticae Burgundia ab Imperatore Princeps, in ea prouintia , Friburgo condito , liberorum in nobiles ultricem Bernam construxit, Imperioque

subiecit, cui usque ad Gallorum corruptionem, fida semper fuit ciuitas inuicta, nobiliumque excidio, Alemaniæ Vrbium potentissima. Philippus ij. Suevia Dux, Henrici frater, Imperio contra Rom. Pontificem Inno.

Bertoldum Zaringen. ultimum sui generis nūmōsum Principem, & Otthonem arroganter Brunschuigensem Ducem obtento, ab Otthono ingrato Pallatinode Vuitelspach Bababurgi, recumbens, per dolum est occisus. Circiter quartum sui Imperij annum. Latini non minis Principes cruentis Imperij occupatoribus electis Constantinopolitanis, Thomam Maurocenum Venetum , Patriarcham , & Balduinum Flandriæ, Hannoniaeque Comitem, Imperatorem dedere, Eaque re, & Imperium , & Græcos sibi atque Romanum Pon. sub id temporis conciliarunt. Vbi Creta, Nigropotus, & ali

quot mīores Aegei maris insulæ Venetiis cessere.

Otto iij. proscripti Henrici Suevia , & Brunschuigen Ducis filius , & Philippus Imperatoris, gener, ambitiosus magis & inquietus, quam fortunatus Princeps, ab Innocentio Romano Pontifice adsumptus , uel quod Imperialis iuris prouintias contra pacta repetere statuisset, execratus , & abdicatus , Subinde & à Philippo Francorum Rege, una cum auunculo suo Ioanne Anglorum rege , ammissis Aquilis, graui cæde

turpique fuga compressus, Fridericum successorem pati coactus est. Anglia uero tum è Gallorum manibus 150000. argentis marchis redempta, Romano Pontifici se se cum annua centum argenti Marcharum pensione deuouit. Ad Otthonis obitum Joannes de Bregna Vienensis prouintiae Dux, è Gallia uocatus, Tyri Hierosolymorum Rex coro-

natus, Dammiatam urbem , ambitiosa Apostolici Legati arrogantia , captā, muris, munitionibusque tum Hyerusalem dirutis, cum damno reddidit. hinc Auxiliū cōparandi gratia occidua in partes reuersus, Friderico imperatori Iole filiam cū Hyerusalem regni titulo R.o. despousauit. Vnde huic Sycilia, Hierosolymorum regni titulus accessit à Gr. R. Pon. Romandiola, Rauennæque dominio prefectus eiusdē Pō. studio Constantinop. Imperiū cōsecutus, nominibus, quā rebus illustrior annos circiter 23. Regis nomen tulit uir bonus. Cui successit gener Balduinus, qui Constantinopoli à Græcis obseßus , num-

Anglia à Gal
lis capta et
R.Pō. deuota

Latinorum
Constantinop.
Imperium.

Friburgi , &
Berne conditio.

mox penuria, sacrum aediū tegulas uendidit, filiū mercatoribus, & sacrā dominicā lance^z Balduni Con-
 cuspidē, spongā, & crucis particulā Venetis, qui Græcis profligatis, atq; Rhodo-
 gula prīncipe in federa tractis, eū liberarunt, oppignorauit, pignoribus a Divo Lud. Fran-
 corum rege, ab illo spinea Domini corona donato, redemptis, festoq; cultu Parisij seruatis.
 Fridericus ij. Sueuiae D. Sycilie Hiernsolymęq; rex, patre Hen. vi. q; Imperatoribus, &
 Imperij, & animi magnitudine nihil inferior, ab Inno. suscepitus, tum ab Hono. coronatus,
 quæ pupillus ipse amiserat, recuperare nixus, implacabiles Ro. Pon, diras in grauissimā
 totius Christianæ reipub. calamitatē, incidit ter, semel uero suplex 12000. auri untis abso-
 lutus, recidit. Is porro inuictis castris ē Germania, per Italiam, in Syriam delatus, urgenti-
 bus redditum domesticis, anno imperij 10. cum Sultano decenniū treugas pactus, Hiero-
 solymam, secluso templo, cum regno receptam, tum restauratam, Christianis incolendam,
 restituit. Illuc qum regio splendoce coronationis sua, Pascatisq; festo peracto, dum interim
 R. Pon. Syciliam per Ioannē, illius Socerū occupaturus, cruce signatorū auxilia in Syriam
 transmittenda, contra eum retineret. Ille relictis in Syria copijs, in Italiam reuersus, dū fru-
 stra Pon. omnia eius acta & improbanti, & execranti reconciliari studet, tū cōtemptis om-
 nibus dyris, obutis intra Ro. Vrbis portas utriusq; ordinis cruce signatos in crucē discer-
 ptis. In Pon. in Episcopos, in Clericos, in rebelles Longobardos, in Guelfos omnes ubiq; de-
 fæuiens, anno imperij 28. in Lugounensi Cō. abrogatus, nullo contra eū imperiū subire ait
 so, in aduersarios seuire non prius desijt, quā Italico luxu eneruatus, Panormi ueneno, aut
 nothi filij Manfredi Tarenti Principis manu succubuisse, destitit. Indidem Entius filius
 Sardinie rex. Longobardia gubernator à Bononensibus captus, in carere perijt. Subinde Entius Sardi-
 nae rex. Frid. ex Iole filius, quem pater Hen. filio ab rebellionem enecato, Principiū
 ad sensu in Germania regnum suffecerat, à subrogatis patri. Hen. scilicet Turingo, & Gui-
 lermo Holando regibus. Inno. Pon. execratione, iussuq; uxatus, atq; uiūtis, Ecelini Vero
 nēsi Tyranni prælidio, euersis Guelfe factionis Neapolis, & Capuæ munitionibus, hære-
 ditario suo Sycilie regno potitus, in utriusq; ordinis Guelfos crudescens, Manfredi regnū
 adfectantis nothi fratris sui dolo, Fungie defunctus, unicū legitimum reliquit heredē Cō-
 radinū ex Bauara duce filium, Qui nondū ad ultimū anno post obitū patris 15. Manfredo pa-
 trio prestanti forma, & animo Sycilie, Tuſciaq; Principe. Item R. Pontifici quos aliquo-
 timus Sueuiae
 ties cruentē retuderat, execratione, iussuq; biennio prius à Gallis interempto, paterna re-
 gna petiturus, Romę salutatus Imperator, tū in Marsis fugatus uictor, desertus, captus, lu-
 dibris adfectus, Pon. consilio, & Antiregis Galli Caroli, ab illius aucto, prouintiæ comitatu
 donati, cōtra regiū decus, iussu, Neapoli securi percussus, nobiliss. uetusissimęq; Sueuorę
 Stirpi finē dedit. Sueuia tū in prouintiā redacta, natuuo principe caret. Apulia, atq; Sycilia
 Galli Ro. Pon. opera cessit, atq; dececessit ad Hispanos. Anno nanq; Rodol. 8. Ro. Pon. Ni. Sycilie rex.
 & Syculi, Galliū luxū, fastumq; perteti, quicquid eius apud se gentis fuit, ad Syculas ue-
 speras occiso, Petrum Aragorū regem, ius à Constan-
 tino Manfredi Sueuiae regis filia
 pretendentē, admisere. Hinc Hispanis Sycilia paruit. Anno Fæderici ij. 4. Tartari Dauid
 Persa Duce, à Scythici Beliæ iugis egredi, cūctis hac usq; deuastatis, Medis uidelicet Per
 Tartarorum
 sis, Assyrijs, Armenis, Sarmatis, & accisis Turcarę opibus, uicto scilicet à Bathone, Goniata regnum.
 Turcarę rege, iuxta Meot. paludē in Cathaiā amplissima urbē regnū posuere. Inde Tratia,
 Vngaria, Polonia, atq; Selesia misere depopulatis, præce magis, quā uī in captas sedes rez-
 uerū, dū Christū audire coeperunt, tum mitiores facti, Christianis auxilia præstitere. Anno
 Fri. ij. 28. Vngarorę Rex Bela Tartarorę ab afflictione liberatus, Fridericū ultimū eius
 generis omnibus exolum Austræ Ducē, Imperiū armis ante, Imperio addicta Viena,
 castigatū, in conflictu peremit. Qua subinde Ducatus ille Othocaro ambitioso Bohemiæ
 regi, Vngarorum profligatori, uel à coniuge sua cæsi Frid. sorore, paulopostea repudiata,
 Sed &

C A T A L O G V S A N N O R Y M I

IMPERII ROMANI

Germanorum Imperato
res et anni.

Diu*n* Ludou*i*
ci Francie re
gis successus.

Caroli syculi
successus.

100. Ottho iiiij.

Interreges
Henricus
Guilelmus
Richardus
Alfonius.

10.

101. Fædericus ij.

32.

102. Conradus iiij.

2.

Hen. Thuringus

Guilelmus.

5.

Richardus

Alfonius rex.

16.

103. Rodolphus.

Rodolphus
Imperator.

19.

104. Adolfsus

6.

105. Albertus i.

19.

1308.

Sed & eo à Rodol. Imperatore cæso, publico príncipum ad-sensu, Alberto Imperatoris filio cessit anno Imperij illius 8. Cuius illustris propago felicissime aucta durat. Sub ultimis Fride. ij. annis. Lud. Francorum Rex Diu*n*us, Ro. stradente, Pon. atq; pollicentibus opem Tartaris, Damiatam iterum captam, ingenti cæde, pro fratribus, seçp captivo Saracenis restitu*it*. Hincidem anno Alfon 12. cum tribus filijs, & Fratre Car. Syciliae rege per Aphricam in Asiam redditurus, Cartha thagine capta, Tunes obsidens, pestifera terra uiuctus, Cælum triumphauit uir Christianissimus. Tum Carolus, Saracenis libera Christi prædicatione, atq; tributo Imperato, in Sycilia peste repulsus est.

Frid. ij. ab Innocen. Pon. deposito, per electorum dissens-ionem sub 28. Interregnī annis Frid. defuncto, regnarunt. Con. iiij. uiuente patre coronatus, aduersus hunc, Pon. iussu, Hen. Thuringia*e* comes pugnans, ad ulmam telo i^ctus, occu-buit. Huic subrogatus Holandia*e* Comes Guilelmus, acto in Syciliam Conrado, à Frisonib*s*, Holandia uastata, non impu-ne cæsus est. Hinc largitionibus suffecti, Richardus Eboraci Dux, Anglie regis frater, & Alfonsus Castell*æ* rex Astrorum doctus. Illo morte, Hoc uero Pon. R. persuasiōe defuncto, O-thocaro Boemo ambitore posthabito, Pon. & príncipes in ab-sentem confenserunt Rodolfum Comitem de Hapsburg, gē-te Heluetium, tunc pro Tygurinīs Basilienses impugnātem. Virum armis, atq; prudentia clarum. Anno Guil. 2. Othoca-rus Boem*e* rex à re in Prussia magnifice gesta nouę arcis Re-gimontis adpellatione monumentum reliquit. Anno Alfon. 3. Michael Paleologus nobilis Græcus Genuenium contra Venetos auxilio, Balduino Imper., & Iustiniano Patriarcha, cū Latini suis excluso, Constantinopolim recepit. Tū Theodor*æ* Bataze defuncti Græcorum Imper. quos tuendos ac-cep-erat, filiis occisis, se Imperatore nouo, Constantiopolitanū Imperium Græcis restituit. Indidem Genuenes cum Pisanis socijs, à Venetis apud Acam, & Tyrum grauiter adflicti, Venetos uiuissim, Duce capto, grauiter adfixere, Turcis utrin-que triumphantibus. Anno Alfon. 10. Bondodacar ex Coma-norum seritorum genere Aegypti Sultanus, debellatis in Sy-ria Christianis, per Armeniam grassatus, Anthiochiā, inter-fectis incolis, pene deleuit. Hinc sub Rodol. anno 3. in Ar-meniam reuersus, 20000. captiutorum rapuit nō inultus, Ar-menī nanc*æ* iunctis sibi Tartaris 10000. Babiloni*æ* fuderūt aduersus Assyrios pugnās occubuit uir fortis. Rodolphus cū uxore Anna Comite de Haigerloch Aquisgranī coronatus, Lausanna*e* Gre. Pon. se commendauit. Hinc Germaniā in-consum, aut consilio, aut ui tracturus, ex rebellib*s* poten-tiorem Othocarum Boem*e* regem, pacti negligenter, 1400. strage peremit. Boemiam, Sancto Vincelao illius filio, gene-ro suo, sed Austria*m* Boemis ademptam, adiecta Stiria, Carin-thia, Na-

thia, Naonis portu, atque Carniola, Alberto filio suo, & Nurenbergensem Comitatum sororio suo Comiti de Zollern tradidit. Heduorum Almiratum, Alsates, Badenses, Albertus pri Francones, Bauaros, & Vuirtenbergenses armis audientes fecit. Prædonum arces euer^s mus ex Hab^t tit. Sed cui rei magnopere studuit, ex tenui amplam comparando posteris suis in Alemanni^s spurg^e Austri niaditionem, factiosam Italiam, per licentiam redemptionis auro contentus, Vulpeculæ^e dux. que in egrotum Leonem pre^texto scommate, neglexit. Antecessorū periculo, tā & si caus^tior, nec tamen Pon. euasit dyras, quas euitato Turcarum macello, incidit. Sed dimissa Pō. suarum Parti Romandiola, Bononia, atq^e Rauenna, absolutus, Spiræ diē clausit. Cui dū nu meratis suffragijs, filius Austriae nouus sue stirpis primus Dux Albertus succedere debu^sisset, electiōe mutata, succedit Adolphus Anaxois Comes, armor^e literariq^e doctus. Qui non sua, sed imperium aucturus, cum asperius imperaret, atq^e Franci, & Anglis mutuis hostibus à nummis illuderet. Tum Maguntini Archiepiscopi cognati sui, cuius præconio positus erat, eiusdem criminazione depositus, ab Austriae D. recepto, apud Vuormatiam medie diei pugna copia potius est oppressus, quam uictus, nec inulte occisus, dum coniu^s ratorum Principum iusta morte nullum obijisse compertum est. Rege scilicet à nepote, Adolphus Archiepiscopo subitaneo casu, Argentinensi Episcopo à rustico, Comite de Haigerloch à Bauaro, Comite de Ochsenstein in pugna, Comite de Zuinbruck à flumine, & Comite de Lyningen infan^sia confectis.

i 4 Pontifi-

CATALOGVS ANNORVM

PAPATVS ROMANI
Pontifices & anni.

PONTIFICATVS ROMA-
ni successus.

Ptholomaeus
ammissa.

201.	Benedic. xi	
	1.	
	Vacat 1.	
202.	Clemens y.	
	9.	
	Vacat 2.	
203.	Ioannes xxij.	
	19.	
204.	Benedict. xij	
	7.	
205.	Clemens vi.	
	11.	
206.	Innocen yi	
	10.	
207.	Urbanus y.	
	8.	
208.	Gregorius xi	
	7.	
209.	Urbanus yi.	
	12.	
210.	Bonifa. ix	
	15.	
	1202.	

Iubileus: annis
institutus

Colaus iiij. Asculanus Franciscanorum Magister doctissimus, sed impartes proclivior. pacatis Angloribus, & Gallis, redemptum Carolum ij. Siciliae regem coronauit. Ad Anglos, & Gallos implacabiles pacando intentus, dum hi benemonenti non paruerint, atque dissidentibus, & ambientibus Ducibus, Christiani milites, eius etiam stipendio conducti, male pugnassent, Ptholomaus a Christianis annos 196. habitantem a Sultano, cæsis incolis, funditus eversam relinquere coactus est. Qua, ammissa Asia, solæ Cyprus, atque Cylitia. 300000. Christianorum cædi superstites, Christum retinuere. Celest. v. Eseniensis, transacta biennij Cardinalium ambitione, Neapolitanus regis hortatu, ex Eremo uir sanctus, sed litterarum ignorans, ad Pon. adsumptus, dum is plus solite humili uite, quam insuetæ superbæ dominationi uacaret, tanquam ineptus, a Benedicto Cardinali iuris utriusque callidissimo Pon. affectatore, simulata deuotione persuasus, abdicandi Pon. iure decreto, heremum repetiuit, ne uero & Pon. aliquando repeteret, impie uita spoliatus, subindeque sanctorum in numerum Petri Confessoris nomine relatus, Celestinorum religioni nomē dedit. Igitur ex Anagnino Benedict. Bonifa. viij. Intravit, ut Vulpis. uixit ut Leo. mortuus est, ut canis, sicut fecit, ita redidit ei deus. Ille porro, cum in Sextum absē compilatum decretalium librum retulisset, Pon. Ro. Cœli, nedum terræ clauigerum, uel multo simul numero animas ad inferos detrudet, a nullo hominum iudicandum, tum licite commissurus omnia, Imperium Alberto, tanquam Domini sui percussori, ter denegatum, in execrati Philip. Francorum Regis odium cum Francorum, ut sui iuris, regno sponte obtulit. Iubileum pleniss. centesimi anni ueniam, Romam tunc adeuntibus decidauit, quo in numero Christiani orbis cōfluxu datus, eque phanis, atque pphanis agnatos dītauit. Sed Gibelinos, contra quos Franc. Regis fratrem, Valestium Carolum patrimonio Petri præfecit, quā oderit omnis, in Genuensi Archiepisco demonastrauit. Cui, Papali cinerum sacro, factio in illius oculos cinerre, dixit, memento, quod Gibelinus es, & cum Gibelinis in cinerem reuerteris. Vrsinorum, Columnensiumque factiones, damnaturus ipse, cōcitatuit, non impune quidem, dum execratis Columnensibus, a Coluna Sarra, Galli regis ope, in paterna domo captus, Imperiosam Romano in carcere uitam clausit.

Benedict. xi. Taruinus Dominicastrorum sanctus Generalis, ablatis dyris, atque discordijs ab Antecessore illatis, mox Abbatissæ sicuum obsonio Perusij defunctis est. Clemens v. Burdegalensis Episcopus, Vasco doctus, ab ambitiosis Cardina libus

nalibus, Franci regis opera, Lugduni coronatus, à Bonifa. destituta, restituit, Regi scilicet atq; Columnensibus Romanas tum, & Italicas auersatus factiones, relicta sub Senatoriæ potestatis Cardinalibus Roma, Pon. sedem Auinione, Britonum Ducis interitu, posuit. Illic, haud sine magno Romanæ Vrb. Italiæq; totius detrimento Ixxij annis detentam. Templarios rege potentiores atrociter extinxit. Sed Hospitales Ioannitas suis indulgen^z tis, atq; templariorum spolijs magnifice protexit. Quis annū eius circiter quartum, ē Neapolí classe ducta, Rhodum Turcis ademptam, sua militia sedem fecere. Ioannes xxij. Cartucensis, prouidi, magniq; animi Gallus, Inter diuersæ factioñis Cardinales arbiter factus, se Pon. dixit. Sed Lud. Imper., quod, eo non placato, imperaret, cū hereticum, tum execratum dixit. dixit item, assertis antecessoris sui Clementis Clementinis, inopia hæresim, optimo scilicet sui iure,, dum ex inope quinque uities mille millium aureorum nummum thesaurum 90. uitæ sua anno defunctus, reliquit, ecclesiastarum transformator, fructuq; decimator implacabilis. Benedict. xij. Tolosanus Cistertij monachus, Theologus Pontificis. pene inexorabilis, consanguineos Pon. habere negans, indignos & ineptos ab honoribus, atq; sacerdotijs edicto repulit. Imperatore contempto, Italiae ac sui iuris regulas pro Ro. Se. defensione confirmauit. Clemens vi. Lemouicensis iuriū Doctor. Benedicto minor, neminem insolatum dimisit. Sed in Imperatorem lauerior, Ioannis in illum acta, approbato Carolo, grauauit. Arrogantē scribam Romam in libertatem prouocare ausum, Item & Mauros Hispaniam depopulantes, expugnauit. Ioanne Roberti Apuliæ regis nepo, fœminæ uitij, iuxta & uirtutibus insigni, quæ cognato marito, Vngaro Andrea suffo cato, altero cognato Tarenti Principi Lud. nupserat. Apuliæ regnum, a Lud. Vngariae regi successe, And. fratre ulti, captum, accepta pro feudalis pensionis redemptione Auinione, resti cessus. tuit. Iubilæum ē centenario quinquagenarum fecit. Innocen. vi. Lemouicens. utroq; iure consultus integrerrimus, ut in repriuata parcus, ita pub. in utilitatem largus, Clemens manū restrinxit, Imperato singulis ad sua sacerdotia reditu. Sacerdotia presbyteris non nisi doctrina, morumq; probitate conspicuis indulxit. Curiae, foricq; praefectis, stipendio singularis deputato, muneribus interdixit. Tum altero libertatis tribuno sublato, Romam, constituto Senatore Hugone Cypri rege, pacauit. Vrbanus v. Lemouicelis, Benedicto sacer. Sanctus Canonum doctor. ab Italia pacata,, Romaq; aliquid restaurata, Massiliam reuersus, Montis pessulanii Medicorum, decretorumq; Scholæ conditor, non sine uenenī suspicione obiit. Greg. xi. Cle. vi. ex fratre nepos, ab eodem ita doctus, ut cum iure peritiss. Baldo præceprore certaret. Romanæ desolationis misertus, Romam anno Pon. sui 6. Se de reducta, eam principis absentia moribus, menibusq; collapsam, utrinq; reparare studuit. Vrban. vi. Neapolitanus, inuitis suffragijs electus, Vir iniuriarum tenax, ac vindicæ cupidus, aduersarios ulturus, qui eius pœnitentia, Clementem vij. statuerant, Carolum Dyrachi Principem, Vngaris armatum, contra Ioannam cognatam, Neapolis reginam, Otthon de Brunsvig Duci nuptam, strangulo tum peremptam, in Apuliam promovit, Regem creatum. Cardinales quinque faccias inuolutos mari demersit. Pont. Ergoscismata xxij. coorto, multis, magnisque confusionibus, execrationibusq; 40. annis agitato, Clemens vij. Bened. xij. & Clemens. viij. Auinioni interea Pontificauerunt. Vrban. non abs que uenenī suspicione, sed absq; commiseratione tanquam homine minime urbano sublatu, Bonifac. ix. Neapolitanus. Bonifac. viij. parum dissimilis, tam & si literis, & ætate illo minor, industria uero tantus, ut omnium Pon. facile primus, totum Vrbis principatum. Pontifici liberum fecerit, omnibus in urbe, magistratibus suo nutu creatis. Vaticanum, Papa Roma & Adriani molem muniuit. Iubilæi, nouoq; Annatarum lucro ditatus. In agnatís dítadis, Dominus. & in Venijs, dispensationibus, atq; sacerdotijs auctorandis licentior, haud pauca prauæ cupiditatibus exempla posteris reliquit. Innocent. vij. Sulmonensis tumultu, ciuiumq; sanguine reductus, Picenis Nepotem suum Marchionem creauit.

Grego. xij.

Templarij de
leti.Carolus Dyra
chij Co. Sycia
lie rex.

C A T A L O G U S A N N O R V M

PAPATVS ROMANI
Pontifices ex anni.

Scisma Pon.

Roma capta.

Constantiensē
Concilium. 211. Innocent. viij

212. Gregorius xij

213. Alexan. v

214. Ioannes xxij

215. Vacat 1.

216. Martin. v.

217. Eugenius iiiij.

Husii exitiū.

Basiliensē Cō
ciliūm.

Felix quintus
primū ducem
Sabaudie cre
auit.

218. Calix. iij.

219. Nicol. v:

220. Pius ii.

221. Paulus ii.

222. Xistus iiiij.

223. Innocent. viij

224. Alexan. vi

225. 1503

Gregorius xij. Venetus, uenerandus uir, hac lege creatus, ut cum Benedicto liberam in electionem cederet, qua non succedente, utriusq; Pon. Cardinalis, utroq; deposito, tertium Pi- fana in Synodo Pon. addidere Alexan. v. Cretensem doctiss. Franciscanum, ad paupertatem in pauperes largum, Qui armato Syciliae titulo, contra Latislauum Vngarum Apuliae regem, Romae tunc occupatorem, Ludo. senioris Andegaui regis filio, Bononiā dum obiter omnium luctu obiūset, ambigentibus tum ibidem de successore Cardinalibus, adfurrexit Ioannes xxij. Neapolitanus, uir ad saecularia, quam ad sacra promptior, acceptoq; Petrinę chlamidis arbitrio, ea se se uesti- it, inquiens, ego sum Pon. Tum correptis armis, Andegauo & Malatesta Ducibus Latislauum, si uictoris uti sciuisset, Roma, Romanocq; limite pulsum, domuisset. Sed ab eodē uictus, atq; fugatus, redamislo imperio Ro. cum Ro. nominis Imperatore Constantiensē Concilium iniit, ubi cum Gre. xij. & Benedicto xij. abrogatus, ex Heidelbergensi carcere, Florentię noui Pon benignitate in Cardinalium numerum receptus, mœstam uitam propere clausit. Martinus v.R. Columna stirpe nobilis, uir in consultando promptus, indicendo brevis, in agendo cautus, & in partes mediis, Iustitia monitor, præter dignitatem, & ius nemini quicquam concessit. Ad ecclesiasticas dignitates, atq; sacerdotia, dignos, atq; doctos, uelè literarum gymnaſijs delectos præfici mandauit. ē Cōstantia, ubi cō munī omnium uoto Pon. creatus est. Romam reuersus, Patriam & morib; & ædificijs ita reparauit, ut ab omnibus patriæ Pater adpellare. Interea uero Clemēte viij. mortuo, & Bene. xij. Alphonsi Aragoni regis opera tum substituto, tum destituto, Episcopatus dono in ordinē redacto, Pontificatus à scismate liberauit. Postremo contra Boemios Hussitas, quoq; autor Ioannes Huss ignis suplitio Cōstantiae cōstantiter obierat, Qui subinde, legitimo retuso rege, Zischa pugnaci, Thaboritarū authore, Duce, in ecclesiasticis & in ecclesiasticis igne, ferroque saeuiebant saeuissime, frustra Ro. Legati, Imperijsq; tentatis armis, accepta scilicet, bis ingenti, pudēdaci, clade, Basiliensi cō ciliore acturus, apoplexi cessit. Eugenio iiiij. Veneto, incōsta tis laudis homini, Qui ex fratricella factus Papa. Quod mox diuina, & humana simul conturbaret, exturbatus urbe, in Basiliensi Concilio ab antecessore Mart. indicto, eius quoq; literis adfirmato, hinc uero Florentini Consilio autoritate derogato, atq; postremo Lud. Gallici Delphini armis, 1400. uincē tium scilicet Eluetiorū ad Basileam cæde, dissoluto, subfecto Felicis v. nomine Amedeo Sabaudia Comite, auro, eremita, bello, paceq; claro, Qui Pōtifex primogenitum suum Ducus adpellatione sublimauit, anno Pontificatus sui 9. abrogatus, Romae autem è Florentia anno pontificatus sui 13. receptus, sacra, religiones, & literarum studia magnopere iuuuit, Iuliaz num S. Angeli Cardinalem Legatum, à Martino pridem Hussitis

Hussitis

Hussitis oppositum, Vngarorum pacationi destinatum, cum Polono Vngariae rege Vla-
dislao, fracto, strenua parte uictoria fœdere, in Amuratem Turcarum Imperatorem ar-
mauit, qui pugna ad Barnam commissa, multo utrinque 40000. crurore fuso, Turcæ, capitum Amuratis
suorum triumphum cæsi, dedere. Sed & ipse Pon. in domesticis bellorum tumultibus uitæ Turce uicto-
clausit. Amurathes autem uictorijs iā satur, priuatæ religioni uacaturus, Imperium Machume riae & suc-
to filio subtutore tradidit. Tum à Ioanne Hunniade præstatiſſimo Vngarorum duce, atq; cessus.
Turcarum ſæpe profligatore, refarienda Barnensis clavis ſpe commoto, ad caſtra reuoca- Ioannes Hun-
tus, in Basilia iterum uictor, paulopost priuatæ religionis uitam morte finiuit. Nicolaus nias dux.
v. Sarzanus, ut à genere humilis, nempe Chyrugo patre natus, ſic à uirtute nobilis, nem-
pe è uario uirtutis, ſapientiae & genere renatus, uno eodemque anno Episcopus. Card. & Pa.
creari meruit, tum ſingulare à manuſuetudine, pace, iuſtitia, liberalitate, uel præcipue à do-
ctorum uirorum cultu, bonarumque literarum reparatione laudem adsequutus, Ablato, per
Ces. Frid. ab eo glorioſe coronatum, Pon. ſcismate, Felice Card. & Legati authoritate con-
tentu, captam à Turcis Constantinopolim lugens, accende podagra, moestam efflauit ani-
mam. Calixtus iii. Borgia Satiuensis Gothalanus, uir annis & iuriis peritia grauis, in ege-
nos, præcipue nobiles, atque puellas munificus, placidus omnibus, in Turcas autem incen-
ſus adeo, ut preter Christianorum cruces, Qua anno Pontificatus sui 2. lo. Capistrano mi-
minorita, & Io. Hunniade ducibus Mahumetum apud Albam 40000. cedē ab ungaria re-
tudit. Item Aſoncaſtanū Perſarū, Armeniorumque regem in illos excitarit. Eiusque rei cau-
fa, Diuī uirgini, atque crucifixo Christo, meridianas ad campanę ſignū preces, & tranſfigura-
tionis festum instituit. ac ueniarum, optimè formę literas effudit. ē quibus, tunc quinque
ducatis redemptis, nunc minimo redimendis 150000. ducatos successori reliquit. nec Veniarum o-
mirum, cum nostris diebus Samſon Mediolanensis Franciscanus octies totidem eodē nez pes.
gotio congeſſerit. Pius ii. Senensis nobilis, ac literis politioribus eruditus, consultus, a-
deoque Conſtantinopolitana, ut nil unquam uel metu, uel auaritiae nota permiferit, impunitumque reli-
querit. Sigismundum Austrię Ducem ob uiolentas in Cufanum Cardin. manus, prophæ-
nauit. Georgio Boemie regi Rochezanę Hussite fautori proſide diem dixit. Lud. Fraco-
rum regem Basiliensi pragmatice renunciare coegit. Ferdinandum, Alfon. nothum, con-
tra Ioannem Andegauum Renati regis filium in Apulię regno ſeruauit. In Turcas pa-
ratus, Ancone febri ſuccubuit. Romam ad Diuī Apostoli And. caput, ē Peloponeſſo nu-
per allatum, ſuo iuſſu tralatus.

Monarchię

CATALOGVS ANNORVM
MONARCHIAE IIII. ROMANAЕ GERMA
norum successus.

IMPERII ROMANI
Germanorū Imperato
res ex annis.

Boemie reges

Alberti inter
itus.

Alberti per-
eussorum fors	106.	Henricus vij.
6.
	107.	Lud. iiiij.
33.
	108.	Carolus iiij.
31.
	109.	Vincelaus
22. 1200.

Elpis Sultanus

Heluetiorum
liga.

Vuirtenberg
deuastatio.

LBERTUS i. Austriae nouis Dux, monoculus, &
ob numerosam ditandam prolem auarior, sororis
suæ filio Vincelao iuene rege paternæ sanctitatis
experti, à suis clam occiso, tum Charinthia D.
ac Tyrolis Co. H. Vincelai sororio depresso, Ro-

dolphum filium suum, Boemis Regem ui dedit, Cui mox defuncto, contra eundem Hen, alterum filium Frid. subficerere conatus, ab Ioanne Rodol. fratri sui filio, quem materna Kyburgensi Comitatus hæreditate priuarat, in Argea suæ ditionis, Vindonissæ, ubi per insigne necis huius monumentum Regicampi duplex Cenobium, ab Agne filia sua Vngaria Regina conditum, est imperfectus, tum Spiræ sepultus. Interfectores autem Lupoldo filio psequente, Barones, Vlricus de Palma morte, Arcis suæ Altbüren captionem effugit, quinqua ginta viris gladio dimissis. Gualtherus de Eschelbach in Vuirtenbergensi Comitatu bubulcū agēs, annos 35. latuit, in obitu cognitus, honeste sepultus est. Rodolphus de Vuart. Romano in itinere captus, in latrocinijs loco, equo distractus rotæ supplicio perire. Ipse uero Dux Ioannes in Begini habitu, Hen. Imperatori delatus, Augustiniano in cucullo Pisis uitam exegit. Anno illius primo. Chaganus Tartarorum rex, repudiato Muhamat, Christum amplexus, uir ut corpore turpis, sic animo præstans, profligatis Saracenis, cum Syria Hierosolymam cœpit. Eouero defuncto, Elpis Sultanus recuperatis omnibus, Christiani nomē, Ptholomaide capta in Asia deleuit. Anno 2. Ottomannus à natali Gallatia oppido non men habens, genere ignobilis, sed uir ad arma strenuus, Principum adiutus discordia, collecta per tumultum præde cupi-

dorum manu, infestus èque omnibus, Bythiniam, & reliquas, circa Pontum prouincias, per annos sui Principatus 10. suæ ditionis ita fecit, ut posteri sui, omni Turcarum Imperio in se contracto, ex Asia, Turtiam effecerit. Eodem anno Suisseri, Vranij, & Subsyluanii Alpinæ Hebetiae populi, electis magnanimæ tyrannis, in libertatem coniurantes, Ligæ deinceps ingenti nobilium, principum, Regumq; terrore memorandis gestis & prouecta, & super uetus pagorum numerum auctam, strenue conseruarunt.

Henricus vij. Lucenborgi Comes uirtute præstans, Principum, atq; Pon. consensu, contra Galli ambitionem imperare iussus, mox primo imperij sui anno Boemiam, fugato in Carinthiam suam Henrico, captam, Ioanni filio suo quatuor annis minori, coniuncta ei Vincelai regis 18. annorum sorore, tradidit. Eberhardum Vuirtenbergensem, Vuirteberg arcis eversione, ac 72. castellorum, oppidorumq; expugnatione domuit. Conradu Oettingensem Comitē admonasticū panē cōpulit. Hinc Mediolani, hinc Romæ in laterano Guelfis Petrum occupantibus, coronatus, Florentinos solos rebelles, & eorum Dicem A pulia Regem Robertum, læse maiestatis crimine damnatum, Frid. Siculi regis generi sui præsidio cohercitur, Ro. iamnū auersa Pon. Florentinorum numis, atq; nephando dominicastrī calice, Bonconuenti sublatius, ipse Pisis. Augusta Genue, & frater Cremone digna mausoleis pompa sunt illati. Subinde bipertiti Francofurdia principes, quatuor.

Ludouic

Lud.iiij.Bauar. Aquisgrau. reliqui tres Frid. Alb.i. Austrij filii. Bunnæ coronarunt. Qui simul graui coorto partiu bello, Lud.Rodolphū Pallatinū D. fratre suū aduersantē, in exi liū pepulit. Brandenburgi Marchiam hærede uacuā, Lud. filio dedit. Frid. Co-regem cū Hen. fratre, cruenta unius diei cæde, año Imp. sui 9. captu, tertio carceris anno, receptis in-signibus, Imperio renunciantē, dimisit. Interea uero, agēte per Gallū Imperij adfectorē, ^{Austriorum} strages. Frid. fratre Lupoldo, Ioannes Pon. Lud. atq; se rerū omniū Dñm negantē. Quod id abne-gasse sit apud Ro. Pō. hæresitū facile maxima, diris adstrinxit diriss. Quibus ille, ut doctore iudicio imp̄js, atq; Celsare majestati iniuriosis declaratis, quacūq; potuit uī per omnē uitā suam multo multorū dāno restitit. Tū año Imperij 13. à Ro. Romā uocatus, Italā, urbēc pfactionibus atrocissime sanguinē, ingressus, suā partis Gibelinos ut auxit, ita diuersa partis Guelfos oppressit. In Laterano cū coniuge, quā Romæ Lud. Romanū Holandæ D. peperit, à Columnensi Cardinali, remittente Pon. coronatus, Papā dixit Franciscanū Corbariū à Ioañe Pō. perpetuo carceri mancipatū. Sub id tēpus Hen. Carinthiorū, Tyrolorūq; Principe cū stemate sepulto, Imperatoris autoritate Carinthia, cōtra Boemū Hen. gener. Austria iuncta est. Et Tyrolis mox à Boemo ad Lud. Brandenburg. tralata, pxime Austris do-no cessit. Impator postremo, toto Imp. suū tempore Cōregū, atq; Pō. turbīnibus agitatus ui-ctor, aut contēptor, ab Ioañā Austria cōuītio uenatū iturus, apoplexi eq; deiectus expirauit. Eius Imp. año 25. Bernenses Elueti, Papē audiētes, Imp̄ialī 30000. exercitu, 4000. cēde p fligato, Imperiali oppido Lope. Et 28. deuastatis arcibus, ciuitatē suā auxere. Año Imp. 26. ^{Bernensium} Eduardus Anglie rex, Frāco, regnū materne hæreditatis iure Valesio regi Philip. eruptu ^{uictoria.} rus, apud Sculsa 400. nauū classē, Valesio fugato, cepit. Tū año hinc 6. ad Grētiacū 30000. Gallorū. Maioricarū, Boemiacē regum. Regis fratrī, Lotharingi, Fland. Britā. Ducum. Artesij Salinārum, & Mōtispelīgardi Co. strage, iterū fugato cum Car. Imp. Valesio, Galli ca Lilia, tum & Calisiū, magno Gallorū detrimēto, obtinuit. Año 31. Andreas Vngariæ stirpis Apia rex ab agnatis regni cupiditate laqueo necā. en regis fatū. Caro. iiij. Io. Boe-miæ regis filius. Morauia Marchio multaq; linguaq; rerumq; doctus, & prudēs, cōtra Bauarum discordi Principum uoto Buñe bis coronatus, tum à Cōregib⁹ humorū præsidio liberatus, postq; Romæ magno totius Italiae, & urbis fauore, sed indigna Imp. conditione coronā suscepit. urbe, Italīaq; ppere, atq; cōuenerat excedēs, Vuirtenb. Co. & Austria D. Imperio parere coegit. Sed Imperiale Arelati regnū, ac Viēnā, puentia cognatis Gallis ce-dere passus est. Hinc Roma iussu Pō. alterū uisa, Christianorū macellū, Turtiā uisere recu-sauit. Tū quietis, Boemiq; suā studiosis Vincelaū filiū solis numis, adq; uoluptatibus ad-fectū, nullius prætij hominē, caro. Imp. dāno eius, Imperio coemit. Año. 9. Ioannes Frāco. rex, Imperatoris gener, cū Philippo filio in Pičtauis ab Eduardi Angliae regis filio Richar-do captus, cū post 4. annorū cōflictū 15. Comitatib. atq; 130000. aureis Philip. redēptus, ob-sides redēpturus, Lōdoni morbo diē clausit. Ex eo Burgun. Aurelij, & Anda. Ducū stirps renata est. Año 28. Bernenses Eluetiorū ligā potentissimi, tumultuariā Cussini, Anglici, à Lupol. Austria dotē exacturī, 100000. circiter cohortē, in Argea uagantē, plus 3000. cū Iu-ne Calisiū D. cēsis, diffugarunt. Vincē libidinosam ob inertia, qua, nō dū euicta, Hussitarū hæresis adcreuit, alterū à Princip. suis & alterū à fratre Sigis. custodiē dato, sed elapsō, tū ab electorib. abrogato, defuncto mox eius fratre Ioañe, Iodoco nepote Morauie Marchione electo. Robertus Palatinus Co. & Bauar. D. uir Justus & prudēs, inuitus Imp. suscep-to dū per Imp. discordiā nil expediret Lōgobardia frustra tētata, reliquā tēporis domi quieuit. Año Vinc. 7. Eluetij pauca manu Lupol. Austria ducē sua repetitū cum insigni nobiliū comitatu apud Sempachū occidere. Cædē hāc, ultione Cassata, Glaroni Paulo post auxere Eodē año. Carolus Apulia rex, patruo Ludo, potētissimo. Apulia, Polonia & Vngariæ regi, in Vngariæ regno, contra Sigism. Brādenbur. March. Lud. defuncti generū, & eius dē a testamēto Vngarii regni hæredē, successor datus, Elisabeth uide reginē dolo iugulatus, ultorē habuit Ioañē Banū, q; trucidatis Reginē ducib⁹, reginā seniorē submerlit.

^{Arelati regnum alicuiū.}

^{Lupoldus Austria dux cēsus.}

k Juniores

C A T A L O G V S A N N O R V M

IMPERII ROMANI
Germanorū Imperato-
res & anni.

110. Robertus.

10.

Eberhardi
Vuitenbergē
fis Co. success.

111. Sigismundus.

27

112. Albertus ij.

2.

113. Fridericus ii.

52

114. Maximilianus

25.

Iuniorē uero Mariā Sigis. Cōiugē custodię traditā, aduentatē cū armis marito, impunitatis extorta fide, libertati restituit. Is tū à Sigis. rege captus, diras ultionis suę pœnas retulit. Sed & ex aduersarijs regulis, q̄ mori, q̄ Boemico, ut aiebant, porco, seruire maluerunt, 32. securi percussi sunt. Eāq̄ ob causam rex captus, mortis suplitiū nouarę nuptiarę munerūq̄ pollici tatiōibus, uix euasit. Año 9. Eberhar. Vuitenbergēlis Co. cū Imperatore Car. grauiter pacatus, Imperialiū ciuitatum, quo rum ab Imp. tutor erat, hostis, Rutlingēsem trium Comitū. atq̄ 72. nobilium cedē ante años 11. passā, apud Vuīlā ultus, Huldricum filiū, priore cede uulneratum, cum tribus Comit. ac 62. nobilibus amisit uictor. Pontentē itē nobilium suorum cōiurationē igne deuicit. Año 25. Vīn. Imp. Ioan. Galeatum uirtutum comitē, id tēporis inter Italīg Prīncipes excelētiss.

Ioannes Galle
atus Mediola
ni dux.

magnanimitate ad Imperium aspirantē, acceptis 100000. Ducatis, Mediolani ducē adpellauit. Año 26. Sigis. Vngarie Rex. magno Christianorū Prīcipiū presertim Francorū auxilio fretus, apud Nicopolim 80000. utrinq̄ fusis, Paizete Turcarę Imperatori Bulgaria reliquit. Qui facilī successu Thratia, Theſſalīa, Macedonia, Phocidē, atq̄ Boetiā Grēcis adimeret. Año Rober. ij. Tomyris Massagetes cognomēto Taburlan. ex Gregorio milite Tartarorum rex. Paizeta Turcarę Imp. 200000. strage, aureis uinculis currū suo adligato Aegyptiq̄ Sultano fugato, Asia, magnaq̄ Europe portione ditatus, se se nō hcim, sed irā dei, & orbis uastitatē adpellans, relicto, 120000. ad Babiloniā exercitu, mortuus, atq̄ Marchanti, q̄ urbē ab se cōditā, uariaq̄ gentium captiuis, atq̄ spolijs repluerat, sepultus, Imp. ampliss. filiorū discordia, pristinos ad possessores mox redire dimisit. Año 6. Veneti, Fran. Gonzaga Duce, strāgulato Fran. Carrario, Scaligerorū extirpatore, Veronā, atq̄ Patauū & Floretin. emulas Pisas obtinuere. Abbacellēses aut̄ Eluetij, exuto Abbatis Galli iugo, ferro, & igne cōtra nobiles, horumq̄ Ducē Frid. Austria, correptis Reni uallis incolis, in liberorū Eluetiorum libertatē cōiurarunt. Sigismundus, Vīnce. Imp. frater empti à patre Car. Imp. Brād. Marchio, à cōiuge Vngarie, & à stirpe Boemie, utrobicq̄ nō sine sudore, atq̄ sanguine rex Germanie Prīcipiū, & Ioannis R. Pō. cōsensu Imp. electus, primū ingēti labore, scil. eiūse rei causa, Italia, Gallia, Hispania, & Anglia pagrata, Cōstan. Cōcilio diuisum R. Pō. ad unitatem redegit. Hinc in regnis suis, Imperioq̄ seruando reliquum uitae uaria fortuna cōsumpsit, excellēti uirtute Prīnc. singulari preconio, doctos ingenuis, ante ferebat. dīctitas, hos se, illos uero solū deū creare posse. Infida, pfectiōne, dū Cōstantinianā ad phasse donationē, ab Euge. Pō. Rōe año Imp. sui 22. coronatus, Inde biēnō in Italia trās acto, Basiliensi Cō. tū adserio, per Con. pacta, perq̄ intestinas cedes placatis aliquantisper Boemiae factionibus, año Imperii sui ultimo, Regiā suscepitus in Pragā dum Ecclæsticas res instaurando, male ualere cōpisset. in Vngariam abiturus, ipso in itinere, lažboriosam 70. annorum uitam clausit. Genero Alb. Austriae D. testato regnorū hārede. Tum defuncti corpus, simul & Imperatriz ob regnorum affectationem captiuia Barbara Cīlia Comes, mulier nullius religionis, Superorum, inferiorumq̄ iuxta contemptrix, & in omnē libidinē audax, in Vngariam uecta, illud Varadiæ cōditur, hec autem, donec potentiā renunciauit, mancipatur. ab irregali uita, regali Prage condita sepulchro. Año Imperij 5. Imperator Frid. Austriae ducē, Quod Ioannis Pape fugae conscius esset, honore, bonisq̄ priuauit. Qua Eluetij, omnes illius cīs Renum possessiones occuparunt, quas neque reconciliato, nec ius, nec arma ferenti reddiderunt. Et Schafhusa Imperio se subiecit, ab Eluetijs postea in pagorum numerum recepta. Anno 7. Frid. Norici Burgi Comitē Brandenburgi Marchia. Cleuiam, & Sabaudiam ducis adpellatione donauit. Eodem anno ex frātris Vīncel. obitu Boemiam accepturus, sed prius Vngariam à Turcis defensurus, Vngariam

Barbara Im-
peratrix.

Fridericus
Austriae dux.

gariam non defendit, atq; Boemiam, truncato Vratislauensium Senatu, alienauit. Anno igitur Imperij sui 9. R. o. Pon. auspicio, moto Boemis bello, hoste uix inspecto, pudende bis fugatus, pactione tandem facta quieuit.

Anno Sigis. 10. Carolus vi. Francorum Rex, cum uxore, filia, regniq; sede Parisio, à Philippo Burgun. D. in cuius potestate tunc amens rex erat, ob Ioannis patris sui necē, à Franco milite, in regis fratri Lud. Aurelianī. D. iugulati ultiōē, illatā, hosti, pauloprius amicō per eū ab hostibus seruato, Hen. v. Anglia regi, Jacobū Scotohō regē captiuū secū ducēti, traditus est. Tū ex eius filia natus Hen. vi. auo materno, patreq; defunctis, utriusq; regni titulo Parisij coronatus, Carolus vii. solis interīm Bituricēsibus imperante, subindeq; mox anno Sigis. 21. Regnū, Ioanne puellæ auspicijs, recuperāte, utroq; priuatus, mira humanaq; uicissitudine regi, misere uitā peregit. Año 23. Vlatislaus Poloniq; rex. Magistro Magno Teutonicorū ordinis militū cū 600. auratis equib; 8. 41000. militū imperfecto, magnā Prussiae portionē in suā potestate rededit, haud iniquente, amissis scilicet ex Polonis. Lithuanis, Rutenis, & Tartaris 14500. hanc stragē in ultimū Roberti annū numeratā legi. Tū hūc regē fuisse reor, q; ethnicus Lithuaniae dux Jagula, Vladislai nomine Christo baptizatus, excluso Guilelmo Austriae D. per Hedwigē, Mariae imperatricis sororē, Poloniae regnū adsecutus, Casimirū Poloniae, & Vladislauū Vngariae, pcreauit reges. Año 25. Genuenes suis ad Caietā obcessis opitulaturi naualī decē horarū pugna 600. caesis, Alphōsum Aragonū Regē, à Ioāna ij. quā Guilelmo Austriae ducī nupta fuerat, Neapolis regina cōtra Andegauū Lud. ij. in filiū regnūq; adoptatū, cū duobus fratribus regib; uidelicet Ioāne Nauarre, & Hen. īfante centū prīcipib; 200. auratis equitib; 8. 4500. militib; nauitiscq; captū, Philippo Marię ultimosua stirpis potēti Mediolanēsū duci, Tutori suo custodiendum dederant, quē dū ille muneribus donatum, cū lociū libere dimisisset. Illi indiginati, electis Longobardis, Ducē hunc recusarunt. Alphon. aūt año hinc 7. Ioāna, premariti Latislai regis sorore defuncta, repetitis armis, Renato Barrente. Ludo. Andega, fratre, è Burgundi carcere dimisso, superato, Apuliā, & Franciā, & Vngariā agnatis años 170. paruerat, sua uī Syciliā regno cōiunxit. Albertus ij. Frid. Austriae filius, & Sig. Imp. gener & eiusdē in regnis, Imperiōq; successor illustris, q; pacata nōdum, cōtra Socrum, atq; Polonus Boemia, Amuratē Turcā, Seruā, Thessalonica, Epiri, & Etholiae tunc occupatorē, psecuturus, dysinteria ipso in itinere succubuit, relīcta cōiuge grauida. Qua Vngaria dissētiēs, Vlad. Polono postea ab Amurate cēso, Boemia discors Georio Podebrachio, & Imp. Friderico ij. Ernesti Austriae filio. Stirę, Carinthiāq; duci cessit. Hic singulari sobrietate, prudentia, religione, Imperiōq; diuturnitate, pxiime omniū Augustum attigit, atq; solus suā stirpis augustissima festiuitate año Imperij. sui 12. Romae coronatus. Dū prīcipes minus ad res imperiō tractandas obsequētes haberet, domestica turbatae ad uitā studia cōuersus, domi Cæs. filium Burgun. principatu auxit, & uitā nonaginta in annos seruauit. Foris aūt ut ppauca ab eo gerēda gesstis, ita permulta neglexit. Enimutero año Imp. sui 8. Philipo Maria præclaro duce, nullo uirili hērede relicto, demortuo, Mediolani Ducat. ad se feudi debito pertinente, Fran. Sfortiā gesstis, q; genere nobilitori, Philp. D. à notha filia ge Sfortiā Mēnero, gētis, armosq; prēsidio, cōtra Imp. feuditū, cōtra regis Neap. Alfō. testamētū, & cōtra Carolū Aureliā, maternā hēreditatē adlegantē, fulcito, reliquit. Tū año hinc 11. Latislao Alb. Imper. Posthumo, uiridi rege suspecta morte sublatō, regna hēreditario iure capiēda Boemā regicidis, Georgio Podebrachio uiribus, consilioq; & Rochezane. Hussitarum Episcopi præconio pollenti. Vngariam uero, Mathiā, Ioannis Hunniadis 18. annorum filio, è Latis. regis sui carcere Pogebrachij manu reddito, à stirpe ut inter Vngaros humili, sic à patris, atque sua subinde uitute, uel cuīus eius gentis nobilissimo regum comparando, Sed utrumque regnum, regibus illis iustis absq; hēredib; elatis, Latislao Casimirī Poloniae regis filio, & Albert. Imperator, ex filia nepotī pacto reliquit. Anno 10. damnosum bellum, uulgo Steetkrieg, inter Imperiales ciuitates, & Albertū Brandenbur

k 2 genfem, &

Francorum et
Anglorum
successusPolonorum et
principorum
certamen.

C A T A L O G V S A N N O R V M

gensem, & Ulrichum Vuirtenbergensem biennio agitatum, partium egestate sedatum est. Anno Imperij eius 14. Mahometus Othomannorum Turcarum Imperator, & Princeps ea tempestate omnium facile Maximus Amuratis filius, annos natus 26. ui tota in Christiani nominis excidium uersa, 300000. oppugnatoribus, Constantinos polim, & omne Græcorum imperium, Constantino Paleologo, Helena matre nato, Imperatore, cum uniuersa nobilitate, Sacerdotioq; crudelissime dilaniato, cū Sacris omnibus, tū crucifixo probrofissime prophanatis, oppugnauit, anno à Constantino Magno 1144.

Mahometi
Turce suc-
cessus.

Christianorū
iactura.

Ajuncassani
cū Machume
to confactus.

Cyprus Vene-
torum fuit.

Moguntinum
bellum.

Imperator ob-
sessus.

Muhamat igitur Constantinopoleos Imperio, summa omnium Christianorum ignomina, gloriabundus, annis quibus Imperauit 31. terra, mariq; longe, lateq; igne, ferroq; multis, magnisq; Europæ, Asiaq; ḡtibus captis, Imperia duo, ragna xii. & ciuitates 200. Christiani ademit. Stephanus Mylia regem cum regno captum, quod patrem suū regno spoliasset, excorauit. Venetis 16. aunoq; bello fatigatis, ablata eis cum aliquot insulis Euboea, anno 80000. Dicatori tributo pacto, pacem dedit. Rhodo, 100. nauium classe trimestri ob fidione coelesti potius, quam humana ui soluta, Italiam inuasurus, Hydrunto, Archiepiscopi, Ducis, atq; 12000. cede, capto, suspiciose morte Tyrannum exuit. Primus Turca regis Principum Constantinopolis sepultus, successorē habuit primogenitū Paizetem, qui rebellante fratrem Zizinū, acrem uirū magna ui in Rhodū pepulit. Hunc Rhodij Innoc. Pon. Ro. & Alex. Pon. Carolo Francorū regi Rome donarunt. Accesserat illi Ajuncassanus, à stirpe Othomannus ex Armeniæ regulo Persaq; rex potentiss. illo, quā & si Christiani nominis hostis esset, haud minor, attamē Calix. Ro. Pon. & Venetorum donis, sua suq; uel potius dominādi cupidine tractus, cū illo 100000. Turca strage ter arma cōtulit, Tū exercitu suo 10000. cede disturbato, tū cōmunis & generis, & religionis admonitiōe pacati, uires cōiunxere. Quibus nisi Christus ipse restitisset, de Christiano nomine in angulū sānū strīctū coacto facile desperatū fuisset. O discordes, & in præsentē usq; diē cognati sanguinis audi Christiani. Vbi Christi? Vbi sanctæ, religionis amor. Vbi Angusti Impij gloria Romani. Cur Imperatorē dicitis, quē imperare nec uultis, nec sinitis. Cur Romanū adpellatis, quē Roma tanquam hostem excludit, nec, nisi ad alieni Principis pedes fusum, admittit, mox auro, iureq; numerato, cum uacui nominis bulla, redexcludendum.

Año 19. Alfonso Neapolis regi successit nothus filius Ferdinandus, regnūq; p̄fligato Ioanne Lotharingi Renati filio, retinuit, inani relicto Lotharingis Sycul regni titulo. Similiter eodē año Sabaudenses uacuū Cypri regni nomē sunt adepti, dū Ioāne rege defuncto Iacobus nothus eius filius in clericū, ne regno potiretur, attonitus, Sultani Dñi sui ope, id, excluso Lud. Sabaudie D. filio, cui Carlota legitima defuncti regis filia cum regno testata fuerat, retinuit, donec eo mortuo. Veneti per adoptatā sibi M. Cornelij filiā grauidā reginā, Cyprū hæreditatē suā fecerunt. Año 23. postq; R. Pon. Pius. Diotherū ab Isenberg Moguntinēlem Archiepiscopū decreto differentē, subfecto Adolfo de Nasson, deposuisset. Excitato partū bello, Frid. Reni Pallatinus Isenbergensis partis, cæsis Comitibus de Helfenstein, & Salm, Huldericū Virtenbergēlem Co. qui superiore año cū eo, p̄ uxoris sue do te, scilicet Felicis Pon. Sabaudi filia, quæ primū Lud. Pallatino nupta fuerat, dimicauerat. Carolū Badēsem Marchionē, & fratre huius Metens Episcopū cepit, captis, gbus tū graui numero redēptis, omnem lautitiam, sine pane & uiño, is se carere, quod segetes, & uineas p̄truiissent, dicitans, exhibuit. Interea uero pars altera Lud. Nigro Bauariæ D. & Aluico de Sultz Co. ducibus, Maguntiā clandestine captā, corrasis omnī citra electū spolijs, uas cuam urbē Nassouensi suo tradidit. Anno p̄ximo Frid. Imperator in Vinenſi arce a ciuibus, & Alberto fratre grauiter obseſsus, Georgij Boemi regis subsidio liberatus, liberatori hæresis damnato, regnū adimendū, & Vngarorū regi Mathiae tradendū, Romā uoti causa pfectus, P. Paulo frustra cōsensit. Anno 25. Edoardus Eboraci dux 12. horaq; 30000. indideq; totius pene nobilitatis cæde, dominū suū Hen. Anglie Fraciæq; regē iterū captū

mox

mox altera Caroli Burgundi sororij sui pr̄esidijs ad Calisium strage, c̄eso Edoar. Valiē pr̄in
cipe. Hen. filio, Regij animi Reginā Margaritā Renati Andegauī Syciliæ regis filiam
captam, neci tradidit, anno 31. Idem fratrem suum rebellem Clarentiæ D. mitigata necis
sententia, in maluatici uini dolio submersum, capite multa tuit. Eo defun&ō, nepotum c̄
de, Richar. illius frater, atque tum, huius c̄de Henr. Richemontis Comes regnauit En
Principum Fata. Anno 38. Carolus Burgun. D. potentiss. eueris atrociter Leodij. Fr̄acis
Geldrensis, & Lotharingis domitis, domitus ad Imperatoris gratiam Eluetios, ab eis
dem bis ē finibus eorū plus 40000, c̄de pulsus, tertio apud Nantium conflictu cælus, eos
dem, Francos, & generū Maximilianū Austrię ducē, hæredes reliquit certantes. Verum
Heluetij acceptis 150000, aureis nummis, uictoris gladij sui ius, Lud. Francorum regi con
federato suo permittentes, utriscq; certantibus crudeliter regibus auxilia p̄abuere domi
liberi. Tum Lotharingus Renatus atq; Geldrensis Carolus paulopost apud Tornacum cū
15000. Alemannis à Gallo occisus, sua recuperarunt. Eodem anno Galeatius i. Maria Sfor
tia Mediolanī Dux, à nobili Ioanne Andrea Lamprognano in ipso diuī Stephani templo
& sacro confessus. Ducatum uidue suæ illustri Bonæ genere Sabaudæ, cum hærede filio
Ioanne Philippo cōmisit, anno inde tertio à Lud. Moro Barri D. Galeatij fratre Bonæ,
cum filio custodiaz traditis, erexit, tum post suspectam fratrīs, & nepotis mortem nō im
pune retentum. Anno 42. Muhama tunc defuncto. Mathias animo, manuq; præstans Vn
garorum Rex contra Paizetem Turcam, quē magnis cædibus ē Mylia, & à Danubij sui
ora pepulerat, prospere bellans, ab Imperatore Ro. laccessitus, Austriā, capta Vienna, per
eussit, ac de utroq; Imperatore triumphauit. Anno subinde 9. Vienne mortuus Austriam
tum facile ad Austrios redire permisit.

Caroli Burgū
di incertus.

Heluetiorum
uictoria.

Mathiae Vng
riae regis tri
umphus.

Maximilia
nus rex crea
tus, & è carce
re liberatus.

Caroli Fran
cum regis cons
nungia.

Fridericus Imperator Anno Imperij sui 47. consensu Principum Maxiliani filium
suum Ro. nomine Regem Aquis coronauit. Tum Sueuica liga facta, omnibus Imperio
subiectis pacem indixit. Anno proximo ē Brugensium carcere Cæarem eripuit. Et Si
gismundus illustris Austriæ Dux, euerso Rouereto, Venetorum præclarum bellū Du
cem Seuerinatem Robertum ad Athesim graui c̄de fudit, illuc huius filium Anto. Ma
riam, Teutonem ad singulare certamen euocantem, superauit Ioannes Sonnenbergen
sis Comes. Anno 52. Carolus viij. Francorum rex. remissa Margarita Cæsarī impube
berē filia, Annam Britonum Ducem, Cæsari de mortua equi lapsu Maria Burgundiæ
Duce, despontaram, inulte raptam, connubio sibi deuinxit. Anno 53. illustrissimi con
iuges Ferdinandus Aragonum Rex, & Elizabeth anno cruenti bellī sexto ad deditio
nem coacto Meles Rege, diuitem Bethicæ regionis Granatam, annos circiter 800, am
missam, Hispaniæ, atq; Christo magna cum gloria restituere. Mox Indæis, & horum ad
finibus Marrhanis 24000. numero per edictum regno expulsis, repurgatae religionis mu
nere, Catholicī cognomentum, gentili Regi meruere. Regum ille uel inter Christianos
omnium facile fortunatiss. multis quæsitis regnum suum regnis auxit. Aphris non pauca
tum agnatis Aragonib; tum Gallis utrancq; Syciliam armis ademit. Idem, & Emanuel
Portugalē ditiss. Rex, alterum fere Mundū preteritis saeculis increditum, nedū cognitū,
Christo, sibiq; per Oceanī Nauarchas suos obtinuere.

Maximilianus autē felicitatis inclitus Princeps armis, consilioq; potens, Pius Dauis
dis amator, à sanguine temperans, suorū carceres, & arma superauit, laboř mire patiēs, Ho
stium uim nō tā manu, quā ingenio s̄epe contudit. Dotē à Burgundo Socero relicta, à Gal
loq; ui strenue uindicauit. Austriam ab Vngaris repetiit, conditionibus adactis. Croa
tia Turcas efecit. Philippū & Robertū fratres Reni Pallatinos igne, ferro, grauiq; Boe
mō c̄de, Alberto Monaco duci sororio suo cedere cōpulit. Anno Imperij sui 10. Venetos
pressit. Italiā ter ingressus, insido comitatū, gētis, atq; Pō. solertia Romā nō uidit. Eberhar
dū. Singulare prudētia Virtenb. Co. Deck. Ducē altero imp̄j sui año Vormatię creauit.
MAXIMI
LIANVS.

Eberhardus
primus Vir
tenbergæ dux

k , Omnia

CATALOGVS ANNORVM

Omnium uero maxime in liberis, atq; nepotibus honore, Imperioq; augendis, promovit.
 Eo annum primum à morte patris imperante, atq; nuptias cum Mediolanensis Galeatij si-
 lia celebrante, Carolus Francorum Rex, annum agens 24. anno quam corpore ualentius
 or. pacata Lud. Aurelij sororij uinculis, Cæsariorum cæde, ac matrimonij ui Britannia,
 fœderatis stipatus Eluetijs, Italia, Romaq; penetrata, fugatisq; Alfon. & Ferdinando Re-
 gibus Apulie regnum Andagauensium iure suum factum, mauortibus armis, cruentasq;
 Venetorum, Longobardorumq; ad forum nouum strage, uani nominis triumpho, cum in
 uisa toti orbis peste, Neapolitanis, Gallicisq; malis nomen sortita, in Gallia relato, Ferdinandi
 fugato regi relictorum presidiorum dissipatione recuperandum, reliquit. Tum Carolo subi-
 taneæ defuncto, Lud. xij. Francorum rex, Aurelij dux. anno Imperij 7. Eluetijs, anno su-
 periore proximo, ab atroci Sueuicæ ligæ, Imperatore Duce, ignis ferricq; conflitu, uincino-
 rum probris, uel Gallorum insidijs incitatæ, uictoribus pacatis, utrinq; dispari fide comis-
 tibus, Mediolani ducatu, cum Ludo. Sfortia duce, cuius fuerat captiuus, & Ascanio fra-
 tre Cardinali, auia successionis iure capti, tum Imperatore placato, altero hinc anno, Ne-
 apoli cōmuni Hispano regi uictoria, recepit. Belloq; tum inter sotios pro limitibus or-
 to, Hispanus Ferdinandi, extrusis Gallis, regnum, & Lud. ipse Gallus, extrusum Frideri-
 cum regem, ad literas felicis, quam ad arma natū, retinuere. Anno 13. Philippus Impera-
 toris filius, à matre Burgundia dux, & à cōiuge castelle Rex, Burgis moriēs, illi uiscera,
 Granate corpus, & Bruxellis cor, condit mādauit, Año Imp. 19. bellisq; in Venetos cruentis
 sime agitatæ quinto, potentissima iamnum confoederatione Principiū per Papā absolutis,
 uidelicet contra pactum Venetiæ, rupta. Indignabundi Pont. Galli, Bernhardino Hyspa-
 no Cardi. scismaticæ factionis capitî fauentes, execrati, Sueuorum, Ferrariensemq; auxili-
 lio, sed Nemoris Ducis Mediolanensis gubernatoris, atq; 18000. militum factura, ad
 Rauennâ aduersus Pape Imper. Hyspanorū & Venetorū copias obtenta uictoria. Mox au-
 tem triumpho per Eluetios, Gallorum neglectu, Pon. ligatos, exuti, repetita cæde Medi-
 olani Maximiliano Sfortia, Lud. Mori filio relinquerunt eo usq; compulsi. Quo, illud,
 Francisci Frā-
 corum regis
 uictoria.

Eluetiorum
 successus.

Hen. s. Angli
 uictoria.

*Veneturum
 bellum.*

Lud. Gallo defuncto, Franciscus Angulemus defuncti gener, anno regni sui primo, & Im-
 per. 22. ad Marianam, ædita dissidentes, uictoriæq; negligentes in Eluetios, auro non mi-
 nus q̄ ferro, strage ad 6000. scilicet fugaq; tata, quanta hi prius haud senserant unq; capto
 que tū duce, recuperatū. Victoria nēpe, Galli more, magis factata atq; cātata q̄ nobili, ac
 cepto scilicet à tanto rege, nō minore hostibus damno. Hunc tum grata Bononiæ obuij Pō-
 tificis gratia, atq; mox Eluetiorum empta, 70000. coronatis pace, tum & uix minoris con-
 foederatione infauste retinuit, ab Hispanis scilicet paulo postea receptum, atq; dominatū,
 per eas uero bellorū intēpates, Eluetij hactenus unanimes, auaritiae neci, & iniūcti, dis-
 cordes, uenales, & uincibiles esse cepere, gallico luxu, auroq; corrupti. Hi scilicet postq;
 Año Imper. Max. xx. a. inq; per totā Germaniā multis agitato seditiōibus, pauca manus
 ad Nouariā 12000. cæde p̄ insigni uictoria Gallos, à cōfœderato Duce suo repulissent, do-
 mestica seditione, ppter Gallorum factiones turbati, 30000. peditatu, iuncto eis à Cæsare
 Vuirtenberge duce, Burgundiam inuasuri, positisq; ad Diuionem castris, dum cum glo-
 ria aurum terrasq; acquirere potuissent, Gallorum turpi numero, mendatioq; stolidè pacati
 relictis sotij, domum regressi, deinceps nil memoriam dignum gessere. Interim Gallos ac
 Scothos adfligente cædibus, urbiumq; direptionibus, præsentे Cæsare, Hen. Anglo. No-
 uem item millium cædem hoc tempore ad Vincentiā passi sunt à Cæsareanis Veneti, Ma-
 lacham 25000. ædium urbem, sola eius anni Christianorum gloria Mauris ademit Aes-
 manuel Portugalus.

Pontifica

ATQVE PRINCIPVM
PONTIFICATVS ROMA.

LVIII.

ni successus.

Aulus ij. Venetus, Imperiosus, & arrogans, Ecclesiasticorum præcipue Cardinalium pompam etiamnum decretis augere conatus, ad id apprime pecuniarum undiquaque studiosus, officia, beneficia, uenalia fecit. homo corporis forma adeo sibi placens, ut, nisi eius Pon, nota disuasisset, Formosus adpellari uoluisset. Animo uero rudis adeo, ut Academias Platonicas, nec non & humanitatis artis cultores tanquam hæreticos execraret. Doctos, ab antecessore præfectos, officijs, honoribus, bonisque spoliaret. In lecto mortuis repertus, paucorum luctu elatus est. Xystus iij. Saonensis, doctus Franciscanorum Magister, ac monachorum omnium, præsertim mendicantium, tus Franciscanus tutor. Vrbis nouus conditor, tantæque maiestatis, ut Christia-

nos Princes haberet obsequentiissimos, quos pro uoto suo aut exaltauit, aut depressit. Agnatos, præter Ecclesias Romanas dignitatem, quolibet, potuit, euexit. E Turca puluis, uel oppressis magnificentiam exhibuit. Indicu ritus Sacerdotibus Templum condidit. Bella per fas, nephastisque gessit. In Longobardos igit execratos, igne ferroque concitauit suis confederatos Heluetios. Hoc æterna memoria digno diplomate uexilloque donatos, & illectos, quod Bernæ seruatum, ob rei magnitudinem, raritatem & admirationem, pro tanti pastoris gloria & exemplo ab agnato Iulio Pon. postea imitato, uel contra cōpendij nostri modū hic inserere libuit, q Christianis uidere clare liceat omnibus, quomodo Christiani gregis pastor, & summus & sanctissimus Christianus gregem à sanguine Christiano omnibus modis auertendum, in Christianus sanguinem consecrare, prouocareque possit & ausit.

SIXTUS Episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Confœderatis Alte ligæ superioris Alemannie, Salutem & Apostolicam benedictionem. Cū in alijs rebus omnibus, & maxime occurritibus negotijs Apostolicæ sedis, pro quibus dilectum filium Gentile de Spoleto electum Anagnensem Nuntiū & oratore nostrum ad uos misimus, summa uestrâ erga præfamat sedem deuotionem, fidem & promptitudinem cognoverimus, uos dignos duximus, quos præcipue eiusdem sedis munere tanquam præcipuos illius defensores & fidelissimos præpugnatores decoraremus. Mittimus igitur uobis in perpetuum uestrâ er Donum Eluega dictam sedem deuotionis & fidei testimonium, Vexillum unum solenni benedictione tuis pro amo nostra benedictum, in quo beatî Petri Principis Apostolorum imago est, Cum Pontifica re sedis datu. Il habitu, & mitra triplici, cuius manus dextra erecto dígito crucem albam sustinet, sinistra uero tenet claves, ipse graui & benigno aspectu fidem populum, partim inermem, partim armatum, deorum aspiciens benignis uerbis sub cruce positis adhortatur. Benedicti filii à Domino ob fidem uestram in sanctam sedem Apostolicam. Sub eius uero pedibus ponimus nomen nostrum, ut etiam filiis & posteris uestris innoteſcat quanto uos amamus, re prosequutisimus, ac quam gratiam habuerimus singularem uestram deuotionem & fidem. Ipsum autem Vexillum rubeum est sericeum cum simbris, ac pendentibus loris patiter sericeis, quæ omnia sua mysteria habent. Nam idcirco fecimus, Vexillum ipsum rubrum fieri, ut feruorem & ardorem maximum uestrâ erga sedem ipsam fidei & deuotio- nis indicaret. Imaginem uero beatî Petri continet, ut sicut Petrus ipse Romanæ ecclesiæ caput est, ita sciat uos obsequium uestrum ipsi beato Petro & ecclesiæ Romanæ præstare. Et notum sit omnis, uos esse sub protectione ipsius beatî Petri, qui firma petra est, aduersus quam nec portæ inferi, nec inimici ulli præualebunt. Crux Domini super eius de-

Monumentum
ateriorum Sixti
iij.

Quare uexil
lum rubeum.

Quare imago
go Petri.

k + xtrapo

CATALOGVS ANNORVM.

xtra posita est, quoniam sicut eam ferens dominus noster Iesu Christus demones conteruit, & portas abyssi perfregit, ita inimici ecclesiae contra quos pugnabitis a facie uestra per dicta crucis lignum & uirtutem dissipabuntur & fugient. Nos uexillum ipsum bene
Vexilli virtus diximus, ut sub eo militantes, benedictionem omnipotentis Dei, uobiscum semper habeatis. Ea propter (quod huic sancte sedi praefatae ac uobis faustum & felix sit) leto & magno animo uexillum hoc, quod praefata sedes uobis donat accipientes, contra eiusdem sedis inimicos uirtutem uestram ostendite. Ite animis letis contra hostes ecclesie, & illam ab oppressoribus ecclesiastice libertatis ac facientibus contra illam solita magnanimitate uestra defendite. Inferat prepotens exeratus uir uexillum hoc altissime nomine inuocato contra dicta sedis inimicos, & quemadmodum columna nubis populum Dei in deserto precedebat & dirigebat in uiam salutis & uictorie. Quicunq; sub ea pro ipsa Ecclesia Romana pugnauerit, a Domino nostro Iesu Christo benedictus sit, & plenariam habeat pecatorum suorum omnium remissionem & indulgentiam, quam ex nunc & per presentes concedimus. Maledictus sit quicunq; contra uos pro Ecclesia Romano predicta pugnantes pugnabit, aut facere contra presumperit. Vobiscum autem sit benedictio Domini perpetua, cum laude & gloria omnipotentis Dei, eiusq; beatę Marię uirginis in seculorum secula. Datum Romę apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis dominice millesimo quadragesimo septuagesimo octauo.

**Idus Martij Pontificatus nostri Anno octauo.
De Curia.**

D Galletus *

Dilectis filiis confederatis Alte ligę
superioris Germanię.

Innocentius viii. Genuensis, pacis adeo studiosus, ut non nisi pacis gratia bellum gerendum esse uolerit. Qua propter Venetos, dyris a Xysto ligatos, abfoluit. Neapolis autem regni pensionem Ecclesie Ro. debitam, Xysto remissam, armis repetit. Noruegijs, uino parentibus, ad calicis sacrificium aquam indulxit Xysto similis, ecclesie sue praefecturas, & copiosum numnum Venijs contra Turcas collectum, liberis, & agnatis distribuit. Simili modo, sed multo luxuriosius, atq; uiolentius egit Calixtus iiiij. ex fratre nepos Alexan. vi. curie negotiorum doctiss. honorum, imperioq; cupidissimus, dum Valentino filio, è Cardinali Duce creato, potentiores urbis Patrios, & omnes Ecclesie per Italiam regulos ei subiugandos tradidit. Quo certamine Gallorum, Eluetiorumque presidio, cruentate admodum in utrung sexum confecto, superbus Ille Gallica à coniuge Valentio Dux, numeros auctiupaturus, aconito Cardinalibus aliquot dicituribus adparato, gloriantem tanto filio patrem consopiuit, atq; subinde teli iactu indignam utriusq; gloriam extinxit. In anno Iubileo ab Alex. Pon celebrato, insigniores mundi principes regnasse memorantur. In Aethiopia Indiē supra Aegyptum Noad Gyan. In Aegypto, & Syria, Melech Lazeraeph Sultanus. In Hyperia Bacharetes Melech. In Persis Vsan Cassanus. In Carmania Lambraibechus. Circa Euxinum, & Tauricam Chersonessum Mahometus Baiazetis filius. In Asia minore, Ponto, & Græcia Imperator Paizet, Mahomet Magni filius. Circa Dromon Mahometus Tartarorum Europe Rex, ultra, Tanaim, & Meotidem Tatis London, ultra Bolgam amnem & supra Caspium fretum Nogaïs Tartarorum maximus. In Rhutenia Ioannes Versilijs. In Prussia e Saxonie Ducibus Foedericus. In Polonia Alexander, In Ungaria & Boemia Ladislaus Alexan. Poloni frater. In Germania Maximilianus Romanorum Imperator, Austria, Burgundieq; Dux. In Anglia Henricus vii. In Gallia Ludouicus xij. In Hispania, & Sycilia Ferdinandus v. In Lusitania Emanuel. In Lybia Mādes Abs

**Valentini Bor
gise ducis suc
cessus.**

**Insigniores
mundi prin
cipes.**

PA

222.

225.

226.

227.

228.

229.

*Fl

tior,

& m

tis I

mo,

nu

ge E

hun

num

as fo

lis s

iaſt

Tur

tore

Pon

tiui

rep

PAPATVS ROMANI
Pontifices et anni

- 222. Pius iii.
dies 28.
- 225. Iulius ii
9.
- 226. Leo x.
9.
- 227. Adrianus vi.
2.
- 228. Clemens vii.
11.
- 229. PAVL. iii

des Abdale. Neapoli Fridericus, Romæ Alexan. PaPa Piò iii. Piò ii. genere, patriac cognato, Gallis suspecto, suspecta morte obiter elato. Iulius ii. Xystina familia Saonenis. Julio Cef. quam Petro Apostolo similior. Imperio seze, Maximilia num uero Pontificatu præfectum esse R. P. conuenisse dicitabat. Iusti tenax. Falerni, bombardarum, auri, gemmarumq; adeptens, quibus adcumulat, Imperii cupidiss. Ecclesiastice ditionis recuperandæ, augendæ q; prætextu año Pon. sui 6. Bononia domita, isto cum Imperatore iamnum in populares libertates armato, Gallorum, Hispanorum, & Anglorum Regibus foedere, à Venetis, quicquid Ecclesiæ Ro. iuris occupauerant, dyris, & Armis extorsit. Illis tum supplicibus, & contra foedera in gratiam receptis, anno Pon. sui 9. dyris, & armis indignantes, atq; Scismaticos Gallos Italia propulsurus Sacrosancto Pascate ad Rauennam utrinq; 3000. cæde temerato. Signa uictoribus Gallis reliquit, relicturus & Romanam, parata iam fuga, nisi nuper Mathei Sedunensis Episcopi, ad arma Cardinalis creati, studio, numerosis uenijs, annuis 40000. ducatis, diuorumq; Pe. & Pa. necessitatibus in Pon. foedera, stipendiisq; conducti fortis Eluetij, Cardi. duce, Pon. auspicio Eluetiorū tri Cesaris hostio, & Venetorum substatio, Pon. Venetos, atque umphus. totam Italiam à triumphantium Gallorum metu propere liberassent, atq; seruassent. Quibus meritis, hi, tanquam uictorum uictores, erexitis Pon. signis. Perpetuo defensionis ecclesiasticae libertatis titulo. Ornatis diuorū imaginib; uexilis. Aureo gladio, atq; píleo à Pon. fure magna dignaq; cū gloria donati. Vbi in Maxima, nec minus pudenda Maximorū Christianorū discordia, qua scilicet septenio supra 20000. è fortissimi mis populis, fortissimoq; uiro, absq; ulla tantæ iactura mise ratiōe, sunt intestinis armis cōtrita. Iulio totius bellū capite de Christianorū intestina clas functo, è captiuis redemptus, Rauennæ præfectus succedit Leo des.

x. Florentinus, obseruando literatis genere Medices, utriusq; sortunæ, quā annorū experior, año ætatis suæ 13. ab Innoc. Cardinalis & 38. creatus Pontifex. Homo natura quietus, & mitis, ab inquietis & immitibus gubernatus, agnatos numularios, numularijs indulge tijs Dispensationibus, sacerdotijs atq; 31. uno die Cardinaliū creatione, ingenti corraso nimo, dītauit, atq; simul ad utriusq; ordinis principatus aliorum iniuria euexit, nempe Iulianum fratrem, coniuge Caroli Sabaudi sorore, Mutinæ. Et Laurentianum nepotem coniuge Boloniæ Comite Vrbini Duces, ac Iulium nepotem Cardin. creauit. Quibus primis hunc meum laborem Enni Verulanii Episcopi, Apostolici ad Eluetios Legati potestate nuncij iussu adpinxeram, Mox autem renouato cum Eluetijs per nummos, & indulgentias foedere, Christianos principes, ut aliquantis per pacauit. Anno Pon. sui 5. Nouo, ne culis saeculis auditio, Marthini Lutheri Augustiniani Saxonis, Christianæ doctrinæ, & ecclesiastici status, præsertim Papatus censuram acerrime urgentis certamine, pluris, quam à Turca, qui tunc in Christianos sauebat, uexatus, à suo Gallo, ad auersatum prius Imperatorem defectione facta, Mathæo Sadunensi Card. & Prospero Columna Ducibus, anno Pont. sui ultimo Eluetios Eluetijs, & Gallos Hispanis Mediolano, Francisco Sforzia capituli Maximiliani fratre imposito, citra sanguinem expulit. Quo nuntio, lata febre corruptus, obiter expirauit. Huic ad Imperatoris gratiam, cui præceptor, & in Hispania gubernator

Lutheriani
certam. nus
initia.

C A T A L O G V S A N N O R V M

bernatoris fuerat, suffectus est Adrianus vi. Brabantinus Senex, atq; Deo deuotus, Theologus, Qui robusta utriusq; ordinis Principum instructa, lyteris, dyris & armis atie, cum Lutherodebellatur, Vngaris interim, & Rodis Turcæ ferro relictis, suspecta morte uetus occubuit. Qua totius penè Christiani orbis tum à bello, tum à religione perturbatio Clementis vij. Leonis x. Nothi Nepotis inuasit Pontificatum, uix ulli superiorum saeculum & Ro. urbi, & Pon. Curia magis infelicem. Porro dum armatus Pontifex inter Cæfareanos, & Gallianos pro Italæ imperio dimicantes, fluctuans, ueris studijs enatare contendit, à Cæsareanis inopia irritatis, Carolo Borbonio Conestabili è Gallia profugo, praefstantis animi duce Capitaneo, Roma ui capta, tū atq; licentiosis, & feris, Capitaneo scilicet sui militis sceloplo in muris ascensu prostrato, Germanis, & Hispanis militibus 14. dies absq; omni locore, rebus, & hominū reuerentia miserabilis præda facta, Indidēq; Pōtifica Curia, regestis decretis, ac Bullis, uel mulis, uel igni subfrustratis, in Imperialē mutata, multis adfescutus probris, cū armata Hadriani mole in Cæsaris fortuna se se dedere compulsus est anno Pontifi. sui 4. Religione preterea multis annis prophanorum ob curam neglecta, non paucas necq; minimas Germanorum Ecclesiæ, Papatum uelut Antichristi regnum uerbo, sanguineq; detestatas, ammisit. Qua per Germaniam magno numero utriusq; sexus, etatis & status homines, à concepta fide in flexiles, Lutheri nomine, diris ac uarijs suplitij sunt adficti, adfliguntur, & nisi Dominus pacem dederit, adfligentur. Vere uere manus Domini est, Ne scilicet tot, ac tanti Christiano nomine censi, suas, uelut amentes, non solum non agnoscant adflictiones, sed etiam ipsis bestijs infelicius, nullo propitio consulo remedio, eas irritent, exacerbant, atq; multiplicant. Quis meminit Christum uerbo, & passione religionem. Augustum autem legibus & armis, imperium fundasse, nunc uero cōfundit omnia, sæuiuscq; sauire gentium neminem, quam Christianos in Christianos, & Christum & Augustum iactantes, o Christe, o Auguste. Hinc anno Pont. sui 7. doctior, perdocta Sancta humilitatis spetia, Maluit Bononia, quam Rome suscipere Cæarem, tum illum, illuc contra maiorum morem, ab se coronatum, mox in Alemanniam, quam in Italianam, pro recuperandis Ro. maiestatis, non item Cæsareis iuribus transmittere, atq; contra Lutheranos bullis, quam Turcas nummis, armare. Inde Cæsariano, Florentinoq; triumpho de coros, Roman reuersus, paulo post non nisi luctuosa, & illuc uidit, ædium nempe horrendam uoraginem, & ex Alemannia audiuit. Lutheranorum nempe inuictam fidem. Iucundiss. tamen ei, Cæsaricq; fuerunt literæ. Mense Junij è Tamixitan Noua Indici Maris Hispaniae Metropolí per Franciscanos fratres missæ, significantes, plusquam decies centena milia Indorū Christo baptizata, Idolorum templa, cultumq; destrui, Christiana uero Construi, ac indies augeri, Ro. Pō. & Imper. agnoscit, triumphatibus, in extremis Asiae Magnæ oris Caroli v. Nauarchis omni seculo admirandis. In prædicta ciuitate, ab Hispanis euerfa, & reparata, quotannis ultra 20000. puerorum corda dissimulari solita nunc Christo consecrari. Inuenta cum regnis ditiss. Duce Fernan. Cortesio Anno Pōt. Leo. x. ultimo. Cle. postremū ultimo sui Pō. año solita sua prudentia, simulataq; humilitate Francorū Regem apud Massiliam adiit, ubi adeo inter eos conuenit, ut Rex tantus, talis Pon. neptem Laur. Medices Vrbini D. filiam, cum ampla Ecclesiastici Principatus dote, filio suo Aurel D. receperit uxorem. Subinde astutus, & audax lupus, ita potentissimis. Regū, populo rumq; Retijs instructus, Christi oues Lutherismi preætextu ad necem uenaturus, Mense Septembri, inaudito ueneficio, scilicet funeralis fumo, cum aliquot aulæ suæ Car. & familiaribus, acerbæ necis retia incidit. Hoc epithauio à Pasquillo Ro. deploratur.

Clementem eripuit nobis clementia Fati, Humanum toto gaudeat orbe genus.
Ex ista taudem miserauit luce Tyrantus, Quo nullus toto peior in orbe fuit.

Haud dissimili uituperationis Carmine inaugurus. Clementi nomen dedit in clemētia fati, Belloq; hic fomes, cunctorū lerna malorum. Sic omnipotentis Domini manu singula singulis respondent.

Monar-

MONARCHIAE IIII. ROMANAЕ GERMA norum successus.

IMPERII ROMANI
Germanorum Imperato
res & annu.

115. CAROLVS V

p Er hos, & superiores tumultuosos annos, dum con federati Papa, Cesar, Galli, Hispani & Angli ma Christianorū gnis adfectos cladibus Venetos, tū hīj, & Eluetij, bella. Gallos, eosdē simul, & Scotos, hor & scilicet nume roso cum exercitu Rege ab Anglia Regina fuso, Angli bello præmunt, Turcæ Dalmatas, & Vngaros. Tartas ri, Russi, & Mosci, Lybonos, Prutenos, Lythuanos, atq; Polonos, intestinas ob dissensiones, Christianorum sublido des titutos, infestat crudeliter, nō tamen iniquente, Basilio scili cet Russorum duce 30000. cæde ē Lithuania, atq; prius Bugs duno Valaacho ē Prussia à Sigis. Poloniae rege profligatis. Atq; dum Asia, & Aphrica Muhamæ legibus adstrictæ pro Imperio inter se cruenter, belligerant. Ismael Sophi regia Persarum ē stirpe uir mirabili fama, potenti generis omnes obnoxiorum manu, diuinæ prophetæ, magniq; Principis ade Ishaelis Sophi ptus nomen, annos supra 20. frequentius uictor, nunc Turcā, nunc Sultanum impetijt. Nunc autem año Maxim. 23. & 24. Turcæ cædens, Cusso Lambecho Sultano certamen reliquit. In quo is cum filio, Ducibusq; ad Alepum, tum ad Kayrum, utrinq; plus quam 100000. cæde, prostratus, suum omne &

Syriæ, & Aegypti regnū triumphati Solimo Turcæ Imperatori submisit. Soli uero Christianorum, Nouarchæ Lusitanij, interea dum uicini parietes ardent, remotos ad Indiæ fi Lusitanorum nes decognitis, incognitisq; populis Christo, & Emanueli Regi suo trophea figunt. Hispa et Aragonum ni item Aragones Cæsariensem portum, Bugiam, & Tripolim à Mauris ad illustrem Ferz successus. dinandum regem suum transtulere.

Carolus v. Maximilian. Imperatoris ex Philippo filio Castellæ rege, Burgun. & Austriae duce, & Ferdinandi Hispaniae & Siciliæ Regis ex Anna filia nepos, haeres, & in regnis auorum successor, annos natus 18. Imperio, posthabitum cum Pon. fauore Francisci Frâci magnificis numis, præfectus, magna indolis, atq; bona spei princeps, omnium qui Germanis, & Hispanis regio imperarunt nomine potentissimus, dū stabilitèdís Imperij rebus, intendit, atq; Lutherum Vuormatiensibus comitijs præsentem, nō tam suis, quā suorum Pon. edictis alienat. A Gallis Eluetiorum præsidio nitentibus, incensore Arbergi Roberto, ad arma, & ignes euocatus, eius anno Imperij sui iij. Sotio Romano Pontifice Leone, & Hen. viii. literis, & armis Angloꝝ Regi pollètiss. Tornacum, Mediolanum, & Genuâ abripuit. Vuirtenbergen. Ducatū. Hulderico Duce, ab Eluetijs per suos à mandatis derez licto, ab offensa Sueuorū liga expulso, suæ ditione coemit. Hijs itē Christianorū discordijs, Venetorū cōmodo, nactus opportunitatē Turca. Lud. Vngariæ regē ferro, flammatq; Alba capta, graues ad cōditiōes Impulit, atq; tū mox, aīo scilicet Imperij 4. dū Galli graui, præ cipue Eluetiorū cæde, Mediolano repellunt ab Hispanis. Rodum maxima uir inuasit, quā graui 6. mēsiū obsidione 80000. uirorū iactura, Magistro Sene Philippo. Villadamo Gallo atq; suis Ioannitis cū fasciculis abire permittiſ, dedita Imperio suo restituit, tū Ioannitę Ces. auxilio in Maltā insulā pulsis Barbaris impari sorte sedē posuere. Año 7. Germanie p̄fēr tim superioris Ruricole cum aliqt oppidanis, Euangelij p̄textu, iugum suum leuaturni, cōtra nobiles, & Ecclesiasticos irritati, direptis non paucis arcibus, atq; monasterijs, à Prin Rusticoru re bellio. Eodem an-

C A T A L O G V S A N N O R V M

Eodē anno Franciscus Francorū rex Papiā obsidens, ignauī repugnantibus Gallis & Eluetijs, multorum īdīdemq; magnorū uirorum exulū Nauarræ, & Angliae regū 8000. itē strage, à Cesareanis acerrime dimicādo Nicolai Cō. de Salm. manu captus. Tū trāfacto in Hispania apud Cæsarē año, acceptis à uictorib; conditionib; & obsidib; duobus filijs datis, in Frāciā suā est remissus. Quo año Imp. scilicet 8. mens. August. Turcarū Imperator Solymānus, conflictantib; Mediolanī, Papa, & Imperator Ro. 200000. exercitu Vngariā īuasit, fusōq; ad Moachū 19000. cede Lud. rege Budā, & uicinā opida, trucidatis abscq; ullo discriminē īcolis, igne ferrocq; uastauit. Lud. itaq; Poloniæ stirpis rege, nullis relictis libe ris, in adolescentia defuncto, Boemiam sponte, sed non citra uim Vngariæ regna cessere ilo lius mutuo sororio, sui generis potentissimo. Austria Duci Ferdinando. Anno Imperij 9. Eodem Poloni grauiter adflictis, Tartaros, Principis filij cede, grauiter retudere. Anno Imper. 11. Mensē April. Spire Ferdinando Vng. Boemieq; regi, Imperialib; in Comitiis aduersus Turcas, atq; Lutheranos Presidi, dum Alpinorum Eluetiorumq; Quincq; pagi in foedus sponte, contra Euangelistas quesitum, concessissent. Id atq; contra se factum, īisque ferentes Tigurini, atq; Bernenses Mensē Iunij sua, conciūumq; Euangelicorum armata manu, ab armatis suis confederatis īiurias simul, & probra extorsere. Constantiām & Argentoratum pro Euangeliō, conciūes effecere. Interea uero Rotuīla Eluetijs confœderata, Lutheranisimi pretextu, me prius carcere uexatum, Parochum, atq; ducen-
tos ciues, ui exautorauit, & ex his 80. cum uxoribus & liberis misere proscripti.

Anno Imperij undecimo Solymannus Magnus Othomānorū duodecimus Turcarum Amyras, & Aegypti Sultanus anno Imperij sui, Ferdinando Rege cum Ro. Imperij consulib; super Sediliū ordinib; Spyre occupato, ab Ioanne Zypsi Comite, septem castrorum Vinoda, hac nempe conditione tractus, qua sit ipse Vngariæ Dominus, & Tutor. Hic autem illius tributarius Rex. Tum ille secundo capte Bude, Aſtracio presidio perdeditionē dimissa, tū per fide cęso Zypsum Vngariæ Regem dictum, cum Ludouico Crito Veneti ducis notho imposuit. Hinc priusquam Spirensia de-
creta explicarentur, totis copijs Ferdinandum ad conflictum euocare cupiens, plusquam 200000. exercitu, in quīna muni-

Solymāni Tur
ce successus

Zypſarex Vn
garie.

Viena Au-
ſtriae à Turcis
obsessa.

Anglicus ſu-
dor.

tiss. castra partito, Viennam Austrie caput, principe suo uacuam, ac magnanimo magis, quam magno scilicet 16000. armatorum presidio munitam, die 26. Septembris atroci totam obsidione cīxit. Quam à perpetuo honore celebrando presidio, cuius inter multos preclaros, Philippus Reni Pallatinus, Nicolaus Sulmensis, Guilelmus de Rogendorff, Georgius de Butchheim &c. duces extitere, sed maxime diuina ope seruatam, cū per 18. dies, affidiuis, & acerrimis impetibus, subfossa scilicet, deiectoq; aliquot locis muro, frustra impugnasset. Nemine, O segnes Christiani, atq; concupierat, preterquam fame, frigore que conflictum prebente, Die Octobris 14. obsidione noctu soluta, fugienti, quam abeunti similior, multum uero multo maiore. Imo, O Christiani Principes, damno da-
to, quam accepto, scilicet agris longe, lateque uastatis, cum 50000. hominum, à misera fuga, cedeq; supestitum, præda recessit. At hic labor, hoc opus, ne scilicet portam tenens, immanissimus hostis ille, ſemel, & ab ſe Turcarum primo, tentatum & obtentum iter, ite-
rum ignaua Christianorum discordia adiutus, repeatat. Christianis cum omnibus, tum pre-
cipue Germanis, non uelut haec tenus stupidiſ, eſt indormiendum. Sed Christo Duce, am-
missa per ambitionem Germaniæ porta strenue recuperanda. Hac itaq; uice Germania à Turcico metu liberata, mox ab Anglico Sudore noua lue, nec Turca mitiore hoste, corre-
pta, innumeram necem ſustulit. Sub id tempus. Romanus Imp. Carolus, octauo, poſtq;
Germania in Hyspaniam traiecerat anno, relicta cum tribus liberis Isabella Portuga-
lenſi con-

lensi cōluge in Italiā tātoq̄ festinauit, Imanissimo Turcāq̄ tyraño occusurus. Cū uero is au
 dito inuicti catholiciq̄ Cæsar aduentu, fugā cepisset. Inter o. Pō. & suā maiestatē, cōuen
 tū est, Bononię cōuenirent. Itaq̄ Cæsar talī tātoq̄ exercitu q̄dālē quantūq̄ nec uestiū nec
 armis ornatiō otentiorēq̄ ab aliqt̄ sacerdūlis nō uidit Italía. Bononiā quinta die nouemb.
 ingressus, ad diui Petronij adē Papā Cle. æditio reno sedente pedes adijt, ac miris eum
 osculis, uerbis, & auro, pñus adorauit. Qua mutua salutatiō festiue celebrata, Pontifex &
 Imp. præsentis anī reliqui de perficiēda coronatiōe, de cōstituēda uniuersali Christianorē
 pace, dec̄arcēdo Turca seris assiduisq̄ cōsultationibus peregerunt. Hinc año Imperij 12.
 Car. Cæsar Postq̄, pacis cōditione solatorē aureorē 2000000. à Francorē rege acceptis, ei, iā
 nū è tota Italía pulsō, tū Neapoli, Mediolano, Januacq̄ renūciāti, obsides filios & príncipes
 restituit, atq̄ sororē suā Heliodorā Portugalie uiduā matrimonio cōiunxit. Frācisco Sfor
 tieg 90000. ducatis aureis exhaustū Mediolanū cōfirmauit. Venetos nō uacuæ gratia dona
 uit. Tū atq̄ totā italiā multos per años bellis attritā, pacauit. A Cle. Pō. R. die Februa. 24. Imperator co
 Bononię per admirabilē cū pōpa, Augustaq̄ cū gloria Romanā Romani Imp. corona susz ronatus.
 cepit. Tū coronatori suo gratificaturus Italicū exercitū suū ei cōcessit, & rebellē patriā d
 uitē Florētiā etiānum Cæsarē Romanū adpellantē, per anūm grauiter obsei
 fā, uel urgēte fame subiugavit. Vbi Cæsarianorē dux Philibertus illustris Aurāgia Prin
 ceps suā stirpis ultimus in ipsa expugnatiōe colubri iētu fusus, in Burgundia maiorē suorē
 sepulchro illatus, Anaxoīs comitē ḡ unicā sororē suā sui & nominis & Principatus heredē
 fecit. Hinc ex Italia pacata, dissidentē in Alemaniā pfectus Imp. Augustus, Auguste V in
 delicorē, peracto iuxta Romanū ritum uenioso corporis Christi festo, p̄ceptoq̄ tum Euā
 gelistis nēpe Lutheranis silētio, cū Imp. Romanī príncipibus, ac statib⁹ multo magnoc⁹
 utriusq̄ ordinis numero cōgregatis, multū diuq̄ expectatas Comitias ingressus, primā ad
 uersus Turcā Pañonia lata uastatorē, tū Pōtificibus satisfacturus, & in Lutheranos, cōsilīa
 simul atq̄ suffragia rogauit. Vbi dū post quadrimestrē cōsultationē legitima cōcordiē de
 sunt armi, neq̄ blādīmētis, neq̄ pollūcītis, neq̄ decretis, neq̄ minis cediē. Cæsare uidelicit
 cū pōtificijs stricte unito, Lutheranis aut̄ in totum ad oīm restitutionē dānatīs. Ideoq̄ mox Lutherani dā
 ad Smalcaldense fœdus cōpulsis. Tū admodū discors imperij Germanici, & religio & resp. nati.
 iustis iusti príncipis legib⁹ cōponenda, pendēt in felicitate adgrauatæ. Tantis itaq̄ Comi
 tis penē infecte, sed impensa maxima solutis, Imperator in suā Flandriā graui tunc aquarē
 clade pressam, descendit, Colonie germanī fratrē Ferdinandū Príncipum suffragio Ferdinandus
 farē adpellatum, in sequentis anī Ianuario Aquisgrani coronauit. Año 13. sub occidiūs Co^r Romanorum
 metæ radis, Intestino Heluetiorē bello religionis à discordia feruide moto, cū quadrigētis rex creatus.
 delectis cōmilitonibus, ac 16. doctis simistis, uir singulari pietate doctrinaq̄ p̄cellēs, per
 petuoq̄ memorandus Huldericus Zuwinglius, Tigurinorē ecclesia primarius Euangelij
 prædicator & antistes, p̄ Euangelica libertate, p̄q̄ pñis & oppresis fratrisbus pugnaturus, à
 gnoq̄ Heluet. animi pagis interdicto cōmeatui fero uia facturis, im pñiso tumultuarioc⁹ cō
 flictu. ii. die Octob. apud Coenobiū Capellæ fusus, exultanti hostiū iudicio mactatus atq̄
 cōbusitus est. Qua p̄fertim, & altera nocturna clade, illesis à cruce Bernēsibus duplīci ue
 xillo munitis, Euāgelici fœderis maxi. estimata. Ciuitas haud eque paruo dedecore atq̄ ne
 gocio dissipata, planè didicisse potuit. Aut ppter tuēdā inuincibilis Euāgelij libertatē, nō
 carnis arma, sed Christi crucē, nō egre sed paciēter esse ferēdā. Aut ppter repellēdas pñor
 fratrum iniurias, nō crucis paciētia, sed fortibus armis nō pigre, sed alacriter utendū esse.
 Año 14. lucente ante solis ortum tristī cometa, Imperator Carolus, à Junio in Augustum
 Ratisbona celebres utriusq̄ ordinis Príncipum comitias agens, urgente Turca, Euange- Ratisbonena
 licī nominis secte, uel indignante toto Papa, ad futuri Cōcilij cōgregationē pacis inducias ses Comitiae
 Nürnbergē datas, edicto cōfirmauit. Tū facile iuxta Príncipū decretum, admiratum, nec
 talē in hoīm memoria uisum, è Germanico Imperio 50000 eq̄tum peditumq̄ exercitū illu- Turicum bel
 striſ, duci Frider. Pallatino Co. Cæsarie maiestatis uice subiectum, obtinuit, aduersus iāma lum.
 1 niss. Chri

C A T A L O G V S A N N O R V M

niss. Christiani nominis hostē Solimānum Turcā, q̄ sub initium Augusti Austrīa 300000 aggere Turcico more suo oīa nō sp̄tina depopulādo deuastandoq̄ ingressus. Primo Gunnium oppidū cū arce 13. à Viēna miliaribus distas nullo nō atroci tētato expugnatiōis gēnere, p̄ 25. cōtinuos dīes īaniter qdē obſedit sed uiribus exhausit, unde tāti pertitus dede coris, Castellum sola Christi pteclīe seruatum, ppetua laude memoriacē dignum. Aurora equitē Nicolaū Iurischitz ad uenerationis osculum īuitatū, tū obſequente laudata eius fide atq̄ fortitudine oppido, libertate, munib⁹ ſp̄tū donauit. Tū obſidiōe ſoluta, qd cōflictū pr̄beret nemo, caſtra leuauit, ac ſi R. Imperatori inſtructiſſimo 150000. exercitu Viennā petenti, cōgredi ſtatuiſſet, per qnq̄ miliaria lōge lateq̄ ſparsis cohortib⁹ oīa cedib. rapiniscē replēdo iter uersus Grēciū Stiria uertit, honestius recessū ſed caute fugae ſimilimū capiēs. Trauoc̄ circa diē 20. Septem. per trāſito, tū exercitu ſuo recognito, cōpertum eſt 100000. uiris caruiffe. Nā Germanicus exercitus abeūtē per uaria &aspera loca persecutus, magnas multasq̄ cādes aedidit ubiq̄, ac magnā captiuorē Christianorē multitudinē, pr̄adāq̄ liberauit, ubi singularē gloriā ſunt adſecuti Frīd. Palatinus. Germanici exercitus dux, Vuolphius comes de Mōteforti, Ioānes Catianus Eques auratus, & Sebastian. Scherle Auguſtēliū Capitaneus, q̄ parua manu, ſed magna ſolertia, magna perfecerat. Multis in hoc bello peruafū fuit, ſi potētiff. & inuictiff. Cēſar, poſthabito unius Antho. Leuē bellū ducis pr̄aſtātiff. cōſilio, certā hostis fugā, incertā uictorīe p̄ferentia ſolita ſua fortuna ac paſtissimis armis fretus in Christi nomine pugnā inijſſet, et Turcas uita & Vngariā Turcīs exutā fuifſe. Finito igif̄ per Turcē diſceſſū hoc perq̄ maximī terroris bello Imp. triūphas ē ſalua ſua Viēna, cū ſuis Hispanis Bononiā reuersus, hieme ſecretis apud Papam consilijs peracta, Cote Sabaudie duciſſa imperatricis ſorore, in Hispaniam ſuam iętus renaugauit. Año 16. Sueuica liga ſoluta Huldrich Vuirtenberge dux, annum 15. exuī, auxilio cognati Philippi Haſſiae Principis, potētibus Austriacis nō ſine cruore expulſis, patriū ducatū recuperauit, recuperatū mox Euāgelica doctrina imbuendū ſtatuit. Det fructum Hiesus. Año 17. Angliae rex Henrī. viij. habito totius regni cōſilio, regni ſuī ſe regem, & Ecclesiæ ſuī ſe caput eſſe ad pbauit. Ro. in totū abdicato Pōtifice, tū cōtradictores puniēs, Episcopū Roffen. à Lutherana pugna Cardineo pīleo donatū, atq̄ Thomā Morū Cancellariū, magni nominis doctrinacē uiros capite mulceauit. Monasteriū Vuſtovualię caput, nūc Catabaptiſtae noua regiāq̄ Hierofol. factū, una cū ſuo noui Hiero. noui q̄ tēpli, ppheta, & rege Ioāne de Lyda 17. regināq̄ Holādico ſartore, ab ſuo dño Episcopo de Vualdek exule Imperia li ſubſidio, poſt longā atq̄ cruētā obſidiōne, uiix captū, ſuā uefana, ſcelerataeq̄ temeritatē ſuore ſuo rebaptizatū dignas exoluit pœnas. Et rex ille poſt lōgū carcerē, una cū duobus pro regib⁹, ignitiis forcipib⁹ lente ambuſtus, & hinc in ſporta ferrea mediūs ac paulo altius ad excellūm S. Lamperti campanile ſuſpensiſ, ſeditiōſe, furiosacē dementiæ ſpectacu liū dedit Catabaptistarum regno perpetuo memorandum.

Anno Imperij 18. Carolus Imp. Paſca Romæ cum Ro. Papa celebrās, egit ad īdicendū uniuerſale Concilium. tum, ppter Mediolani, Sabaudieq̄ Ducatus, ab armato Francorē rege impetitos, reddita corā toto Pon. Car. Patrūq̄ collegio īuīt, ſed iuſti bellī cauſa. Cūq̄ ad parcēdū ſanguini diuellū obtulisset, tum en ille pius paſtor respōdit, oīa ſacrē Maieſta tis dīcta, optima dīcta eſſe, p̄ter Duelli oblationē, q̄ lōge maius p̄ſeſerat diſcrimē, quā oīm uafalloz, ſeruitorūq̄ personas perdere. Se uelle neutrā eſſe & expectare finē, tū illi q̄ rationē excesserit, uiires luas oſtendere. Bellū igītū ſuſcepit, cōſcriptoq̄ mox pergrādi ex Germanis, Italīs, & Hispanis exercitu, p̄ inſubres, Quib. in demortui duciſ ſlocū, ſolertiſſ. bellī ducē An. Leuā p̄feciſ, paulo poſt podagra excruciatū. Pedemōtē diſſiculter & ancipitib⁹ pr̄aljū trāſgressus, ualidā Massiliā obſiderē tētauit. in Galliā hīc aſcēſurus obuiā Anaxonis Co. Picardiā grauiter iñfeſtantī, ſed à pefileſtali diſenteria magno milītū numero, nēpe plus q̄ 12000. cōſumpto, abſq̄ ulla re p̄aclare geſta, coactus eſt nō ſolū obſidiōne, ſed & exercitū quoq̄ ſoluere, ita ut minore forſan dāno pugnam, quā pefile ſubijſſet. Apud Taurinū

Virtenbergi
us Ducatum
recuperauit.

Roffensis er
Mori obitus

Lyda Calha
baptistarum
rex.

Cesaris et Gal
li bellum.

Taurinū ad custodiā relictos, cū pluribus alijs, ducētos Heluetios prēliātes amisit. Reliqs
600. ad Sauonā secutos, à suis Dominis reuocatos, libere remisit. Rex aut̄ Francoꝝ, cū nū
mis tū armis potentior 2000. Heluetiorꝝ Sebastiano à Diesbach nobili Bernensi, atq; 6000
Teutonicorꝝ Guilelmo Co. à Furstenberg Ducib. caro charo subsidio, Cæsarī nō solū se op
posuit ad Auinionem castris locatis, sed & maiorē Sabaudicī Ducatus partē, maternē hæ
reditatis titulo, Auūculo Duci uel abstulit, uel depredauit. A leſione, & quidē non leui, nō
immunis, siquidē qd ei nō potuit uulnus inferre ferrū, tum morbus tum uenenū intulere
atq; haud exiguū, illo nempe uel ex solis Heluetijs supra 2000. interiere. hoc aut̄ perijt Frā
ciscus Delphinus Francie, Br̄tonumq; Dux, & ipse rex Pater occubuisse debuit, sed li
beratus, ueneficiū Montescuculi Co. Lugduni per sententiā quatuor equis quatuor in par
tes, ad quatuor ciuitatis portas adp̄cas. Capiteq; supra Rodan. pontē suffixo dis̄erperē ius
sit. Hinc tā ardēter incepto bello lōge pluribus regū mutuis cōuictijs & strenuis factis agi
tato Papa Paulus Farnesiē stirpis Rō. apud Massilię Nīcam, ubi tres ipsi Christiani orbis
Principes maximī, ornatū maximo, p id tēpus in infortunati Caroli Sabaudicē ducis hospi
tiū cōuenerant, deceñalibus inducijs finē fecit anno Pō. sui 4. Cum anno superiori tiniuersale
conciliū fidei causa Mantuā & hinc Vinctentiā, dominantib. armis, & iā Romanis bullis la
guefactis, fruſtra induxisset. Ad initium Gallicē cōmōtiōis, sub finē Ianuarij Magnanimi Ber
nēles Heluetiorū potētissimi pro Gebenēsii ciuiū suorū libertate, religioneq; redimēda,
atq; tuenda, cū Sabaudia dux, antiquorū foederis negligens, nullas pacis conditiōes, & pi
us postulatus, uel reciperet, uel seruaret, ac eorū hostē Muſsi Castellatum fouveret, renun
ciatis ei foederibus, in dictoq; bello, qcd à Gudrefinio usq; ad Clusū Rodani posse dīt, una
cū Gebenēsii, atq; Lausanēsis Episcoporꝝ ditiōibus N., obili Ioāni Frācisco Clauiculō Ca
pitaneo, armata manu, datis prefectis, & Euangelio absq; cruore subiugarunt. Quos Cesar
ā bello ad pacē, & Rex, quā & si promitteret oīa, in sui bellī societatē trahere nequit adeō
ut nuncios urbe sua cedere, pacifiscō cōtentos esse iuberēt. In hac Bernensium expeditione
intramēlis unius spaciū plures munitē arces expugnate, atq; cōbustē sunt. Et arx illa uetus
Clusa Rodani olīm à Cæſ. Iulio cōtra Heluetios ædificata, quē haec tenus inexpugnabilis ste
terat, ferro funditus est excisa. Huic uictoriā bono prēludio fuit. Quod paucis ante elapsis
mēsibus 400. ex Bernensibus, Bielensisibus, atq; Nouocastrēsibus collectiū pedites clā cō
ducti Gebenēsibus per inūia succurrere conati prope Nouesiū per inediā ē montibus in cā
pū tracti, ē mille quīngentis hostibus per insidiās obuijs, ieūni ad defensionē cōpulsi, plus
q; 400. memorabili uictoria prostrauere, cāteris ad 5000 propinquum exercitum suum fu
gatis, hoste ad liberum iter uictumq; prebendū coacto, mandato Bernensium nunciorꝝ do
mum inuiti rediere, non x. amissis. E quibus Heluetici animi femina gesa marito, impubes
riq; filio concertans una cū filio fortiter occupauit. Qua nunc Heluetiū ueteris Heluetiae li
mites, etiānum ultra Alpes Gotthiæ, Renum & Rodanum auctos, obtinent.

HISPANIAE GOTHOR.

reges ex anni, Ex Alfonso.

Athanaricus

42

2 Alaricus I

27

HISPANIAE REGNI REGVM QVE

successus. Ex R̄itio, & Alijs.

Nno ab homine cōdito 1799. ab aquarꝝ clade 143.
Regnū Hispan. à nono Iapetīcē stirpis rege nomē
habente, Tubal Iapeti filio, primo rege cōceptum,
Sub xxi. Regibus, annos 982. usque ad excidi
um Troiē, & Gargorim Mellicolā Regē durauit.

Hinc transactis 1071. liberis sub Ducib. anis, Hanibalis Poeni.

Ab anno 35. añoq; Imperiū sustinuit. Hinc ab Aphroꝝ uictore, Rō. Scī
Christi pionē capta, Romanis annos 508. paruit, nempe in Imper. Rō.
343. Con. Costātin. ij. annum 3. Vbi, dū Paulo superioribus annis

1 2 Rō. Im

CATALOGVS ANNORVM

	Ro.	Imperium Barbari lacerare cepissent, Iamq; Vandali Be thicam, Alani, & Suevi Lusitaniam occuparēt, Gothi Atha- narico rege Hunnorū iugum auerstati, sed aliorum Barbaro- rum fortunam sequuti, Hyspaniæ Gothicos usq; ad Pelagius um reges dedere, Quos, ab Athanarici morte, duob. de 20. an-	24
	MIS PANIAE GOTHORVM	reges et anni, Ex Alfonso.	25.
3	Athaulphus		26.
4	Singericus		27.
5	Vallia		28.
6	Theodoricus i.		29.
7	Thorismundus		30.
8	Theodor. ii.		31.
9	Eringius i.		32.
10	Alaricus ii.		33.
11	Gensalaricus		34.
12.	Theodor. iii.		35.
13	Amalaricus		36.
14	Tendius		37.
15	Tendiselinus		LEG.
16	Agila.		38.
Sueorum in Gallia deletu regnum.	17	Athanagildus.	39.
	18	Lymba.	40.
	19	Leonisgildus.	41.
	20	Richaredus i.	42.
	21	Loyba.	43.
	22	Victericus	44.
	23	Gundemiris	
			gnū hui dein lepr nite & A
			Tum

24	Sislebuta
25.	Richaredus ij.
26	Suintilla i
27	Sisecundus
28	Suintilla ij
29	Tulga.
30	Cindas Vindus
31	Recisuindus
32	Bamba.
33	Eringius ij.
34	Egypta
35	Vitiza
36	Costa.
37	Rodericus
	LEGIO. et Asturum reges et anni.
38	Pelagijs
39	Fauilla
40	Alfon. i. Cathol.
41	Froilla i.
42	Aurelius
43	Sillo
44	Mauregatus

700

Tum Eringius ij. ille uenesicus, depulso Theofredo Recisun
di regis filio, regnū rapuit, Egypzē genero suo relicturn, qd
deinde huius Vitiza tā diu retinuit, donec à Roderico, Theo
fredi, quē pulsus is effossis oculis, relegarat, filio, Romanorū
subsidio fuerit interfectus. Hic Vitiza probrosus, atq; libidi-
nosus rex. Sacerdotibus, &s edictō à Ro. Pon. obedientia sub-
traxit, & qd quisq; cōcubinas alere posset, lege cōcessit, uel po-
tius Episcopis, & clericis, cōtra Ro. decretum, matrimonium
præcepit. Rebellionis timore urbiū muros deiecit. Eo cæso,
caesaris frater Costa ætatis iure regnum accepit, q defuncto,
id ad Rodericū redijt, Qui Vitizā libidini similis, Quod Iu-
lianī Comitis apud Mauros legatū agētis filiā stuprasset, euo-
cāte illo, à Mauris, octo dierē cōflictu, atq; 10000. cēde, cum
uniuersa pene Gothorum nobilitate fusus, abolito iānum Go-
thicō nomine. Regnum Bellazi, Muzza Saraceni Maurorum
regis filio reliquit, inq; dia, ferro, flāmaq; detritum, Idq; hij per
anos inde 20, mutua suorum 15. regum cæde uxī quietum sibi
fecere. Hispania igitur à Mauris Saracenis occupata, Christia-
norum apud Asturā latentes reliquiæ, Pelagium Fauillæ Cā Asturum et
tabriæ Ducis filiū regē sibi crearunt. Qui diuina ope fretus, Legionis re-
aucto indies Christianorum numero, tum 70000. Saracenorū gnum.
cēde Legione urbe recepta, moriens, Asturum, Legionisq; re-
gnum Fauillæ filio tradidit. Cui ab urso in uenatione dilanía-
to, successit à sorore Alfo. i. Petri Cantabrorū Ducis filius. Pe-
lagij gener. Qui aucto Mauroz strage regno, Arrianoq; qd
repullularat, dogmate extirpato, primus Catholici cognomē
ad posteros transmisit. Successit huic natu senior Froilla i. Au-
relij fratris sui manu sublatus. Horum sororius Sillo, excluso
Froilla filio regnauit. Quo demortuo, Mauregatus Alfon. i.
nothus filius, pacto uirginum tributo, Mauroz suppetijs reg-
num uendicauit. Hinc Veramundus i. Alfon. i. ex Bilamaro
filio nepos ex diacono cōiunx, & rex factus, tum uxorē in mo-
naстicā uitā sequutus, regnum cōsobrino suo cōmisit Alfon. ij.
cognomine Casto. Quod cum is Mauroz, qrum 7000. cecide-
rat, spolijs dītasset, pbecq; Caroli M. Franc. regis cōsortio rexis-
set, ad Veramundi Monachī filiū Raymíri i. redijt. Virū ut
erga bonos mitē, ita in malos ferū, q retusis à Gallitiæ portu,
Normāni, pfligatisq; Mauris, diuo Iacobo, quē patronū sensē-
rat, Ordinē instituit. Huius deinde filius Ordo. i. pfligati Mu-
ze Maurorū regis filiū in uasallū sibi redegit. Huic successit fi-
lius Alfo. ij. cognomēto magnus, qd & si parū secūda fama diu
rexerit, fratres tanq; uitę eius insidiantes, oculis priuauit. Re-
gnū Garſia filio dedit, Aiole Mau. regis triūphatori, Quo sine liberis elato, regnū accepit
huius frater Ordo. ij. Qui, dū quatuor Castellæ Co. perfide necasset, Castellā amisit, pprījs
deinde regibus subiectā. Hinc, huius electis liberis, frater Froilla ij. regnū fraude quæsitū
lepre cōtagio religt. Alfo. ij. filio, qd is cucullo suscepito, dīmisit Raymíri ij. fratri. Cūq; pe-
nitēcia ductus, idq; repeteret, à fratre captus, oculos itē perdidit. Raymíris aut̄ Cordubæ
& Albenhaia Mauros reges 80000. cēde pfliuauit. Huic successit filius Ordonius ij. hu-
ic Ordonius ij. cognomēto Malus Alfon. ij. Monachi filius, qd à Sanctio i. Ordon. ij. fra-

C A T A L O G U S A N N O R V M

45. Veramundus i.
4.
46. Alfon. ii. Castus.
36.
- Nauarre regnum.* 47. Raymirus i.
7.
48. Ordonius i.
10
49. Alfon. iii. Mag.
46.
50. Carlia
3.
51. Ordonius ii.
8.
52. Froilla. ii.
2.
- Castellera regnum.* 53. Alfon. iii.
5.
54. Raym. ii.
19.
55. Ordona. ii.
6.
56. Ordona. ii.
5.
57. Sanctius i.
12.
58. Raymir ii.
25.
59. Veramund. ii.
17.
- Portugal regnum.* 60. Alfon. v.
31.
61. Veramund. iii.
6.
- LEGIO. ATQ. VE CA-
stelle reges.
62. Ferdinan. i. Magn.
47.
63. Sanctius ii.
6.
64. Anfon. vi.
43.
65. Alfon. vii.
4.
66. Sanctius iii.
1.
67. Ferdinan. ii.
17.
- 823 rege, si nostri R. itio cōsentientiunt anī, Innīcus ex Bigortia Comi-
tatu uir militia clarus, à Mauroz retusione, Nauarræ regnū
cōstituit. Sed nostris anīs & similius est, id ceptū esse sub Ray-
mire ii. Cuius, autore R. itio, filius Sanctius craſsus, matrē habu-
it Garſie Nauarre regis, q. Innico patri successit, sororē. Ve-
ramundus ii. Ordona. Malii filius adfectatū regnū, adsecutus di-
ui Iacobī p̄fīdīo seruauit, Almazare scilicet Mauroz rege
dīro legionis, atq. Cōpostellę direptore, uictorez cōlūtus de-
uicto, Legionē hinc restaurauit Veramū. filius Alfon. v. in uī-
sei oppidi oppugnatione telo examinatus. filiū habuit succe-
sorē Veramnu. ii. Qui cōmīsa cū sororio Ferdinandō i. Sancti
Nauarre regis filio, perq. matrē Castellæ Comite, pugna sus-
cubuit, tū Legione in uictoris potestatē redacta, Is sese Legio-
nis, Castellæq. regē adpellauit. Mauris ſepe prostratis, Colū-
briā, & maiorē Portugalię partē ademit. Hispaniā ab Imp. R.
authoritate exemit, Magni cognomen meruit Rex illūtris,
huius frater nothus Raymirus patris testamēto Aragonū rex
est declaratus. Sanctius ii. Fer. primogenitus, erepta Mauris
Cesaraugusta, cōpulso in cucullū rege Legionis Alfō. cēloq.
Galatię Prīncipe Garſia fratribus, dū omnē paternū in se coe-
gisset imperium, à Vellido qdā cōfossus, uiolentię poēnas de-
dit raro diuturna. Regnūq. reliquit Alfon. vi. fratri, qui à To-
leti rege, ad quē, exuto cuculo, ūplex confugerat, dimissus,
admirabilī uiro Roderico Viuar, cognomine Cido, Duce ma-
gno cōtra Mauros gessit, Toletū recuperauit. Cidum magnis
priuilegijs, Valentiaq. donauit. Henricū Lothar. Co. à Thera-
ſia notha filia sua generū Portugalię regē creauit. E sex uxori
bus unicū Sanctiū habuit filiū, à Saracenis in prālio cēsū, & ē
pellice Iordanē in Syriana profectione natū, & in Jordane bap-
tizatū, unde nomē is accepit. Quāpter defuncto successit ex
Viraca filia Barcinone Co. nepos Alfon. vii. Qui, obtento cō-
tra uitricum Aragonū regē regno, tū expugnata Corduba,
cōciliatisq. in pacē Mauris, Hispaniāq. Impator à R. P. o. est
adpellatus. Successit huic filius Castellæ rex Sanct. iii. cognos-
mine desideratus, huic uī frater legiōis rex carcere castigatus
Ferd. ii. huic Sanct. repulsus filius Alfō. viii. cognomine bonus
Hen. regis, & quatuor reginarē ex Elionora Anglorū regis fi-
lia pater. Is dū primo parū feliciter dīmīcasset, altera pugna
20000. cēsis, classeq. discussa Mauro. terra, marīcē uictor, mul-
ta prius amīssa recuperauit. Sub eo B. Dñicus dominicastris
ortum dedit. Alfon. ix. Octauī gener Legionis rex, eiecto cō-
iugis fratre Hē. Castellā occupauit, q. cū illo defūcto, recupe-
rasset Hēricus i. hic ludēs, animā tegulē iētu exalauit atq. suc-
cessorē reliq. sororij Alfon. filiū Ferdin. iii. sex filiorū è Beatri-
ce Brabā. ducis filia patrē, & liberis & armis felicē. Is nempe
Mauros

68. Alfon. viij. Bonus Mauros è tota extermínauit Hispánia, præterq; Granata, cuius regi stipendiū imperauit. Sub eo Iacobus Aragonū rex Baleares insulas Crístū docuit. Alfon. x. Fer. filius, totidēq; q̄t ille liberorū ex Violanta regis Aragonicī filia pater, rex super omnes, q̄ regio nomine Hispánis imperarunt, uaria rege, & ariū sapientia præditus, insignia partitarū legū, Hystoria generalis, & Astronomie uolumina cōdidi. Cōstantinop. Imperatorē est Sultanī mansibus suo numo redemit. Murtiā suo munere insignē ingentiū uī Mauris abripuit. Portugalię regē, ob nothā filiā illi cōnubio datā, Alagarbi comitatu, à q̄ reges Alagarbi dicti, & immunitate donauit. Suo Ro. Imperij iuri, Ro. Pon. suauu, pacis gratia, sponte renunciauit. Inde regnū receperuntur, à filio, quē p̄ se regnare iussert, est impeditus. Is est Sāctus iiiij. Qui regnū egre, uel Maurorū auxilio cōtra patruū, & fratres tutuū, nouenni filio sub matris tutela reliquit Ferdinand. iiiij. Hic matris prudentia seruatus, innoxiorū ob p̄duellio nū necē, diuinū ad tribunal citatus, labente 30. dierum termino, dormiēs expirauit. Eiq; successit filius Alfon. xi. Qui, post quā in suos nunc sotios, nunc agnatos iniuria deseuisset, impietu in Mauros uero, terra, maricū uictor, inumeros fudit. Alię syrā cepit. Gilbenaris arcē obsidēs, pestilentia, que tūc prima castellā inuassisse ferē, obiit, relictis unico legitimo, & sex illegitimis filiis. Quoꝝ legitimus Petrus paternū regnū adeptus patre in setios, & fratres crudelior, postq; uxore, tribusq; necatis fratribus, nothū fratre Hen. Anglorū ex Aquitania uocato subsidio, perimere tentasset, ab eodē, Frācorū auxilio, est interemptus. Igīf Hen. iiij. uictori successit filius Ioānes i. Qui cū Anglīs de regni sui iure pacatus, Portugalā secundē coiugis iure capturus, ab Ioāne notho coiugis suę fratre, è cucullo ad regnū suscepto, repulsus, tū equi lapsu mortuus, successore habuit ex Aragonū regis filia 12. annoq; filiū Hen. iiiij. regē splendidiss. Is Mariā 12. annoq; filiā desponsauit Alfon. Ferdinandi fratri sui, Martino materno auo demortuo, Aragnū regis, numerosa, nobilicū, pgenie feliciss. filio, Aragonū, & Sycilię regi, matre, patruoꝝ socero seruatū, q̄ senescens ascivit regno stlitū Hen. iiiij. Cui post aliquid insignes de Mauris triumphos, successit, excluso supposititia filia Portugalię regina, ab Elizabet̄ sorore prudenterissima, prudenteriss. Ferdinand. v. Ioānis Aragonū regis filius. Hic cōmu ni coiugis auspicio, Granatę regno capto, omnē Maurorū in Hispánia dominatū años círci ter 800. occupatū, extinxit, omnēq; totius Hispánie præterq; Portugalae Imperiū, Baleariū, Sardiniae, & utriusq; Sycilię regna suæ subiugauit potestatī, quā itē nouę inuentionis terris, & Insulis auxit, regū sua cōpestate oīm facile clariss. Idēq; feliciss. celeri potuisset, Si cui Margaritā Maxim. Imp. filiā & Austriae, Burgūdiæq; ducis generi sui sororē cōiunxerat, filiū, glorię, potētiaq; sua hāredē superstite habuisset, Eodē ꝑo, atq; mox genero Philippo à soecu Castelle rege sublatis, uniuersa tantū regis, Patris, & auti paternī fortuna nepotī celsit Circolo eius nominis in Hispánie regno primo, & in Ro. Imperio quinto. Sic Hispánia, & utraq; Sycilia faustissimā Germanicā nationis austrię Dūcum in Domum peruenere.

Granata regnum.

CATALOGVS ANNORVM
GALLIAE FRANCIAEQVE REGNI RE-
gumq[ue] successus, ex uarijs autoribus.

FRANCORVM REGES
& anni ex, Tritemio.

1.	Faramundus,	Anno Christi 419
7.		
2.	Clodius.	20.

Franconie du-
eatus mutatio

MEROVINGORVM
REGES.

3.	Meroueus.	12.
2.	Hildericus i.	26.
7.	Clodoueus i.	30.
6.	Lotharius i.	50.
7.	Hilpericus i.	22.
8.	Lothar. ij.	22.

missa regno, confugerat, reuocatus, hospitijs læso iure, securam se reginam retinuit. Aurelianos, & Andegauos subegit. Omnes præterea Reni ciuitates à Colonia Constantiam usq[ue] Lepotios, Valesienses, & Heluetios, profligatis Saxonibus, Suevi atq[ue] Romanis, suis prefectis tributa pendere coegit. Clodoueus i. auctum à patre Hild, regnum, exterminatis tota Gallia Romanorum reliquijs, Gundebaldo Burgundorum rege, qui fratricidio regnum uendicarat, ultionem parentum, regnumq[ue] paternum exigente, Francorum Regina Gothilde, tributis adacto, cœfocq[ue] Gothorum rege Alarico, ad pristinos Galliæ terminos reduxit. Hinc Gothildis coniugis sua, ancipitrisq[ue] contro Sueuos uictoriæ, monitis. Beato Remigio Remorum Antistite Doctore, atq[ue] baptista, cum 30000 Francorum primus ipse suæ stirpis regum, Christo initiatu[m], oleum, quod deinceps reges sacrantur, lilia & auriflammæ, militiæ signa (ut aiunt) cœlitus accepit. Eo autem defuncto, quatuor illius filij, regno diuiso Hildebertus Parisior[um], Lotharius suezionu[m], Theodoricus Metensis, & Clodomirus

Aurelius

Np[er] ab homine condito 1799. ab aquarum clade

143. Regnum Galliæ à decimo Iapeticæ stirpis re-
ge nomen sortitæ Samothe Ditelapeti Prisci filio

rege primo, ceptum, unde uiginti sub regibus an-

nos 982. usq[ue] ad Troie destructionē durauit. Hinc

ab eversa Troia per annos 1131. usq[ue] ad Iulij Cæs. dictaturam, Qua Gallia superata, Romanorum & Imperio, & lingua pa-

ruuit annis 465. Vbi Franci, Troiana proles. Qui sub annum

Darij Longimanni 32. à Troia diruta 727. Ante Christum.

440. à Gothis pulsi, relictis Meoticis finibus, inter Saxones ad

Renum usq[ue] 42. sub regibus retento regno cōsederant, Teu-

tonum lingua, moribusq[ue] indigenæ facti, Annū circiter

Theodox. iunioris octauum, post multos conflictus, Vandæ

Ils atq[ue] Romanis superiores capto Senonum Gallorum agro,

Regem imposuere Faramundum Marcomiri Teutofrancorum

Ducis filium. Siquidem, rege Marcomiro à Valentiniæ

no Imp. cæso, Franci desierant reges. Is itaq[ue] reparaturus re-

gnūm, feram gentem, prescriptas Salicas ad leges composuit,

urbes, urbiumq[ue] muros restaurauit. Regnum Clodio filio re-

liquit. Sed Teutofrancorum Ducatum Marcomiro fratri dedit, In cuius progenie usq[ue] in ultimum Theodorici ij. Fran. re-

gis annum mansit. Vbi Heleno Duce sine liberis demortuo,

ducatus Pipino Franci generis Brabantæ duci, Francoru[m] regni Pallatino cessit, quem, ille rex factus, Herbipolensi Ec-

clesiæ donauit Episcopo Burchardo. Clodius autem, Quod tō-

sura captiuos Gallos seruitutis notaret, Intonsos Francos, at-

liberos haberet, capillati cognomen obtinuit. Thuringorum

regem tributis adegit, Regnumq[ue] ad Ligerim tetendit. Sine

liberis elatus, regnum consanguineo Meroueo dimisit. Qui

Catalanica pugnæ superstes, regium stemma suo nomine Me-

rouingor[um] ad Pipinum regem propagauit, eoq[ue] rege Galliæ

incolere, Galliceq[ue] loqui cepere Fraci. Hinc huius filius Hil-

dericus i. à Bissino Thuringorum rege, ad quem, obistupra di-

FRANCORVM MERO-
wingorum reges & anni,
ex Tritemio.

- 9. Dagobertus i.
12.
- 10. Clodoue. ij.
- 11. Lothar. iii.
17.
- 12. Theodoricus i.
1.
- 13. Hildericus i.
12.
- 14. Theodo. i.
12.
- 15. Clodoue. iiij.
2.
- 16. Hildebertus
18.
712.
- 17. Lothar. iiij. &
Hilpericus sacerdos
7.
- 18. Theodor. ij.
15.
- 19. Hildericus iiij.
9.

Aurelianēsiū, Reges sunt appellati, Clodomiro tū matris ius
su bellante, à Burgundis, quorū Regem Sigismundum captū *Burgundia*
cum liberis necauerat, interempto, nec non eius filijs impie à Francorum
fratribus trucidatis. Gundemaro rege profligato, Burgundia *facta*.
Francis accessit. Theodorico item, qui Thuringiae per fraudem
occiso cum liberis Ermenfrido rege, capte, regium abo-
leuit nomen, demortuo. Hinc & Hildeberto, qui cæso sororio
Almarico Gothorum rege, depopulatoꝝ cum confinijs To-
ledo, sororem repetierat. Cæsar Augustam, fugato ex Aquita-
nia Gothicō Duce Athalarico, obfessam, acceptis diuī Leui-
tæ Vincentij reliquijs, inexpugnatam dimiserat, anno regni
sui 45. humanis exempto, redunitum regnum Lothariō i. mā
sit, libidinoso regi, sed castissimē Radegundis marito, is Saxo-
nibus tributum uictis indixit. B ritanniam, imperfecto Cono-
bro Duce Grani rebellis tutor, cepit, captumq; simul Gra-
num filium, cum liberis & uxore igni dedit. Regnum itē qua-
tuor filijs reliquit, regibus, è quibus Hilpericus i. Suescionū
rex, non ineruditus quidem, sed & in Deum & in homines im-
pius Fredegunda homicidæ pellicis, quam, strangulata Galv
fonda coiuge, coniugem fecerat, fraude necatus, Lotharium
ij. ex Fredegun, filium præstantem dedit regni sui successorē.
Qui matris Astu, cædibusq; seruatus, decē agnatis superstes
regibus, integratum adeptus regnū, Brunhildim, Athanagil
dis Gothicī regis filiam, Galfonde sororē, & patruī Sigisberti
Metensium regis Fredegon. dolo necati, coniugē, tot regum
necis ream, seuere puniuīt, anno regni 31. solus rex Garneri-
um, cuius opera Brunhilde capta, regnum pacauerat, Palla-
tio Co. Harponem Burgundia, Co. Radonem Austrasię. Ge-
nebaldum Franconem, Francofurt ad Menum conditorem,
Moguntiæ, Vuormatiæ, Spyra &c. Pipinum Naumortij Co
Brabantę Ducatu donatum, Picardię & Flandrię, prefecit.
atq; Sigisbertum, propatruelis sui Theodeberti Metensium
Regis, eius scilicet, cuius 30000. strage profligati caput, à Co-
loniensibus exegerat, illius frater Burgundia Rex Theodo-
ricus ab aia Brunhilde necatus, filium Basiliensibus, Consta-
tiensibus, Curiensibus, Sedunis, Lausanensibus, & interclusis Rex.
populis regem dedit, hinc, isto cum Longobardis foedere,
12000. aureorum numorum tributum eis relaxauit. Saxonis
bus uero crudeli strage deuictis, 500. boū tributum impera-
uit. Dagobertum i. filium Austrasię regem non omnino au-
dientem, habuit successorem. Is tributum Saxonibus remissū
profligatis imposuit Scäuis, à quorū infestatione, Nidicahil-
lim Britonum Ducem dum liberasset, Duce sponte sua dede-
te, Britanniam est adeptus, admirabilis uite rex ille, inter ini-
qua libidinis, sanguinis, sacrilegijq; criminis, ob in diuos diuo-
rumq; sacerdotes magnificentiam, uel argenteo Parviflorum
Dionysio, & magno Argentinorum Petro testibus, Diuis ad
numeratus, ignatos successores reliquit. Qui scilicet, Permis-
sis om̄

Sigisbertus
Helvetiorum

Britannia Frā
corum facta.

CATALOGVS ANNORVM

sis omnibus regni munis Pallatiū praefectis, inerti otio spectaculoꝝ contenti, regium nū
præter nomen gesserunt. Clodoueus ij.alter Dagoberti filius, uiuo patre, Burgundia rex
Austrasiā regēte Sigisberto fratre, id unum pietatis opus egit memoria dignum, Quod,
fame peritūris, argenteis S. Dionysij cōflatīs tegulīs, auxilia tulit. Alioqui nulla laude uir,
laudata Bathilde Saxonici generis coniuge tres regno reges edidit, se, uel ignauiores,
uel ſaueriores. Tyrannide excentibus interim Pallatinis. Lothario iij. igitur post otio
sum patrem, otioſe defuncto, Theodoricus i. secundus frater ob ignauiam, cum Ebroino
Tyrannico Pallatino, ad monachos ablegatus, Hilderico ij. fratri tertio locum dedit, Quē
dum is iniua ſeueritate grauaret, à ſuis, grauida cum uxore in uenatione peremptus, eum
dem fratri à Monachis reuocato, reſtitui fecit. Iſcq; tandem admisso in Pallatium uictore,

Pipinus Au- suo Pípino cognomine Grosso, Beata Ithæ marito, beatæq; Gertrudis patre, Brabantia
straiae Fran- Duce, & Austrasiæ pallatino, è quo Reni, Bauariæq; Pallatini cæpere, duos regno filios re
ciaq; Pallati- Iſquit Clodouem ij. & Hildebertum, & hic Dagobert. ij. & Lothar. iiij. huic ob ſocordiā
mus. proceres miſcuerunt Hilpericum, raso è Daniele ſacerdote capillatum regem creatum,
Quibus ignobiliter de mortuis, Caroli à bellorum fortuna cognomine Marrelli Pipini
ex Alpiade concubina filij, Francorum Pallatium armis iam adepti, consensu ſuccellere
Theodorij. Dagobert. ij. filius inter Nonnas educatus, tum huic patri ſimilis Hildericus
ij. & Merouingorum Regum ultimus, Huius ſub initia regni, cedēs ex humanis Martel
lus Francorum regni reſtautor. Saxonum, Bauarorum, Boemorum, Bagarorum, Sueo
rum, Burgundorum, Aquitanorum, Vasconum, Frisonum, Gothorum, & Saracenorum
dominat. filii Carolomanno uidelicit, Austrasiā, Thuringiam, & Alemanniā. Pipi
no cognomine Pusillo, cum auita diſtione Franciæ Pallatinatum testamento tradidit. In
huic uero, dum per Carolomanni fratrī Monachatum, totius Francorum regni ſumma,
eſter redacta, Franci tanti Principis tum uirtute, tum potentia moti, proscripto in cucullū
inutili Hilderico, regium Pipino fastigium obtulere. Idq; is Zachariæ Ro. Pon. autoritä
te ſuceptū, regiæ maiestatis forma reſtituta, strenue geflit, ſeruauit & auxit. Bauaros ſpō
te ſe dederint in fidem accepit. Saxones Francorum oſores, uictos, annuo 300. equorū tri
buto multauit. Aquitanos grauiter adfixit. A. Stephano Ro. Pon. Cuius gratia, Aſtul
pho Longobardorum Rege Romanorum opprefſore Domito, Ro. Pontificem Vrbis, &
Italiæ Principem fecit. Ita benedictus eſt, ut execrationis obeant ſententiā omnes, qui te
mere cōtra Francos arma ſumunt. Praclarus ille Carolingorum regum ſtirpis pater, Pra
claros genuit reges, Carolomannum Sueſſione, & Carolum Vormatiæ coronatos, proxi
me uero defuncto illo, huic omne regni ius acceſſit.

Ro. Pon. Ro- Carolus igitur toto Francorū regno potitus, id ita rexit, & multarū gentiū triumphis
ita auxit, ut à rerum gestarum magnitudine Magni cognomen obtinuerit. Francorum re
gum ſane Maximus, uniuersas intra Danubium, Viſtulam, Renum atq; confinem Ocea
num gentes Barbaras edomuit, & Christo multas, præcipue Saxones 30. annorum bello
uix pacatos, audientes effecit. Desiderij regis aptiuitate, Longobardoꝝ regno delecto, Ro
mani Papatus firmiter Imperium. Qua Ro. nominis Imperator, & Christianissimus eſt ad
pellatus. Tū diſterminato à Græcis Imperio, Pipinū filiū Italiaꝝ Regem dedit, dimiſſis in li
bertate Pon. ſubiectis, Beneuentanis & Veneris. Hinc ætate grauiſ Pipino & Carolo re
gibus è Nobili Hildegarde Sueuā natis, præmortuis, Relicta Bernardo Pipini filio Italia
Ludouicum Aquitaniaꝝ Regem, ex eadē Sueuā genitum, Imperio regnoꝝ præfeci. t Qui
Patre, in quos magnificientissimus fuerat, Diuīs adſcripto, regnans & Imperans pietatem
adeo coluit, ut nulla unquam, uel imp̄iſſima filiorum imp̄ietae à pietate ſemoueri potue
rit, iure pius adpellatus. Impium filium reliquit Imperatorem & Regem Lotharium v.
perij diuīſio. Qui cruentissima cæde partita cum Lud. & Carol. fratribus hæreditate, Ipſe cum Impe
rii nomine Italianam, Burgundiā, & Austrasiā, tum ex hac ſegregatam ſuo nomine Lo
tharingiam

Longobardo- rum regnum
delectum.

Francorū Im- perij diuīſio.

- FRANCORVM CARO-** tharingiam sortitus, Lud. Germaniae, & Carolo cognomine
lingorum reges & anni Caluo Francie regnis exceſſit. Hic tum ambitiosus rex, nunc
aduersus regni sui hostes Normannos, & Danos, nunc aduer-
sus agnatos reges uaria sorte dimicauit, Auſtrasię portionem
recuperauit. Balduinum Sylvestris Flandriæ Forestarium, ra *Primi Flædrie*
pt̄e ludith filię cōiugū honestaturus, Comitem dixit, eius no *& Holandie*
20. Pipinus pusillus. 18. minis & gentis primum. Dixit item Holandie comitem *The Comites*.
21. Carolus i. Magnus 26. 812. **22.** Ludouicus i. Pius 26. odoricum. Subinde Imperium adeptus, Bosonem uxoris suae
fratrem Arelatensis prouintie regem creauit. Ultimo contra
Saracenos Româ profectus, in regressu Mantuae Iudei Phar-
maco succubuit. Imperio, regnoq; relicto filio Lud. cognomi-
ne Balbo. Tum & is Principatu non dū firmato, cōiugeq; Car.
simplice grauida, demortuus, ē nobili pellice regno reliquit
Lud. & Carolonū reges. H̄i regno Normannoꝝ cēde pacato,
Lud. prius morbo, tum posterius ap̄i morsu Carlonus exani-
mati, hic successorem genuit nil faciente Lud. Nōne, quā de-
perierat maritum. Interim strenue retidente Normannoꝝ Hu- *Hugo Abbatis*
gone Monasticoꝝ cēsum Abbatē. Dumq; nil faciens ille, fa-
ceret nil, eo repudiato, Frâci Carolum cognomine Grossum,
Germaniae regē & Imp. suscepserunt. Quo item male feriati, p
bro deposito, Ottонem Roberti Andegauia Comitis filium
atq; fortis Vuitrichindi ē Saxonia profugi nepotē, regia non
à stirpe, sed à uirtute Imperatoris Arnolphi cōfensi Francorꝝ
diademate coronarunt. Quod is Teutofrancorꝝ dux 100000.
26. Lud. iiij. 5. **27.** Carlonus **28.** Lud. iiiij. nil faciens 5. Danorū cēde meruerat. Aurelij Parisijq; comitatib. ab Hugo
nis Abbatis morte, à Car. Grossu donatus, tutelā subinde re-
gni, regisc̄ pupilli suscep̄t, fideliter gessit. Fratres Richardū
Burgundie, & Robertum Aquitanie præfecit. Hinc moriēs
30. Otto Andegauus 10. Simplici pupillo suo Carolo Balbi filio, regnum reddi iussit.
31. Carol. iiiij. simplex 27. 925 Id tum adsequutus ille, dum ferā Nortmannorꝝ Gothicæ stir-
pis gētē, quæ Galliā aīos 40. grauiter adflixerat, armis coher-
cere nequiuit, data Rollani, Roberti nomine Christo baptis-
zato Duci, Gilla filia, dotisc̄ iure Neustria, deinceps agente
Nortmannia uocitata, pacauit. Dumq; rebellem in pugna fu-
disset Aquitanum Robertum, ab huius adfini Heriberto Vi-
romandorꝝ Comite gratulanter inuitatus, impie tum carceri
tum neci datus est. Quāobrem Franci tanq; rege destituti, Pa-
tre, filioq; posthabitus Rodolpho, Richardi Burgun. D. filio
Burgū. & Italizæ regi Sueffione coronā imposuerunt. Quo, &
Carolo regno defunctis, Lud. Profugus simplicis filius, præ-
cipuo Hugonis Magni presidio, ex Anglia, inquā cum matre
ad auunculum Elstanum regem, capto patre profugerat, retocatus, Carlingorum stirpē
restituit. Rex parum fidus, parumq; fortunatus, isto cum Hen. Imper. fœdere, exactaq; la-
queo patris ab Heriberto uindicta, Nortmannia, tentata Ducum extinctione, recuperatu-
rus, ab Aygroto Danorum rege captus tum uxor̄ opera liberatus, Lotharingia dono, in
auxilium euocato Gerberge suae fratre Otthono Imp. resumptum bellū cruenta fuga fini-
uit. relicto Car. Brabantia Duce, & Lothario rege, Qui à Richardo Nortmannorum Du-
ce ad pacem actus, pro Lotharingia contra cognatum Otthonem ij. Imp. maiore damno,
quam lu-
- Nortmannorū
in Francia Di-
catus.*
- Aigrotus Da-
norū rex.*

C A T A L O G U S A N N O R V M

	FRANCORVM HVGO nis, reges & anni.	quam lucro dimicauit. Eo uero, atq; mox Lud. filio nō sine ue neni suspitione sublati, Carolum Brabantiae D. nepotis à fra tre regnum postulantē. Hugo cognomine Capetus. Parrylio rum Comes. Hen. Imp. ex filia nepos Otthonis Fran. regis ex Roberto fratre, p; nepos, & Hugonis Magni filius, duorum regū Nauarræ scilicet, & Angliae gener, ingenio, uiribusq; præstans Carlingorum ignauia, auq; cædē ulciscens, carceri mancipa uit, arreptoc; tum Francorum diademate, id magna uiuā in progeniē transtulit Año à Pipino rege 239. successit huic Ro bertus, ex Eduardi Angliae regis filia, filius eruditus, fuxtaq; pius. Qui, ueluti Numa, religionis cultu, morumq; probitate paternā asperitatē, uimq; tēperauit. Burgundia ei ab H. duce testata, Roberto filio tradidit, & regnū Henrico reliquit. Cui deinde a fratri obitu adcessit Burgundia, nec integrā. Si quis dem pars eius. V. uintina scilicet, ad Conradum Imp. defecit. postq; annos 130. paruerat Franci, reliquā Roberto filio subdi dit ille. Biturigum itē ducatum ab Hirpino duce Hierosoly morum expeditionis Comite, emptum, regno cōiunxit. Idq; uiuens Philippo filio, ex Anna Georgi Russionum regis fi lio genito destinauit. Hic aut̄ digamię à R. P. execratus, resi pīcens, Regnum Lud. filio cognomine Grossu regendum cō misit. Quo is, uiuēt patre, fideliter administrato, illud ipsum eo defuncto, strenue cōtra Hen. Angliae regē, Normanię du ce, Franco subesse dignatum, cōtraq; Hen. Imp. huius gene rum R. P. tutela indignatum, seruauit. Ascitoq; filio Lud. iuniore dicto, mādauit regnum ab se grauiter administratum dum pauperes Dei seruos, uiduas, & orphantos pro uirib; tu 28. 1313. eri conaretur. Hic in Syriā, diuī Bernardi suaſu, cum Cō. Imp. 28. Lud. xi. Vtinus. profectus, ac tum non sine dedecore, dānoq; reuersus uxorem 1. Elionorā Pictau Co. filiā, magno regni detrimento, repudia uit, ab Hen. Andegauo mox Anglorum rege ductā. Et tertia 29. Ioannes i. cōiuge qd uotis, & obſcratione regni hāredē genuiſſet Phili pīcens, Is Adeodati, qdq; id regnum auxiſſet. Augusti cog nitus, nomēta fortitus est. Rex sane magnanimus, laborum patiens, 50. Philip. v. Longus & impacabilis, nil Imp. nil Pon. moratus R. o. impacabilis bello 7. 28. Carol. vi. Pulcher Angliae reges Hen. patrem, & huius filios præcipue Richardum Leoninum cor adpellatum, suum maleſidum Syrianæ p fectionis Comitem, atq; sine terra Ioannem, horum item sup bum ex foro nepotem Imp. Otthon. insigni cōflictu profili gauit. Imperiales Aquilas, regiosq; leones, tum & Anglia ip sam per Lud. filium cepit 15000. argenti marchis Hen. Ioannis 52. Phili. vi. Valesius filio restitutam. Ob digamiā, quā propter Ingeburgam Cain 53. Ioannes ii. Dalmatarum regis, & Mariā Boemorum ducis filias incidit, ab Iñocen. R. o. Pon. quanq; eum adpellasset, execratus, paulo 52. Carol. vii Sapiens clementius in episcopos, atq; sacerdotes, q; in Iudæos regno p scriptos, ſeuifuit. Anglicanos tamen episcopos, & sacerdotes, 55. Car. vii. Bñamatus ab execrato rege Ioanne uendicatis illorum censibus expulso 82. .yi. 1222. ab reuerenter habuit, atq; restituit. Hierosolymoq; regē Ioan̄em de Bregna
	FRANCORVM VALOIS reges & anni.	
52.	Phili. vi. Valesius	23.
53.	Ioannes ii.	12.
52.	Carol. vii Sapiens	16. .cv.
55.	Car. vii. Bñamatus	82. .yi. 1222.

- FRANCORVM VALOIS de Bregna Parisiensibus mundorum libris 300000. Hospitale reges & anni. 10000. & egenos 20000. in testamēto donauit. Ex Isabella Balduini Hañonīæ Co. filia in Carol. Magnum genus referente, reliquit Lud. Auñionis, Albigesiorumq; exitio, uel maxime è Castiliiana Blanca liberis pr̄fertim Carolo Andegauo Syciā ^{Carolus Syca} liæ rege, Successoreq; memorandum, nempe xij. annoq; Lud. ^{lie rex.}
56. Carolus ix. vij. 38
57. Lud. xij. xi. 23.
58. Carolus x. viij. 12.
59. Lud. xij. xij. 17. 1512
60. Franciscus.
- Numerant Galli Carolos dunt. axat octo, & Lud. duodecim, quos è numerō tollendos censeant, iugoro, nisi è Carolis inertem, & Loth. s. fratem, eiusdemq; filium è Ludouicis ejiciant.
- mitem bellis agitato. Sed & illi non leue cum Bonifacio Pon. Ro. certamen fuit, ab eodem scilicet prituilegijs donatus, atq; rursum omnibus, & regno interdictus, interdixit ille uicisim auro, argēto, mercib; Romanis, à Benedicto Pon. recōciliatus, moriens, cōtestatus est filios Car. Marchiæ Co. Philip. Pictauū, atq; Lud. Hutinū Nauarræ regē, mutuam in se se charitatē fertent. Rex animè misertus, multa perperā acta emendet. Deoq; pro delictis satisfaciat. Hutino subinde Lud. & Ioanne filio viij. dierū rege, in Flandrensiū rebellione, famis, atq; pestis afflictione. Philippo Lon. itē & Carolo paterno cognomine Pulchro, fratribus, mascula sine prole sublati, regnum Philippo, Caroli Valesij Principis illustriss. filio, defunctis regib; uirili à stirpe propinquiori, cōtra Edoardū Angliæ regē Philip. Pulchri ex filia nepotē, primoq; regni, Salicæq; legis definitione cessit. Qua postq; is. linei galii ludibriū, Flamingis circiter 20000. strage pensauit. Aduersus Edoardū à Flamingis regē adpellatū, bello suscepito, 400. nauū classem apud Sclusam, hinc ad Cretiacum 30000. cede passus, Ioannē Boemic, & Maioricae reges, Carolū Alenconium fratrē. Lotharingiæ dum. Flandriæ Comitem cū multis alijs Comitibus, Baronibus, atq; nobilibus. Calisiū itē non paruo Francorū incōmodo perdidit. Tum in Angliā ducendum exercitū cōgregans, hominē exuit. Borbonios duces dixit. & Vienensem Imperialis iuris Delphinatū, ab Vmberto Sobrino suo, Dominicano cucullo deuoto, emptū, regū successoribus attribuit. Suc cessit ei filius Normanię Dux. Ioannes. Qui año regni sui 6. refutata ferociter pace, in Picta uis pugna data, 1700. amissis, cū totidē, & Phillip. filio captus, à uictore Richardo Valiæ Principe ad Edoar, patrē, in Angliam est abductus, Parisianis interim, Beluacisq; cruenta seditione, atq; Carolo Normaniæ duce captiuū patris uices gerente cū Nauarro rege difsentione grauiter laborantibus, quibus sedatis, dum oblatas redimendi regis conditōnes tanq; iniquas abnegassent Franci eas, aut regnū extorsurus Angliæ rex Edoar, ingenti exercitu, cui 6000. carrorum seruiebant, Parisium regni caput a dōrtus frustra, in pacem conuenit. Qua Francus rex anno carceris sui 4. aliquot dominijs renuntiatis, atq; 1300000. auis reis numis soluendis pactis, datisq; duobus filijs cum alijs magni nominis uiris obsidibus, redemptus, mox à fratrī morte Burgun. Ducatum consequutus, anno hinc quarto, obſi- des redempturus, Lundonij uita relicta, mortuus, regis Francorum mausoleis est illatus. Superstib; quatuor filijs, quatuor præcipuorum Franciæ Ducatuū ducibus nempe, Carolo Normaniæ, & Aurelij. Lud. Andegauiæ, cui Neapolis regnum infoeliciter adcessit.
- Eduardi Anno
gli uictoria.
- Ioanne
- Iohannis regis
redemptio.

C A T A L O G V S A N N O R V M

Ioanne Biturigum, & Aluerniq. Philippo Burgundiæ, & à Lud. Soceris sui morte Flandrig Atq Brabantia. Carolus autem rex pacis, belliq studijs clarus, fratum auxilio regnum tanta prudentia rexit, ut sapientis cognomē obtinuerit. Imperialem Arelati prouinciam Caroli Imp. materni aut sui dono receptam, cognatos in Andegauos Neapol. reges transtulit. Preter Castellaneos, & Anglos, arduū illi negotium fecit. Ioānes de Monteforti. Qui cęso in pugna sobrino suo Blefensi Carolo in diuos postea relato, Britonum ducatum sibi uendicatum, Angloꝝ subsidio tuebatur. Quo in turbine defunctus, impuberē sub fratum tutela reliquit regē Carolum beneamatum, atq Lud. Aurelij ducē. Tum rege cōtra patris legē ante legitimā etatē coronato, tutorum multas, ciuium seditiones, Principum rebellio, & Anglii hostes, regnum penē cōtriuere. Rex porro Lud. Comite plus 40000. Flaminiorū cede restituto, Anglii debellatur, classem unā Gandensium igne, mox alterę 900. nauium Principum negligentia Scluse perdidit. Hinc inter multas strages. Blangianā Angli Hen. uictoria, Illustrimq Francorū tum cāde, tum captiuitate insignē pertulit. Vbi Carolus Aurelij dux año captiuitatis sua 25. 40000. aureis numis ex Anglia redēptus est. Lunatice postremum amētiae rex ille bonus año regni sui 40. à Propatruelie Burgun. duce Philipo, ob patris sui Ioānis, è Turcarum manib⁹ redempti, cāde in Lud. Aurelianī necis ultione, à Franco patratā, cum Isabella Bauara cōiuge, Katharina filia, triumphati nupta, cūq regni sede Parisiō Hen. Anglo, captiuum Scotorū regē Iacobum secum ducenti, traditus biēnio post elatus, Delphinū Carolum habuit mīre fortunę successore filium. Qui, diffīcili merce reducto ab Anglorū parte Burgūdo Philippo Principe sui tēporis illustriss. tū īgenti labore superato nepote Hen. año eius 12. Angliæ, Frāciaq regnorū nomine Paris coronato, postea uero à suis utroq spoliato, regnum ab Anglis, atq Burgudis in solos Bituriges redactum, mīris Ioāne puellæ auspicijs pristini restitut amplitudini, cui & Angliā 140. años ab Anglis occupatā, reddidit. Rex per omnē uitam suā magnanimus puſil lanīm tandem mortis metu, decessit, relicto rege sua lenitati plurimum diffimili Ludouico rebelli filio. Qui non impune tamen, depopulatis Alsatijs, cāfiscq ad Basileā Heluetijs cādēdo fatigatis, Rex factus, Heluetiorum, quos primus regum in foedus suum largis pēsionibus, atq stipendijs traxerat, auxilio, primus, Francorum regē, ab Anglorum Burgundorum, atq rebellium principum metu liberatum, liberum totius regni Dñm fecit. Tum cāſo ab Heluetijs potenti Carolo ultimo sua stirpis duce, Burgun. Ducatum ab Heluetijs 150000. aureis numis, & austriō Maximiliano cāſi Burgun. genero cruentis armis erexit, retinuit. Hinc cum Maximiliano per mutua liberorum sponsalia pacatus, frustra Medico rum atq Diuorum ope summis studijs, donisq tentata, hominē exire coactus, regnū im puberi filio Carolo cōmendauit, Huius dum regis sororius Lud. aurelij dux administratio ne frustratus esset, Maximiliani regis, Britonumq partium factus bellī dux, cāde ad Sanctum Albīnum cōmissa, ab Heluetijs captus, tū à captiuitate cōiugis patrocinio liberatus, nō coniugi, sed regi datā fidem seruauit. Rex aut̄ repudiata Margarita Maximil. ex Burgunda Maria, filia, defuncti Francisci Britonum ducis Annā filiam Maximiliano regi de sponsatā, raptam, cōnubio simul atq ducatum sibi deuinxit. Hinc regno in pace firmato, corpore puſillus, atq deformis, magni, formosiq animi specimē præbiturus, Heluetijs Comitibus, transalpes per Italiā, perq Romā inuicto exercitu in Apuliam ducto duobus Alfon. patre, filioq Ferdinand. regibus pulsis, Neapol. regnum Andegauorum iure subegit. Inde memoranda ad Forumnouum in Venetos aedita strage uictor in Franciā reuersus, nil nisi Gallicum malum toti pestilens orbi, uacuicq nomīnis triumphum magno cruore, au-roq cōparatum, retulit, atq mox nulla superstite prole, cum uita deseruit año etatis 27. & à parta uictoria tertio. Qua regnum à stirpe regia proximo cessit Ludouico Aurelianoꝝ duci, Qui ad Nōnas relegata defuncti regis sorore relicta Illius uiduā duxit uxorem, ē qua generum reliquit inde successorem, postq multis grauibusq bellis, Lud. Sfortiam cum Mediola-

Arelati translatio.

Flaminiorum cedes.

Henrici 6. forū

Burgundie translatio.

Repudium.

Neapolis capta.

Medi
ricum
lito,
tos, &
Fran
sui pri
Mori
multi
sari re
ductu
male
ere à S
cōditi
tanto
giūm
Bōba
cum i
nunc
faris f

Fo
360
ad 39
Fol 1
lege
1500
ctus

Mediolani Ducatu proauia successione postulato, anno regni sui 4. & hinc altero Fridericus Neapolis rex magis literatum, quam armatum Neapolis regem, regno Hispanis non incruente re-captus licto, captiui tenuit. Atque Papam, Cæs. Hypanos, Anglos, quorum coniuratus in Venetiis, & Heluetios fuerat, amissio Mediolano, moriens, hostes euasit. Regno igitur ad generum Franciscum Angulemum præstanti forma, & animo Principe translatu, Is mox anno regni sui primo, graui profligatis cæde Heluetijs, Mediolanensem Ducatum cum Maximiliano Mori filio Duce recuperatus, eundem a Pon. Ro. desertus, anno regni sui 7. suo, Heluetiorum multis in ligam suam coronis uincitorum, præsidio pulso, Ianuam item, atque Tornacum Cæsari reliquit. Cumque subinde pro perditorum recuperatione bis male pugnassent duces, suo ductu re-gesturus, anno regni 11. exercitu Papie obsidione languefacto, in certam tractus, male pugnantibus Alenconijs & Heluetijs, ingenti suo illustri Comitum cæde, equi uulere à Sueuis captus, tum in Hispaniam ad Cesarem ductus, anno ibidem transacto, acceptis conditionibus, datisque duobus filiis obsidibus, in Francia sua est dimissus. Praecesserat huic Francorum rex captus tanto incommode proditionis suspectum Caroli Borbonij Conestabilis ad Cesarem profugium, iamnū Mediolani, atque Cæsa. exercitus ducis, hinc intra Romam ductu suo expugnatā Bôbardæ iectu sepulti. Tum anno regni 16. iā tota exutus Italia, per matrem, atque Ro. Pon. cum inuicto Cesare, & pacem & affinitatem iniit. Qua Neapoli Mediolano Ianueque ab se renunciatis, ac persolutis coronatorū 200000. filios redemit, & Leonorā fortunatissimi Cæsarī sororem, uxorem duxit.

ERRATVLA QVEDAM, QVAE INTER EXCVDENDVM
cavere haud licuit, sic corrigē.

Fol 10. facie 2. iuxta Eupalum lege 2937. Eodem sub Offrateo leg. 20. Post hunc deest 36 Offraganeus & regni anni quæ subponi debent 50. ad numerum 37. pone Ascarazipes ad 38 Tonos concoleros. Fol. 15. facie 2. in catalogo, Io. Hirc. pris. deest regni numerus 26. Fol. 19. facie 1. linea 18. lege Poro, 600. Regum, Rege cum 400. tur. Fol. 22. fac. 1. linea 13. lege 30000. Fol. 40. fac. 2. lin. 17. leg. 30000. Fol. 54. facie. 1. lin. 3. lege 40000. Lin. 22. lege 15000. Fol. 58. fac. 2. linea 9. lege exercitus uester. altissimi. Cætera etiam mediocriter doctus emendare potest.

EXCVSVM BERNAE HELVETICAE PER
Matthiam Apiarium. Anno M. D. XL.

147
EXCAVAM BERNAE HERALDIOES LER
MAGDEBVRGENSIS M. D. X.
1514

EXC
EXCAVAM BERNAE HERALDIOES LER
MAGDEBVRGENSIS M. D. X.
1514

EXC
EXCAVAM BERNAE HERALDIOES LER
MAGDEBVRGENSIS M. D. X.
1514

EXC
EXCAVAM BERNAE HERALDIOES LER
MAGDEBVRGENSIS M. D. X.
1514

7044112

X24Z0950

CATALOGVS AN-

NORVM ET PRINCIPVM GEMINVS

AB HOMINE CONDITO, VSQ; VE IN PRAESENTEM,

à nato Christo, milleſimum quingentefimum &

quadrageſimum annum deductus & conti-

nuatus, per D. Valerium An-

ſelnum Ryd.

EX MAGNIFICA HELVETIORVM VRBE

BERNA, ANNO DOMINI M. D. XL.

